

B

228.

28

150

40

Wilho.

1722

143

1722

Donna col Corno girato avente nella mano destra un Sfera armil-
are e nella sinistra un libro.

N. 5.

COSCIENZA.

Donna che tiene nelle mani un Cuore sul quale tien fissi gli
occhi.

N. 6.

TEMPERANZA.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 228.

Una Donna sontuosamente ornata avente in Capo un Cerchio d'oro gioiellato, ed appoggiata colla sinistra mano ad una Piramide.

N. 3.

CASTITA'.

Donna appiedi della quale havvi un Giovanetto rappresentate Cupido. Essa tiene nella destra mano una Sferza, ed è cinta con una fascia rossa su cui leggesi: *Castigo Corpus meum*.

N. 4.

INTELLIGENZA.

Donna col Capo ornato avente nella mano destra un Sfera armil-

N. 5.

36 228
58
32
—
10

fig. 5 figs

N. 2.

TRANQUILLITA'.

Donna appoggiata ad una Colonna sulla quale riposano una Corona ed uno Scettro; tiene in mano le Bandiere Austriaca, Russa, Inglese, e Ottomana.

N. 3.

PARSIMONIA.

52
51
50

Donna che porta nella destra mano un Compasso, e nella sinistra una borsa d'oro legata, nella quale si leggono queste parole: *Servat in melius.*

N. 4.

ספר זכירה

ל' ספר

ועניני סגורת

שבח הספר והלולו . הוד יפיו ומלולו . רצ חילווכו גדלו . כל הקורא בו יונעס לו . וכתתי לבי לתור ולדרוש בספרים ישנים וגם חדשים איוה דבר חידוש וסגולת טובות ורפואות ומתיקוני קרי ולבנים פ"ח ולהסיר מכל סככות וכישוף ומכשלות וד"א וענין עה"ו ועה"ב אשר איון ותיקן ומיצר הר"ב מהר"ר זכרי' מק"ק פלובגייאן במדינות זאמייט :

והוספתי נוסף משלי תיקון חרות וגם יהירצון שאומרים בכל רגל בשעת הוצאת ס"ת . וגם מה שאומרים אחר גמר הדובן ומה שאומרים בשעה שאוגדין את הלולב ובהכנסה לסוכה וכשיצאמן הסוכה כמו שנדפס בשערי ציון . וסדר ר"ה עם סדר קקיעות ומה שאומרים בעשרת ימי תשובה וי"ה כמו שנדפס בשל"ה ופדיון נפש של הרמב"ן ו"ל ופדיון של החולה על כל בש"ת כאשר עיניכם תקונה במשרים ודברים האלה יכבדו אלהי ואנשים . ע"כ כתבתי זאת להציל האדם ממסכות ואס ח"ו לא ישגיח דמו בראשו ובוה יכול האדם לקנות סמא לחייל :

גדפס פה ק"ק ווילמרשרארק

ע"י המחוקק בני הידע בן האלף כהר"ר חיים וז"ל מק"ק פיורדל :

בשנת תפר"ה לפ"ק

הסכמות הגאון הגדול כמוהר"ר משה

אב"ד ור"מ דק"ק אלטונא

הספר זכירה לזכרון לירא ה' ולחשבי שמו של האלוף התורני מוהר"ר

זכרי' במוהר"ר יעקב סימנר הראה לפני וצפ"ח פ"ח מצאתי
וקריתי בו הרבה מיני תרגומא ודברים מתוקים פרפראות לחכמה ודברי מופת
ועניני סגולת • וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן תועליות לבין ונפש וחדו
יודקו בדנק טוב עבא בבית' טבא בלוויית' מלוקטים מספרים חדשים גם
ישנים - וע"כ הרימותי ידי ואכבעותי עמו בראיון להדפיסו לזכות בו את
הרבים ומזכות אל יבא לו חובה וכסלון שבלעדו לא ירים אים את ידו
צעמנו או בבאי כוחו להדפיס את הספר זכירה הנ"ל תוך שנה שנים
מיום גמר מלאכת הדפוס הנ"ל • והעובר בערמה בערום מכל
חיות השדה יהיה בארור ומכלל הן לא סגי בלאו אלא הכוהר והנשאר
מאוהרה זאת הברכה אשר בירך משה תחיל על ראשו עליו ועל
צאצאיו כמותו בכמותו ואיכותו וכתי חווק לדברי בנא על החתום
היום יום השני ד' לחודש ענת שנת ת"ס טי"ת פה ק"ק אלטונא משה בה"ה
מוהר"ר מרדכי ויסקינד רוטנבורג :

אמר המחוקק * אשר לעזרת השם

משתוקק * ולעזרת ישראל מזדקק *

צ ופה ומביע הייתי . **ב** מה לזכות את נשמותי * י בעתי תמיד
 בלחנתי . **ה** רבה ספרים לדפוס הבאתי . **י** די חובתי
 עדיין לא יבאתי . **ך** כון יריאים ושלמים עשיתי . **ש** קטתי ומנח לא
 מבאתי . **בן** ותי במספרים מתי אעשה גם אנכי לביתי . **הרר**
 קדם היו אנשי עמתי . **חיים** איך אמאל בשכני ובמהלכי ודקומתי . ויעורר
 לבי להיות רץ ככבי . לבקש אחר כל דבר מענין סגולות נפלאות לבוף
 ולנשמה ומענין עה"ז וע"ה ורפואת וכל מיני סכנות ומתיקוני לקרי וכמה
 אורחות ישרים לכוונת התפילה והיקון חרות וסדר ר"ה עם סדר התקיעות
 ועשרת ימי תשובה וי"ה עם שארי יהי רבון שאומרים בכל רגל בשעת הובאת
 ס"ת ובשעת שהכהנים עולים לדוכן כאשר עיניכם תחונה לדברים כנים וישרים
 והרקוטי כספי לייפות בכל מיני יפויין וחיט מהר קמתי ונדר גדול לאחיני
 שבשמים נדתי * ובחסדו הגדול בעמוני שנתתי . חשיתי ולא התמהמהתי
 ולדפוס הבאתי כן ישמח ישראל באותיותיו ויגל לבבכם . כי בכל מיני
 פעולות הנאותי לכם ברכה עד שיבלה שפתותיכם . מלומר די ויכוון להים
 באחיכם לפניכם עד עולם . אמן סלה : הלל ב"ד הק'
 בני הירש בהר"ר חיים זכ"ל
 מפירדא :

ר"ת מספר זה ע"פ אלף בית

אות א אכ"ך ר"ת אורייתא נביאים כתובים . א"ד אלני דברים . א"ו
 אב ואם . א"ד איבא דאמרי . א"ח אשת אים . א"ה הר אדם
 הראשון . א"ח אור חדש . א"ה איגרת המוסר . או איגרת הטויל או אהבת
 השם . א"ח אורה חיים . א"ש אמרי ספר . א"ת אור תורה . א"כ איומה
 כנדגלות * א"ה אמר ר' אליעזר . א"ה אמר ר' עקיב' . א"ה אור דריקיס או
 אורסת דריקיס . או אין בריך . א"ו אליהו זוטי : א"ע אהבת עולם . אה"ק
 אהבת הקודש . במ' אכ"ח במ' אים כל חי * א"כ אים צריך :

אות ב בפי' בפרקי אבות . בכה"ב בכל התורה כולה . בג'ן בגן
 נטע . בעי"ת בעשרת ימי תשובה . בד"א בדרך ארץ . בר"ה
 בראשית הרבים . ב"ה בית הלל . ב"ה בעל העורים . במ"ק במספר קטן .
 במ"א בזמן אברהם . בנה"כ בבית הכנסת . בא"ה באומות העולם . במ"ה
 במספר החיים . בעה"ז בעולם הזה . בעה"ב בעולם הבא . בל"א בלשון אשכנז .
 בכל"ג בכהן גדול . ב"ק בת קול . בד"א בד' אמות . בהמ"ק בית המקדש .
 בס"פ

רֵת עֵפ אִב

צמ"ה בספר העליון • צכ"י בכל יום • צס"ה בסדר היום • צ"כ צמ"כ כוונתו
צ"ל ביורה דעה • צ"ח בית חדש • צמ"ט צמוצאי שנת : צ"כ צרכת כהניו
צס"ב בספר צחיי :

אות ג' ג' רגליא רויא • גו"ל גור דין • גצ"ה גבעת המורה • ג"ס
ג' פעמים • גמ"ח גמילות חסדים :

אות ד' ד' ד' דברים • דר"א דרבי אליעזר • ד"מ ד' מיתות - דפ"ג
דף פ"ב וכן כולם • ד"א דבר אחר • דמ"ט דמעשר שני
ד"ט דברי תורה • ד"ט דברי שמואל :

אות ה' ה"ד השפתי כהן • ה"ה"ק היכל הקודש • ה"כ"ח
הכנסת אורחים • הו"ל הוצאות זרע לבעלה • ה"ה' דברי' :

אות ו' וצ"ב ואת צב • וצ"א עובדאן עור • וצ"י וצו יבואר וצ"כ
וכן נהג :

אות ז' ז"ב וזרון ציון • ז"ח זוהר חדש • ז"פ ז' פעמים • ז"ב זרע
זיכך • ז"ס ז' ספירות וז"ט ז' וכן טוב :

אות ח' ח"ל חסד לאברהם ח"ד חתן דז"ס • ח"ו חש ושלום ח"ח חוקי
חיים • חה"מ חול המועד • ח"א חידושי אגדות :

אות ט' ט"ו טורי זהב • ט"א טעם אחר • טצ"ט טובי בן טוביאל :

אות י' י"ט ים של שלמה • י"ח ילקוט חדש • י"ר ילקוט ראובני •
י"א יונת אלם • יפ"ת יפה תואר • י"מ יציאת מצריים י"ו
ישכר וזבולן :

אות כ' כ"ב כל בו • כהמ"ק בתצו המקובלים כנ"ל כנוכר למעלה •
כ"מ כתבו מקובלים • כנה"ג כנסת הגדולה • כנ"י כנסת

ישראל כ"מ כל מקום : כ"א כל אדם : ככ"ר בן כתב רוקח :
כ"א כל אחד :

אות ל' ל"ט לקט שמואל • ל"ט"ק לטומאת קרי • ל"א לדבר אחר ליה"ה
ליום הדין לבה"ק לבית הקברות • לענ"ד לעניות דעתי •

לח"ת לתלמוד תורה לע"ל לעתיד לבא • ל"ח לחס חמודות
ל"ט לקח טוב : לכ"ת לבתר תורה :

אות מ' מ"ת מדרש תנחומא • מ"ע מגלה עמוקות • מה"ז מנורת
הזהב • מ"ה מנורת המאור • מ"כ מצאתי כתוב •

מ"מ משה משה מ"א מגן אברהם • מ"ד מגן דוד • מח"ב מהר"ר חיים באכנר
מ"ק מועד קטן • מבר"ש מצוות ר"ש • מצ"ט מוצאי שבת • מ"ד מאי דכתיב :

מהרש"א הגאון ר"ש אידולש מ"ה מדרש הנעלם : מ"ב מסכת כלה : מ"כ
מורה נבוכי' : מ"א מגן אבות :

אות נ' נ"ח נשמת חיים • נ"א נשמת אדם • נ"ז נחמות ציון
אוס ס'

ר"ת ע"פ א"ב

אות ס' ס"ר ספר דיואל . ס"ח ספר חכידים . ס"ת ספר תורה .
ס"ה ספר היראה . ס"ס סוף סינין : ס"ח ספר חרדים :
סה"כ ספר סכוונות : ס"ע ספירת עומר : ס"ה ספר הישר : ס"פ
ספר פליאה :

אות ע' ע"ה עמק המלך . ע"מ עשרה מאמרות . פ"א עמוד א'
ע"ד עמוד ד' או על דרך . ע"ש עיי' שס' ע"ז על זה
ע"א עוד אחרת . ע"ז על ידי זה . או ע"י זכות עכ"ח על כרחך . עט"א
עוד טעם אחר . עה"א עליו הכתוב אמר : ע"ז עבודת בורא : ע"י עין
יעקב : עזש"כ עיין בשערי ציון :

אות פ' פ"ר א' פרקי ר' אליעזר . פ"א פרק א' וכן אות ב' א"ב : פ"ב
פענת רזה . פ"ד פרק אין דורשין . פ' פ"א פתח
פה לאומת העולם . פ"ה פרקי הכלות :

אות צ' צ"ה צרור המור . צ"ל צדה לדרך או צריך לומר . צר"ש
צוואת ר' שעפמיל :

אות ק' ק"ש קריאת שמע . ק"ח קנה חכמה ק"ו קל וחומר :
ר"ת ראשי תיבות . ר"ח ראשית חכמה ר"י רבינו יונה .
ר"ח ר' יהודה חסיד . רמ"י ר' מרדכי יפה . ר"ט רבי
ערפון . ר"מ רעיא מהימנא :

אות ש' ש"א שנילי אמונה . ש"ה שני לוחות הברית . ש"י שושנת
יעקב . ש"ע שלחן ערוך . ש"ה שיר השירים . ש"ע שושנת
עמקים . שה"ק שלשלת הקבלה . ש"ט שפע טל . ש"ת שמחת תורה :

אות ת' ת"ח תוצאות חיים . ת"ה תפלת הדרך . ת"ת תלמיד חכם .
ת"א תנא דבי אליהו . ת"י תרגום יונתן . תמ"א תורת
משה עבדי . תנ"ש תשובת באר שבע) :

מפתח לפתוח שערי צדק למנוח כל ענין כסדרן . ענין קימה
ענין נטילה לשחיית . ענין שבה . ענין ציצית תפילין
ומזוה . ענין תפלה . ענין ק"ש ותפילת י"ח . ענין ס"ת
ובא לביון ועליו . ענין מנחה וערבית . ענין ק"ש על המטה . ענין תיקון
לקרי . ענין דרך ארץ . ענין סעודה ובהמ"ו . סגולות לדרך ארץ ועה"ב .
ענין הכלחה . ענין אריכת ימים . ענין סכנה ושבועה . למקשה לילך .
סגולות לילדים קטנים . ענין כשפים . סגולות לעין הרע . יין נסך .
ענין מילה עם כל ענינים ולעציר דם . ענין ת"ת . סגולות לזכרון . סגולה
לפתיחת הלב . ענין תפלת הדרך וההולך לספינה . ענין חולה וגשמים כשהם
מעוצרים . ענין חתן וכלה . ענין זיווג וסגולה לבנים זכרים . ענין גדה
ועבילה . תיקון חנות . וסדר ר"ה עם סדר התקיעות ועשרת ימי תשובה .

ענייני מהספר כסדרן

יהירצון מה שאומרים ר"ה וי"כ בשעת הוצאת ס"ת • ויה"כ • יהירצון מה
שאומרים בכל רגל בשעת הוצאת ס"ת • ובשעת שהכהנים עולים לדוכן • ענין
מה' זעה"ב • ענין חי"ה • ענין המזבח ועבירה • ענין במ"ח וענין חמת •
ענין לכפרת עון וחרם ולהנצל מחיובת הקבר • שלא יהיה רע עין • סגולות
פיוטים וברכה לבנים • כרה ח"ו בעיר • סגולות לחלוס רע או הרואה המת
וההולך במקום מטונף • סגולה לעבודה ושלא תפיל • או אם פסקה לילך
ומיניקת ולהכיר בעבודה מה יוליד • ולידע מי מונע הריון • ופסח וספירה •
ענין שבת ומ"ס • ור"ח ושבעות וי"ו בתמוז וע"ב • וסככה וענין קש"ת וזוגות
וסככה • ענין מר"ח אלול וסגולת התשובה • והתפילה והכוונת * וסוכות
וה"ר • ענין חנוכה • ענין לידע זמן ירידת גשמים וקור ושלג ושאר עניינים

שהיו בזה השנה • ענין טעמים לכמה דברים • ענין הקהה ומכמה

רפואות ולחולה עינים ולשיכיים • וסגולות לכמה עניינים •

וסגולה ליין לבן ולחן ולשרפה לקדחת • ענין חודש

עבת וליקוי חמה ולבנה • רפואה

למגן • ענין קדים

יתום • וענין

גאולה •

תפלה נוראה להתפלל בשלומה

של מלכות

(אמר ה' הוי מתפלל בשלמה של מלכות וכו' שמואל על כל א' מצוי עמינו הגולים והגפונים בארבע רוחות העולם . שיתפללו תפלה זו . ועי' ו יתן ה' אותנו לחן ולחסד ולרחמים בעיני המלכים והשרים יר"ה . כי השם חפץ חסד הוא . וקודם כל יאמר מוזמר כ"ה' בעוך וגו' . ומוזמר ס"א שמעה אלהים רבתי וגו') ואח"כ יאמר תפלה זו

ברשות

הקב"ה ושכיבתיה ממלחין אנחנו ותבעין רחמי מן קדם אלהים דשמיא מריה דרחמי . עם ספריו דאוריית' דכתיבין ביה תל' עשר מילין דרחמיה . ורמ"ח מצות עשה . ושס"ה מצות לא תעשה . האל המלך הושב על כסא רחמים . הבורא עולמו במדת הרחמים . ולו החסד והרחמים . המתנהג עם בראיו במדת הרחמים . מעה חסד כלפי החסד והרחמים . הפודה והמכיל והמרחם . המפליא חסדיו להועיל . האחד ואין זולתו מושיע וגואל . הגורר ואומר ומקיים אמונתו . ואין שני זולתו . הכותף תשועה למלכים וממשלה לנסיכים . ה' בעוך ישמח מלך ובישועתך מה יגל מאד . תאות לבו כתיבה לו וארשת שפתיו כל מנעת סלה . כי תקדמנו ברכת טוב תשית לראשו עטרת פו . חיים שאל ממך כתת לו אורך ימים עולם ועד . גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשובה עליו . כי תשיתו ברכות לעד תחדו בשמחה את פניך . כי המלך בועט בה' ובחסד עליון כל ימוט . תמצא ירך לכל אויבך ימינך תמצא שנאך וגו' . מי שענה לאברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד ושלמה ולאבותינו הוא יעננו הוא יברך וישמור ויכבוד ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה למעלה לאדונינו

הקיסר

המלך או הרוכוס או הגראף

או מלך או אדון או ירום ונשא גבה מאד ומעלה מעלה וירום קרבו מולו כשמש בתקופת תמוז וכירח בחגי חמש במילואה . ירום ויגביה כוכב מערכתו . ויאריך ימים על ממלכתו . ויחיהו אריכות ימים ושנים טובים ובעימים . וישמרהו ויבילהו מכל צרה ויגון ומוק ופגע ונגע . וידבר עמים תחזיו ויפלו שגאיו תחת כפות רגליו . ובכל אשר יפכה יצליח וישכיל . מלך מלכי המלכים ברחמי יתן בלבו לב חכם וכבון לעשות משפט ודקה חסד ורחמים להיות טוב ומטיב לכל ויחיהו בבריאות הנוף וכשמה לאורך ימים טובים ופתיח לו .

שערי אריכת ימים ושנים . שערי ברכה . שערה גילה וגדולה . שערי דיכה ודעה . שערי הוד והדר . שערי ועד טוב . שערי ויו חוהר . שערי חיים טובים וארכים וחכמה וחסד . שערי טובה וטוהר . שערי ישועה ויושר . שערי כבוד . שערי לב שמחה שערי מנוחות ומדע . שערי נקיות . שערי סיעתא דשמיא . שערי מורה . שערי פרנסה טובה .

שערי

תפילה בשלומה ש"מ

שערי צדקה • שערי קוממיות • שערי רחמים ורחון ורפואה שלימה •
 שערי שלום ושלום והסקט ובעת • שערי תשועה שיכלי וישיכל וירויח בכל
 דרכיו ויכל מלחמותיו הוא וורעו וורעו ורעו ורעו ואת כל יועזיו ואת כל שרי
 צבאותיו • ואת כל חיליו בימיו ובימיכו תושע וישכן לבטח איש תחת גפנו
 ואיש תחת תאנה אמן :

(תרוה וו נשמטו בדף ס"ט כי קצר שם המצע מהשזרע ע"כ הכנתם כאן)

סגולה כשארס נכנס לבקר החולה ירחי זיעה שלו מזית השחי מקידם
 שיכנס • וי"א ילעוס לארזיר ולא יוק לו : **רחולה** עינים
 (כשיש חוס יקח דוכיון ויערב עם רוזין וזשיר וימשה על עיניו ויטול ההוס :
 מ"כ כס' טובי בן טוביאל טוב ליקח המרה מדג וימשה על עיניו שיכנסו כמו לונן
 מאוך על העין וע' שמע' גדול ע"ז : עוד כתב שם הלב מדג יועיל להקטיר
 על בחלת של אש לאדם שיכנס רוח רעה או רוח שדים ועי"ז יכוסו ממנו :
 לתינוק המשתק במטה ע"ל דף ל"ג ע"ב : ולהעמיד דם נדה ע"ל דף ל"ו :
 וכן לעבור דם מחוטם : ענין מעוברת ומיניקת ע"ל דף ל"ב ע"ב • כשארס
 רוצה להויע טוב לכל דבר שיסתה בשכר חס פלעדר ופט וישכב במטה חס :
 ויעה להביא לחולה יחידים בטנו בשעורין מבושלים העיב : או יבשל שומים ומלח
 שחוקין ומעורב בשמן זית ויסוך כפות רגליו ופניו ורועותיו וישכב חס ויכסנו
 ויויע : ע"א יבשל שומן אוו בחלב מיניקת זכר וימשה גופו ויכסנו ויויע כ"כ
 ש"א : לשיכה לחולה יקח חלב מאשה ב' לוי"ט ויקח מן ה' צבים ויזיל ויקח
 מאהין לבן ויכתוש ביחד ויעשה ולב דק ויניח על מצחו אוכ אויף דיא שלעף
 שם : לקרחת יקחג' מנדיל על א' יכזוב אגן ועל ב' מגן ועל הג' נגן ויאכל
 הראשון ביום א' והשני ביו' ב' והג' ביום ג' : ע"א על אח' יכתוב ביקדש ועל
 השני מיקדש ועל הג' ביקדש ויכהג כדלעיל ויכוס חזי שעה אח"כ בדוק :
 לידע החולה אם יחיה ישים בשתן שלו חלב מאשה נאס יסקע החלב ימות ואם
 יצוף יחיה ש"א : ע"א יקח ביצה בת יומא וישקול ותשים הביצה תחת מראשותיו
 לילה אחת ובבוקר יחזור וישקול חס ימכא משקול ראשון יח' ו' ל' שלו ע"י שם :
סגולה לשווינדיל יקח ענים ויכח על בחלים ותעסן ראשו עליו • גם
 ישים ענים בכל מקבל וילעוס ענים) :

שׁוֹיִתִּי

ה' לנגדי תמיד בזכור האדם דבר זה שה' נצט עליו ורואה ויודע

מה בלבו והוא הדבר אשר דבר חכם א' מחכמי המוסר יחשוב אדם כשנא יצה"ר לפתות אותו שיעבור על ל'ת או שלא יקיים מצות עשה או איזה מדה מהמידות ישוב ממ"כ אם מאמין שהש"י יודע ורואה ומשגיח על כל דבר ובכל עת ורגע או אינו מאמין : אם אינו מאמין נמצא כופר בעיקר ומי הוא מצני ישראל שיהא כופר בעיקר ה' הלא כ"א מ' ישראל מוכן ומוזמן לסבול ד' מיתות ב' ד וכל מיתות אכזריות ואינו כופר בהש"י . אלא הוא מאמין שמת"ה הקב"ה רואה ומביט ומצין ובוחן לב וכליות ואיך הוא חזיק להמרו' פני מלך בפניו ועיניו רואות והוא שויתי ה' לנגדי תמיד וסגולתו של המחשבה זו בודאי תפלקנו מלחטוא כגד ה' . והוא שכתב הרב של"ה : אנו אומרים א"ת חטאנו לפיכך כלומר העונו פנינו שחטאנו לפיכך וידענו שיעיך רואות וע"י שאדם מתחרט ועושה תשובה שלימה כראויה או הקב"ה מוחל להם ע"ד ומודה ושוב ירוחם והו מרומן בר"ת אינו מלכנו חטאנו לפיכך ר"ת אמחל פי' הש"י משיב לבו כך . והו בפרקי אבות הסתכל בג' ד ואי אתה בא לידי עבירה דפ מה למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבין ודע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה ליתן דין וחשבון והו בגמ' שוב יום א' לפני מיתתך ומי יודע כמה חיי לא בכל יום יעסוק בתורה ובתשובה ובמע"ט :

ורפי אש"ו המתפלל ותפילין בראשו ובזרועו וכיבית בבגדו ומוזה בפתחו הרי . זה תפלה שלימה ולא יחטא לכן העמדתו כאן כל הג' ביחד לקיים והחוט המושלם לא במהרה ינתק :

סגולה כשארם עמד מהמטה ורחץ כתיקונו יאמר ברכת כע"י ואשר יצר . ויאמר בפני הארצה אל הימין לארבעתן . ויזכר ע"פ מלאך מיכל בר הגדול . ויאמר והוא רחם עד ביום קראנו . ואח"כ יאמר אל אהי הרחות שליט בעליונים וכו' . ואח"כ ברכת התורה בכוונה ואלהי נשמה וכו' ויפסיק בין אלהי ובין נשמה . ויאמר אלא ככה וכל שני תיבות יאמר ביחד ויפסיק כן יכהו עד שיסיים . סגולה להנצל מהחטא שלב אופיות נשמה עם שמו כמו שמי ובריה קד גושכמה'יה ויכוון זה קודם שאומר אהי נשמה בנזקק :

ענין קימה

ובחול יכוין שיטלבו אותיות כשמה קודם שמו • וכשנת אותיות שמו קודם נשמה •
גם סגולתו לומר אלהי נשמה קודם מותו ומועיל לנשמתו :

ענין קימה סגולה

ממטתו בבדיאת ש"ו וכל כשם דומם כומת
חי מדבר ובריות גדולות וחכמות נפלאות והיס הגדול ומוראות לוייתן ויוצר הרים
וצרף רוח ואש לוחט והכל כחדל נחשב נגד עולם הגלגלים וכנד מלאך וכולם
כלא היו נגד הכסא רם ונשא והכסא נגד כבודו וכו' ואו תתמלא בו יראה מפניו
הש"י : גם בדין גיהנם איתא בבדייתא דמעשה בראשית למעלה מיבשה תהום
ולמעלה מן תהום זבוח ולמעלה ים ולמעלה מים ארעא וכל מדור גבוה ורוחבו
ג' מאות שנה • וכן מן הארץ לרקיע ה' מאות שנה ובין כל רקיע נגד כולם :
בופי החיות נגד כולם צווארי החיות נגד כולם ראשי החיות נגד כולם קרני
החיות נגד כולם • למעלה מהן חיות הקודש רגלי החיות נגד כולם קרסולי
החיות נגד כולם שוקי החיות נגד כולם רכובי החיות פי' עצם הירך • כסא
הכבוד נגד כולם מלך רם וכשא חי וקיס שוק עליהם ובגמ' חגיגה אר"א מלאך
אחד הוא עומד על הארץ וראשו מגיע אל החיות תנא זה מלאך סנדלפון שהוא
גבוה מחביריו מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי המרכבה וקוצר כתרים לקונו
מתפילתן של ישראל • וכן בתפלת י"ח בשמיים בא"י שומע תפלה יכוין
תפלה ר"ת תפארת פו לראש השכינה והוא ע"פ סוד :

אמר

דוד הע"ה חנות לילה אקום להודות לך ע"כ חייב האדם גדול או
קטן לקום בחנות לילה ועכ"פ קודם אור הזקוק כמה שצ"ה להתאבל
על חורבן ביה"מ ויקום בזריות מהמטה ויגער ביצ"הר • וקודם חנות יוהר
שלא יחזר י"ג מדות • ולא ילך ד"א בלי נטילה והטעם כי הוא חייב מיתת
לשמים • לכן יבין כלי עם מים סמוך למטה • ויוהר בנטילה ובחליצת מנעלים
ויתר מדיכים עיין בש"ע א"ח • ולא ילמוד בלילה מקרא רק בלילו' ראשי :
(ענין נטילת שחרית וענין שכחה)

סגולה

שלא ישכח תלמודו אלו דברים כריכין כע"י וע"י נטילה מוכרסים
הקליפות להרטיק מהאדם ווהר בראשית ובגמ' הקס מהמטה
והיוצא מפי הכסא ומבית המרחץ והנוטל כפרניו והחולץ מנעליו והנוגע
ברגליו והחופף ראשו וההולך בין המיתים או נגע במת והמפליח כליו והמטמא
מעט והנוגע בכינה או בגופו וכן יש ליהרר בתפלה ובלימוד ובאכילה שלא ליגע
בנקוט המכוסה • ואם לא נטל אחר אחר מאלו אס"ת תלמודו משתכח •
וא"ל יוצא מדעתו • והמקין דם והמגלם • ואף האשה מצוה ע"ז וק"ו שיהרו
בנט"י דשחרית ע"י שפיכה ג"פ מאחר שרוב תיקון מאכלים על ידם יעמאו
למאכלים ויעממאו את הלבו בן אדם וגם לחוש שהוא עלול לעשות עבירות ס"ג
ע"י רוח הטומאה השורה עליו ולכן יוהר עמוד :

במלבושיו

צמלבושיו ולא יטול חלוקו ממי שלא כעל . ולא ילבוש צ' מלבושים בפעם אחד
 דק' לשכחה בשם האר"י ל' . וגם לא יבגד ידיו בחלוקו . ויזהר לנרד קודם
 הכניגוב . ויזהר להקים הרוע בנד ימין תחלה ואח"כ יד שמאל בין בבגד ובין
 בתוכה גם מי שנטל ידיו מהכוס ואח"כ שותה ממנו והרואה על הכבולה
 אועל המת ג"כ קשה לשכחה וסגולתו שידאה ג"פ על צפרני ידיו
 ואח"כ יסתכל ג"פ על השמים : גם המניח ספר פתוח ויוצא כמעשה שהיה
 צופר אחד שכתב בלילה וסיים ועמד בפסוק ופעירי ירקדו שם כשעמד קודם
 שאיר היום לכתוב עוד מצא שד אח' יושב על בסאווא"ל ידוע תדע שאכי אותו
 שד הנקרא שומר דפין ובאפי להויקך אלא שנסאתו פניך ששמעתי עליך בעי"ת
 שאין לי רשות להויקך אלא קבל עליך שלא תעשה בן יותרו כ"ה ה"ך ב"ד סי'
 כע"ז ו"ל ידוע לחכמי האמת שיש מלאך א' נקרא שד והוא שומר דפין על מי
 שמיים ספר פתוח ויצא שמעכת תלמודו . ומכאן כלמד גם החוכין ומלמדים לא
 יסימו בדרך : גם נטילת צפרניים כשדר קשה לשכחה ולעניות ולקצור
 צמיו . והאוכל לב מצהמה או עוף או חיה וסימנך מלך מוט לב בנד והם קשים
 אף לאשה מעוברת ומניקות ג' כ"ב ס"ח : או הכותן בנדיו תחת מראשותיו
 והמספק חלוקו הפכמי לחץ . והתופר בנד כשעליו מלבוש . והאוכל ממה
 שהעכבר אוכלת או החתול . והרגיל בותים * והשותה מים שנשירי רחיצה .
 ומעבל רגליו זה ע"ז והצסתכל בלדס הכועס ובאשה בדה שדמים מצוין בה .
 והעובר תחת אפסר גמל וכ"ס תחת גמל עצמו והעובר בין ג' גמלים . והעובר
 בין ג' נשים . וכן האשה העוברת בין ג' אנשים . והעובר תחת ריח רע של
 בבלה . והעובר תחת הגשר שלא עברו מים תחתיו מ' יום . ופת שלא בשלו כל
 צרכו . והאוכל בשר מוזהמא פי' כף שבושין הקדירות . והשותה מאמת המים
 והצסתכל במת ו"א אף הקורא כתב שע"ג הקבר הוריות פ"ג . והיטן במעלי'
 בא שכחה ויתר מזה ע"ל ענין שכחה :

ענין ציצית

סגולה גדולה כפינו המקובלים יזהר להתעטף בטלית
 קטן כל היום עם ציצית ואם אינו כזהר אס' מת צאים
 מלאכי חבלה ומלבישים אותו בבגדי אוחס להכניסם לגיהנם . וכן סגולת
 טלית גדול בנה"כ אין לו שימור עיי' בע"ה ובמכת שמורים כי עי'ז ניכול מכל
 גלות הן מקליפו' והן מא"ה הולאחר מותו לא ישלעו בו הקליפות . וב"שע האר"י
 ו"ל כתב ע"פ סוד בטלית קטן יעשה ב' נקבים כמין צירי ובטלי' גדול נקב אחת .
 ציצית ר"ת צדיק יפריד ציבית תמיד והפרדתו ג"כ ע"פ סוד . מצות צי' צריכין
 זריות גדול כי גדול עוכשו המנעלו ח"ו . כשאומר להתעטף בציצית יכוין ר"ת
 ל"ב בנד ל"ב חושין . וכנגד זה סגולה שלא יכאב השיניים ויהיר שלא יתחך
 הציצית בסוכין אלא בשיניים שהם ג"כ ל"ב שיניים בלדס ציבית שקולים בנד
 פרי' ג' כי ח' חוטין וה' קשרים משלימין לתיבת ציבית למנן תרי' ג' : ר' כנפות

ענין ציצית ותפירין

ש' חוטין רמו דכל דר שיפנה יזכור וימנע מעבירה צח' איצרים המרגילין לזה אזכיים עינים פה חוטם ידים רגלים פרוה לב של"ה : המקיים מצות ציצית כתיקונה זוכה ומשמש' אותו ב' אלפים וח' מאות עשרים שכל' והיה ביום שהוא והחויקו בו עשרה אנשים מכל ע' אומות הרי י' אנשים מכל אומה הרי ש' שצכקף אחד ולר' כנפות ב' אלפים וח' מאות והעונש העובר כמנודה לשמים ד"ה , ואם הוא בדרך ואין לו ציצית כשרים מותר להעלים עיניו ולברך בלא בדיקה כ"כ תשובות בית יעקב :

סגולה

כתב בכונת האר"י המעביר ציצית על עיניו בשעת ק"ש מונעח שלא יבא לסימיו עינים והסתכל תמיד זוכה לקבל פני השכינה . זעוד להשגה גדולה ומביא לירי יראת שמים . גם טוב להסיר הכעס כשמתקבל צכקף וכן כקף במערי' כעס לכן מרגילין לקטן בן ג' שנים ציצית כי ע"ז אורה רוח קדושה והוא ע"פ סוד . כי עליה גמט' אין סוף במילואוי גם גמט' גליות ועי' יוכה לחיי עה"ב : כתב בס' בחיי סוד ציצית רמו לתחיית המתים . ותדע בחיפת עלית גדול וטלית קטן רחוקים זה מזה כרחוק מורח ממערב ע"כ יזהר להלביש בכל יום טלית גדול * והטעם של טלית קטן רק שלא ילך ד"ר בלא ציצית ויסתכל בהן . ויזהר אף בטלית קטן שיהא לזן ע"פ סוד . והטל' גדול יהא מצמר רחלים שהוא לאורייתא . וצד' כנפות יזהר לעשות הכתפים רחבים , ויזהר שיכסה התפילין עם הטלית על ראשו ע"פ הסוד :

סגולה

גדולה מאן דנפיק מפתח ביתו בטלית של ציצית ותפילין על ראשו וזהר לך לך ויתר דיני ציצית עיי' בש"ע :

ענין תפירין סגולה

המניח תפילין בתיקון מאריך ימים ולהיפך הוי ברכה לבטלה והוא לרך מינית כ"כ של"ה וצנמר' א"ר מונעח שהוא צעה"ב ואין גיהנם שולטת בו וכל פונותיו מוחלין לו שאין לך גדול במצות עשה כמו תפילין וזהר . ואתחנן * ויברך על של ראש על מצות הזיו בחולם כ"כ מ"ד : יכוון להניח תפילין ס"ת אין * אכשמונה הכריכות על היד יכוון תחלה בדר' ראשונות נגד סם הוי"ה . ונג' יכוון לשם יה' ו' גמט' אהיה . וזהר שלא ירחיק היד מהבית של יד והמרחק הוא יתרחק מעדן צעה"ב וזהר פנחס . יש מנהגין להניח של יד מושב וחכמי שדות נכתבו סימן כי יד על כס יה פי' תפילין של יד יניח יושב על כסא של"ה דף קי"ב וכן בכל מדינת תוגר מכיחין של יד מושב . ואחר הנחה אומר מיד צ"ס כמל' וואח"כ יאמר עשרת הדברות ואח"כ יאמר יהי רצון עיי' צ"ס ש"ך : וכן קודם שיניח טלית או תפילין מה שאמרים ע"ס : לא יסיס דעתו מתפילין פשוט דבר אפילו במחשבה ק"ו בדברים בטלים . אין להקפיד אם מניח תפילין אישור יד של מי שלא אישור יד תצ"ס : מי ששכח ולבש תפילין של ראש תחלה יפיר ויחזור ויניח של יד תחלה תצ"ס : מי ששכח או הויד שלא בירך טלית ותפילין

ותפילין עד אחר ערבית אע"ג דעדיין יום הוא אין להניח תפילין אבל ביצית
 יתעטף בלא ברכה כתבי מהר"ם : כתב רמ"י ומ"א מי שהוא בדרך ואל"ל תפילין
 יקרא ק"ש בלא תפילין וכשנאל לביטול יניח באמצע היום או במנחה ויאמר איה
 מומור . וכן ההולך בדרך קודם עלות השחר צעת קרי יניח תפילין בלא ברכה
 וכשהיא יום יברך ויתפלל . ויהר"ג ככשקונה תפילין אף שהן חדשים יפתח
 מיד ויראה מה בתוכו כי זהו מעוות ולא יוכל לתקן . ויהר"מ לחליץ תפילין
 בפני ס"ת ואף בפני ארון הקודש כשפתוח . ויהר"ל בדרך קודם הנחתו והטעם
 שיהא עובר לעשייתן . ויתר מדיני תפילין עיי' בש"ע א"ח :

ענין מזוזה סגולה

לבייתוכן ביציאתו יגשק המזוזה ויאמר
 שר"י ישמרי מיצה"ר ומכל צרה וצוקה א"ס או יכנע השד מלהזיק באתו בית
 והיכה ר"ג ככנע לו דהוא שירא יש לו שם"ה שמש"י כ"א ביומו . וצריך לכוין
 שם שדיר"ס שומר דלתות ישראל . ושם הוי"ה בפנים ושדי בחוץ והוי' במלוי גמט'
 מ"ה . שר"י פס"מ"ה גמט' השטן כגד שס"ה וכנע ע"ב שמות אלו . וקבלתי
 כי יצר במלוי כזה יו"ד כד"רי"ש"ס"ת שדי והוא ישמרהו מיצה"ר : ומענין
 סודות המזוזה עיי' בש"מ מצת שמורים ותמצא סודות גדולי' :

סגולה

שלא ימוק כל היום או בבוקר יעמוד עם רגל ימין מחוץ למפתח
 וברגל שמאל מבפנים ויאמר בשם אפי ישראל ובשם אג"לא
 וקבלתי שיגשק באצבע הקורין אמה . וקודם שילך לבה"כ יאמר פסוק בכל
 דרכיך דעהו ב'תיבות דע הוא והוא ישר אורחוסך והקרא זה כולל כל התורה
 ויש בו כ"ו אותיות מנין הויה ובכל פעם שיאמר זה יטה ראשו כגד מורח דרום
 מערב צפון ועלה עטה :

סגולה

אף שיש לו הרבה חדרים יתקן בכל פתח מזוזה כי מזוזה אותיות
 זו מות מהבית ויברך מקודם קביעתה . ויהר"מ לשמש המטה
 עד שיהא כלי בתוך כלי בפריסת סדין על הזכוכית . ויהר"מ מלשפוך מים
 עכורים לפני מזוזה כי סכנה בזה :

סגולה

הבודק מזוזה תמיד יאריך ימים וניצל משדים ומרוחות ויזכה
 לבנים כשרים . ומי שיצא מבית ישראל ונופל המזוזה מהבית
 עמו סכנה שימותו בניו ח'ו"ס"ה : וכן סכנה מי שאין לו מזוזה כשירה בביתו
 כי עי' ומתים ילדים קטנים גמ' אצת בעון מזוזה וצ"ע לביצת ונדלים בניס מתים
 או אשתו : גם נשים חייבים במזוזה :

סגולה

להכניח מפין הרע יאמר זה לפני מזוזה בבוקר כך בן פורת יוסף
 בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור . גם יאמר בהיפוך בזה
 כי"ב תר"וף פס"ו כי"ב תרוף יל"ע ני"ע תוב"ב הרע"ן יל"ע ר"ש :

מעשה

מענין מזוזה שהיה נק"ק צפת קונ"ב אשה אחת שכנסה
 ארז

ענין מוזה

ברוח אים מושראל וע"י השבעות גילה עונותיו שהיה כמו
 אפיקורס וגילה שהיה מקדם לכל אשה אסרת וע"י השבעות והשמות הוציאו
 משם שמו עליה מיד אחר יציאתו קמיעות ולא היה יכול לחזור אליה עוד . ושאן
 שאיך כנכסת נבית שיש לו מוזה והשיב זה הבית בלא מוזה וברקו ומצאו כדבריו
 ושאן הלא האשה כשרה היא והשיב היא השליכה על ראשי מעט ע"ע וע"י
 כנכסתי בה ואחר שיבא ממנה לאחד צ"י ימים חור אכלה ושאלו האיך עברת על
 חרם שלנו והשיב יצאתי ורציתי שלא שמו עליה קמיעות או יכולתי לחזור בה
 ולאחר השבעות הכל אמרו בזה הסיון נדע שיבאת משם נר אחר תלוי על הקיר
 רחוק ממנה ג' אמות וכו' ואח"כ חור בה כי הקמיעות ששמו עליה לא נכתבו על
 שמה ואחר ה' ימים מתה שחנק אותה ויצא עם לפשה כ"כ בס"ח פק"י :

שוב

מעשה שהיה בימי האר"י ו'ל הוצא בע"ה באשה אחת אלמנה שנכנס
 בה רוח וע"י השבעות הודה כל העמיו א"ח וממרים והנה זה ל"כ ה'
 שנים שהלך נע ונד וכו' ע"ש באר"י וכו' ולבסוף אמר הר"ב ז"ל עד מתו יהיה
 לך בער זה והשיב עד שימותו ממרים שהולדתי וכו' וע"י מה כנכסת להחשה זו
 פעם אחת לבתי לילה אחד בביתה ובבוקר קמה האשה ורצתה להוכיח את
 מהאין ונחל ולא יכולה ונתכעסה והשליכה האבן מידה בכעס ואמרה תהא
 לשטן ומאו היה לו רשות ליכנס בה ; והאשה זאת לא היתה מאמנת בסיפור
 יציאת מכרים ועשו כל הפעולות עד שיבא וחור הרוח כמה לילות בחלונות הבית
 להבהיל האשה וחורו ואמרו לה רבו ל"בא ובדק הבית ומצא המוזה פסולה וכו'
 פ"ש באר"י וכו' קצתו : ושוב מעשה ג"כ ברוב שנכנס באשה יום א' לארר
 ראשון שנת ה' אלפים של"ח ליכירה ושאלו ג"כ איך כנכסת באשה זו והשיב ג"כ
 שלא היתה בביתה מוזה כלל : גם מאמר מעשים מרוחות שנעשו במדינות

אישאלני ובעיר הורמיו ובעיר שכס ע"ש מאמר ג' פרקי'

סגולה

כ"מ לבייר על קלף בדיו שח' על כ"ייר לבן שויתי ה' לנגדי תמיד :
 ויהר לבין שם של הויה היה הוה ויהיה ויראום בתפלה שלו בכל
 דף וע"י יהיה עונלו : ויהר להשלים בכל יום מדת צדיק ר"ת צ' אמנים : ד'
 קדושות יקדישים ק' ברכות :

סגולה

לנטל מחשבות רעות בתפלה יאמר פסוק זה אש תמיד תוקר בו וכו'
 ז"פ קבלה מאלהיו . גם פסק סעפים שנאיתי ותורתך אהבתי ו"פ
 יכוין בשם מייכאל ופסוק מה יפית ומה נעמת בתענוגים ז"פ : או יעבור יד
 ימינו על מצחו ויאמר לב טהור ברא לי אלהים וכו' או ירוק ג' פויאמר פי פי
 פי ג"פ : או למראות בארבע על כל שם וזה בדוק יקרא שם הויה בנקוד חש"ק
 פי' חיריק שביא קמץ : והשם ארני בשעף פתח והכוון נקמץ : כשמכוין בשמו'
 יחשוב במחשבה כי הלב נגד שם הויה והפ' נגד שם ארני וכתב בוהר שזה היה
 מונע דוד כשהיה אומר יהיו לרצון א"ס והגיון ל"ל הכ"ו כי זה יחוד גדול לייחד

פה ולב כאחד . ומה תבין גדול העונם ופגם המפריד הלכ מפה בתפלה
שלא נכונה : או המדבר עם חבירו אחד בפה וא' בלב או בפנס לשה ר' ויבול
פה עיי' זוהר נשא ושלה לך כמה מעשים ע"ו -

סגולה

שיאמר קודם כל תפלה וכן בכל דבר שעושה לש"ס לשם יחוד
קב"ה ועי' אינו מפריד עצמו מהקדושה וכן ראיתי מאנשי
מעשה כשהיו יושבים בטלים מהמנו' היו ממשימים בכיבית והיו מסתכלין בהן
כי עי' ענין גדול ותקומה לשכינה בגלות וכיבול מכמה עבירות י וכשזוכיר
את השם יבין וידעו כל גופו או אוהו ברכה שמנרך ולא יבלע אותיות או
תיבות וק"ו שהוגים והרובוה כי החון שמתפ"ל נכונה יהיה כארו בלבנון
לעמיד : כי סוד החון הוא כולל ג' שמות שם הוי' ואדנ' ושר' כי חון במילוי
הוא ח"ת זיין כו"ן אותיות ראשונות חון גמט' אדנ' אימצעות גמט' הוי' אחרונות
גמט' ת"ק שהוא הנעלם משם של שדי ואם אין לן כוונה ח"ו פגם בג' שמוע
הללו ומטיל מוס בקדשים כי תפלה בזמן הזה במקום קרבן ועיי' בפסיקת' מעש'
בחסוד אחד שפגע בו אליהו והיו טעון בתרי' ג' מלות גמלי של פורעניות ח"ל
הכי למאן ח"ל למען דמשעני מן ברוך שאמר עד אחר תפלה י' חוף בד"ת
אסור להפסיק ק"ו בתפלה ופתיכות : לכן שגולה שימטע נדבור בנה"כ ואו
שכרו מרובה וספלת מקובלת לפני הש"י : טעם שליח נבור ר"ת ש"ך דמעלה
התפלה לשן שערים זכין שמים ש"ך : עוד רח כדיוק בתמר יפרח ס"ת קרח
יפרח כארו בלבנון ס"ת חון אם כוננו לש"ס או יפרח כארו וא"ל יהי' כקרח
ח' ועליהם כאמר נפנו עלי בקולע ע"כ שנאצי : עשרה דברי' צריך להיות
בש"ך ריקס מעבירות ופרקו באה וספל ברוך ומרובה לעם ונעימות קול וקולו
פרב ורגיל לקרות הנ"ך וזקי בכל הברכות וממלא בזמן גמט' ברכות ותפנית
וכן רמז ויקץ יעקב משנתו ויאמר ס"ת נבור וכתיב אכן יש' ה' במקום הזה הודי'
שנמקום נבור שכינה שורה שם : ונמזר' יליף מכמה פסוקים וכן בווהר
ובירושלמי רפאה הובא כמה מעשים ע"ו ע"ס . וביותר זוהר בשחרית זוהר
בליק דנכפרא מתעורר חסד לאברהם . ובכתבי האר"י מי שביטל ביוול איש' ד'
אפי' פעם אחת דוחק מ' יום ממחיתו וחוטא ומטעיא :

סגולה

סגולה

כשתפלה ביהוד יתפלל בזמן שהנבור מתפלל :
ע"י נתינת פרוטה לזקה קודם תפלה פודה מכל מקטרג
מקטרג עולה צו"ק זקה שנאמר אני בצדק אחיה סניך וכן יאמר
בנתינת זקה לעני :

סגולת התפלה

בכוונה אל יהא קלה בעיניך וראיי' מעשה דר'
אנבר שהיה תלמידיו של הרמב"ן ועבר על כל
עבירות והראה לו מקרא צפ' האוינו אמרתי אפאהם אשניתה מאנוס וכרם
אותיות שליטת מכל תיבה הן ר"ת ר' אנבר והראה לו שלא יועיל אום תרופה
ואעפ"כ

ענין מוזה

ואעפ"כ ע"י תפלת הרבנו"ל הועילה לו למקצת כפרה וכן כמה ראיות מדברי
חז"ל ואין לנו להאריך בזה : ודע תפלה בלא כוונה מעורר מקטרגים כי
לכל אר' מיוחד מלאך ואם מחס' נדח' המלאך חץ וביותר יזהר בתפילת י"ח ע"מ
סגולה האומר תהלים קודם תפלה כאלו מתפלל וכעוסק בתורה כי
סודם רב ורם ועיי' בע"ה דף ע"ו ממעשה עיי' כיצול כל העיר

ע"י וקן אחד אחד כל תהלים בכל יום וכו' ויאמר בכונה ואם אין לו פנאי
יכהוג במ"ס הר"ב של"ה שיאמר בכל יום רק ה' מתורים ויסיים בכל חודש
ויאמר אחרי תמימי דרך : והסימ' על תיבות עדותיך פרץ ב'ן דמ"ה באילו
אותיות יקרא עדותיך הויו בחולם והד' בשני' א"ג וזה לומר יס' ר' קודם תהלי'
ואחר כל ספר וספר : ויאמר מי אנכי עפר ואפר וכו' וכן אני מאמין וכו'
שהוא נגד י"ג עקרים כמו גדל ורבון העולמים ארון כל הכאכלים . אנה ה'
אל יעכב חטא ופסע וכו' עיין בש"ץ

סגולה

כתבו מקובלים ובס"ח שיאמר פסוק זה קודם תפלה הניחה לי
כיד ועשה לי מעטמים והטעם מלאך מולו של אדם הוא מתפלל
עליו שימט הקב"ה לתפלתו וזהו עדיך כל בשר יבואו : יזהר מאוד לרחוק
ידיו קודם תפלה ויאמר פסוק זה ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מונחדי ה'
סרחן עם הכולל במט' שם אלהי' במילוי וסודות של זה הפסוק רב ורם ומועיל
מאוד להשמעת התפלה ומטהר בזה נפש רוח נשמה חיה יחידה :

סגולה

מהאר"י כשאומר בכל יום מומר של יום יכווין מקודם שיאמר
בו באותו יום הארת תוספת נשמה יתירה משנת העבור עד יום
ד' ומן ד' ואילך משנת להבא ואח"כ יאמר מומר כ"ד וכו' ומומר אל תקמות ה'
וכו' וכן יכהג בכ"י :

סגולה

כתב בע"מ כל האומר מומר כ"ה בכ"י כיצול מגיהנם והטעם
דחסר בו אותיות בוק' מהתפלת הפסוקים והוא גמטר ג' גיהנם
ויש בוהגין לומר ג"כ קודם מנחה חוץ ביום ש"א תחיכות א"א אותו וכן האומר
תהלה לדוד ג' פ בכ"י ה"ה בן עה"כ : **ט"א** אחרי יוספי ביתך זה עה"ו
פוד יהללך סלה לפה"ב יהללך גמט' זה לפה"ב .

סגולה

לקבלת תפלה יאמר מקודם יהי רבון מ"ה אר"א אפה יודע פי
בשר ודם אנכי עיי' ש"ץ :

כתב

בס"ח סי' תרי"ב וז"ל בשביל י"ד אין תפלתו נשמעת המתפלל בלא
כוונת הלב ואינו מבין מה שמדבר וע"ו נאמר ויאמר ה' יען כי נגש
העם הזה בפני ובנפשו כדרכי ולבו רחוק ממני וכו' ואוי לבבור שמתפללים
עליהם אנשים שאין ראוי הקב"ה מוכע הטוב מהקהל ומכל שייעו לזה כאלו
גזלו הטוב מהקהל ועתידין ליקן הדין ע"מ באריכות : **ובספר** ת"מ
פ' מ' כתב בשם א' ומעשה נא' שהיה נחשב בקל בין הגריות ולאחר מותו נא'
מס

עם כתר עשנים בראשו מגע דוישז לפני הפתח זה"כ ושאלו לו מה זכות
היתה לך שזכית לכך ח"ל בזכות שהייתי אומר ברכות בקול נאים בביתו ובנה"כ
והעשנים שמו עלי לבטל רוחות רעות צעה"ו . וכתב עוד חס שמעתי שהיה
רב אחד גדול והיה גוער על שהיו מאריכין בברכות ותפלות ונענש ע"ו
צעה"ו . וכתב עוד שם מעון אריכת הגלות שהזונים מננין ומאחרים ומן
ק"ט בזמנה ועיין מזה בשל"ה הוסלת בלולה סי' כ"ג : וביזתר זיהרו בימי
כוראים ומ"כ מעשה שאירע בחסיד א' שהיה מתפלל צר"ה ובי"כ כמנהגנו
שמהררין אחר אנשים מהזונים ובתוך התפלה ראה החסיד שהקליפו מתגברין
עליו לעכב תפלתו מה עשה החסיד והפסיק מניגון הרשעין והתחיל לומר
בקול מר ובכייה בניגון אחר של התעוררות ועי"ו וכה שעלתה תפלתו לשלו'
ואח"כ התחיל לומר בניגון כנראשכו' והי' באותו פעם ש"ץ קבוע עומד מאחוריו
ונחם בו וסבר שהוא טעה והרגיש החסיד בדבר זה ולא חש לטעותו ולא אחר
התפלה אמר לש"ץ למה נחמת בי דע כי מות תמות בשל"ו ושאל לה חסיד למה
עשית כך והגיד לו כל המעשה הכל ונתקיים כדבריו : כתב בע"ה דף קע"א
ענין המלאכים המקבלין התפלות של צבור ויחיד ודריק' ורשעי' ובאם שאחר
לא כיון בכל הברכות בפעם אחת מחמת טרדות רק היום מכוון בברכה אחת
או ב' או ג' ולמחר ג"כ בשאר ברכות באופן כמשגיח"ה וי"כ היה בזודאי
מכוון כל הברכות בכוונה או מלאך . **סדר יאר** מעכנה אצלו
עד י"כ ואם לא נתכוון כך כל השנה עד י"כ אז המלאך הכל משליכה אותה אל
מקום פסולי המוקדשים שהוא סוף רקיע וכו' וגם המורים בתורה שלא כהלכה
כן דינם וכ"כ בזהר בראשית ואפשר לזה כיון הכתוב אולת אדם סלף דרכו
ועל ה' ועף לבו כי מי שאינו מכוון לבו כראוי אומר גוול אביו ואמו הוא הקב"ה
ושכינת' ואומר אין פשע"ל שלא נתקון הפשע ע"י שלא התפלל כראוי .

סגולה איש"ר העונה בכל כוחו פי' בכל כוונתו מננין לו ביהגס וזהר
פ' נח ופ' תרומה ופנחס וע"ש כמה מעשים ע"ו וי"א מוחלין
עונותיו : ובעניית אמן יכוון שהמלאכים שומעין הברכה או הקדים ועוין
אמן כי אמן גמטרי' מלאך גס אמן גמטרי' הוי"ה ואדכ"י וכן יש למעלה
ש"ע כהורין דמאירין בש"ע עולמות וב"פ אל במילוי גימטרי' ש"ע וכל העונה
אמן בכוונה וזכה לש"ע כהורין ולהיפך ח"ו מקדימין לנשמות ש"ע קליפות
ומוליכין אותן לחדרי חושך ע"ו אחר הנביא עש יאכלם לכן יזהר כ"א אף בביתו
שיאמרו הברכות בקול רם והשמעים יענו ברוך הוא וב"ש ואמן וא"א תיבת
הגדול רק צר"ה ובי"כ ע"פ הסוד : ויזהר לדקדק בעניית אמן כי
פירשו של אמן אינו שיה תמיד רק לפי ענין פעם אחת הוא ופעם יהי כן
ופעם אבי מודה ומאמין בו ע"כ צריך ליתן דעת ע"ו מאוד ומי שמדקדק כן וזכה
לענות אמן בע"ה : ויזהר לענות אמן אחר ברכת המחורר שכיב זולב ון

עניני תפלה

קודם מודים ובאמן אחר ופרוס עלינו צליל שבת קודם ושאריו ועיין מזה בס'
 שירי יהודה ממעש' גדול בשם גדולי עמודי עולם שעי' צעו' ה' כתעכב הגאולה
 כי נגלה להם ע"י החלום והטעם חטא זה גדול כ"ע"ש באריכות ועיין בס'
 יש נוחלין דף ה' ובס' של"ה ונוהר וילך משכר עניות אמן ומעונש ח"ו ויתר
 מדין אמן עיין בש"ע א"ח סי' קכ"ד ודע כי צ' חדרים יש בגיהנם שאול ואבדון
 תמן נחתן הכהו למצוי לאמן ואח"כ העונה אמן יתומה נעשו בניו יתומי' ח"ו :

סגולה

יקרה להנציה ידיו עם אנצעותיו כשמתפלל מעומק הלב וזהר
 יתרו דים עשרה מלאכים ממונים ע"ו וכן בברכת פט"י וכוין
 בברכה נע"י יש תיבות במנין אחד ונגד י"ג מדות * כשאומר יברכך יאמר
 מקודם וידבר ה' א"מ לאמר כה תברכו בכ"י וכו' ויסיים ושמו את שמי על צ"י
 ואני אברכס וכוין לשם כ"ב . אבל יש עונש גדול המרימים ידיהם בשבועות
 חנם או כשחקלל לחבירו בא אליו עונש בקרוב כי המלאכים הכל מקללין אותו
 ברא"ח קללות ומיד רוח הטומא' אורה על הידים וכו' וכן יזהר בנגדיו כשיתפלל
 שלא יהא שום גזל או גניבה וק' ובגדי שבת וי"ט וע"ו אחו"ל עתידים לעמוד
 בצי"ה עם מלבושיהם וכו' . יזהר מלהסתכל בע"א כי תפלתו אינו מקובלת מ'
 יום וכן יזהר מכל דבר טמא . כשאשה לובשת בגד איש ואח"כ לובש האיש
 אותו בגד או אין תפלתו מקובלת כ"כ מקובלים :

סגולה

שלא ירוק צנ"הכ ילעום שורש הקורין לאקרין קודם הליכתו
 לב"ה ס"ח : יזהר של איעכבזמן תפלה ויראה שיהא גוף
 נקי ולא שום צואה או טיפת מי רגלים או שכבת ורע על הכתובת ולא יחכך
 ראשו ואף נגעלים יהיו מיוחדים לב"ה ויתפלל בכוונה וישמע לקול עני ולא
 יסיר אובו משמנוע ד"ת ולא יתפלל בלבוש שעטנ"ו או איזה גזל בידו מחבירו כי
 עי"ו מעורר חטאיו וזרקין תפלתו בפני החיצונים ומקודם ישוב על עונותיו
 ויזהר מהכונש שכר שכיר ומעשה בהאר"י ו"ל פעם אחת לא היה לו ממון לשלם
 ש"ס ולא התפלל מבכה . ואם יש לו שכר שישלם אותו וגם שידע סודות
 התפלה כי המלאך סגור לפרץ עושה כתר לראש מלך מ"ה הקצ"ה : שלא
 לאכול ולשתות קודם שיאיר היום וזהר ויקהל שח"ו כאילו עובד ע"א . גם יזהר
 אף בלילה מריבוי אכילה ושתייה קודם שינה וימסור נפשו וכשמתו בפקדון
 להש"י בנקיות וזהר לך לך :

סגולה

כתב רב שרירא גאון והובא בס' מ"מ ובס"ח כל המכווין בעת
 התחלת ארון עולם בזה בידוע שתפלתו כשמת ואין שטן
 ומקטרג בו ואויביו נופלי תחתיו וי"א אף יב"הר משלים אותו ארון עולם במטרי'
 אין בוף ארון עולם אשר ר"ת במטרי ע"ב . וס"ת מר"ן וכרמזים בוד' עולמות
 אבי"ע אשר מלך אותיות מיכאל הוא מוליך כל התפילות ומקריב קרבנות להש"י
 ועי"ו מוחל עונות של"ה ועכ"פ . אם לא יוכל לכווין כל פעם יזהר לכוין בדר"ה
 ובי"ב

עניני תפלה י"ח

ח"ך לכל חי רצון ר"ת למסדע רחל שע"י זכותה ניוצקין כל העולם, מן אשרי
 עד ואנחנו יש תרי"ג אותיות רימו האומר בכל יום בכוונה כקיים תרי"ג מצות
 ולכן כתבו הגאונים אס לא כיון בשותח א"י כר"ך לחזור. ד"א ומשביע אותיות
 עשנים ומשביע לכל חי רצון ס"ת עלין שנותנין לבהמה והוא לכל חי: הרופא
 לשכורי לב ר"ת הלל שס מע"ב וגמע' אדני. השולח אמרתו ארץ ר"ת:

הא"א שס מע"ב. ויברך דוד את ה' ר"ת ודא"י גמע' אהיה והוא שס
 גדול וכורא ובסס זה עלה משה למרום והוא ע"ז למלאכי חבלה

אתה הוא ה' האלהים ר"ת אהיה ויושע ה' ביום ההוא את ישראל ר"ת אהביו
 אלו ישראל, את ה' ויאמינו בה' ר"ת איוב שזמר הקב"ה לשון. נשירת או
 ישיר יש תיבות מנין יעקב. **אן** גמע' ח' רימו זכות מילה נקדע היס, מי
 כמוך באלים יכוין להסיר כל כוונה רעה בשס זיכאל וכשאומר תביאמו ותטעמו

יכוין להגדיל בניו לת"ע פ"סוד, **סגולת** שירה שאומרים ע"פ א"ב
 הטעם מצינו בנ"ר א הקליר כשרצה לייסד הפייט עלה לרקיע ע"י שס ושאל
 למכאל האריך המלאכים משוררים את שירתם והשיב ע"פ א"ב בהנהיג גם הוא

בן ורמו בתפלת יוצר א"ב קטנה אל ברוך גדול דעה וכו' ואל"כ מספרים כבוד
 אל יכוין ר"ת מכאל וכן אל אדון וכן אשרי וכן כמה מזמורי' בתהלים ובמחזור
 וכיוצא בזה וכו'. ביטבת שמך לעד מלכנו האל ר"ת שלמה הוא האל המלך
 הגדול שהשלים לנו. ישתבח גמע' שס **פספסתם** זהו שמו של הקב"ה

לכך אין מפסיקין בין אחד לישתבח וישכ"ג תיבות נגד כ"ג קרבנות לכן יאמר
 בכוונה ויהר מלהפסיק מתיבת שיר ושבתה ויאמר בנשימה אחת עד ומלכות כי
 יש סכנה אס הפסיק, סגולה מהארי ז"ל לומר בעי"ת מזמור ממעמקים
 קראתיך בין ישצח ליוצר. יהר להסיו ג"ל יתגדל וכן די צרא יעשה צ'
 תיבות. ביהא שמה רבא יכווין רגליו להדדי ויכוין כזה **איררהויהם**

יאהרונהי שעולה יחד ר"ג כמנין רב"א והו סוד בידך אפקיר רוחי
 ר"ת בא"ר וסוד באר ענו לה, לעלם בקמץ תחת ע' וכן לאל בקמץ הלמד וכן
 תהלות לאל וכן למלך וכן לאל אשר שבת. יוצר משרתים ושאר משרתיו ר"ת
 מו"ס שס אחרון משס ע"ב וגמע' אלהי' בזהבה גמע' שס יה:

ענין ק"ס ביחוד שמע ישראל ישווי ברמיה צהדי אינון דמסרי נכשייהו על
 ק"ה ויסבור עיניו ביד ימין ע"פ סוד ויכוין שמע ישראל על ישראל שבת

זה יעקב שזכרתו הקוקה בכסא הכבוד ויכוין שמע ר"ת עול מלכות שמים שדי
 מלך עליון שאו מרום עיכובס: שחרית מנחה ערבית. מ"ע ר"ת משאל
 עזרי'. ח"ד מתיבת אחד ר"ת חנניא דניאל שזמרו בפסס על ק"ה. ה' אלהינו
 ה' רמו נגד השס כוון במוכסו כוון. אלף מאחד תצרף עם שין מן שמע והו
 אס: החי' מרמו שמוך על ו' רקיעים ועל הארץ. ד' מרמו לד' רוחות.
 ואחד בשכמל ויכוין בשילוב כ' שמות הוי' ואלדני. ויכוין כ"ד עיינין וע"ב תנין

השם ז: ע' רבתי בשמערמו כל מה שנרא' הש"י ברא אחד מן ע' ישראל ע'
מאומות, אומות מנהמות בהמות מעופות עופות מדגים דגים משדים שדים
מומלאכים והקב"ה למעלה מכולן מ"כ: בק"ש כלולין י' דברות. איתי' בירושלמי
ברכות מעשה שהראו לריב"ל בג"ע מ"ב חדרים וא"ל שאלו חדרים להמדקקים
בק"ש נפ' א' אנד שס"מ"ב ואח"כ הראו לו ע"ב חדרים להמדקקים מן תיבת
והיה עד ושמתם: ואח"כ הראו לו כ' שערים עד ויאמר: ואח"כ ע"ב היכלות
נגד ע"ב תיבת עד אמת ואח"כ הראו לו בגיהנם להיפך חדרים של חושך למי
שאין מדקק בק"ש מ"ע: סגולה המכוון לזה כאילו קיים. כל התורה: בשמע
ישראל יש כ"ב אותיות נגד כ"ב אותיות התורה ונגד תורה ונביאי וכתובים הרי
כ"ה וברוך שכת' לו ב"ד אותיות נגד כ"ד ספרי' נביאי' ספ' הכוונות: בק"ש הדין
אם לא כיון לבו בפסוק ראשון צריך לחזור ויהר' יהבדיל הרגליים כשקורא
ק"ש שלא יגע בערוה. ועוד לכיון כשאומר בכל לבדך כמו שעשה אנדרהס
ובכל נפשך כמו יצחק ובכל מאודך כמו יעקב כשצא אליפו. יושב בקרון א"כ
לעמוד ורוכב כמהלך דמי וצריך להעמיד הבהמה עד על לבדך ובמהלך יעמוד
בפ' א' וכן לתפלת י"ח מ"א: יוהר לומר רק פעם אחד אמת ויוהר לומר
וקשרתם הראשון בקמץ והשני בסגול התי' : יוהר ליתן ס' הפסקות בק"ש
ש"ה. יכוין רמ"ח תיבת נגד רמ"ח איבריו ויהר' חדש. ואח"ל הקורא
ק"ש בכוונה מצננין לו הגיהנם: צר"ה וצ"כ נהגו לומר הסונים בקול ברז
עולם: ובפסח נהגו לומר בקול ממזרים גאלתנו: בשבועות נהגו לומר
בקול אשרי איש שיטע לחג הסוכות יכוון הש"ץ אמת אתה הוא ראשון ואחרון
לרגלים: עזרת אבותינו אתה ר"ת ע"ב שבו נבקע הים. מעולם מגן
ומושיע ס"ת מנע המצרי' להרע:

סגולה

שלא ימות פתאום יוהר לדקק דבריקות שנאמת ויציב צוה' הוצא
מעשה באלים אחד שגילה זאת לאחר מותו. הסומך גאולה
לתפלה אינו ניוק אותו יום ברכות. ס"ת של ברוך אתה ה' גאל ישראל עולה
צ' ואלף של שם אדני שפתי הרי צ"א כמנין אמן לכן א"א אמן אחר גאל ישראל
וכן הוא ע"פ הסוד ועוד לכיון כשאומר בא"י שם זה **יאהרונה** וכן
כשאומר אדני שפתי תפתח וכשאומר אלהי אנדרהס ויהר' וישיע"ש באריכות.
כתב בוהר מי שאינו מכסה עינו בתפילת י"ח מקדים מ"ה ליעול כשמתו ולא
יוכה לראות פני השכינה ולא ימות בנשיקה. ובהתחלתו ישווי עצמו שיהא
תפלתו כלולה בין תפלת פניי' ויעמוד בתפלה בלי יענוע כעבד קמיה מריה.
כת' צהיכל הקודש ד' כריעו' שבתפלה נגד שם הויה וד' וקיפות נגד שם אדני וזהו
סדרן באבות תחלה כשהוא כורע יכוין יו"ד משם הויה ירדה להעלות ולקוף א'
של אדני מן הגלות ובאבות בסוף יכוין ה' ראשונה. משם הויה לזקוף ד' משם
אדני ובמודים ו' משם נגד כ' משם אדני ובהודאה ה' אחרונה משם לזקוף יו"ד

ענין תפלת י"ח

משם אדני ומי שאין מכון לזה עליו השכינה צועקת בתנני ה' בידוי לא אוכל קום ,
 יזהר לדייק בתיבה לישי עפר הי' ד' בשב"א . כתב רוקח והובא ברמ"י שיכון
 בתפלת י"ח בכל ברכה כזה בצדקת מנין אברהם . יכוין אמרו מ"ה כשניצל
 מכבשן האש . אתה גבור לעולם ה' ר"ת **אגלא** בא"י מחיה המתים אמרו
 מלאכי השרת כשניצל יצחק מעקידה . האל הקדוש יכוין כשבא יעקב לשער
 השמי' הקדוש שמו של הקב"ה ופתחו מ"ה ברכה זו . סגולה לכעס שיכון בצדקת
 האל הקדוש הויה ואדני . בהשיבנו כשעשה ראובן תשובה על בלהה . בצדקה
 סלח לנו יכוין כשהודה יהודה במעשה תמר . צדקה לא כשאמר למשה וגאלתי
 אתכם בצדקה רפאנו יכוין כששלח רפואה לאברהם . (וסגולתו כשמתפלל על
 החולה יאמר כך יר"מ ה' או"א שתשלח רפואה שלימה מן השמים רפואת הנפש
 ורפואת הגוף לחולי פנ"פ בתוך שאר חולי ישראל בשם אל בא רפא בא לו או לה
 וכו') צדקת עלינו כשארע יצחק ומצא ק' שטרים . (בעי"ת צדקת עלינו יאמר
 יר"מ ה' או"א שתתן לי ולבני ביתי ולכל המסובין על שחכי בכל יום ויו' מווכותינו
 ופרנסתינו בצדקת שםך הגדול **ד'קרנוסא** הממונה על פרנסה
 ואל תצרכני לא לידי צ"ו כי אם בשםך חבני ומאוצר מתנת חנם תכלכלני
 ותשפעני א"ס) בצדקה תקע בשופר כשבא יעקב ליוסף בתקצו בניו יחד .
 ויתפלל יר"מ וכו' על תיקון קרי תמצא בש"ץ . בהשיבה יכוין כשאמר משה ואלה
 המשפטי' . ולמלשינים כשטבעו מצרים בים סוף . על הצדיקים כשאמר הקב"ה
 ליוסף ישית ידו . ולירושלים כשצננה שלמה בהמ"ק . את צמח כשעברו על ים
 וזירדו (וכשאומר כי לי שעתך קוינו כל היום יכוין שהק"ה עושה עמנו כמה
 ישועות ועי"ו יהיה ביצל מכמה צרות) שבע קולנו כשעקו ישראל להק"ה ושבע
 צעקותם . (ובסוף ברכה יכוין כי חיה אה"ת בקרא וכו' ואתה נקרא תומיא"ל
 מביאי' התפלה לפני הש"י ויכוין תיבת תפלה ר"ת תפארת פו לראש השכינה
 כ"כ ע"ה וקודש שייס הברכה יאמר חטאתי עויתי פשעתי מיום היותי על
 האדמה בנקה ממכם מיכאל גבריאל וכו' ש"ץ) בצדקה כשעשו המסכן וירדה
 שכינה . מודים יכוין גמט' ק' פי' ק' ברכות אנו מודים לך . צועל כולם יזהר
 להפסיק בין תיבת ערב ובוקר ובהרים ובין תיבת העוב ובין רח"ץ והמרחם .
 העוב שםך ולך נאה להודות כגד ד' צריכין להודות וכגד ד' ג' ליות :

סגולה

כתב צוהר נשא כשה"ץ אומר יברכך יעה ראשו מעט כלפי היכל
 ויחונך יעה לגד ימין וכשאומר יאר יעה ראשו מעט כגד היכל
 וישמך יעה כגד שמאל ובתיבת ישא יעה כגד היכל וישם לך שלום באמצע וסי'
 ישא ר"ת ימין שמאל אמצע ואם ח"ו הש"ץ מסתכל לשמאל תחלה או מעורר הדין
 על הצדק של"ה . בצדקה שים שלום יכוין שאמרו מ"ה כשנכנסו לא"י ונתקיים
 ונצתי שלום בארץ . **סגולה** לזכרון המכוון השם כאן בניקוד שורי"ק :
סגולה לשמירה לומר זו התפלה כשאומר הש"ץ ברכת כהנים יאמר זה

אל נא קרב תשועת מצפך ר"ת שם אנקתם • פחד סר תוציאם
 ממאסר ר"ת פסתם • פדה סועים • פתח סומים ישעך מצפים ר"ת
פספסים דלה יוקשים וקנץ נפוכי סמוך ה' מפלתינו ר"ת ר' יונסי
 בשכמ"ל כ"כ צ"ה • יהיו לרצון אמרי פי שמעתי ממקובל א' יכוין איקבל השי'
 כוונתו מה שהוא מכויין בלבו והשמו' שלא יכול לקבל בשפתיו יכוין כשאומו' והגיון
 לבי לפכך והוא מסוגל לכמה ענינים ולקבלת תפלתו וסוד גדול בזה לכן יאמר
 בנחת ויכין • וקודם יהיו לרצון סגולה שיאמר פסוק המתחיל בלות משמו
 ומסיים בלות משמו כמו זכריה פסוק וכוז רחמיך ה' וחסדך כי מעולם המה •
 ועי' לא ישכח שמו בשעת יום הדין • והאומר מלכלו אלהינו זכה לראות פני
 השכינה • והוא רחום יש במדרש ג' אקנים תקוהו ר' שמואל ור' בנימין ור' יוסף
 והאומר בכוונה כאלו קרא ק"ש בלות יתיה • ממוזר רחום וחנון האומר בכוונה
 זוכה לח' מעלות ועיין בשימושי תהלי' איך יוצא שם זה והמכוין השם טוב לעיניים
 ועיין בס' ר"ח דף ס"ב ויפול על ורועו מהאר"י ו"ל ועל ידו ממש בלא כיסוי
 סככה ח"ו • ויאמר מקודם פסוק לדוד אליך ה' כ"א ויכוין ליתן נפשו במתנה
 על ק"ה ומי שאומר ואינו מכויין מסתלק בלא זמנו • הבט ודים חוסה קולינו ה'
 יסר חוקיה ומרומו בר"ת שמו ועי' ענה היפך שמו - ה' אהי ישראל גמט' תרי"ג
 ור"ת יא"י גמט' אהי"ה ר"ת האבות :

סגולה

אח"כ מתחיל באל ומסיים באל טוב בפני כיוסף לכן טוב לומר זה
 כשעוצר בין הנשים : אח"כ ר"ת אהיה אשר אהיה ויזכיר וכות
 עקידה - כרוב רחמיך אל ר"ל כרוב לשון כרוב שהשור נהפך לכרוב • ר"ת
 גמט' יצחק מ"ך א"ל הוא מיכאל כ"ג שעקר לגבריאל כשעקר יצחק למטה :
כתב בכ"ז האר"י ו"ל כשמנשק לס"ת יאחו בנ' ידיו וסוד גדול בזה
 ויאמר ישקני מכסיקות וכו' : וקודם שיבדך על ס"ת יאחו בנ'
 העמודים ובשעת ברכה יסיר ידו השאלית להנביר ימין : וכתב שם העומד
 ומס' ככל בלותיות דס"ת כשמנביריון עי'ו במשך עליו אור גדול :

למנצח

מ"ל יענך ה' וכו' יכוין בו ר"פ שם יב"ק וטוב ג"כ למקשה לילך
 כי יש בו ט' פסוקי' ויש בו תיבת מניין חיים כי בן ט' יולד לחיים •
 ורע"ה אותיות הס"ט"ח ויותר עיין במד' כדה מזה :

סגולת

ובא לציון האומר בכוונה ובשמה בשבת וי"ט וחול זוכה לשנות
 עליו רוח הקודש ולבא לדי השנה ומכנין לו גיהנם כ"כ בס'
 אה"כ והרוקח : יזהר להפסיק בסופו בין ב' שנות : ורצ חסד ואלמת יכוין
 ורצ גמט' יצחק • חסד זה אנדרהס • לכל קוראין זה יעקב :
ועלינו כ"מ שיאמר בקדושה ובשמחה ובכוונה כי כל צד השמים שומע'
 לזה • עלינו גמט' ומעומד • ויכוין עלינו לשבח גמט' שם
 א' בגיטך • כשורק רוק מפ"ו יכוין לסגול עינא דסיטרא • עלינו תיקון יהושע
 על

ענין מנחה וערבית

על כן נקוה ר"ת עכן והוא תיקון : יזהר לומר עלינו אחר כל ג' תפלות :
 ואח"כ יאמר מומור פ"ו וכ"מ ספרד י ואחר התפלה יאמר פטוס הקטורת
 והוא ע"פ סוד : וכתב בס' ו"ך סגולה נפלאה לומר ג' פ' אלו אחר עלינו אל
 תרא מפחד פתאום וכו' כי סודם רב ורם : אח"כ ישב מעט ויאמר אך בדיקים
 יודו לשמך יצו ישרים א"ת פניך . ויאמר יהי ה"ע וכו' עזרי מעם ה' וכו' השלך
 על ה' יתבך והוא יכלכלך ויכוין השם בנקודות יתבך והוא גמטר' חסד ונקודות
 יכלכלך גמט' יב"ק כמניין ה' אלהים וסגולתו לפרנסה : וכתב בספר מ"מ
 יאמר אלו ג' פ' גד גדוד יגודנו וכו' ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו . וכת
 מבא חן בעיני ה' : גם סגולה להצלחה הלמוד בנה"כ אחר תפלה וביתר
 הלמוד בתפילין : ענין והטעם של קדיש יתום ע"ל :
 (ענין מנחה ומעריב)

סגולה

במנחה אחר אשרי יאמר פ' התמיד ויאמר פטוס הקטורת ועי"ו
 מציל מות מביתו וזהו בדבר וי"א ג"כ מומור כ"ה : וזהר
 להתפלל בכוונה דאח"ל אליהו לא נענה אלא בתפילת מנחה : ואם מתירא
 שיצבור זמן מנחה יתפלל אשרי אחר מנחה ס"ח : וכשתתפלל בדרך יעמוד
 לתפילת י"ח אצל אילן ויראה שיהא נקי סביב שם . כתב האר"י ו'ל שלא לבנות
 בתפילת שחרית רק במנחה ומעריב (שאי) :

סגולה

מי שהתפלל ערבית בזמנו כשנרא' ג' כוכבים בכוונה או ד' מלאכי'
 עון ומשחית אף וחיתיה נכנעים ע"י השמות כשמוכוין יעננו ביום
 קראינו ר"ת יב"ק גמט' ג' שמות הויה אדני אהיה וביתר כשהס"ך מכוין לזה :
 (כתב רמ"י אף שהתפלל עם הכבוד יקרא ק"ש בזמנה בלא ברכות ועי"ו
 יוצא ידי ק"ש בזמנה ואף ליל שבת יזהר בו . ויאמר קודם מעריב
 מומור קל"ד ה' בצלות כל פסוק ג' פ' . ואח"כ חצי קדיש והוא רחום וכו' יזהר
 להפסיק בין תיבת ברכונו דזה קאו למעלה : כתב ע"ו יאמר ברוך ה' לא"ו
 בשי"בה וכשאומר בעמידה לא יהפוך פניו למזרח והטעם שיש בו י"ח שמות בגד
 י"ח ברכות . וכן תמיד ימלוך על"ו ויקרא תמיד למטה . לא יפסיק כאן בועתה
 יגדל כא דהוי הפסק רק יענה אמן וכן איש"ר :)

סגולה

הזכוין ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך היה הוה ויהיה ונ"ו נקודות וזכה
 למחוס שרי יחוס בס"ח . גם סגולה ע"פ הסוד המקשר הכנסת
 לילה עם שקיעת החמה בד"ת . וזהר שלא ישנה מקומו ואף בביתו וק"ו בנה"כ
 כשתתפלל . אין קורין ק"ש לא בבית הקברות ולא בצד המת :
 (ענין ק"ש על המטה)

סגולה

שלא יעמא בקרי טוב ללמוד אף מעט סימוך לשכיבה ועוד הקצ"ה
 מושך חוט של חסד עליו ביום :

סגולה

מי שקורא ק"ש של האר"י אף בלא כוונה מ"מ טוב מאוד ויאמר

ספר הירדני דרך א"ב ודרך תשרק כי הוהר קורא מרי חושבנא וצנא דק"ט
 הורבת המויקים ובע"ה דף ל' ע"ט מסוד ע"ו הירדני . ובשל"ה רמו לזה טוב
 ווס א' לפני מסתך שהסינה אחת מס' ממיטה וכו' כנס"ח כתב בוהר לבטל
 סתמוה יאת זה הלחם סך ספאן אגור אגורנא קררינא

גרינא תקיל פוק פוק דאבוהי קרישא
 רשבתא אנא פוקפקו וקיפ ופקקפו קיפ :

סגולה יאמר ד' מומרים ראשונים מתהלים ויכוין בו ע"ו תיבות ועם ד'
 מומרים כזוין קר"י . וס"ת של מומרים אלו עם הד' כוללים
 והכולל עולה גמט' **סמאר** : (יוהר לומר ברכת המפיל באחרונה .
 ואם בדעתו לשמש אל יאמר ברכת המפיל עד אחר תשמים ואח"כ יע"ל דיו ויאמר
 ב"ה ופ' א' מק"ט ופסוק בדרך הפקיד רוחי . וינשק למוזה מקודם שיסבב ויאמר
 ה' שומרי וכו' ה' שאור וכו' שלי שארכי מכל חלאים רעים ומחלומות וממקרי
 לילה . יאמר ו' פ' ככל דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך ויכוין דעהו דע הוא
 גם סגולה לומר מה שאני אראה בחלום לילה לא אתענה למחר :

סגולה לקר"י כח"ה מי שלא יכול לישן יאמר אלו פסוקים כמה פעמים
 תורה בזה לנווט' שש תמיד תוקד וכו' פעמים שבאתי וכו' אור
 נרוע לכדיק ויכוין לשש קרע שט"ן בנקודת שבי"א . לכדיק גמט' הוי' אהי'
 במלוי עם הכולל השם . ולישרי לב שמחה ס"ת גמט' עו"ב ועוד במ"ק
 גמט' הוי' וגמט' כשמה ושטן :

סגולה כתב הרמב"ם שיסן אדם על צו ולא על ערפו או על פניו
 ובתחילתו יסן על כד שאכל ובסופ ע"י וסי' שחלבו תחת לראשי
 וכו' והוא רפואת הנופני וגם טוב להכניע הלילית :

סגולה אמיתית מן הרובה לקום בלש זורת בעת שירצה יאמר ז"פ פנים
 ואחר פסוק עורה כבודי עורה הנבל וכינור העירה שחר ובכ"פ
 יזכור אותו העת שדע עו לקום ויאמר אף בל"ה ויאמר אם ירצה השם ואח"כ
 בהתהלך שחנה אותך בשכנך וכו' פ' פני' ואחור : כתב צנ"מ יאמר ליסועתך
 בזה הסו' לק"י קל"י קי"ל יל"ק יק"ל ועי"ז מבדית המויקון :

מ"כ (עוד סגולות שלא יבא לדי קרי ולגרם הלילית ולבטל ההורר' רעים
 והבומר יבחר ואלוהן . יאמר מוזור ל"ט ויש צו קכ"ה תיבות מכוין
 מסכה ועי"ז מבטלין כל הזקטרגים וס"ה וממור פ"ח ומוזור קט"ז וקכ"ד וכו'
 אזה סדר ליזכר ר"ת שחל"ל להכיל ממנו ויאמר ג"פ פני' ואחור . ופס"ק
 ויאמר ה' אל השטן ג"פ וע"פ סוד יאמר ח"י פעמים בניגון ובמעשים ונקודו :

ענין קיש על המטה

גד גדוד יא"פ . סגולה עוד יאמר פסוק זה נקודו' וטעני' פי ראשו בתוכו שפה
 יהיה לפיו סביב מעשה אורג ר"ת סמ"ל כפי תחרת לו יהיה לא יקרע ר"ת
 למפרע לילית הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשבה יאמר ג"פ ומומר קמ"ט
 ואנא נכח . ואח"כ יאמר יר"מ ה'או"א כשם שהצלת שלשה דייקים או מעבירה
 יוסף הצדיק ובעונו ופלטי בן ליש כך תציל אותי פנ"פ בלילה הזה מקרי ומכל
 מיני תאוה והרהור ולא יתקשה הגיד שלי בזה הלילה א"ס . וירוק ג"פ ויכוין
 בדקיקה א' כגד הורע שיבא מיוסף והב' כגד בעונו . וג' כגד פלטי בן ליש
 וזהו מלדבר אח"כ רק לישן מיד וזהו דרוק מהרמ"בן ז"ל :

סגולה

הקדוש **מנואל** ע"פ נבשימה אחת קודם שיאן :

כתב

האר"י ז"ל יאמר פסוק זה ג"פ בידך אפקיד רוחי ר"ת באר גמטר'
 הוי' ואלני להעלות כפשך מן הבאר שחת לבאר מים חיים פדת
 אותי שיפדה הסי' את הצדיק הקודש שלא יעמא בקרי ה' אל אמת : סגולה
 עוד שיבא אצלו אייון קרויע * גם טוב שיבא אצלו קנפור עם הליון *
 ע"א יזהר לשכנ בטלית קטן :

סגולה

לקרי מהאים הקדוש מ'יאל בעל סם יעשה סנעת מכסף טהור
 ויחקק עליו אלו השמות **ארני שרי צמרבר**

אנקתם פסתם פספסי' ריוגסי' יוהר

ואחר עשיית' והחקיקה יעבול הטנעת במקוה של מ' סאה וישא ע"י וזהו דרוק
 שינצל עי"ו : המוכיח ז"ל ח' וכיון מדרך ברכה שאין בריכה :

וסגולה (מ"ב)

אם אירע ח' ולאדם קרי משניעור יסול ידיו ויאמר
 רבש"ע עשיתי זאת שלא בכונה רק ע"י הרהורים
 רעים לכן יהי ר"מ האו"א מחוק ברחמך הרבים עון זה ותצילני מהרהורים רע'
 וכיוצא בהן אמן כי"ר ובשעת נטילה יכוין כאילו טבל במקוה ויאמר ארחץ בנקיין
 כפי ועי"ו נעשה כאילו טבל ובמקום דאפשר יטבול לתפלה :
 יזהר כשיאן ביום יאמר מקודם ויהי כועס ויכפול פסוק אחרון וכן
 כל פעם שאמר זה יכפול פסוק אחרון :

ענין קרי

אח"ל הרוחה קרי העונש גדול שהוא חייב מיתה ובאילו
 שופך דמים ואין ווכה לראו' השכינה וגורם שלא יעמוד בתה"מ
 ובניו מתים כשהם קטנים ונשמתו מגולגלת ובניו יהיו רשעים ובאים עי"ו
 לעניות והוזהר מאריך מאוד בזה ובכ"ח פרק ו' צעור הקדושה מעונשי' שלאחר
 מותו ע"כ לא יכול להעלותו לכאן העונשים וסגולתו ע"י מה יוכל האדם לתקן
 חטאו וע"י איה סיבה בא לחטא בזה) א' מי שפוגם פיו ולשונו ודבר כבוד
 פה ולשה"ר וקרים מעצמן אותו בעומאת קרי ב' המגלה סודות התורה
 למי

למי שאין ראוי - ג' המנרך ברכה לבטלה ואמן לבטלה : ד הכורר ואינו מקיים . והפוגם בראיה שהוא חסור כנון נאים ובתולדות . וע' יריבו אכילה וצדיקה וביותר סעודת לילה . ומי שיסן ביחידות בחדר בלילה . והמסתכל בשנהמה או חיה נוקקין . והמסתכל בע"א . והמרגה בלאגה ויגון והשומע דברים בטלים :

והעונש

לזה גורם לאריכות הגלות . לא יזכה לראות פני השכינה אם לא שנ בתשובה . ולא יזכה לעמוד בפתח"מ . ונשמתו צא בגלגול ומביא מיתות ומגפות בעולם . ואם הוא ת"ח מונעין ממכו סודות התורה . ונכיו רשעים : וצא לירי עניות כמו מי שאינו נוהג בפרורי הפת וכן לילית גמט' פת . וגורם רעב לעולם :

מתיקוני

החטא י יהדר להיות סנדק . יהדר לעלות לס"ת עכ"פ פעם א' בחודש . יזהר לומר בריך שמים בכוונה ואם לא אמר בשעת הוצאת ס"ת יאמר בשעת פתיחת ארון לפני העם . ולהרבות בדרקה לעניים . יזהר לשמור שבת כהלכתו ולענג בכל דבר . להרבות ברות בשבת . ללמוד תורה קודם שכיבה יתפלל בכוונה ובנכיה . יזהר לומר ד' מזמורים ראשונים בתהלים שהם ש"ו תיבות ועם הכולל ד' מזמורים הם ש"י כ"כין קרי . ילמוד משניות בכ"י ח"י פרקים והוא נגד ח"י עולמים והוא תיקון לפגם הברית הנקרא אל חי וסגולתו להרוג ליצה"ר ולהכניע כי משנה אותיות כשמה . ואם הוא ת"ח ילמוד סודות התורה ואח"כ יקרא ק"ש האריז"ל ויאמר ויודו' ובחור במדת ענוה . ויכוין בפסוק אור זרוע ע"ל הכוונת . בתפלת י"ח בהקע באופר יאמר יהי רצון מה שגדפם בש"ך . וכשעושה מצוה כגון בעשיית מצוה וארון או בנשיאת המט וכיוצא בו יעשה עד שיחמם גופו ויזיע . יזכה קודם מותו לבנין שלא ילווהו אחר מטתו . ולאכול משירי המוציא . לגדל יתומים בביתו להיות מי' ראשונים בבה"כ . להיות זהיר במצות תפילין וציצית ולהסתכל בהן בכל עת . לא ידווג לאשתו רק ליל שבת וי"ט ור"ח . לסמוך באולה לקפלה . ויקבע עתים לתורה הן בעצמו או עם אחרים . ויזהר מלהביע ידו למטה מטיבורו . וזרים קולו בתפלה ובלימודו :

(וכתבו

מקובלים יזהר לפרוש מאשתו באבר חי וימתין על הבטן עד שימות האבר כי יוצאין ממנו טפת זרע אף ע"פ שאין ראוי להוליד מ"מ הוי זרע לבטלה ח"ו) :

סגורה

עוד לקרייהא זרין בד"ת ויתענה ד' פעמים ג' ימים רצופים דהיינו בכל . תקופת השנה ואו יהי' כקי מעון זה כ"כ רוקח : ויזכה בדמעות . וכן כשמתאבל על חורבן בהמ"ק ועל אדם כשר שמת כי שערי דמעה לא ננעלו : **סגורה** גם לכשים לקרות ק"ש שלא יטאזו אותה דאית' בוהר שאותן ב' נשים שהיו בימי שלמה המה מחלת ולילית ויש

סגולה לתקון קרי

לה תע"ח מחנות מנין מאלת : ולילית ים לה ת"ק מחנות מנין לילית וע"י
 התשובה מכניע ללילית כי פעמים נראית אף בהקץ ומולדת בניס ממוז ולבסוף
 הורגת אותה וחרעו ומשפתחו כמו שזעמו מהמעשה שאירע שנת תמ"א לאלף
 הששי נק"ק פוחא עם הבחור שמת במרתף ע"י בס' קב הישר פרק ס"ט
 באריכות : כתב בס' ח"מי שראה קרי או שימש מטתו אל יכנס לבה"כ עד
 שיטבול או שירחץ או ישפף כ"מ שנגע בו הורע :

סגולה

עוד כשמזכירין החודש בשעה שהחן אומר מי שעשה ניסים
 וכו' ר"ת ש"ן ובא"ת ב"שס ב"ט ובס בתפלת המוספין של
 ר"ה וי"כ וג' רגלים בהשפץ אומר ומפני חטאנו יאמר תפלה זו : (יהי רצון
 מ"ה או"א שכל מפה ועפה שיבא ממני לצמלה ומכל ישראל בכלל ובפרט שלח
 במקום מצוה בין באונם ובין ברצון . והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים
 מארבע כנפות הארץ והנשמות דאולין עד עילאן הנפוצים מבין הגוים וע"י
 חרב עירנו ושום בית מקדשנו וגלה יקרינו וכוטל כבוד מצית חיינו תפלט
 הקליפות וכל הניצוצות הקדושות שנעולס יחזירם לקדשם בקדושה שנית וקרב
 פוורינו מבין הגוים וכפוצותינו כנס מירכתי ארץ ויקוים בנו מקרא שכתוב
 ובס' ה' אלהיך את שבותך ורחיך ובקדשך מכל העמים אשר הפיך ה'
 אלהיך שמה' אם יהיה נדחך נקבה השמים משם יקנך ה' אלהיך ומשם
 יקסך . ויקוים בנו מקרא באהבה ובחמלה הוא גואלם וינטלם ויכשם כל
 ימי עולם נכח השם הקדוש הזה ב"ט גמט' אהיה והשם הקדוש :

חבר

היובא מפסוק ח"ל בל"ע וי"קיאנו שחזירם למקום קדוש ויגאלנו
 באולת עולם לחצר האהל להיות אחד א"ם) :

ענין ד"א

אית' בנמר' ברכות דרש ב"ק איהו פרהה קטנה שכל גופי
 תורה תלוין בה היו אומר זה ד"א שכל דרכך דעה והוא
 יישר אורחותיך וכו' ר"ד צריכין חזוק תורה ומע"ט תפלה וד"א והטעם ד"א
 מדרוך לאדם להיות שלם בתורה וכו' ואר"א מהתורה וכו' יאיש וכתובים למדנו
 בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו . ואית' כל המוכה הרבים אין חטא בא
 ע"י לכן הצנתי כאן כמה עניינים מד"א אשר עיניכם תחונה משרים וע"י
 ישמר האל מכל פגעים רעים : ג"ר מאריכין ימיו ושנותיו המאריך בשלחנו
 ובתפלה ובנה"כ : וג"ד מקצרים ימיו כשנותנין ס"ת לקרות ואינו קורא .
 וכו' לברך וא"מ . והמנהיג עצמו בצדקות וי"א מי שרוצה ס"ת ואינו עומד :
 (לא יאכל אדם ולא ישתה מנה שהוא ערב לבגוף וחזיק לבגוף ולא ימלא כריסו
 כבהמה וע"ל . בענין רפואות מזה . יזהר מלאכול דגים מלוחים ובזינה
 ישינה ובשר מלוח ויין מבתו ותבטיל ששהא עד שדוף רישו כ"כ ש"א) : הנהנה
 שלא לאכול בשר ביום ב' יאיש ה' ינהג כן דהיינו ביום א' מי"ב שעות עד ליל ב'
 ואם חל ביום שא"ת תחינות המנהיג לאכול בשר : בחורף יאכל מאכלי חמין
 וירבה

ירצה בתבלין וצקץ ואכל מאכלים קרים ולא ירצה בתבלין ואכל חומץ
 ובעוד שחובל לא ישתה לא מעט ואח"כ ישתה הרבה וכן מוכח בגמ' כל המקפץ
 אכילתו עמים אינו בא לידי חולי מעיים ופרש"י לאחר אכילתו : ויחזור אחר
 מאכלים דקים כי עי' ויתפקח השכל והלב ויהרר ממאכלי הנסים וזהו צדוק
 מאכילים עיירות ומאכיל הכפרים : היה צריך לנקבו ואוכל הוא תחלת ריש
 הפה ושאר חלאים , ות"ח יזהר לאכול ולשתות מעומד : סכנתא חמירא
 מאיסורא לכן יזהר ליעול ידיו בין אכילת בשר לדגים וגם עוב להפסיק בניהם
 בא"י משקה : **סגולה** המארחת"ח נביטו ומתכוונו מנכסיו כאילו הקריב
 תמידן ובאילו קיים חמשה ח"ת מדר' תנחומא . והרובה לכסך יין ימלא גרונו
 של ת"ח יין והמציא דרון במקריב ביכורים ובגמ' צ"בי שאינו מהנה לת"ח
 אינו רואה סימן ברכה ומי שעיניו צרה בת"ח בעה"ו מתמלאות עשן לעה"ז
 ועיי' בירושלמי דמ"ש ובסקלים ובוהר ויחי מענין ישכר וצולן והפלל כל ת"ח
 רשאי לקבל למען יחויק בתורת ה' של"ה דף קפ"ג : והמטייל מלאילת"ח זוכה
 ליטב בישיבה של מעלה וא"ל יהי' כפל בתחיי"ככ"מ : **גם** צמוד המקיימים
 עץ חיים למחויקים בה וזכין לכר"ן ר"ת נפש רוח נשמה , ובגמ' שבת מאן
 דמוקיר רבנן ומאן דרחי' ומאן דדחיל ע"ש וביהושפט מלך יהודא שעמד מכסא
 וחנקו וכסקולת"ח . גם מרות ולבנע"י יעקב : **גם** המחויק נערים או
 בחורים על שלחנם וזכין עי' ובעה"ו ובעה"ז : **מ"כ** מי שחם על עניים
 ברכין הלב אין דמותו משתנה מדמות אדם בשעת מיתתו : יזהר האדם משנאת
 חנם שסקולה כגד ג' ע"ה ג"ע ש"ה ולא חרבה ירושלים אלא עבור ש"ח
 הנקרא איבה וסוף לדבר איבה ישנה בדר העיר ר"ת איבה :

סגולה

כתב בוהר המקיים ואהבת לרעך כמוך כי עי' אהוב למעלה
 ויכול לקיים מצות חבילות ועי' ימצא חן בעיני
 א"ו ובמר' את ה' את לרבות ת"ח וכן גבי אהבה : וכל העורך שלחן לפני
 ת"ח כאילו עורך לפני המקום שג' ויבא משה ואהרן לאכול לחם לפני ה'
 יערכנו לפני ה' גמט' ת"ח :

(סגולה)

גדולה שיהא אדם כנוע בכל דרכיו במאכל ובמשחה בדיבורו
 בהילוכו במלבושו בבושה אפי' בחדר משכנו . וק"ו שהאשה
 יהא כנוע ביותר וק"ו שלא ישמע קולה כי קול באשה ערוה ולא יראה שצרה
 וכתב בוהר חטא זה מציא' לבעלה לידי עניות ונוטלת כבוד מבעלה ומצניה
 וראי' מן ז' נשים שהיו לקמחית וכולן שמשו בכהונה גדולה . ובצית זה שאין
 שם כניעות שם לילית מצויה והארת לילדים קטנים ח"ו . והבולס את פני
 בשעת מריבה ואינו משיב העולם מתקיים עי' : יזהר מלשתות יין הרבה כי
 עי' וצאה לידי סיכה ולידי גאווה ומבלבל השכל . וכן יזהר מאכילה גסה שמציא
 לידי קרי וסיכה ושאר חלאים רעים) :

ענין דרך ארץ

סדר נטילה והכלי והמים והשפוף המה סודות גדולות לכן עיי' בא"ח
 מסימן קכ"ח עד סי' קס"ו מדיני נטילה • וירגיל לשפוך רביעית
 מים בפעם אחד בנט' לאכילה • ועל יד שמאל ישפוך תחלה • ועי' וזכה
 לעשר בדמיונה בגמ' ורמו לזה מלא ידיו מצרכותיו ר"ת מים והמזלול גורם
 עניות כי ר"ת על נטילת ידים עכ"י וקח באותיות מן כל תיבה מן ג' אלו כמו
 ע"י ו"ת י"ס גמט' עשיר : סגולה עוד לעשר שוהר בר' אותיות אלו א"כ
 ג"ד ר"ת אמונה ברכה גוילה דלות : יוהר מלהפסיק בין נטילה לבה"מ דאם
 שהה כדו הילוך כ"כ אמות בריך ליטול פעם שנית • ומי שאוכל בלי נטילה
 יתגבל במים : (**סגולה** למנוע אסכרה מביתו יאכל ערשים פעם אחד
 לחודש : דגים טובים לחולי מעיים אבל לא מלוחים • טחול יפה לשיני ים קשה
 לבני מעיים : ירק חי מגרר גריר לאכול וירק מבושל משביע דבר קל :
 יאכל בניתו על שלחנו ובמפה נקיה אפילו ביחוד • ולא יאכל בשוק דרומה
 לכלב וי"א אף פסול עדות • ולא ישב בסעודה למעלה למי שהוא גדול ממנו
 בתורה או בשנים ויהא כנוע באכילה ושת"י ולא יהא קפדן על שלחנו ולא
 יקנח הקערה ויאכל ולא ילקק אנצעותיו ולא יאכל כל המאכל שבקערה ולא
 יאכל לא בסעודת מצוה • ולא ישוך הפרוסה ויתן לחבירו או להניח על
 השלחן • ולא ישתה כוסו בבת אחת • ולא ישמך הקערה בפת ואין נושנין
 הכוס על הפת ולא ירוק דבר מאכל • ולא ישב על דבר המאכל • הגדול
 פושט ידו תחלה לקערה • האורח לא יטול ויהן לבנו או לעבדו או לשלחו א"כ
 נוטל רשות מצד המושם מעשה שהיו ג' אורחים וכתן לפניהם ג' ביצים וכו'
 ומתו ג' נפשות עי"ו : ואם ירצה בעה"ב לשמש בעצמו לאורחים ראשי אפי'
 ת"ח וראיי' מגמ' קידושין בר' ג' שישמש בעצמו והטעם הרב שמתל ע"כ כבודו
 מחול) : יוהר שלא יאכל עד שיבא ריח רע מפיו • ויהא גופו נקי • ויתקן
 שערו ווקנו ולא ישנפו נחיריו • והשותה יקנח הכלי במקום ששתה משום
 מעשה שהי' באדם אחד ראה שחבירו שזה והניח רוקו מפיו על הכוס וכמאם
 לו ועי' ומת : ולא יאכל מדבר שנפל לארעה : יוהר במלבושיו שיהיו נקיים
 מכתם או שמנוניות ויהיו בגדיו בינונים וכאים ולא קרועים • גם במהלכו של
 אדם כיכר אם חכם או שוטה או בעל דיעה • גם יעיין תמיד בכל מעשי ידיו
 שלא יהא נפסד וראיי' משמאל הוה סייר ביכסי בכל יום וכן עשה אביי :
 ויוהר מלהטיל אימה יתירה בניתו כי סופו בא לידי ג' עבירות ג"ע וש"ד וחילול
 שבת גמ' גיטין פ"א וראיי' מ"פ לג' בנצעה • וממעשה שהיה בשפחה ששנרס
 כלי אכילה בליל שבת והדליקה גר בשבת מחמת יראה ובמסכת שמחות מעשה
 צילד שציבר כלוחית והניח האב אנצו על חוטמו והילך מחמת יראה נפל לבור
 ומת • ובגמ' שפחה אחת בלה בשר והבשר כאבד וע"י יראה הלכה וחתכה
 אבר א' מנהמה בחייה ובלתה במקומו וע"י נס שראוהו שכינתה ופירשאו

זוה : יוהר להרוג כינה בפני חזירו וק"ו בפני רבו ולא ירוק לפניו .
 וג' יערב בניס ובכות ביחד אפי' במחול . (וכן האשה תעיין תמיד בכל מטלטלין
 להיות שלמין ונקיים ומסוגרים . וכן במיני מונות יעיין שהיא נקי ואלא יאכלו
 הכלבים והחתולים ואלא ילכו לאיבוד . לעולם יראה שיהי' שלום עם בעלה
 ועי'ו בל ברכה והכלה נביתם ולהיפך ח"ו ע"י הקללות וקטעות אפי' אם
 נגור מהשמים ברכה יבתיחו כל הברכות ממעשי ידיהם . ואם הבעל זכעם
 או אש צוילך חונה ואחר שיכלה הכעס תוכיח לבעלה בדברים רכים ולא
 זכעם ואוי ישמע לה) : והבעל יוהר מלהכות לאשתו ולא יקלל כי האדם
 הבשמי עי'ו גורם צער ג' כלמעלה לשכינה נס' פליאה ועובר על לאו רשע
 למה תכה רעיק . וילמוד הדינין הנוהגים בביתו דיכי כלה וקצת מאסור והישר
 ומליחת בשר . והאשה תכבד אתמאספתו אף שהם נווים ותתפלל על בעלה
 שיכליח וגם על בניס שיכליחו בתורה ובמכות ובצ"טויהי' שלום בניהם כי אם
 י"ה ושרה בניהם ואם ח"ו מחלוקת כאשר אש וכ' כלענ"ד בגמ' ברכות הנותן
 פרוטה לעני מתברך ב' ברכות והופייסו בדברים צדקך צי"א ברכות וק'
 למה כן זה ידוע ממספר י"א נעשה ו"ה ובגמ' אשה עיביה כהיה באורחין יותר
 מאיש איש ואשה קח מהם שם י"ה וכשהאשה ג"כ תפייסן לאורח מתברך
 צי"א ונעשה מצדו ה"ה א"כ ספיר איש ואשה שכינה שרוי' פ"י כשהן מקבלין העני
 בעין יפה עי'ו נתמלא השם וזוכין לבנים טובים :

כתב

גמ' ע"ד ס"פ טו"ש מדקדקין להמתקן לשעות אחר אכילת בשר
 לגבינה וכתב ב"ש ד"ה ב"ש רש"ל דכן נכון לעשות אפי' בבשר אחר
 גבינה אפי' בשר עוף וכתב בוהר שנות ומשפטים מי שאינו מהר בזה שורה עליו
 רוח העומא מ'יוס ואם מוליד בן באתן מ'יוס נותנין לו כשזה מסערה אחרת) :
ד"א לא יסתכל בפני האוכלין וכן לא יאמר לאורח אכול וכאוי' מאיעור כתיב
 ויוסם לפניו לאכול ויאמר לא אכול עד אם דברתי דבריו וק' מי
 אמר לו מקדם לאכול שהשיב לא אוכל אלא מבאן דרך ארץ כיון שהמאכל מצוקן
 לפניו א"כ לומר אכול כ"כ כתיב : ובספר חרדים הובא מנעשה באתה שהיה
 מקבל עניים בסדר פנים יפות וזן אותם ועי'ו ובה לבנים ת"ח שעה הכל לש"ס
 וכן יעשה אדם בנתיבת או גמ"ח בעין יפה ויספיק לת"ח שילמדו עם בני
 עניים ועי'ו כאשר והלך לפניך כדקך :

סגולה

לברכה מכוי' בביתו שיהא זהיר בכבוד אשתו שבא' ולאברהם העב
 בעבודה ויוהר באונאת אש צו ופרש"י אונאת מזהרת לבנות :
 מהר בכל יום לסרוק שערות ראשו כי זה מניא לדי עורו . ואיניו מכבס בנידו
 בא לדי שמוס : ומי שאינו רוחק גופו תמיד בא לדי שחן נדרס פ"ו :
 (יוהר ויגע משאלות חלום או ע"פ גו' ללות שידע איזה אשה יקח או באיזה דבר
 גליח גם מאחרים לא יבקש שיעשו לו רק תמים תהיה עם ה' וע"ל בענין
 כשפים יותר זוה) :

ענין ודרך ארץ

סגולה

ויסוד גדול בניהול בניס לת' טובות טובותו שרות מעת שיוכל
 לדבר אצלו מלמדו לומר שיע ישראל וכו' וזוהרה כזה וירגיל לדבר
 בלש"ה ק ובאצבעך יצרך בקול ויצרך ברכת הנהנין תחלה וסוף . ואמו יעיין
 בבגדיו של תיבוק מכתמו כואה ויוליכו לב"ה ועי' ונשים זכין לע"ה : גם
 אחו"ל עלמ' מתקיים על הכל פיו של תיבוקו ב"ה ובוקעים רקיעי' נאורי' וגדול'
 שבר האלמדים עם תיבוקות באמונה בלי רמזי' באשר שהוא מלאכ' שמים וביותר
 עם השכינה שורה וזהו לך . ובזהר חדש הובא על זה הכל פיהם עושים
 הרבה פעולות טובות והכלה נגזרות רעות באחו"ל הקול קול יעקב וכו' ע"כ
 כריכין אנו להתפלל על התיבוקות ועל יוצאי שדים שימרחם הסי' מכל עינא
 פישא ומכל חולי' : (והאב והאם לא ימנעו המוסר מערותיו ולא ימנע ממנו
 שבע מוסר כמו שכת' אסף שבעו שוכא כמו וזכתיב אולת ישורה בלב נער שבע
 מוסר ירחיקנו מאנו . ובמדרש מעשה בא' שהיה לו בן ועמד גדי אצלו בב"ה
 ושחק באצלו כשהיה מתפלל א"ל אנשים למה לא מייסר לבנך והשיב עדיין רך
 בפנים ואין לו שפל ועי' ומתגלו בשניהו ט' אנשים מציתו ומאחר לו רק ב' בניס
 אסף תיגר ואחד סימא ושונה . וירגיל להרחיקו משכונות וקללות ומכעס
 ואכזריות ומנאסה וליכנות ולשה"ר וכיוצא בזה . וההיפך נגזרות אלו להסתדק
 בהם כגון כושה ושיקיה ולדבר אמת ונט' ובזכרה ובה"מ . וכ"ל שהוא מאובח
 יאמר לו וההרגל צעקה טבע והאשילו חו"ל דבר זה לנטיעה בעודה ילדה יוכל
 לנשואו וכו' :) והחיוץ מוטל על האם ביותר מטעם שהם פנויות ומנויות
 צביות וזוכים בשבע מוסר ודרך רמזי' נשים רחמנות בשלילתיהן בניהם .
 ולכן כתיב כרחם אב על בניס שע' ואלהנה הוא מייסר אותה ומצינו בהס' יא' א'ת
 אשר אהב וזכית . במעשה שכתב הרמק' הספרו שהמיר בן אח' מצניו והיה
 צוכה מאוד עד שבא אשתו וניגלה לו שפר אחד אנה ונמנו היתה מעוברת
 וכתנה לו ארבע של השר לסומן שכך היה ואמר לה כחמתני וכו' ע"כ הכל תלוי
 פאשה ובמעשים ובזמנה כי ע' ומחשפה טובה זכה לבנים ט"ח ונביאים וראי'
 מתמר וע' למה בענין יונג . (ואנו אב ואם שחוש עדיין הוא ילד וכיוצא בזה
 זה מנינו כמו ועי' וזכא לנידול רע ועונשם של א"ו גדול לעה"ב . ולהיפך אשרי
 לא"ו בעה"ו ובעה"ב ומצא חן בעיני א"ו . אפת' בזהוהר בחקתי ברא מוכה לראש
 שמת' לין האבות מניהם . והאב מוכה לבנו רק בעה"ו בעושר ובכבוד הרי יפה
 כההבן מהאב . והמניח בן ת"ה הוצא במד' הנעלם פ'ך לך מעשה בא' שצחק
 בהרי אררט חיו ויו וכו' ושאל ר"ע אי שנקת בן בעה"ו והשיב חד יבוקא אית לי
 ארזל ויהיב היבוקא לרב אחד וילין עמו עד דהוי בחור חשוב ואח"כ בא אותו רשע
 אליו בחלוט וא"ל הקב"ה ינחם אותך כמו שכתבתי כי צעקה שאמר בני הפטורה
 הוציאו לו מן דיני קשיא ובעשה שהיה מתפלל ואמר קדיש קרעו לו בגד דיני מכל
 וכל ובעשה דאיתחיים וקרו ליה רביי' אתערבו לו בכתרא דנדיקי' וכן מצינו כמה

מעשים על עניניה - ועד היכן כיבוד א"ו אית' בנמר' קידוש' מצות הנו על
האז למולו לפדותו בכור - וללמוד תורה ואומנות ולהשיא אשה ולהשיעו נכהר
ואלו שהנן חייב לאז מורה וכיבוד - איו מורה לא עומד במקומו ולא יושב ולא
יסתור דבריו ולא יכריע - ואיו כיבוד מאכיל ומשקה ומכסהו מכניס ומוציא וכו'
עין שם יותר ומסיים שם אשרי לאדם מי שלא חמאן א"ו דא"א לקיים כדיו) :
סגולה שיהיו בניו ת"ח יתפלל בכ"י וכווין מאוד בכוונה בברכת התורה
ונקיה אכחו ובאכאנו וכו' וכן בברכת אהבה רבה וכן בלבו וכו'
יכווין על זרעו ועל עולמו - וכן כשיאמר בבא לביון ולא נגע לריק וכו'
וע"ל מה בענין ויוג איך יוכה לבנים כשרים ות"ח ותמצא מרגוע לנפשו :
(וכן כל אשה יכה לת"ח שיתפללו עליה כמו שארו' ל' בפרקי אבות ריב"ל אשרי
יולדתו פרא"י כשהיתה מעוברת היתה מבקשת מיושבי בהמ"ד שיתפללו עליה
שהעובר יהא ת"ח ולכן זכתה לכן ת"ח - ויהר ליתן כרות לת"ח ללמוד כי
פ"י מכה זה תכה לאור תורה) : הגוכו או מכניע דבר שחבירו יבקש ויצטר
עובר על לאו לא תגזו - וכן העושה צער לבהמה בחגס - או המכה הסוס
במפיים שקורין שפארין בל"א - וכן המושכים אונני ח'לים הקורין קז
להשמיע קולם הוא חוטא ס"ח :

סגולה להיות חבורתו באה ושלמה יזהר צ"ג דברים אליו - יקדים
שלום לחבירו ואחו' ללעולם יקדים שלום אפי' לנכרי בשוק וק"ו לחבירו
וצריך להזמין חבירו בכל חפצו הטובים וציוס שמתו - וישאור סודו ולא יגלהו
יושיע בעת צרה - יבקרנה בחלו - ויסיס צרכיו - ויתעסק בצרכי קבורתו -
יתקן דבריו בפניו וק"ו שלא בפניו - יעבור על כל פשעיו וימחול - יוכיח לו
בכל דבריו שהוא שלא כדק - לא ירמה בשום משא ומתן - יעשה מה שצדק בגדו
לא יכזב - יבקש עליו רחמים - ויבקש טובותו בלבו - וי"א עוד ב' דברים לכף
זכות - ויבעל רכונו מפני רצון חבירו כ"כ ר"ח) : וזה האדם להתחבר לאנשים
הגונים ולחכמים (חסידי' ולענוים ולחולים ולכל חצרת של מכה כגון קברני' -
ציקור חולים - וגמ"ח וכיוצא בו וילמוד ממעשיהם הטובים) : (וכן יוכיח
לחבירו בדברים טובים ורכים ולא בנעם ויהא זוכה ויזכה ויהא בוס פנים
ולרחק מההיפוך - ויהא משאו ומתכו באמונה ולא יטנה מדברו ומוצא שפתו
תשמור ועסוק בגמ"ח ולא ידבר א' צפה וא' בלב - ויהר להוציא דבר מגונה
מפיו ואל יבטח עצמו בדר"ת או בשום מכה שעשה - ויקיים מפני שיבה תקום ופ'
ראי' מהימנה קודם שיגיע לשיבה תורו במצות) :

כתבו המ"ק שלא יקלל אום ראע שימות רק יבקש מהש"י שיחזור לבו לאו
בתשובה וכן על מלך או שר שניקש לעשות רעה להם לא יבקש
מיטה רק הש"י יהפך לבבו למוטב כמ"ש בתש"ל לב מלכות צדק' - גם כ' צדק כל
הקללות שאדם מקלל לוקח השטן ומביא לפני הקב"ה בשעה שאדם נאכזה וע"ו

ענין דרך ארץ

אחו"ל אל יפתח פיו לשטן ויזהר אף להוכיח בפיו השטן . וכן אשה כשמנקה ל...
 וזהר להוכיח קלל מפיה כי סכנה לולד . וכן לא ישמע קללה בשעה זו וכן לא יעשה
 מורה לתינוק . בדבר טעם כי מיד אורה רוח הטומאה עליו ע"י הקליפות ובתם
 ג' גשמו . וכן לא יקלל לעצמו משום סכנה המקטרגין וזהר במדבר : וזהר
 האדם שלא יסגר אפילו לבני מפני חילול השם ואם יפגע בו גוי אל יסגר לומר
 אני חיבו יהודי דאחו"ל כל המשנה בדבורו כאילו כפר בהש"י ח"ו : ועון חילול
 השם גדול כ"כ דאחו"ל על הכל הק"ב ממתין לשלם לעה"ב חוץ מח"ה וע"ל מזה .
 וזהר משבועות אפי' של אמת ממעשה דינאי המלך וכו' וק"ו משבועות סקר או
 שבועות חנם . ואחו"ל חיה רעה בזה על עון שבועות ודע לך סתם חיה היא
 לילית אמהן דרדין והיא מצוי' בלחות בית והורגת לילדים קטנים וגם עי"ו עניות
 מצויה . וזהר יתרו וזהו הענין דאחו"ל כל המוכיר ש"ס לבטלה נעקר מהעולם .
 ושבוע' סקר לא תחזור עד שתעשו רושם בגופו ובממונו לומן קרוב או רחוק בבית
 או בשדה בהר או ביער ביבשה או בים ולא תחזור ריקם כמ"ש כי לא ינקה שם
 אשר ישא שמו לשוא וכו' ע"כ לא ירגיל לישבע בגופו או בגשמתו או חי ראשי או
 בוקבו או חיי בניו או בשריפה או שיסרג בחלק עה"ב פי כל או יש בהם סכנה ומי
 יודע באיזה שעה או באיז' מול הוא אוצר כן : והרבה ה"ל הוהיר לתלמידיו
 שלא להוכיח אום מלאך בשמו אפי' בלימוד וולת שמות המלאכים שהן כשמות בני
 אדם כגון מיכאל גבריאל וכיוצא בהן . ואף נתיבת תקיעת כף הוא כמו שבועה
 כי הענין ת"כ מקור הנפש תלוי בכף האדם ועיין בשל"ה יוצר מזה העונש ע"פ
 שומר נפשו ירחק גם בני ביתו מזה : (ובגמ' גיטין מעשה באחד שנתן דינר זהב
 בפקדון לאשה אחת וכפל הדינר זהב בכר של קמח ואפה מקמח פת וחור האיש
 לבקש הדינר מידה וכשגעה יבנה סם המות אחד מבניה אם היה לה שום הנאה
 מזה ולא"כ מת בנה בשביל הנאה שהרויחה פת במקום שהיה מונח הדינר .
 ואוב מעשה באשה שה' לה ב' בנים והלכו לטבול בנהר ודחפו זה ט"ו ומהו ונדחה
 האשה שלא תלך כל ימיה למים פעם אחת שכחה מזה הנדר והלכה למים ומיד
 מתה) : כהב בפסיקתא פ' ו"ל אין מעבירין העבירות נגד זכויות וכן איפכא .
 וכתב בספרי אר"ל כל וכן שאדם שרוי בשלום אין מתכפרין לו עובותיו :

סגורה

יפה ויקרה הנזהר במדת ענוה וילפינן ממנה ומאבות . ז"ר
 בענוה וזכה לעה"ב . ותורתו משתמרת . ושכיפה עמו .
 וכיבול מפורעניות והכל מרחמין עליו . וכיבול מאשה רעה . וכיבול מחמה
 עבירות : והמפייס לחבירו ימחול לו מיד דאחו"ל כל המעביר על מדותיו
 מעבירין על כל פשעיו . כ"מ מי שאינו מעביר בשמתו אינו מישראל לא מערב
 רב ובגמ' אין אדם נוקף אצבעו למטה כי אם כבוד עליו מלמעלה (זהר אדם
 שיהא מתון בכל דבר דאחו"ל מתון מתון ת' וזו שויה ויהא חכם רואה את הכול
 ודאיה מקרא כי אקח מועד אני מארשים אשפטו וכן לכל דבר . עוד סימן

ונחה תושען וכן אסם שומע חרפתו לא ישיב מיד וייתיעץ עם שכלו
 וכן אפילו בדבר מצוה וק' בדבר הרשות : ואם בני אדם מביישין אותו או הם
 שלוחי דהקב"ה וכשאתק יאמר בלבנו הלואי שיכופר לי עון הבאוה : החוסר
 בחבירו ואין בו צריך לפייס מיד : ירחיק אדם מפקדונות ואם יקבל באויה
 אופן יעשה אכסנאי לא ישנה אוספיה : ויחזיק צדקת הסתפקות דתקן
 איוו הוא עשיר השמח בחלקו עשיר ר"ת עניים שיניים ידים רגלים כשהוא
 צריך צאלו והו עשיר - חלקור"ת חס לח קר ויבש דצריך האדם להיות במוב
 השוה מכל היסודות : יוהר שלא ישנה מהמנהג וילפינן ממה וממלאכים
 ובגמרא עלית לקרתא כהוג בנימוסא : וצריך לבאת ידי הצדיות
 כדרך לבאת ידי המקום שנ' והייתם נקיים מה' ומישראל : וכל מעשיו יהי'
 לש"ס : שוב מד' א' בעל הבית יכנס תחלה לבית והאורח יבא תחלה מציתו
 ובשעת עיטושו להודות להס"י ויאמר ליאועתך קויתיה' והוצא צפר"א מנעשה
 דיעקב היה מתפלל ע"ו ואח"כ ישיב צדוק תהיה : (יוהר מלומר אינו אמכור
 ליהודי ואינו קונה מיהודי כי עי"ו עובר על כי תמכרו ממכר מיד עמיתך דייקי
 או קנה מיד עמיתך רק יקיים וחי אחיך עמך כי טעם מצוה זו מאחר שהוא
 עמיתך בתורה ובמכות אתה מחויב לקרבה אותו כיון שאינך פורע בעצורו כלל
 מהערבות שהרי גם הוא עושה חלקו מהמכות לכן חוק ידו כדי שיוכל לקיימם) :
 יוהר שלא יבא לידי ח"ה כגון שלא להטעות לכותי או לגנוב ואף אם טעה
 מעצמו אם מחוירו הרי זה ק"ה וקבלה אמיתית מי שהורגל לגנוב מכרי או
 לעשות חזיה עולה לצסוף יעשה ג"כ לישראל ומי שיסמור מזה או ה' יצליח בכל
 מעשי ידיו : ויוהר מד' הנקראים רשעים הפושט ידו לחבירו - והלוא ואינו
 משלם - ועוות פנים ובעל מחלוקת והאר"י ו"ל היה מקפיד ע"ו אפילו
 היה לו כשמה קדושה מס' שלקת עי"ו ועיין זוהר פ' פקודי (ועוד איתא צדק'
 מחלוקת הוא תכלית בלייה מביא לעולם ועניו' צדקתו וצדקת מביא וצרו' רבים
 והסימן מחלק"ת ר"ת מכה - חרון - ליקוי - קללה - תועבה - וע"ו נאמר
 סודו כל מעל אנשים רשעים האלה - ואצל השלום נאמר נקט שלום ורדפהו
 וק'ו בשפת יוהר מכעס וממחלוקת : גם יוהר ממחלוקת יחיד עם הקהל :
 החולק על רבו או מהרהר אחריו כחולק על השכינה וראייה מנחזי שנענש
 שקרא רבו בשמו בגמרא סנהדרין - ובקדושין מי שאינו עומד בפני רבו
 נקרא רשע ומקצר ימיו ותלמודו משתכח - והמורה הלכה לפניו חייב מיתה
 ואינו חייב לעמוד לפני רבו רק פעם בצוקר ופעם אחד בערב) :

סגולה

גדולה המוכה לרבים או אפילו לחבירו בדבר מצוה שכרו כפול
 לעה"ב צוראיייה מוהר תוריע ע"ס באריכות :
 יוהר מלאכול פת שאפה נפרי אס לא עי' הכשר התנור : גם הבישול
 שהשפחת נכרים מצללים צדקת ישראל אסור לאכול :

ענין דרך ארץ בסעודה

וסגולה כתב הרב צ"ח האוכל מדברים המותרים ואכילתו לא ש"ס ד"מ
על שלחנו אפילו ביחיד שורה עליו רוח קדושה וטהרה ונחשב
בקרנן ולהיפך כתב בזהר שורה עליו רוח חיובי וטימא כפשו ואין לו חלק
בקדושה ולא באלהי ישראל ואין זוכה ליהנות מפעודת לויטן :

סגולה כ"ה מליטן מלח על השלחן לגרש הקליפה כי מלח גמטרי' ג'
הוי"ו ולכן תפול ג"ס במלח . מלח אותיות לחם : וזהר

בניבוב הידים העיז וא"ל נוהר כאילו אוכל לחם טמא . שאמר ככה יאכלו בני
ישראל את לחמם טמא גמטרי' בלי בניבוב ידים . גם לחמ"ס נותריקון לחות
מים . ואחר נטילה לסעודה יבציה ידיו למעלה חוץ למים אחרונים א"צ

שהוא משום וזהמא וסי' וינשאם וינטלם : וכל הסומך לנח"י ברכה אין שטן
מקטרג באותו סעודה וכן בסומך באולה לתפלה ניבול כל היום ממקטרג
ירושלמי : (כשאוכל כוית המוציא יבין להוציא המגולגלים כי אכילה גמט'
אדכ"י עם הכולל ועי"ז ידלו הקליפות מהקדושה . ויניח המלח עד לאחר

צהמ"ו על השלחן בחול ונשבת . ובגמ' ר"י ור"ל אמרי צומן ב"ה קיי' מובח מכפ'
ועכשיו שולחנו מכפר פי' בהכנסת אורחים חגי' דף כ"ד וכשנותן לעני יתן לו
בסדר פנים יפות וישמח עמו כי עי"ז זוכה לז"א ברכות . ויאמר לו לעני

שיעול ידיו . ויברך המוציא ובה"טו . וא"ל אמר לו כך או עליו העוכש חל
ש"ה : כל דבר שחוצץ בנטי' עיין בא"ח . והסימן על נטילה ראשונה
פה"ן ח"ן שעה הפסקה ר"ת כח אדם . הנבזה . נבוב . חציה . נטילה .
שפאוק' על כ"י . הפסקה . מים כלי פרק רביעי' לוב . תכתי . והבוצע

יאהו הככר נב' ידיו וי' אצבעות כי יש בברכה זו י' תיבות וי' מצות נצטוו בני
ישראל בתבואה כגון לא תחרוש ולא תחסום תרומה וכו') :

סגולה כשישב לאכול יכוין שמוכו כשפע לו מימין דרך עליון . וכן
ומאכל גמטרי' ב' שמות הוי' ואדני כמנין אלהים ועי"ז
המחשבה נעשה מן מאכל אותיות מלאך ככ"מ :

סגולה כשאדם אומר נפה מלא אין אני אוכל להנאת גופי רק לבריאת
הגוף לעבודת צוראי בזה הדיבור בורא מלאך חדש ומסלק
הס' א כ"כ נס' פ"ר כ' בהעלותך : כתב צ"ח כשאדם פוסק באמצע החשב
ותאוה באכילה נחשב לו כקרנן ויותר מתענית יום אחד ושורה עליו רוח
קדושה . ויתר מזה אזהר אכילה טוב לאדם ואזהר רע עיין בקיצור ש"ה
דף כ"ו ע"ב :

סגולה מי שאינו נזהר מהעב"ו בלא ברכה עי"ז בא שפע שבה ושבע
רצון לכל העולמות העליונים ותחתונים . ועונשו גדול מי
שאינו נוהר לכן ילמוד כל אדם ויהא בקי בכל ברכה הראוי לכל מין : כתב
צירושלמי עזידין ליתא ידן מי שרואה פרי חדש ולא אכל שיברך שהחיינו :

(ויהר מלאכול בכ"מ כי אם אנשים צנועים והגונים ושרים וראיי' מאנשי
ירושלים שלא היו יושבין אה"כ היו יודעים מי יושב עמהם : גם יוהר אדם
מלאכול על סעודת מצבות של ע"א אפילו בכלים כשרים כי כאילו עובד ע"א
במר' ע"א ע"ס : יוהר שילמוד בתוך הסעודת משנה או הגדה או בש"ע או ס'
מוסר ואם אין לו פנאי יאמר איוו מומרים השייכים לחול כגון על נהרות צבל
ובשנת יאמר שיר ליה ומומר בשוה"את ציון וכו' ועי' ונקרא זה השלחן אשר
לפניה' : והואיל אמרונו לעיל שהשלחן במקום מוצח והלימוד נחשב כקרבן
עולה לפן ידליק נר של חלב על שלחנו ככ"מ) :

סגורה כתב צוהר בדוק לכל איש ואשה שילכו לפני השר או ילכו לדרך
אם יפגע בצאתו ובביתו כלי ריקס או יחזור ולא ילך באותו יום
לדרך ולא לשררה וראיי' מאלהיו שאמר להשוכניות הושלך מה צבית ותאמר
אסוף שמן יש לי ע"ס מהצרכה שאירע לה בשמן לכן מטעם זה יוהר מלהכניח
כלי ריקס בשעת צהמ' ויניח פת ולא יניח פת שלם) : יוהר מלהפסיק בין
מים אחרונים לבהמ' ומעשה שכתב הארי ז' ול' באחד שהי' לו כאב
בכתפו והשיב הארי ז' ול' זה בא לך ע"י שהיתה מפסיק ז'
בין מים אחרוני' לצרהמ' והודה לו שהיה מפסיק ע"ד' שצנתיים ואל'
שאותיות סתף הן אותיות סתף וקיבל עליו שלא להפסיק עוד ונתרפא - כה"ע
כ"א ינהוג במים אחרונים אפילו אוכל לבדו או אפי' פת חריבה כי כמה
מקטרגים ממניס ע"ו : ובשעת רחיצה יאמר זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת
אמרת מאל) : זהו כלל צעורה כל המוקדם בקרא מוקדם לצרכה כגון ארץ
חטה ושעורה וכו' וכן כל דבר שהוא חביב לו מוקדם לצרכה : וכן כל דבר שאוכל
בסעודה כגון פירות או שותה יין מברך צרכה ראשונה ולא צרכה אחרונה
ושאר משקין לא יברך בסעודה וע"ל יותר מדינים אלו :

וקודם שיאכל יברוק כל מינים מתולעים הקורין מילבין כגון מיני
פירות או קטניות - וכן קמח וכן דגים וכל כיוצא בזה שיש
לחוש לתולעי' כגון חומץ או כל מיני גרין וכל מיני ירקות וכן לחם : וכן הסותך
כגון בסכין וסוף התולעת בתוכו יחתך מכונן בעובי אצבע והסכין יתקע על
האבן : אית' בג' שבת עד מ' שכן אכילה מעליו' ואח"כ שתיה מעליו'
ויותר דיני סעודה וצהמ' עיי' בש"ע א"ח) :

ענין בהמ'ו רמז לבהמ'ו מהתורה שג' ואכלת ושבעת וברכת ועוד
רמז ואכלתם אכול ושבע והללתם - אית' כל ז' ימי
החול שכינה נהנית מצהמ'ו - ובשבת גם מעצם הסעודה - לכן אכתוב כאן
כמה עניינים מצהמ'ו איך ינהג האד' ושיברך בקול רם ומלה צמלה פיוו שכתב
צוהר ויקהל המברך צהמ'ו בצוונה עי'ו הם"א נס' עלק מעל שלחנו - וכתב
בס' החינוך אין ק' צהמ'ו רמז הנהוג כן אין שטן ואף שלם בו ואף מוכותו

ענין דרך ארץ בסעודה

עביו מכוין לו תמיד : ונס"ח הובא מעשה ע' זל"א כתנלה בחלוס וא"ל איך
 דיין אותו לאחר י"ב חודש שלא דקדק בדרכות ובהמ"ו זכוונת הל"ב מי
 שי"ל יין או דבש יראה שי"שאר לכוס בהמ"ו : י"ד נאמרו זכום בהמ"ו הדחה
 שטיפה חי מלא עטור עטוף נוטל בב' ידיו ואוחז בימין ומצדיק טפח וכותן
 עיניו בו ומשגרו לאסתו ואר"י אנו אין לנו אלא' וסימך שמח"ה : ויכוין ד'
 זרכות נגד ד' אותיות מעס הוי"ה . וישם הכוס על יד ימין על הכף ויגביה
 וקדקע טפח ולא יסייע יד שאל ליימין . גם המצרך בהמ"ו כתיקונו כקיים
 כל התור' ילקוט תהלים דף כ"ה : (יזהר מלצרך בהמ"ו אם יש בשלחן אביו או
 דבו אות' סגדול ממנו אלא' כ' נוטל רשות מהן ואם יש בהן יש להקדים שב'
 וקדשתו וכו' : יזהר שלא יהא הכוס פנוס ואין נוהגין פגוש רק בקידוש
 זהבלה ובהמ"ו ואירוסין ובשאר כוסות אפי"ק' מברכין דאסור ליהנות בלא
 זככה . ואף בכל זרכות הדין כן אם נסתפק אם צריך א"ל לא יברך חוץ
 מבהמ"ו שהוא דאורייתא יברך) כוס בהמ"ו יקבל בב' ידיו הן נגד אנדרס
 ויבחק אנדרס הוא סוד ימין חסד ויבחק סוד יד שמאל דגבורה והכוס בין ב'
 ידיו רמו לעקב : ויתן עיניו זכום : כשנוטל הכוס יאמר כוס ישועות אשא
 ונשם ה' אקרא ויכוין אש"ל ר"ת אהיה אשר אהיה ויאמר מקודם הריני מוכן
 ויוזמן לקיים מצות עשה ואלכלת ושבעת וברכת את ה' על הארץ האש"ל לשם
 יחוד קבה' וע"י טמיר ונעלם : (כשאומר המצרך ברוך שאכלו משלו יענו
 המסובין אמן דוהו גמר וימון : היחיד לא יתחיל ברוך הוא וז"ס : יזהר בזכום
 כא להפסיק בין תיבת עליו לתיבת אלהיו שלא יחרך ויגדף ס"ו : ולא יאמר
 שכל יום לא בכל יום . ולא יאמר כשאכלו ובה ירושלים : ויאמר רעיני
 בשב"א תחת הרי' שווינו הויין במלופים : לא חסר החית בקמן . וסמך
 זפתח : יחסר היוד בסגל והסמך זפתח : ויאמר זפי כל חי : זיעלה ויבא
 זבהמ"ו ולא יאמר כי אל מלך רק כי אל חנון והמעט שאין לדמות מלך ז"ו
 למלך מ"ה הק"בה כ"ל הוא הטיב לנו הוא מטיב לנו הוא יטיב לנו : ומכל טוב
 במלופים . הרחמן יפסיק ויאמר הוא למטה : הרחמן אבי מורי : והשומעין
 יענו אמן אחר כל הרחמן : ואם בעל הבית מצרך בעצמו יאמר אותי ואת
 אש"ל חורעי : ויאמר ממרוס מעס ה' ולא מאת ה' : ובסופו יאמר הרחמן
 הוא יוכנו ימות המשיח ולחיי העה"ז ויכוין ר"ת שס הוי"ה : ואף שכתב רמ"א
 שאין מומיין בבית עכו"ם והאחרונים חולקים ע"ו וכפשו שיאמר הרחמן יאלת
 לנו זרכה מרובה זבתינו ובמקום הליכתנו וישיבתנו ויכלית דרכינו : ואחר
 שסיים בהמ"ו יאמר זה מה שאכלנו יהיה לשבע ומה שתינו יהי' לרפואה ומה
 שהותרנו יהיה לזרכה כדכתיב ויתנו לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר ה' . ה'
 עו לעמו יתן ה' אש"ל (ב) : **כתב** ה"ב"א אם ר"ח חל ביום א' ומשכה
 סעודת ג' עד הק' הלילה אין להזכיר לא שנת דאלוין בנת התחלת סעודה
 אכ"כ

וכ"כ נכה"ג דלא כש"ה : וכן אס חל"ר ח בשבת ומשכה בעדתו נלילה
 יאמר רבה ג' : המולול בלחם בל ידיו עניות גמ' סנה דרין וכן מי שאינו
 משייר פת על שלחנו ואין משיחין בסעודה אפי' בד"ת וק' ודברים בטלים :
 (והנשים הנוהגים קלות ראש בסעודה אוע"י ילדים גורמים שמתים כשהן
 קטנים : מי שאינו מבר' בהמ"ו במקום שאכל אינו באה לקבורה כ"כ ה"מ :
 וכן הורק פרוי פת בל ידיו עניות : אם שותין בסעודה ואין מברכין על
 הכוס בהמ"ו או אומרים מ"ה לשה"ר לפניו על ידיו) : מי שאכל בסעודה
 רשות באה המלאך עם חבריו ואוכל עמהם והסיעו לדבר עבירה להורק
 לכשתן וכשת בל המלאך וקירעו גמלו והפרש וורקו על פניו כמו שג' נכניס
 מלאכיו וריתי פרש על פניכם בדם חגיכם וכו' וזגמ' ברכות אין יכ"הר נכנס
 בלבו של אדם אלא ע"י אכילה ושתייה : (וזגמ' פסחים כל"ת ח המרבי' סעודתו
 בכ"מ שלא לש"מ מחריב ביתו ואשתו נעשה אלמנה ואוכף תלמודו ומרבי' מריבה
 בביתו ודבריו אין נשאעין ומבזה גם אביו ואם רבו וגורם גלות לו ולבניו עד
 סוף כל הדורות :

מי שותה יין שרוף בסעודה טוב שיפניל פת בתוכו ואז א"כ לנרד :
 יין ש שותה ועוב לנשו ל"ת ח ושותה ורע לו והוא לע"ה מדרש מקד
 יוהר האדם מזה המעוות לא יוכל לתקן והשנים ק"ס ותפלה שמרית וערנית
 וחסרון לא יוכל להמנות זה שכזו חזירו לדבש מצוה ולא כמנה עמהם ות"ס
 שפוש זה צרכה וי"א אף הבא על א"ח חגיגה : קודם אכילה יוהר ליכנס
 לבכ"ס וס' וישן מפני חרש תוכיו . והגוהג בכניעות שם ניכול מג"ד
 מנחשים ועקרבים ומויקן . וכשתדברים שם או הרותות רעות משמחים
 ומויקן לאחד מהן :

(בשרשה) שלימות קיום הקרבן שלימות הגוף הוא תענית שלימות
 המזון הוא שלחן כשהוא טוב לעניים
 שלימות הצורה מפרת כאילו הקריב קרבנות וסימניך מג'ן ממון גוף
 נפש של"ה : המשלים ע' שנה יש לו עה"ב וזהו לך לך :

(אם) עבדו על אדם מ' יום בלי יסורין אפילו כל דהוה קיבל עולמו גמ'
 ערכין : דם ניקוף מרצה כדם קרבן ובגודל ימין ובניקוף ב' ודחוי'ל
 לדבר מצוה חולין . יסורין מכתערין באים על מיד ושאר על שוגג גמ' שבת :
 מסור ברוע ממור גמ' ע"א דף ק"ו) : **כתבו** ח"ק מצוה אחד על
 הניכנס ובקרא **טפטרוני** וצדו הרבה משורשים המצ' זכלים כשארם
 וורק ומשבר כלי בחצותו או כולין הכלי ומביאין לפניו ב"ד ואומרים זה האיש
 מביא קרבן לפניו ומכריזין או לו שהוא עובד ע"א : ועל זה אמרו ח"ל ב"ד
 אדם כיכר בכיסו בכוסו בכעסו . (ילמוד אדם כניעות מחסול * גול
 ומתלה . עריות מיונה : עבירה אחת פ' פעמי' מחלק לו . ג"פ מתתין
 ואס

ענין דרך ארץ בסעודה

אם לא עשה תשובה מגלגלין הראשונות ג"כ רצה וארח • מי שבידו לתקן ולא
תיקון נול בידו כ"כ ע"מ : ענייני תשובה לכל עבירה עיי' בתיקונים ובס'
ד"ס ובשאר ספרים והוא שכתב של"ה נחפשה דרכינו פי' שיחפש ויקרא בספרי'
וימצא תשובה לכל חטא מפורש :

ג' שמוחלין עונותיהן כשנכנס לחופה וגר שנתגייר ומי שעלה לגדולה :

ג' שזכירין עונותיהן ההולך תחת קיר נטוי • ועיון תפילה ומוסר דין על
חבירו • ומי שנעשה • לו נס ואומר שירה מוחלין לו עוונותיו וילפינן

מישראל ודבורה וברק ילקוט שופטים : בשביל ג"ד מעתה הם"י לרשע אמר
יעשה תשובה ושם עשה איוה נוכח ומשלים גמולו • ושם יבא ממנו זרע

עוב • ואית' אברהם אבינו יושב על פתח גיהנום להציל בניו מביהנם חוץ ארץ
שבאה על הכותית או נמשך עד לתודומה לכותי או אינו מביל מחטא של זנות

אינו כיוול מביהנם ע"י יסורין ילקוט משלי • והו ענין עג"ל ר"ת ע"א ג"ע
לש"ה • והר שמות • מבין ר"ת ממון גוף נשמה אם באלו יבטיח אדם נקומו
או ומנן הוא לכל האוסים בו : אר"ס ר"ת אפר דם מרה • בשר ר"ת בושח
שאל רימה :

ג' שהולכים בדרך ד"א שהגדול ילך ממיין והרוב באמצע והקטן משמאל
וילפינן מאברהם **ג'** מוחלי עה"ב הדר בא"י והמגדל בניו לת"ת
והמגדיל על היין : **ג'** מוראות על האדם הש"י ואב ואם ות"ח :

ג' סימנים בישראל ביישנים • רחמים • גמ"ח • וסימך גב"ר : כל
מי שחטא בשוגג יסבול עונשו וימות • והעונות נשארן לבניו שיקבלו

יסורין ילקוט איוב : **ג'** מעידין על שבת קודש הימן שלא ירד בשבת •
החוברים בלוב וידעו כי בשבת אין עונין • וגבר סודע ון ממעט' טורנוסרופס

לר"ע סנהדרין פ"ו : **ג'** ברשותו של אדם הידיש ורגליים והפה :
אין ברשותו העינים והאוזן וחוטם תנחומא • יוהר מלעבור

פניוה בסתר דהוי כדוחק רגלי השכינה ויוהר מליילך ד"א בגילוי
הראש ולא בקומה וקופה :

גיד שידבק אדם בחליצה • ובהנאת שלום • ובהפרת נדרים • ויתרחק
מג' מהמאובים לקטן ומפקדונות ומהערבות :

גיד מתישין גופו של אדם האוכל ושותה מעומד ושימש מעתה מעומד :

ג' מכשישין כוחו פחד דרך ועון • וכל האוכל כשהוא הולך בפתח
הבית אינו שבע :

בגיד מותר לשנו' בדיבורו במסכת' ובפורי' ובאושפיזא ב"מ דף פ"ב :
ג' צועקין ואין ענין התולה נכסיו בנכרי והמלוה שלא צעדים
והקונה ארון לעצמו • ומי שאשתו מוסלת עליו • וי"א הכותב נכסיו לבניו
בחיים • וי"א דניש ליה בהאי מתא ולא אויל למתא אחרייתא :
ג צריבין

ג' כריכין שימור חזן וכלה וחולה וי"א יולדת ואצל ות"ס :

ג' ד' שאח"ל שאין אדם ניצל בכ"י ההרור עבירה ועיון תפלה ולשה"ר
או חבק לשה"ר : ג' כהרגין ע"י לשה"ר האומרו ומקבלו ומי שאומרים עליו
כי דומים לחיבים שהורגים מרחוק : אר"ע מוטב להקרא לאדם שוטה כל
ימיו ולא לעשות רשע אפי' שעה אחת לפני המקום :

ג' שלמות הן דירה נאה כלים נאים ואשה נאה ופירושו דירה זה הלצ כלים
זה כלי המעשה בכל דרך ארץ . אשה ונכמה וסימך תשוב אנוש עד
דכא ר"ת דירה כלי אשה : ג' מפרנסין עניי נכרים ע"ע ישראל * ומנקהי'
חולי נכרים וקוצרין מיתהן משום דרכי שלום גיעון :

ג' צריך ת"ח לידע כתב ושחטה ומילה . וי"א אף קשר תפילין ונרכת חתני'
וכיבית חולין : ג' מוציאין האדם מהעולם עין הרע ויפה"ר ושנאת הצרין'
(ג' שהקב"ה שוכח עשיר מבחש . ווקן מכאף . והמדבר אחד צפה ואחד
בלב . ובמדרכ הובא מעשה בשמעון בן שמח קנה חמור אחד וראו
תלמידיו אבן טובה בצווארו ואל"ל תנו לסוחר כי אני קניתי רק החמור לצד
ושנחוהו האומות וכן צירושלמי מעשה שקנה חטים ומכא מעות והחזירו וכו' .

ג' ד' מביאין האדם לידי עניות המשתין בפני מעטו ערום ושאתו מקללת
בפניו והמולול ננע"י והזורק פרורי פת שבת : ג' ד' שוהר צהם שהקב"ה
צועט בו מי שניער בלילה ואינו עוסק בתורה . והעוסק ואיפה מקיימה
והמקיים שלא לשמה תענית :

ג' ד' גידול שיפור וגידול צפרכיים ובגדים קרועים : ג' ד' מועטין הוצל וווקפין
הקומה ומאירין עינים פת נקיה ובשר שמן ויין ישן : ג' ד' מרחיבין הנפש
בשר יין מרחץ : ג' ד' מאבדין הנפש קול צעקה סערה : ג' ד' רובן
קשה ומיעוטן יפה שאור ומלח וסרננות : ג' ד' מרבים הזרע וכופפין
הקומה וכוטל חלק אח' מה' מאות ממאור עיניו פת קינר ושכר חדש ללא
חליף ד' יומי וירק :

ג' ארו"ל ילדים אדם כל יום שלים במקרא ושלים משנה ושלים בתלמוד :
כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה ופירושו לשמה הלומד
לשחור ולעשות ולקיים . ובגמ' אריב"ל בכל יום יוצאות צ"ק ומכרת אוי להם
לבריות מעלבוניה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה תדיר נקרא כווף שנת'
מוס וזהו באף חזיר כן אשה יפה וסרת טעם : סגולה גדולה המוכיח
לחבירו לש"ס ובנחת ובסתר שלא לבייש וזהו פרומה ע"ש מגדל שכר ויראה
שיקיים קשוע עמך ואח"כ קשוע אחרים ועי"ז זכה שדבריו נשמעין :

אות ד' ד' מעידין על אדם שקטל אנני ביתו וקירות ביתו וכשמתו
ומלאכים המלווין לו שכ' כי מלאכיו יבזה לך לצ"ד וי"א אף סברין
אל אדם . וכשארם קטל או ישן אף הגוף מעיד לנשמה ונשמה לנפש ונפש

ענין דרך ארץ

למלאך ומלאך לכרוז וכרוז לבעל כנפיים והם מגידין להקב"ה ילקום
 ר' מי שאין לו אשה שרוי בלא שמה בלא ברכה בלא טובה בלא שלום
 ולעולם ישא ב"ת הולא ישא ב"ת ע"ה שכוני יהו"ע מהל' ילקוט וע"ל
 בענין זיווג מזה :

(ד"ר) סכסכי בעלי בתים כמסרין למלכות על משהי • שטרות פרועים
 ומלוי בריבית ומי שיש בידו למחות ואינו מוחה והפוסק בדיקה בדינים
 ואינו כותן גמ' סבה : **כתב** האר"י ז"ל כשם שישל' דגלים כד' ישל' כתום
 בישל' ח' יוקים בכתבהיהם ספרד אשכנז קט' וכי"א אטלי"א אלו ואלו דברי אלהי'
 חיים של"ה : מי שיש בו ד' דברים או שכינה אורה עליו גבור ועשיר חכם וענוי
 וכולהו ילפינן ממשה : ד' דברים לאדם בטלה ממלאכה ושיחת ילדים • ועצת
 ילדים ורוח גבוהה : ד' דברים לאדם מלאכה הורה ועצת יקנים ורוח נמוכה :
 ד' שינה של שחרית ויין של כהרים ושיחת ילדים ושיבת עם הארצים מוציאת
 האדם מהעולם • בד' פרקים האדם כידון בשעת החטא • וכשהוא חולה •
 ובזמן שנת ובע' (הב ובה חרש) : ד' אפילו מיעוטן היא הרבה האויב והאש
 והחולה וכס' : ד' הקב"ה מעיד בעצמו על רווק הדר בכרך ולא טעם חטא
 ועל עמי המחור אבירה • והדן דין אמת • והבודל ממשפחה שקורין עירור :
 ד' חשובים כמתים עמי סומא מצורע ומי שאין לו בנים : (רב"י נפ' ויבא
 שבע צימא"מ ז"ל ותאמר רחל ליעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ויחר
 אף יעקב ברחל התחת אלהים אנכי פרא"י וכי במקומו אני וק' בזה ותירך כד'
 אית' בנמר' שבת מי שגדר ולא מקיימו אשתו מתה או בנים • ובגמ' כל הדר בא"י
 דומה כמי שיש לו אלהי והדר נחו' ל' וכו' ולעיל נפ' זאת כתיב וידר יעקב כדר וכו'
 א"כ היה רחל מתירא שמה לא קיים יעקב הכוזב וא' כ' אשתו מתה כדלעיל לכך
 יחר אף יעקב ויחמר התחת אלהים אנכי וכי במקומו אני אם הייתי בא"י ותפלתי
 הייתה מקובל לפני הש"י שפיר וכו' : ואנב והכ"ל לענ"ד ג"כ נפ' זאת וידר
 בדר אם יהיה אלהים עזרי וכו' והי' ה' לי לאלהים וק' פתח בשם אלהי' וסיים
 בשם ה' ובשם אלהים אית' נפ' בראשית בשעה שנאה הק"ב"ה להבראות העולם
 במה"ד ולא יכול להתקיים ולא במדה"כ עד שיתוף הק"ב"ה מדה"ר עם מדה"ד
 ופתקיים ויה ידוע' שם הוי' מד' הר' ואם אלהי' מדה"ד וה' ק' יעקב אם יהי' אלהי'
 עזרי הוא מדה"ד ושארני בדרך הבה ונתן לי לחם ובגד ללבוש בלשון בתמי' הלל
 לא אוכל להתקיים אלא ויהיה ה' לי לאלהים פי' ע"י שיתוף דין ורחמים או אוכל
 להתקיים) : ד' העושה דמו בראשו • היושב בכל של מת • והעוה ערום
 בפני הנר • והמכנה הנר בפיו והצמח המטה לאור הנר וע' ל' בענין זיווג :
 ד' צריכות להודות לה' כי טוב שגובה חובתו בטובתו עשיר בשורו ועמי בשיו •
 יתום בדיב צו ואלמנה בצרכנותו פסחים : ד' הקב"ה שואף הנכנס
 לבית פ' צאוס וב"א לחבירו והאוחז בקמה ומשתין • והמשתח בפני כל חי •
 והמזכר

והמדלד דברים שנינו לבינה דפרהסי : ד' קסיס זה מזה מכת הליג וחולי מעים קסה מלב ואסה רעה קסה משניין וחסרון כים קסה מכולן :

ד' קסיס לכספים המקנה בחרסית והאוכל ירק מאגודה קשורה . והטובל במים ואינו שוטף ידיו ורגליו . וההורג כינה על כרעי המטה :

(ד' למה ת"ח דומה לפני ע"ה תחלה לקיטון של והד וכסף נהנה ממנו לקיטון של חרס . ולא עוד שאין פורעניות באה לעולם אלא בשביל ע"ה . ובגמר בתובת ע"ה אינן חיים לעתיד ומ"מ יש להם רפואה כשמיא בתולת"ח ועושה פרקמטי"ת לת"ח ומהנהו מנכסין . ואין חיה שולטת בדם אלא כ' גדמה כנהמה :)

אות ה' ה' ממעטין הורע מלח והרעב ורעת בכייה ושינה על הקרקע והקות דם למטה פי' למטה מהבצים גיטין וב"ק . ואלו מרבים

הורע חלב בצים גבינה ויין יאן , ויין לבן בשר שיק . אתרוג מי גדיסין . ומוריים . וסומים והשחליים פי' קרעסין . והגרביד . אכל סלתות ובצים משלשין וע"ל בלות ג' מזה : ה' לא יחסר מהן דאגה המקנה והחומר והעשיר המפחד מן הרס . והיושב עם בני מוסר ואינו שומע . והמבקש מעלה שהוא מפחד ממנה : ה' שידבק בהן האדם עין טובה חזר טוב שכן טוב והרואה הכולד ולב טוב . וכן ולהיפך יתרחק מהן : ה' שאין הדעת סובלתן דל גאה . וחקן מנאף ועשיר מכחש . ופרנס המתגאה על הצנור חנם . והמגרש אשתו ומחזירה . ה' פסולין לעדות משחק בקוביא ומלוי בריבית ומפריחי יוני' וסוחרי שביעית ועבדים והאוכל בשוק סוטה : ה' שקולין הולך מסוף העולם ועד ספו ואין קולן כשזע עץ פרי כשקוצצין . והנחש שמשטיט עורו וכשעה שהאשה מצרשת מצעלה ובתולה מביאה ראשונה . וכשהוולד יוצא ממעי אמו . והנשמה כשיצא מהגוף פר"א : ה' דברים מצילין מח בע הקצר אוהב צדקות ואוהב תוכחות ואוהב גמ"ח והכנסת אורחים והמתפלל בצבור אפילו מת בחו"ל אין דכין חה"ק . ודין ח"ה דכין אפי' צדיק ואפי' גמולי מחלב . ה' שנות ישלכשמה נפש רוח נשמה יחידה חיה * רוח עולה ויורדת נפש זה הדם נשמה ויורדת . חיה שכל איברים מתים והיא חיה . בגוף . יחידה שכל איברים שנים והיא יחידה בגוף :

אות ו' זמן אכילה שעה א' מאכל לודים . צ' מאכל לסטים . ג' מאכל יורשים . ד' זמן פועלים . ה' ת"ח * ששי מאכל כל אדם ומכאן ואילך כוונת אבן לחמת . ואם טעם מידי בצפרא לית לן בה . והשעות חשבינן מומן קס מהמטה פססים : (ו"ך) גבאי לת"ח אל יצא מבושם בשוק . ולא במנעלי' מטולאלי' . ולא יצא יחידו בליה . ואי ספר עם אשה בשוק * ז' לא יכנס לבנה"מ בחרונ' . ולא יסב במסיב' ע"ה . ולא ילך פסיעה גסה ובקומה וקופה : ו' אלו נקראים סעודת מצוה מילה ופדיון הבן ונתת ת"ח לת"ח ונתת כהן לכאן

ענין דרך ארץ

ואנכיה וק' סיום מסכת יש"ס מרובה אבל חנוכה הבית סעודת רשות :
 דברים נגור בתולדת האדם חכם עפש עני עשיר גבור חליש חוץ מיראה :
 דברים טובים לחולה ויעה שינה עיווש הילוך מעים , קרי וחלוס נרבות) :
אות וזר מכוסים מאדם יום המיתה ויום הנחמה ועומת הדין , ואין
 יודע מה בלבבו של חצירו * ומה בעיבורה של אשה * ומלכות
 ב'ד מתי חורת * ומלכות חייבת מתי תכלה פסחי' : ׀ מוציאין ה'דם מהעולם
 הקבאה והתאווה והגאוה רכילות ונות והכעס ונטלה ונגד זהו' מיני חטאים
 הנקראים רע בלי על חוטא רשע משחית לך * יהיר וזהר שמו'תו' שזיהון אורע
 עמא שטן אבא אבן מפאול * ערל כפוני נגדו' עבירות'או : ׀ מצות נצטוו בני
 נח דינין וברכ' השם ע"א ג' ע"א ג' נול ואבר מהחי וי"א אף על הסירוס וכלא'י
 פכהדין : ׀ בגסי הרוח כאילו עונד ע"א ותורתו נסתבא ושכינה מסתלקת *
 ויסורין באים עליו ושאר תקלות * וכמסר לדידי ב'ו ונכשל בסופו בא"א וכ"מ
 באנשי לש"הר * ועל מה גלות אוחיה רעה באה עיין בפ"א : (׀ מלאכו' מחוייבים
 האשה לבעל' טוחכת ואופה ומבשלת מכבשת ומכיקה בכה * והצפת המטה ועושה
 צמר כתובות : ׀ מיכי ונות אסורין אשתו גדה וא"א ולמנה ובתולה ובהמה
 ומאכז וכור וגויה וכנגדן : ׀ דברים האסורין באשה יחוד ולהסתכל ביופי'
 ולשמוע קולה ולהרבות דברים * וליגע ביד ונישוק ולא ישכב כי עבירה גוררת
 עבירה : ׀ דברים נוח לאדם * אחד שלא כבדא * ב'ימות וא' יראה אותם ימות
 וא' ימותו בניו בחייו * ימות וא' יתענה ב'סורין * ימות וא' יאסור ביד ב'ו וא'ל
 ילבין חצירו ברבים * ימות וא' יבא על א"א כ"כ כ"ב : ׀ כוכבי לבת בשמים
 חמה לבנה מאדים כוכב דק כוגה אבתי : ׀ מומין בע'א שג' פה להם ולא
 ידברו * עינים ולא יראו , אונים לא ישמעו וכו') : ׀ דברים בצריקים לעתיד
 דומין לחמה ולבנה ולרקייע לכוכבים לצריקים לאשכים ולמנורת בהמ"ק : וכן
 ׀ חופות לצריקים בנ"ע וי"א י"ג חופות : ׀ (היכלות לכשים צדקניות בראשן
 יושבת בת פרעה וכשים צדקניות המביאים בניהם לתורה ומגדלי יתומים ומטיבין
 לת"ח שילמדו תורה * ונותנין צדקה בסתר * ושם יש כמה וכמה חדרים יפים
 עם חופות מאבנים טובות ואומרים לה אשריך שוכיתה לגדל למשה שהוא כתר
 של עולם * היכל ב'ו'ושבת יוכבד ואצלה פמה צדקניות שהיו כנועות שלא הביאו
 לאחה איש לעבירה * ׀ מרים הנביאה ואצלה נשים שהיו מדריכים לבעליהן
 ונביהם לת"ת והיו ג'ח עם עניים ועשירים : ׀ דבורה נביא' ואצלה צדקניות
 שהיו משמרים עם מחלוקת לבעלה ולשכינים ומלשה"ר ומרכילות ומע"ס עשו :
 סיכל ׀ אביגיל ואצלה צדקניות שהיו מתפללין בכוונה וכלי הפסק :
 ׀ חולדה הנביאה ואסתר המלכה וכשים צדקניות שהיו ג'ח עם החולים
 ועם יתומים ועניים וכלות ועם מתים : ׀ שהוא למעלה מכולם שרה
 רבקה רחל לאה וכשים צדקניות שהיו בהם כל מעלות ומדות טובות כ"כ בנורה :
 ולמטה

ספר זכירה כג

ולמטה מו' או יש עוד ו' חדרים שיש להן מעלות עד למעלה כל אחת לפי מעשיה
העובים * ועוד מזה ע"ל ענין גלגולים :

אות ח' אלו המכודין לשמים מי שאין לו אשה ומי שאין לו בנים ואינה

מגדשה אשתו * ומי שאיבד מגדל בניו לת"ו ומי שאין מניח
ציצית ותפילין ומוזהב בפתחו ומונע מנעליו מרגלו * וי"א אף מי שאין מיטיב
בחבורה של מצוה * והמצוה ציצית נקרא ע"ה ובאילו מדביל ק"ש פסחים שבת
סוטה : (ח) איברים המרגילין לעבירה אונים עינים פה חוטם ידים רגלים
הערוה והלב ואם נזהר בהם יזכה למעלה מו' רקיעים ואם חטא כידון דח'
דיכין בחיבוס הקברונו' מדורות גיהנם כ"כ נזוהר : ח' דברי צדקת השלחן
נע"י המוציא ד' צרכים צדקה * ועל היין לפניו ולאחריו :

אות י' יזכור האדם בכל יום מי קללות לאדם אוכל בעמל * אוכל טוב

ומוציא רע * שולטין בו כינים וזבובים פרעושין * ימיו קצרים *
מסור לחיה רעה כידון תמיד וע"י יפורין ימות ציוני : ויזכור עשר' נקראין
חיים * אלהים חיים * תורה ישראל חכמים דיקים גע' - א"י יושלים
ג"ח ילקוט תהלים : י' דיקים ואח' רשע נחשבים כולם כדיקים וראי' מסימני
הקטורת שהיה בהם חלבה : (ב"י) לשכות בארזה התורה ויאמר בו וידבר
והזכרתה אלה החקים והמשפטי' והתורות ושנתתם ולמדתם ושמתם :

י"ד באמרו בלב רואה ושומע ומדבר ויודע והולך כוסל צופק עומד ושמש

מתנחם י' דברים שהנ"ד מחויבים לנדות למי שעובר עליהן :

א' מי שמדבר כיבול פה * ב' מי שאוחז באמה ומוציא ש"ל בעלה * והמקיל

צמרות דרבנן כגון בנ"י או צמוקה וכיוצא בו * והמזלזל ת"ח אפי' שלא
בפניו : והמחלל השם ע"י שלוחו ערל שמדבר דברי רעים על צ"י * ומי
שהוא אלם וסרען לציית דין * והאומר שירות ותושבחות במרוצה מנרוך שאמר
עד ברכו * המלעיג על אדם כשר וישר * המרבה דברי רעים אשת חבירו
להסתכל ביופיה : והמחויק במחלוקת ומחניף לרשע ומחויק דברו ועל א"ד
אם לא יחרימו צ"ד של מטה או הוא מוחרס בנ"ד של מעלה) : ועוד מדה רעה
מי שאין לו בוסת ועובשו הוא מקבל גל בכלב כמו עוכש דא"ל ועי"י בכתבי הארי
ז"ל מהמעשה שכתב שהיה בימיו חסיד אח' ושמו ה' אברהם פואה ז"ל ואשתו
נעשה א"ל וכו' עי"י נס' קנז הישר פל"ד המעשה באריכות וכו' : (אחו"ל פל
וישראל יש להם חלק לעה' בחוף מלאו האומר אין תח"ה מהתורה * ואין תורה
משמים * והמינין והמצוה ת"ח אין רפואה למכתו והקורא בספרים חזונים
והלוחש על המפה וההונה השם באותיותיו * והמחלל קדשים ומצוה המועדות
זה ח"מ והמיפר צדיתו של א"ל והמכנה שם והמגלה בתורה שלא כהלכה
והמלבין חבירו * וי"א אפי' קורח המצוה חבירו בפני ת"ח וכ"ש ת"ח עצמו
והמוכיר השם בכל עת וצ"מ והקורע בגדיו והמאכזר כלי בחמתו ומלוה בריבית

והמשלה

סגולה ררך ארץ ועהיב

והמשלה מדנים בין האחים והמדבר כיבול פה ומי שאין מתחרט קודם מותו :
 וכן המלבין חבירו בדנים אין לו חלק לעה"ב וכתבוה"מ כשאדם מלבין יבא
 שקול למעלה ומעורר היסוד של עולם על האיש והזווח בקול אוי לאיש זה ששפר
 דמו . והמסית לחבירו לעשות רעה מת' בחי ימיו . וכן המלעיג על המצות
 אין מרחמים עליו מהשמים . והמלעיג על עניים או הוא יגיע בעמלו ואחרים
 יאכלו את עמלו . וק"ו שלא יקרא שם חביבתו דאין לו חלק לעה"ב : הנואף
 והכואפת עוברין על כל י' דברות ממעשה בראשית על לאו לא תחמוד ותמד
 בלאש חבירו ובא אכלה בלי ל' שבת ועשה י' עבירות מד' במדבר : ובגמרא
 שהחומד חמוד ממקרא ממעשה ב' שהיו מהלכין בדרך אח' קנא וא' חומד ופגעו
 במלך ח"ל אם תבקשו ממני אח' מכם דבר ואני איתן לו כך ולחבירו כפליים .
 ויפילו גודל ופכל הגודל על קנאה וחיטב הקנאה במהשכחו איתן לחבירו
 כפליים ביקש מהמלך שיכה לו עין אחת וא"כ לחבירו יכה ב' עיניו וכו' וחכמים
 המשיכו זה שהקנאה זביא לידי חמדה וכן להיפך חוץ מדבר מצוה מותר לקנא
 (זה) : י"ד שהבן מוכה אבא בעצמות פניו ברחיבה בצדריכו בקבורה
 בצדוק הדין בקדים בצדקה בצענית בנר בהספר . ועצמות עיניו ילפינו
 מיוסף וכו' וכ"כ וזהר ויחי שעל הבן מצוה שיעמץ עיניו . והוא יתן עפר עליו
 בקבר ולא יקרה דיליה ועיי' עוד בס"ג ת' פרק כ"ה באריכות . ובזהר פ' שלח
 לד' שהצדיקים בשעת מיתתן רואות פני השכינה והק"ו מה מראה להן מתן שכרן
 והתבשהבן הנכור הוא קודם לכל וע"ל בענין מיתה מענין זה וענין קדיש
 אחר :

כתב

מהרי"ל שיט' לו קבלה מרבותיו כל אדם שהיחי יותר מן ל"ה שנים
 והי' רגיל לעשות עבירות או הוא מוחוק בהן . וקשה לו לעשות
 תשובה כי הוא חוק במעשיו כאבן וכנדול לכן אשרי לאדם שעושה תשובה
 ומע"ט מעשרותו :

סגולה להצלה

מ"כ אלו מומזרים שיתפלל האדם על הצלחה
 שיצליחו דרכיו ומעשה ידיו במשא ומתן עם
 השמות היוצאים מהם : להצליח בסחורה יאמר מוזור ס"ג והשם שלו י"ה יוד
 מתיבת והמלך ישמח הי' א' יהודה ואח"כ יאמר יה"ר מהאו"א ע"ש י"ה הנדול
 הגבור והמורא שתפלה ברכה בצעשי ידי ותצליח דרכי ותישאר אורחותי ותמלא
 משאלותי לטובה ותעשה חפצי ביום הזה אה"א סס"ם : ע"א להצלה
 יאמר מוזור כ"ו עם השם שלו ח"י ח' מן חכני יו"ד מן אהי' ע"כ הארץ ואח"כ יה"ר
סגולה מוזור ד' אי בעית למשאל מבר כש איזה דבר יאמר ג' פ קודם
 באות השם והשם שלו י"ה י"ה ויבא מסוף פסוקים ואח"כ יה"ר
 וכו' כללעיל שתכני לתן ולחסד ולרחמים בעיני פנ"פ וימלא משאלותי היום
 הזה : גם זה טוב אם כריך לשאל משלטון כלום ויאמר כן ו' פ ותצליח :

ע"א

ע"א

למשאל מצר כש ממזרם ה' והשם שלו י"ה יודתן ישירו ה' מן דומים ואח"כ יה"ר כלעיל וכו' :

סגולה

אם שלחך איש בשליחות אמור בדרך ותחזור מהרה ותכלית בשליחותך ממזר פ"ב : ג"כ ידוע - שפ טוס הקסורת הוא סימן הצלחה לבן יאמר בכוחה מלה במלה בכ"י שחרית וקודם מנחה ובמוצאון שנתות גם ועי'ו מציל מנת מבינתו רעי' מהימלא : **לפרנסה** יאמר ב"ה ברכות קודם אומע תפלה זה : בנקשה מכס מיכאל גבריאל ל סמאל מטטרון **סדרג"א** והדרניאל מלכיא ל רפאל ל ואליהו חנוך שתתנו לי מתנה טובה בזה השנופה מענעות זהב וכסף לפרנס אותי

ואת בני ביתי ולעשות ממנו ברכה לעניים ולפרוע כל חובותי וכן יהר"מ אדון הרחמים רחם וחנן אלפי אנבהם אבינו ואלהי יצחק וא"י בוכותן ולמען רחצוך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלי ועל כל עניי עמך בית ישראל אשר אין בידם להספרנסם בא"י אומע תפלה וזהר להוציא מפיו השמות אך יהרהר בלבנו) : **סגולה** עוד לפרנסה יאמר בכל יום פ' המן בכוחה ואם אפשר שיאמר עם התרגום טוב יותר - גם שירת אוי שיר בכוחה ותפלה אתה הוא ון ומפרנס וכו' ע"י ש"ך . וקודם אכילה יאמר ממזר לרוד ה' רועי וכו' כי יש במזמור זה ו'ן תיבות וכזה סודות ע"ו המזמור בשל"ה דף ק' . ויאמר אשמונו מקודם אכילה . גם יאמר בכ"י בתפילת י"ח בשמע קוליו תפלת רב ייבא סגל ע"י ש"ך . וע"ל בכוחת פסוק פותח את ידיך וכו' וזהר לומר ממזר כ"ד בליל ר"ה אחר קדים בתרא ע"ל בדין ר"ה :

סגולה

ע"א לזה לומר בכ"י ממזורים אלו כ"ה מ"פ פ"ע צ' ב"ר ב"ה ק"ו קל"ק סועי' ויכליה כ"כ של"ה :

סגולה

עוד להצלחה מי שמקיים מצות סנדק הוא דבר גדול ועי'ו וזכה להיות עשיר : גם מי שמקיים מצות ברכה כתיקונה ע"ל ענין ברכה : וכן סגולת מעשר אין לו שיעור כמח"ל עשר בשביל שתעשר וכו' ועי' צמ' צדה לדרך כלל ד' דף ס"ח באריות מענין זה ומעלות הברכה . גם סגולה לזה לעשות משא ומתן באמונה עי'ו יוכה לעושר ועי' עוד מזה צמ' של"ה שער האריות וכו' : סגול' עוד לעשו' שתפוט עם בני אדם שהאעה משחקת לו גם פסחים וזהר מלעשות שתפוט עם נכרי : גם סגולה לזה לעשות הלואה בת"ח דאח"ל בג' דברי גדול' גמ"ח יותר מצדק' סוכ' ע"ט) : וכשהולך למשא ומתן יאמר לאי קבה'ו איני הולך בעסק זה ואני בטוח שהש"י ישלח לי פרנסה וריוח בזה העסק והעסק הזה הוא סיבה שעי'ו ישלח ה' ברכה בכל מעשי ידי : וביגיע לו איזה ריוח או יזכיר הש"י ויתן לו הודיה ע"ו : ויתן ברכה וגמ"ח מזה האעות וזהר שיהיה עניו ביותר ויפריש מעשר וגם ימי האדם כריכין עיבור ע"ל בענין ר"ה : (ובכלל משא ומתן באמונה שקיים הן שלך

ענין הצלחה

צדק ולאו שלך צדק ויהיה נאמן צדיבוראפי' צדיבור בעלמא : גם יוהר
 עלומר אשכ בטל כי הנגזר לי מהש"י עכ"פ היו יהיה זה אינו לכבד אמרה תור'
 כי יברכה ה' אלהיך בכל אשר תעשה וע"י עשיה מועטת מומין לו הש"י הנקבצ
 לו : ואל יחשוב ע"י משא מתן באמונה שהוא חסר אדרגה הקב"ה מדרך מעשי
 ידיו כדאית' בויקרא רבה אר"ל ברבות מברכין בעליהן וכו' ע"ס : וכן כשימכור
 לא יבנה יותר מדאי וכשיקנה לא יפלוג בגנותה : ויאמר בפעם הראשון סוף
 דעתו באין טף יהי' המקח ולא יבא את עצמו ליד שבועה באויה סך קנה . או
 לא אמכור בזה הסך כי בקל יכול לבוא לשבועת שקר ושוא :

סגולה

לקיום ממונו יקיים מה שאחו"ל לעולם ישלש אדם את ממונו שליש
 בקרקע שליש בפרקמטיא ושלש ממון תחת ידו :

סגולה

האי מאן דמתילד ביומא דשלימתא הלכנה פי' בי' ד ימי' ראשונים
 בחדש איהו שלים בכנים בעושר ובמווני ובחדוה ובשלוח . ומאן
 דמתילד בי' ד אחרונים חסר הוא בכולם ולהאי בר נש קשין מוונותיו בקריעת
 ים סוף זוהר ברשית :

סגולה

לאריכת ימים בנא' מגילה פ"ד לא ישתין מים צד' אמות של
 תפלה . לא יפסל קידוש היום . ולא יכנהש לחבירו . ולא
 יעשה קפנדריא צב"כ . ולא יפסע על ראש עם קודש . ויקדים ראשון
 לנ"ה הכזב"ה המ ולא יברך לפני כהן ולא יתכבד בקלון חבירו . ולא יקלל לחבירו
 ויהא וותרן בממונו . ולא יסתכל בדמות אדם רשע דאר"י אסור לאדם
 להסתכל בו מפני שעינו כהות מנלן מיחקוב' צפ' וישלח יעקב אמר לעשו
 ראות פניך בראות פני אלהים וק' ג"ל מפני מה מתו רבב ואביהו שהסתכלו
 בשכינה שנ' כי לא יראני האדם וחי בהם ועפ"ו שפיר כן אמר יעקב ראות פניך
 היה ממע לפני בראות פני אלהים דאסור לראות כך פניך : עוד איתא סס"ר'
 זפירא האריך ימים בשביל ו' דברים לא הקפיד בתוך ביתו ולא ציער למי שגדול
 ממנו ולא הרהר בד"ת במבוא' מעונפות ולא הלך ד"א בלא תורה ובלא תפילין
 ולא יאן צב"ה מד' ולא שס בתקלות חבירו ולא קרא שם חניכתו :

סגולה

האומר בכל יום פרק שירה דאר"י האומר צע"הו וזכה לאומרה
 בע"הב וכיכל מיכה"ר ומדין קשה ומכל מיכי מויקין ומגיהכס וזכה
 לאריכת ימים . וע"ל עוד מזה :

סגולה

האוכל פת בשחרית מבלת מהחמה ומציה ומויקין ומחכימת פתי
 ודבריו כשמעין . ותלמודו מתקיים . ואין נשר מעלה הכל .
 ומוקק ע"א ואינו מתאוה לאשה אחרת והורגתו בינים שבזעיים וי"א מכנים
 אהבה ומזיבא קנאה גמ' ב"מ וע"ל בענין דרך ארץ עוד מזה : גם יוהר מאוד
 מעון הכונש שכר שמיר כי העונש גדול ועין זה מקצר ימיו ומביא עניות זוהר
 קדושים

קדושים והאר"י ל פעם אחד לא היה מתפלל מנחה עבורה . וכן המכנר
אביו ואמו . ומכות שלוח הקן וזכה לאריכת ימים . וכן הקורא שנים מקרא
וא' תרגום בכל ע"ש מאריכות ימיו :

בגמרא

יומא דאגה בלב ישחכה ב' פרושים ישיחנו מדעתו או ישיח לפני
אחרים ואיתא אגה אבדת חגי גופא של אדם וימאס לבו
במעשה במלך שניסה בחיה אחת שהושיבה בחדר של חסדך ונתן לה כל מאכלי'
טובים ואח"כ המית אותה וראה הלב שלה וכאם הלב מחמת דאגה) ובמעשה
במאנה שכתב הרמב"ם דמלך ערבי שהיה חלה מאוד והשיב לו שהחולה שלו
מחמת רוב דאגות ומרוב כעס ומרוב עצבות . וזה מצינו אבל אנשים טפשים ולא
חכמים אבל חכמים וחסידים החושבים על חיי הע"ה ולומדים בספרי קודם
או לא באה לידן סוס דאגה מחמת ע"י יראת אלהים בלגס . וכמו שכתב
מר"ע בתורה רפואה קטנה ראה נתתי לפניך החיים והמות הטוב והרע
ובחרת בחיים כי קרוב הדבר מאוד נפיק ובלבדך לעשותו פירושו שידאג האדם
בכ"י על חיי הע"ה ויעשה תשובה וע"י הדאגה הואת זכה לאריכת ימים :
(וב"י לעכ"ל הכתב בה"ל דק' למה כתיב תחלה החיים ולבסוף כתיב ובחרת
בחיים כי ידוע' עיקר החיים של האדם ע' שנה שנא' ימי שנתיכו בהם ע' שנה
ומה שחיי יופר אינו חיון של כל משל מי שקונה פירות במשקל או במדה ואח"כ
מבקש שיתנו לו עוד במתנה או כותן לו במתנה פירות הרקובין כך כאן המותר
משל ע' שנה אינם טובים כראשונים . ושפיר כי החיים במספר ע"ג ותיבת
בחיים במספר ע' לכך אמרה תורה החיים פי' החיון של החיים והו ע"ג
שנים נתתי לך פי' במתנה אבל הבחירה שלך בחיים מניין ע' ש"כ תמיד
תדאוג לעשות מע"ט וע"י תוכה לאריכת ימים של ע' שנה : וע"ל בענין
סגולות מזה :) וכל המבטל התורה מעושר סופו לנטלה מעוני וכל המקיים
את התורה מעוני סופה לקיימה מעושר וזה אריכת ימים שג' כי היא חייך
ואורך ימך . וזכה שבסופו הכבוד לבוא בעה"ז שג' של סלה ותרום תכבודך
וגו' וזכה לראות פני השכינה ואחו"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שמחית
עצמו עליה שג' אדם כי ימות צאוהל . ואחו"ל אפי' כל בית שאין ד"ק
בשמעין בלילה אם אוכלתו . וכל מי שקרא ושנה ופירש ח"ו להבלי עולם הרי
זה בכלל כי דבר ה' בזה : וע"ל בענין ת"ת יופר מזה הענין (אחו"ל הנותן
דקה לעני ומפייסו בדברים מתברך ב"ג ברכות ומ"כ בס' בן סירא ידך מן
עיבודא אל תמנע ופירשם א' מאריכות ימיו ושנותיו * ב' ניכול ממיתה
משונה ומדיני גיהנם וזכה לבנים זכרים ובעלי דקה ובעלי חכמה ובת"ת
וניכולין מנחשים ועקרבים וממיקין וכו' שפעם אחת היו יוצאין יוסף עונאל
בדרך וראו שני עניים באו ממכר ועזים על ראשם א"ל יוסף לחבירו אני רואה
בכאן נער ועזים על ראשו ובתוך עזים עקרב ולא היה ראוי לעקרב לנשך

ענין אריכות ימים

אזתו קרא לנער וא"ל כתת צו הדרך שום זדקה והודה שנער אחד הלך עמי
 לבה"מ והיה יתום ולא היה לו מה לאכול וכתתי לו מפת שלי ואכל עמי ביסד
 א"ל אשריך שניצלת מהמיתה וע"ו אמר ב"ם ידך מעיבותא אל תמנע וצגמ'
 ב"ב מעשה בנכימין הכדיק וכו' שהוסיפו לו ר' ב"שנים וכן ביחוקיהו וכו' :
 וכתב בוהר בראשית כשהקב"ה רוצה להביא פורעניות ורוצה להציל אותה
 אנשים או מומן להם עניים מהובנין וע"ו ניצול מכל רעה : ומי שאינו גומל
 חסד עם רלים או כותן מוס למעלה פי מוס גמטר' אלהי' ס' הכוונות ועונש
 גדול המפרנסם לאחרים ואינו מפרנסם לאביו ואמו וקרוביו ס"ח ס' קכ"ו :

סגולה

כח לסטרא אחרא והקדושה בורחת ממנו והוא צם' גז"ה מעשה
 בחסיד א' שהלך בדרך ומדמן לו אליפו"ל ופגעו בנבילה אחת בדרך והיתה
 מוסרחת מרחוק גדול והכית החסיד ידו לחוטמו ואליהו לא חש כלל . עד דהני
 אולי פגעו באדם אחד מרחוק והליכתו היה בגאווה ולמרחוק שם אליהו .
 ידו לחוטמו ושאל לו החסיד מ"ע לא שמתה ידך אל הנבילה והשיב זה הסריס
 יותר מהנבילה פי הנבילה מטמא עומאת ערב ומן זה מקבל עומאה חמורה .
 גם מדה זו גורם מיתה בחצי ימיהם ועוד רעות רבות ואין לו חלק לעולם הבא'
 גם גורם עירוב השכל בתורה ובתפלה וע"ו בוהר ויבא יותר מה וכו' ע"ש :

אחז"ל

הרבה דברים משום סכנה וקצתם כתבארו בטור י"ד סימן קי"ו
 ונח"מ ס' תכ"ו מצות עשה להשמר מכל מכשול ומכל דבר
 סכנה שנאמר השמר לך ושמוך כפסך מאור והנהיר בהם תבא עליך ברכת טוב
 לכן אציגה בכלן קצת מהם שיהא האדם יזהר בהם :

כתב

בצוואת רי"ח אין לקבור ב' מתים זה אצל זה שהיו שונאים בחייהם
 ולא רשע אצל דדיק ולא רשע חמור אצל רשע קל וכן בדדיקים עיין
 בם' ציוני העעס : לא יבטק ואף לא יאחו אחד מבניו כשהוא מת כי לא יאחר
 לו ח' ו אפי' אחד וכ"כ בם' רוקח וס' הכבוד : כשנושאין המת מהבית וזה
 שלא יבא אדם ראשון : לא יתחנן אדם ב' פעם חזירו בן ובת אובד וכן .
 לא יעשה נישואין לב' ילדיו בפעם אחד כי לא יבליחו : ג' אנשים לא ידורו
 בבית א' ששם שוות כי אחד מת והשני אומת או יעני . לא יעשה חזירו סנדק לב'
 בניו א"כ מת אחד מהם : לא ימסח מעליו ביום שדעתו לילך בדרך : אווה
 אות רכובות אוכל דבר חי הכופה קערה או כלי עליה יש לשחוט מיד . סרה
 אשר תלד ב' עגלים יחד או כל דבר שאינו רגיל להיות כגון תרכובות ב' צצים
 ביום אחד יש לשחוט מיד : לא יכתוב על ספר תיבת שלי הוא אלא יכתוב סתם
 שמו : תרכובות שקוראה בתרכובות ישחוט מיד וכן כ"ד שינוי יסודי מהבית
 לא יגדל אדם עגלים הכולדים מבהמות שלו : לא ישב תרכובות על צצים
 לגדל אפרוחים : אשה שהתחילה להניק בנה יתחיל להניק בדה של שאר :

לא ישמש מעתה כל יום ו' של אבילות : כשמת תלמיד ועוסק בהלכותיו
 ששמע מדבריו יוצא רבול לקראתו : מי שוכח למוקפת פי' מכשפה או כשרואה
 אותו יכול לחיות או תאכל מלחמו או מלח של מכה אותה לכן ישמור ליתן
 לה מאומה מביטו : מי שנמאץ מכה על פניהם בשעת לידה או צריך
 הילד זה שימור מצדק ורעם : וכן ב' חתנים שעושין כשואף בשנת אחד לא
 יבליחו או לחוש שימות אחד : איש שלקח אשה ושמה רבקה וכן אשת בנו כך
 שמה וכן בן בנו לא יבליחו ע"כ מצוואת ר"ח : (הטעם שממתיכין ג' רגלים
 אחר מיתת אשתו לאו משום שכנה אלא שיש זכח ממנו ולא יהיה ג' דיעות במטה
 ועיין בגמ' מ"ק דכ"ג דמוכח שם משום שכנה : שכנה לאדם שנושא אלמנה
 וכ"ש כשהיו לה ב' בעלים ומתו כי מלאך המשיח מכיר בה ומניק לשני זהה
 גם ע"ל בענין שנת מוה :

סכנה

כשאדם נכעס והאר"י ו'ל היה מקפיד ביותר מכל עבירות כי
 פוגם נשמתו ובאולי שאין לו תקנה כי הוא תמיד ככלב שב על
 קיאו וגם אם היתה מתעברת בן איה נשמה קדוש' גם היא מס'לקת ממנה ולא
 יוכל להשיג אום השנה וזהר מוה אף לדבר מבוה * ובוהר פקודי מאריך
 בענין זה וק"ו הורק כלי ומצד ע"ש . וסגולתו להנצל מוה שירגיל לדבר
 תמיד נכח אפילו בניתו ואפי' לדבר מבוה ויעשה גדלים לעצמו ושב ורפא לו)

סכנה

למי שיסן תחת אילן של אגוז וכן היסן במקום שישבלין הקורין
 שארץ שעיין שהרי השדים שרוין שם : סכנה המשנה טבעו
 שיכיר רע הוא ומסוכנת . וסגולתו כשרוכה לנטל טבעו יבעל מעט ולא בפעם
 אחד : סכנה אדם המנעית מביא על עצמו יסורין וע"ל מוה : (סכנה
 לילך יחיד בלילה וביותר ליל ד' וליל שבת מפני הגדת בת מחלית יוצאה ב"ח
 ריבוי מלאכי חבלה : ואל ישב על מטה ארמית ואל תדור במקום דאינשי
 ליכני ואל תצריח עמך מהמכם ואל תעמוד בפני השור כשעולה מן האגס
 שהשען מרקד בין קרניו ובשור שחור וצנוי ניסן פסחים : סכנה לאשה
 עוברה כשעוברת על כפרניים דע"ו מפלת) :

סכנה

ב' שהלכו ודקל בניהם . והיסן בכל דקל יחיד . והנפנה
 בין דקל לכותל . והמוציא מיס בר' ח ועובר עליהן . והשות'
 מיס שאולין פסחים . ה' דברים נאמרו בשם הקורין קנאביל מצהיל פנים .
 מניע ריע ושין . והורג כינים בנני מעיים ומרבה ורע וי"א אף מכנים
 אהבה . וטוב לקול שם :

וסכנת

ו' דברים העושה מיד מת הבא מהדרך וכתייגע הקיודם ונכנס
 למרחץ ושתי ונשתכר וישן ע"ג קרקע ושימש מיטתו אם עשה
 כסדרן יצ' ושלא כסדרן חלם גיטין : סכנה היוצא מבה"כס ומשמש הויין
 בנים נכפים . הקיודם ושימש מיד קודם שטעם בנים מצורעים ' וכן מי
 שאיני

ענין סכנה

שאינו כוהר עם אשתו צדקתו - הממשע מעומד אחתו אהילו והיא כאב
 איברים - הממשע מיושב אחתו שבעון - הממשע על המטה שתינוק ישן
 יהיה נכפה בילד - הקיוו שניהם ואמרו הבנים יהיו בעלי ראתן פי' שרץ במותו
 סכנה הכובע בידו קודם נטילת שחרית בעין או צפה או נחוטס או באמה או
 צפי טבעת או בגיבית פי' יד מטמא ומחרשת צבת דק"ח - ועובד עיפת כוכן
 שחרית שרוחץ וידים ורגלים בערב מכל קילורין : סכנה מאן דשדי עינפות
 קמי מוזה וזהר ואתחן : סכנה לילך ב' פדיוס א' על קבר אחד ס"ח) :
 סכנה מי שמניח טלית שאינו מקופל וסגולתו למחר קודם שיניח יקפל ויניח
 מעט או ינער היטיב ככ"מ : סכנה מי שאינו מכנס בגדיו מביא לידי שעמוס
 זמי שאינו רוחץ גופו ויבא לידי שחין : סכנה לשחוק בדבר המזיק כגון חרב או
 זיקם וכיוצא בוכי השטן מצליח ח"ו : יזהר לנקות בבית העכבים שקורין
 שפין משום סכנה וציתר יזהר בכל ע"ש : סכנה הבית בלא מחוזה ע"ל : סכנה
 לעבור בספינה אשת עם המוסר ועם נכרי ראשי דארו"ל שיטנה בתרי אומה
 לא שליש מ"א : סכנה לתינוק להניח כדול לפיו : יזהר לישב על
 מטה שעליה ספרי קודם : סכנה כ"מ ההולך בין נשים כשהן גידה בלא לו
 סכנה גדולה וגם יוכל ליתן עין רעה ויוכל להוליד חולה גדול ח"ו : ג'
 אין ממעטין ולא מתמעטין אלו הן לא יעבור בין ב' דקלים ובין ב' כלבים ובין
 ב' נשים - וי"א אף ב' חוירים ואף בין ב' נחשים ואם עבר תקנתו יאמר פשוטי'
 שנפח באל ומסיים באל או נפתח בלא ויסיים בלא - ויש כוהגין לומר אל
 ארך אפים ונסעם הראשון :

(סכנה)

הדורך בגליו יחפיעם על כינים בארץ גורם חולי געל וזכע
 סכנה הכובע כראשו ציד שומן ע"ז באשחין :

סכנה

אם נטף על ראש תינוק ממים שזולחים הנשר מזה בלא שחין רע
 דא"ל להרפא - סכנה להניח היולדת לבדה בבית אף רגע אחת
 חתן וכלה צריכין שימור ג"כ משום סכנה : סכנה להעמיד מאכל מבוטל תחת
 המטה - ויש לזהר אף בשאינו מבוטל : סכנה לשתות מים בשעה שהתקופה
 נוספת - סכנה להרוב כינה על הבגד סכנה לילך תחת קיר נטוין או לתו' החורבה
 אסור ליתן לכלב רע מחט לאכול : סכנה לשתות הרבה כשארס עיף מהליכה
 וכמא מאוד עד שימטין ויבוח וישתה מעט מעט : וכן כשקם לאדם מאוד אל
 יאחר לצננן גופו רק במתון : סכנה לשתות מים ליל ד' וליל צבת ואי צחי לימא
 מק דסו' קולות קול ה' על המים וכו' ילקוט תהלים : סכנה מי שמתענה ו'מים
 ו'לילות רכופים - יכול להתקיים אבל יותר מזה ימות - סכנה להתענות ביום
 א' וראייה מאנשי משמר וסגולתו לזה עיי' ס"ז בתיקון קריאת שמות) :

סגולה

כשאתחילה להניק יניק מדד שמאל תחלה - ואם האמו יניק או
 ומטין עד שיצדו ח' אוי' ימים מלידה הם : (ענין) מניקת יין טוב לשתות
 למניקת דמרבה חלב - מי שמניח להניק בנו
 מכרייה

מוכריה גורס ע"י שאוכלת טריפות הוכרס הוולד להיות רע ומטמא
 הלכ מד"ת מגמ' סוטה וראייה ממשה ומאנטינוס ורבי . אשה שיש לה מעט חלב
 יקח גרגרים מן קירביש ויכתוש ויבשל בשכר או ביון וישתה צדוקר קודם שיאכל
 ובערב קודם שינה : גם טוב לשתות חלב חס . גם טוב לאכול בצלים גיברגמ
 גם טוב החלב מדג הערוג ביון או בשכר לשתות בכל לילה) :

כתבו

סכמי המוסר שלא ילך אשה מינקת מגולה בדדיה כי עי"ז מוקה
 החלב ולא תכיק האשה בפני אנשים מכמה טעמי' וצדוקר יאכל חס
 וישמור לשתות דבר קר . ולא ילך על דבר מגונה וק"ו על מי שופכין * ולא
 יאכל בצלים ושומים ויהרז מעט שמפסיד החלב כי הכעס מעורר חמימות ועי"ז
 יוליד גם הקדחת ח"ו : ויאכל מיצי מתוקים ושומים ונשר הטללים והגדלים
 וכיוצא בו טובים . מניקת תשמח הילך ע"י זמר להביאו לשינה וישן במקום
 אפל . הנער כשתגמול יאכל מאכל קל כמו אפרוחי' תרנגולת ומאכל חס .
 יין מויק לנערי' ערך' שנים . וכן גדול מי שמחזו חלים ויהרז עיין * ומי דגש
 טוב לו : ולא יאכל הלכ וכד המניקת :

למקשה לילד

יתן חלק ח' מלויט כרכום בל' אופרון ויעשה דק
 היטיב באוזה משקה : ע"א לעשן אותה בלבונה
 מתחתיה עד שתכנס בגופה העשן : ע"א יקח צואה של סוס ויבש ויערב
 ביון או במים ויתן לה לשתות בלי ידיעתה ועי"ז יבא הוולד אפיל' מת ח"ו :
 ע"א יקח צואת עכברים וויבש היטיב ויכתוש וישתה ביון : ע"א מרה
 של שור ויערב ביון וישתה * ע"א יקח חלב כלבתא מעורב עם
 מים או דגש וישתה ותבא הוולד אפיל' מת ח"ו צדוק :

ע"א

ע"א

כתוב או השמות על כלי חרס חדש ושים על עבודה ומיד כשתבא הולד
 תסיר ממנה פן יבאו מעיה **חוקק חרש צום** והו צדוק

ע"א אפיל' מת הוולד בנענה להוציא אותו כתוב על כלי חרס חדש זה ותלה
 עליה **הורמוסט פתחטר** :

ע"א

ע"א

תן לה לשתות לובן של בינה ויערב עם חלב מאשה אחרת צדוק :
 (ישמור אכל פתח המוזה ויקרא הפטורה מאופעם עד גמירה אנכי
 וכו' ואח"כ יקרא ויה' פקד את שרה צ"פ ויכוין השם בניקוד בא אפה *
 ואח"כ הפטורה דר"ה ווס' א' : ע"א תן לה בידה קרן ימין של עו כשרופה
 ללדת ותלד מיד : **סגורה** גדולה לאדם שהוא צנער הן יחיד או רבים
 וכן ליולדת המקשה לילד יאמר ממורד' יענד' ה' ביום צרה י"ב פעמים ומכוין
 לשם יב"ק ד"פ ואח"כ יאמר בת' זכיל' אפיל' כל הפסוקים באותיות משמה כגון שמה
 רחל יאמר פ' המתחילין ברי"ש ובח"ת ובהי"א ואח"כ כל הפסוקים המתחילין
 באותיות משם **קר' ע שט"ן** ואח"כ יהי"ר מתמכא בש"ץ ונקיבור של"ה

סגורה לילדים קטנים

בסופו וע"ל בענין עה"ו :

סגולה לאשה שבניה מתים ח"ו כשנכנסה לחודש ט' לשיבועה תלך למקו' שהכל בתא ילדה ותעמוד רגל הימנה על כלב קטן אחד ותאמר ג"פ זה קח לך המת ותן לי החי . ואח"כ תקח האשה אותו כלב קטן שדרסה עליו ויביחנה בתוך חיקה על צדקה ותשים ראשו לצד ימנה ורגליו לצד שמלה ותלך האשה עם אותו הכלב קטן לגהר ותסיר חגורה כדי שיפול הכלב מעצמו לנהר ותאמר עיר ג"פ זה קח לך המת ותן לי החי והו בדוק ומ' :

סגולה לאשה שילדה פעם ועמדה ללדת יקח דג שנמצא בתוך דג אחר וקייבת הארכבת ושים אותם במחתת ויכלו עד שיהיו יבשים .

ואח"כ תשחוק עם קנח ושים מים ויערב ביחד ותשתו שניהם ואח"כ תתעבר . תפלה לבעל ולאשתו כשבאה לחודש ו' עד שתלך יאמ' בכל יום עיי' בקיבו' של"ה :

סגולה אם הילד כשנולד ואינו רוצה להניק או מיד יראה על לשונו או לאוזן לזין שייכדן ובכל יום ירחץ הלשון במטלית :

סגולה לזולד שנולד שלא יהא זכאי ומיד כשנולד תקבל בלבד בלבד חדש ואם תקבל בזכר בלבד נקבה יהי' זכאי ואם להיפך תהי' זונה של"ה :

סגולה לילד הפוכה הרבה יקח עצם מכלב שנפל מפיו כשאוכל . או יקח קרן מעו ויביח תחת מראשותיו : **סגולה** שלא יניק תינוק

יותר מכ"ד חודש וראייה לא תבשל גדי בחלב אמו כי ימי של ב' שנים תש"ל ויום שנולד ויום שלאחר ב' שנים הרי מנין לא תבשל ילקוט לך לך :

סגולה כשמנין הולד בשבת בנזקק כשעומד מהמטה או זוכר תמיד ומחזיר למוטב : **סגולה** שלא יהא אדם רע עין ע"ל ענין עולם

זה ועולם הבא) : **סגולה** לילד קטן כשמתיילן השיניים לבאת לבאב זה יעשה כך ימרחו צמר שיכוו בחמאה או שומן מן תרנגולת . או תפלה בכחורו

שן של סוס או שן כלב וימרחו ערפו וברוכו בשמן ויבא שיכוו בלי כאב : **סגולה** שלא יהא שחין בילדים יזהר עם אשתו בנדתה כמבואר בש"ע י"ד

ככ"מ זכ"ה פ' תוריע : והאשה ע"א לדה ע"ל בענין זיווג : **סגולה** כפלאה לתינוק הנולד אם ישים בפיו ברית קודש מתינוק שלא ראה

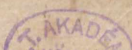
קרי עיי' ניצל מחולי הככפה : (מ"י שאמש מט זו בע"ז שרובה לנקבים עיי' בא שהילד משען במטה אף שהוא גדול . ורפואה לזה יקח זכב

סכנר וישרוף וישתה בשכר : **ע"א** יקח דג שנמצא בדג אחר ישרוף וישתה : **ע"א** יקח כזאה מתרנגול לזכר . ומתרנגולת לנקבה וישתה :

ע"א יקח שלחפת של כבש או מעוים וישרוף וישתה בחומץ ומים ויועיל) : יזהר כל אדם לאשתו שלא תשכוב ילד קטן אצלה במטה ולא יישן בשעה

שמניקה במעשה שכ זכו לאשה אח"ז תשובה עיי' שתשכוב לילה אחת על קבר של תינוק שנחנק ע"י וראתה כמה נשמות הראוים לבאות ממנו היו פורחות על

קברו

קברווק ראייה מקין דמו ודס זרעו כפרש' יוכו' :

ענין

כשפים סגולה מי סוהר שלא יכאל ת' וללמוד וק' ולעשו' חיה מעשה
ע' כספ' או לשאל בגולת כי ענשו גדול כמבואר בזהר בלק והאריע
ע' ש באריכות מענין זה כי יהיב נפשיה לס' רחמנא ליצלן וכו' רק תמים תהיה
עם ה' אהיך ויזהר שלא יעשה אפי' רפואה ע' כשפים כי ענין' זו כמשלה כע' א'
וכן הוא סוף ותץ כל גופות המכשפים להיות ממנו כחשים ועקרבים ונשמתן
כעשן שדין וליין וכו' אך השך ב' ד' ס' קע' ע פסק כי אם החולה שנפגע ח' ו'
ע' כישוף ראשי לשאל ע' ועיי' בפירוש הרמב"ם בהלכות ע' א' יותר מזה :

(אחז"ל

חיוו הוא כשפים מי שאומר מקל נפל מידי או פתו נפל או כלבים
בוכין או אומר אח' קרא אותי או שועל ברח על ידי ימיני או נחש
או ארנבת או צבי הלך על דרך שלי' או אומר יום ראשון היום אור"ח או מכ"ס
אל תבקש ממני ממון - או הפוגע בהמה חיה ועוף או שומע קללה או שקרא
תרכנולת ואומר שיכה את ראשה על מפתן הבית - או כשמכחצ' ב' בצים ואינו
יכולן - או מרקד לפני האש שיבער האש - או גחלים עוממין יבואו אורחים -
או כשמבשל עדשים שותקין ושאר דברים כווחין - או כשמכניחין בצים תחת
ארכנולת דווקא ביד ימין - או המכוח ברחל בין הנצ"ס שלא ימותו אפרוחים
והרקרא דרכי האמורי - ודוד אמר בטח בה' ועשה טוב : ועיין עוד
מזה בגמ' פנהדרין וחולין נדרים קישושין שבת וההולך אחריו או רודפין
המזיקין אותו מדה כגד מדה ומי שכוהר מכניסין במקום שאין מ"ה יכולין
ליכנס לשם ושאלין מה פעל אל) :

ומי

שנכיו אינן מתקיימים ח' ונאל אחד וכתן סלע לאביו ואמו לפדיון -
ואומר זה בכי ויחיה טוב לעשות כן וא"כ דרכי האמורי ס"ח : ומי
שנכיו אינן מתקיימין השם שלו גורס ואם אחיו קראו שם זה ג' ככתקיימו או
תדע שהמקום גרם לו ויבא עשם - וכן מי שנכה ביה חדש וסותר בית יסן אל
ישנה החלונות ופתחים כי ישנכה מפני שדים :

סגורה

מישים לו בן או בת נאה יקרא כושי פי' שחור ועי' ולא ישלט
מין הרע וראי' מאשת משה בפ' בעלותך - ותדע כשהשדים
הדוחת יפגשו בחדש לרע לו או מתחילין לשבח כמה נאה זה : ולכן כוהגין
קומר על אדם יפה ה' שמך מכל רע ועי' ונבעל ממנו - (וכן) מציו
קבלת מעש' רבים הדיחו והסיתו כמו שכחצ' בם' שבע יהוד' ומזכיר שמו דוד
אלמוסא עשה עצמו למשיח קרוב לכהן פישן ד' אלפים ותתק' כל ומלך פרס
השימו בסוהר והוא ברח משם והמלך רץ אחריו והוא היה רואה ואינו נראה
עשה פלאות ואח' ככהרג : **וכתב** בעלש' קדק' נ"ה שחכס א' מקובל
בדוק בשריפה בזין הרמ' בן ויזקקה על האש שמור תסתיו והיו סגורין שהוא
כשרף ואחר מנתה בשבת נגלה לעיני הרמ' בן סיוקיים : ובירושלמי פא"ד

ענין כשפים

מעשה בר"ש ז"ל ששאלה פ' כשים מכשפות דיום א' וע"ש חריכות . וצירוף שתי
 פרק ד"מ מעשה ר"א ור' יור' ע שנכנסו למרחץ בעבריה ור' שם מכסף אחד
 ולא היו יכולין לכאוף ממרחץ ועביר ר"י ג"כ נגדו והתיר הכשפים ע"ס) :
 ועונש גדול ג"כ להשתמש בשמות ש"ו להנאת עצמו כמו שכתבנו בשיעור הכשפים
 שנעשה ע"ו . וכל המשתמש או ימות במיתה משונה או יכרת בג' ימים . ואם
 תרצה לידע מה הדל בין מופת ע"י שמות או ע"י כישוף ע"ו יש ג' ראיות א'
 מחרטומי חכמים ויבלע מטה אהרן את מטותם ולא עמדו לשל בהרף עין .
 בהיפך המים לרס . וכן בגמ' מכמה מעשים מוכח שע"י שמות הקדושים לט
 היו מנוכחים וכן המכשפים לא יוכלין להוריד אש מהשמים ולא להח' המצ
 עוד מספין אינו תמידן לא לשעה או לשעות ומופתו נביאי ה' יכולין לט
 כמה ימים ושנים כמו באלהיה על טל גס הנאה והמן ה' כמה שנים . גם
 מכסף לא מניחו שהי' לו כח להוריד מטר לפרכס העולם או להחיות מתו
 לפתוח רחם העקרות וול' נביאי' כמו משה שמואל אלישע אליהו וכו' והו
 להכדיל בין קודם לחול ובין ע"א לטהור : (והעם ספקראין מחבלים ומו
 שחבלים לאדם כי יש כמה מינים יש מהן שיוצדין אצל מעייכות ונהרות ו
 מדבר וזיה ונחורבות ומבואות מעונפות ונמרזים וכל מחשבותם לרע ל
 והש"י צדא רק להוכיח לאדם שיראו מפניו והם שלוחי השם כמו שאר"ל ה
 שלוחים למקום ע"ש פ"ד : ותדע עוד כי כאשר הכישוף הושלך למים
 באש וכשרף או אין לאדם והשום רפואה עולמות) : וענין שאלות חלום
 בס' תכ"י כמא שאלו בצבור ע"י חלום ונענו וכו' וכן כמא בש"ת ל
 שירא גאון וקדחו לו פסוק אסף אסף יעקב ורמזו לו תשובה בפעם
 בר"ה על כל אות אס"ף ר"ת אשמעך ס' צרי פלאת : אאסוף ר"ת או
 אוריד שחאל ומלך פרנציאוש יעקב ר"ת ילחם עם קרלוס בשוק וכן כל ה
 ע"ש נכ"ח מאמר ג' פרקו' : **סגולה** אדם מכושף ולא יכול ל
 המטה ויתעטן בשל עצמות המת : לבעל הכישוף או אותו דבר שקונה ל
 רפואה . יקנה בכל מה דפוסקין פעם ראשון וזה שמות :

סגולה

לנשי' החמודות לאכול ילדים להכריז גבה' כשידעו אס ינות
 מהילדים שיסחיו באבנים שינייהם שסניב הנאר ואו הח
 ומתו ס"ח : **ע"א** לחולי כישוף יקח כלי שמשין זה ויעשה יבשו
 יקח פעדרין מוצה ששוכב וישם לתוכו גחלים וייעטן כל גופו בדוק לכל כ
 להכיל מכישף ע"ל בענין מכ"ס : הכושא כלים של שטענ"ו כאילו עוב
 וכאלו עוסק במעשי כשפים שהשטן מתלבש בו וכן כרמו בציצ' שטעמ' שט
 ומאיסור ליתן לנכרי לתפור בגד ישראל' ע"י צ' צ"ה צ"ד :

סגולה

כשזתה מים או שאר משקה ישפוך מעט מקודם שלא י
 המתקלגלים וכן כשא תה מנכרי משום כשפים) :

סגולה
סגולה

אם המכסף אינו יודע שזו של אדם אינו יכול לעשות כישוף :
ע"פ הסוד להמנהג שהסודות מעגלן היוולדת וכן הבית בכתר
וכן המצביעין עושין עיגול סביב האדם כ"כ בס' נפ' חולי פ' ויחי :

סגולה

לעין הרע וגם לבטל הכישוף יקח מעט כסף חי ואזכים לבנים
הנמצאים בקרקבן הקורין מאגין בתרכובת שחור מוכר לזכר
ומנקדה לנקדה ומעט מלח ותשים באגו לועו ויסתום הנקב בשערה ויכרוך
בעור ויתלה בצווארו : **ע"א** לעין הרע יביא קערה עם מעט מים שתוקין
ויניא ז' גחלים לוחשות ויאמר על כל אח' פסוק ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל ה' ותשקע האש וישליך הגחלים אל המים ויכווין כל פעם שאומר א
השם : **אגלה** בניקוד קמץ כולו ותן לשתות להחולי מהמים והרחץ גופן
וישפוך במים אלו משמן ויתג' פבזה אחר זה מ"כ בשם מקובל גדול :

ע"א

לעין הרע לקטן או לגדול יקח מעט מים שתוקין ויככים לביתא
מעט מלח - עוד יתן ג' חתיכות קולין מאש ואח' כ' יטבול ידיו
מאחוריו ותן על פניו של ח' ועל הידיים ויעיל :

ע"א

לשומר לקטנים מעין הרע לחקוק על טס של כסף או נחושת אות ה'
וישאל על צווארו : **ע"א** אם תחזק הנקב של תרכובת סביב
כמו טבעת על שמו של תינוק ותתלכו בצווארו ויעיל :

סגולה

להכבד מכישוף יקח מקל מחומה ראשון בדרך או מגשר ראשון
שפגע בו וכושא בידך ועי' ויכבד מכישוף) : שלא ישלט עין
הרע עיי' בעני' עה"ו וכן מי שיש לו בן חולה ע"ש : וסגולת פשתן שם או ח"ו
אזיה צרה בעיר שם : וסגולה לאשה עוצרה בחודש ט' ע"ש :

וזהנה

סוד יין נסך הוא אוהרה שזוה הש"ג מצות למלך לא ירבה נשים
סוסים וכסף וק"ו לשאר בני אדם והן ר"ת נס"ך שעי"ו צאה לכל
עבירות הללו - ואית' הנכשל בזה יהיה מגולגל בחומר כי תרגום של יין
הוא וחמר : וכן במעשה במלך שזוה ליהודים ג' דאו לאכול חזיר או לשתות
יין נסך או לשכב עם נכריות - ובחרו בזה לשתות יין נסך ועי' עברו על
כל ג' עבירות) : **ואיסור** גדול מהשתתת וקן וגם הפיאות מבואר
ג' כ' בס' יין המשומר דף ל"ה והובא שם מהמעשה שנעשה בעשיר גדול בק"ק
שפיאך והרב היה מוחה בו ולא השגיח וא"ל ידוע מדע כי מרה תהיה באחריתך
ולאחר מותך יבואו השדין הדומין לפרות ויהיו דורסים על פאת וקניך וזהו רמז
לא תקיפו פאת ראשך ולא תשחיתו ר"ת פרות ואחר מיתתו של האיש בתב הרב
שם אחד והכניח עליו ומיל קס על רגליו והתחיל למרוט שערות ראשו וכוונת
אוי לו שלא שמעתי לך וכו' ע"ש באריבות :

ענייני מילה

כ"מ דמכות סנדק מצוה גדולה לכן מצוה להדר אחר
אדם כשר כדי שיצוא אליהו וישב אצלנו - וכן אחר

עניני מירה

המזהב שאדם כשר וישר ומה טוב שיטבול מקודם המילה וכ"כ מהר"י סג"ל דהא
המזהב בזקוק כהן ודם מילה במקום קרנן בסוד ואדם כיוקריב מכס : ג' היו
מלין במרבה גשה היה מזהב ואהרן פורע ויהושע הי' מופץ מד' רבה ש"ה :
(המזל ימול ר"ת י"ה עה"ו נכרא בה"ח ועה"ב ציוד הריהכל עי"ו מילה :
וביום השמיני ימול ב"ע ה' תיבות נגד ה' שמושי תורה : ומעשה מילה ה"ד
מזהבין ופורעין ומוצקין ונותקין כמון ואסכ"בנות . נגד זה מלין לה' ומניס מלין
לה' לט' לי"ט לי"ט לי"ט : וריון מקדימים למנות ילפינו מן וישכס אבר
בבוקר הרי מצינו שהילד הוא ערל ק"ף שעות כיכוד ו' ימים ו' לילות וליל ג'
מנין ק"ף וכן יצחק ח"ק"ף שנה וכו' : כתיב מקיס מעפר דל וקיס ר"ת
מכות קדושת ישראל מילה ובכותה ימחר הקץ שהרי מקיס גמט' מעפר בשביל
מכות שבעפר : העעס שנקרא ברית כי ממספרו תרי"ב ששקולה נגד כל
המכות שהם תרי"ב לאוריינתא וולתה . ועצה הם ט'
תרי"ג . וכיתה לומן מסוגל דהיינו ביום ח' . וזמן ברית שהוא יום ח'
משלימין ג"כ למספר תר"ך שהוא אות ברית ה' את אברהם :

סגולה

לעשות שמירה יתירה לילד בפני הלילות להיות כיעור בלילות
עד המילה וללמוד תורה וביתר בלילה שקודם המילה שאו
מתקנאי הקליפות צוטר ועיי' בזהר ועי"ו כתגלה אליהו וגורם הרבה טיבות
לישראל וכו' והיו שומעין קול אליהו שאמר הפסוק אשרי תבחר ותקרב ישכון
חצירך : (לכן האב והמזהב יאמרו זה והקהל משיבין) : בשבעה בטוב ביתך
קדוש היכלך : וסוד בזה הקרא ישמ"ב אותיות נגד שס"ב וי' תיבות נגד
מעטרין אותי כו' חופות לעה"ב ויש כוהגין לעשות סעודה של מפנה בליל זה :
אליהו הוא מלאך הברית ומוציא לוכסא לימין בעל ברית וסימן עד דכורסוון
ריו ב' כסאות : גם סגולה בליל זה להיות הבית מלא אורה רמו ליהודים הית'
אורה : גם מ"כ ליקח מילת בער קטן וישים מילתו בפיו הולך היולד וועיל
שלא יהי' בילד חולי ככפה וסימנך ואת בריתי תשמור : כשאומר לילד ברוך
הב"ה יכוין ר"ת אליהו הכניא באה : וסגולה שיבוא אליהו לברית יאמר המזהב
זה כסא של אליהו ואל' אמר או לא באה : (רמו שהמזהב יתפלל רוממות אל'
בגרונו וכו' : ורמו ללבוש בגדי כבוד מאוד הוד והדר לבשת ר"ת מזהב :
יקח המזהב התיבוק ויאמר בשמחה אמר הקב"ה לא"ח התהלך לפני והיה תמים
הכני מוכן ומוזמן לקיים מ"ע שציוונו הקב"ה למוול לשם יחוד קנה"ו ואח"כ יניח
הילד על כסא שהבין לאליהו ויכוין לשם תקמן ובא"ב אליהו : ויאמר שש אנכי
על אמרתך כינחא שלל רב ושילום רב וכו' : כיכוד מזהבין חותכין כל העור
החופה את העטרה עד שתתגלה כל העטרה . ואח"כ פורעין הקרוס בצפורן
ומחזיר הקרוס הדק לכאן ולכאן עד שיראה העטרה ואח"כ מוצץ כ"ב עד שיפא
הדם ממקומות רחוקים כדי שלא יבא לסכנה וכל מזהב שאינו מוצץ כראוי
מעבירין

ספר זכירה

ל

מפצירין אותו • מילה גמט'פ"ה לכן מוציין בפה : ויוצר המוחל שלא יעוץ
 ב' צפרנו מנ' ידיו בפעם אחת כי עי' גורם שהולד יהי ע"ה : המל את
 הגדול יכסה הערוה עד שיברך : וקטן הנולד מהול כשמטיסין ממנו דם אינו
 מברך כ"כ בם' ז"ל) : כוהגין להדליק נרות בשעת המילה והטעם הנשמה
 נקרא נר וניתנה להילד בשעת המילה : והמוהל יברך קודם שחוקך •
 קודם שיברך יעוין הטיב נטוב ונכחת ולא ע'י מהירות • ויש כוהגין לילך
 אות חבל הילד בלילה שקודם מילה כ"כ בסוד ה' : וכן המוהל לא ימול
 בשבת אם לא שה' מל ב"פ מקודם והחוקק שם : ואם יש מילה ב' כ' אסור
 לעשות מציצה ביון וכן בט"ב : (תפלה זו יאמר המוהל קודם שמיטין
 הנער לימול ואף אם הכימל בן רשע חבל לא על הממור) :

רביש'ע

הכני מודה ומשנה ומהלל לשמך הגדול שנראתנוים מאין לא
 לצורך חוב כי אם נדבה ורצון ואהבה כמדת טובך וחסדיך כי
 טוב חסדיך מחיים שפתי ישנחונך שנתת בי נשמה קדושה וטהורה ועוד הגדלת
 טובך עלי שלא עשיתי אשה או עבד ועל הכל יתגדלו ויתרומם שמך לעולם
 שנתת לי אמונה שלימה להאמין כי אתה אל אמת ותורת משה עבדך בכתב
 ובע"פ אמת ותצית אות בריתך בבשרי לאות ביניך וביני להמול כל זכר לאות
 כי אתה אליהו ואני עבדיך חתום בחותמך הקדוש כי אמרת לי ענדי אתה
 ישראל אשר בך התפאר ועוד נתת לי מתנת חנם שוכית אותי להיות • האמצעי
 להכניס בניך תחת כנפי שכינתך ולמול את בשר ערלתם ולהכניסם באות
 ברית קודש נדיק יסוד עולם ועמך כלם נדיקים לכן הכני מתחנן אליך אל שדי
 תסייעני ותצילני מיד ר' שלא לטוא אות ברית קודש וחותמך בבשרי וכן כל
 הכימולים ע'י ישמרו את ברית קודש מכל עומאה שלא יקרבו אל העריות ולא
 אל שניות מדברי סופרים או עם נדה או עם זכר או בהמה חיה ועוף או עם
 כותית או עם פכויות בלא קידוש' או בלה בבית חמיה או עם נשותיהן שלא
 בדרכה ולא שום דבר הגורם המשכת ערלה ח' וזני וכל הכימולים ע'י וכל ב'י
 עמך לא ימירו את דתם ואמונתם לא ברצון ולא באונם לא תמיד יהיו חוקים
 באמונתם בדת וקורת משה עד יום מותם ונתת פניהם חוקה כגד המקטרגים
 אותם על אמונתם ומצחם כחושה כגד מצחם לא יבשו בעה"ז ולא יכלמו לעה"ב
 ויהי רצון מלפניך ה' אלו"ה שתשלח את אליהו הנביא עתה לראות את מצוהו
 ויהי הילד הזה בריא ולא חולה כדי שאקיים מצות מילה נזמנה ותוכני להמולו
 כהוגן וכשורה ובכוונה הראויה וקבל עבודתי במצוה זו כאילו הקרבתי קרבן ע"ג
 מוצרך ובעקידת יצחק תרצני ברחמך הרבים ולא ישובן הילד הזה מחמת מילה
 ח' ותשלח רפואה שלימה וחיים לילד הזה ולאמו כרפואת חוקיה מלך יהודה
 מחליו וכמרים הנביאה מצרעת' וכנעתן מצרעתן וכמי מרה ע'י משה רע"ה
 וכמו יריחו ע'י אשע ובזכות מצוה זו ירחם עלינו שלא יגורו א"ה גיורות רעות
 לבטל

עניני מילה

לבעל מצוה זו מיישרת ותוכנו למדות א"ע ה"ה שהכנים גרים תחת כנפי השכינה
שכ' זאת הכפש אשר עשו בחרן ובזכות מצוה זו החתומה בצשרינו בוכה לראות
פני השכינה כמס' ה מצשרי אחו' להי ותכלי מן הגיהנם במס' ה גם בדם בריתך
סלחתי אסירך ושלח לנו הגואל במהרה דימינו אמן : (אחר המילה והנדרה
יאמר זה) :

רבש"ע

י"מ שיהא זה חסוד ומרובה ומקובל לפניך כאלו הקדושתיו
לפני כסא כבודך . ואתה ברחמך הרבים שלח ע"י מלאכך
קדושים נשמה קדושה ועזרה לפנ"פ הגימול עתה לשמך הגדול ושיהיה לבו
פתוח כפתחו של אולם בתורתך הקדושה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
א"ס . כשהאב מנהל את בנו בעצמו יאמר יה"ר שאשמח ביוצאי חלצ'י :
ואם הילד הוא יתום מאב יאמר המנהל קיים את הילד הזה לאמו ולקרוביו
ולכל משפחתו ויקרא שמו בישראל עב"פ אתה אלהינו אלהי כל בשר אבי יתומי'
תהא לו לאב והוא יהיה לך לבן ותהא כניסתו לברית לכפרה ולמנוחה לפני
אביו ולנחמה ולמישך נפש לאמו ולקרוביו שתענג נפש האב ביוצאי חלציו
ותגל האם בעה"ז בפרי בטנה וכו' כך מ"כ הנוסחא) : כתב הש"ך בנדרה
שלאחר המילה אשר קידש ידיו מצטן וכו' בשכר זה אל חי חלקנו זרינו בזה
צ"ל בזה נקוד בפתח הכדיק והוי"ו בצורי ולא בחיריק : צ"ל ילדים הגימולי'
ביום אחד מי שגולד תחלה גימול ראשון אפי' הוא בן עני : ואם מלין ב' ילדים
מאדם אחד יאמר אח"כ המלאך משום עין הרע : הכולר בין השמשות סמוך
לשקיעת החמה אין להקל לגימול לח' אפי' בחול וק"ו בשבת וי"ע א"ל כדדאיכא
שהות לילך ג' רביעית מיל קודם התחלת הכוכבי' ואם כולד קודם הזמן זה גימול
לח' ימים ועיין בסוד ה' : כוהגין לומר ביום המילה מומור י"ב והרצ הגדול
מה' רשוא קידונו"ר בספרו ברכת הובח כתב שטעות הוא וצ"ל מומור ו' והביא
פמה ראיות ע"ס : וזהרו שיעמדו כולם בשעת שמלין שאל' ויעמדו העם בצרית:
יש ליזהר לעשות סעודה דווקא ביום ולא בלילה . והמנהל יזהר מלהתפלל
מעריב קודם שנירך בהמ"ז : רמז לסעודה זו דכתיב ומלת אותו אז יאכל צו) :

סגולה

הקליפה דווקא מבינה שיצאו אפרוחים : ע"א יקח
חתיכה לינן וישרוף ויבנה בשמן זית ויניח כשהוא חם : ע"א יקח קרעל
שוב ויכתש דק ויפור עליו ויעצר דם : ע"א יקח השואם שנמכא בשדה
שנפל ע"י הדוח ויפתח ויניח עליו ויהר שלא יגיע לעין מזה משום סכנה וזהו
דרוק : ע"א למילה יקח ריעי של חזיר חם ויניח על הבטן הולד וישיל :
ולמעמיד דם מחוטט ודם אשה ע"ל בענין רפואות :

ענין

ת"ת אחו"ל לא איברי לילה אלא לגירסא וביותר הקם בחצות הליל'
קצ"ה מוסך חוטש"ל חסד' עליו ואף גדול מצוד הבית ואשר קול
תורה

תורה כשמע צו ובוהר סוד גדול בזה ובגמ' הנים אינו נחשב: וזה ללמוד ב' מסכתות בכ"י אחת ללמוד בעיון ובפסול לשבר הקליפות ע"י הויעה שבאה עי' וואחת במרובה בלי עיון שמביא לידי מעשה:

סגולה

ללמוד עם תלמידו ד"פ וילפיין ממשה ואיתא בילקוט איוב ד"פ אמר הקב"ה בלבד כל דיבור שכ' ראה ויספרה הבונה וגם הקרה:

וסגולה

וקנלה בדיבור שאין אדם רואה פני גיהנם מי שהוא בקי במשניות וחזר הלילה בכ"י: **סגולה** המחזיר תמיד בש"ע ורגל

צו ובקי באשרי כי עי' מגדיל שמו אבל עמודי עולם כשהדינים ערוכים על שפתותיו וחזר בראשון להיות בקי באלו מסכתות ברכות שבת בתובות חולין ע"א כדה ועי' וילימו ותשילו כהנה כוונת ר"ם: ובגמ' ע"א פ"א אר"י לעולם ליגרום איכא ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר שכ' גרסה נפשי וכו' ולא כתיב עתה מדרש ילקוט):

סגולה

אם אדם לומד ונא למקום אשר לא מבין הפשט אף שהוא למדן והוא הסובח שלמד שלא לשמה והשטן מסתים מעייני

החכמה וסגולתו שהפסיק מעט וילך לפחות ד"א יותר ויאמר כוסחא דאהבה רבה וכו' והתורה וצבה ואח"כ יחזור ללימודו ויעיל:

ע"א

יקח בער הלומד טוב להוציא מפיו לפניו גם לזה טוב טבילה וזהר מעבדון כי זה מניק להשגה: גם סגולה למי שאין יודע סי' בגמרא

יעיין במקום אחר כשיש מראה מקום כי ד"ת עניים במקום זה ועשירים במקום אחר: וזה ת"ח לגלות סודות התורה לתלמיד שאינו הגון כי עי' גורם

גלות ומי שלומד בינו לבין עצמו ומשמיע למודו הקב"ה שוכה עמו ילקוט איכה וכן הלומד מתוך הדחק: ואין למדן אלא במה שלבו חפץ:

וסגולה

גדולה הלומד בכיו ועם בני בניו וק"ו בני ע"ה או בני עניים ילקוט לך לך):

סגולה

לאחר שאלא כריסו בללמוד ובגמרא אה"כ יעסוק בקדושה ובטהרה בחכמת הקבלה ובוהר ובתיקונים וכלל

בזה מי שלא למד הקבלה אין לו יראת שמים וגם גורם לעולם שיהא פוהו ובוהו ולעניות בעולם ומעכב הגאולה וסובל עונשים קשים ליום הדין עיין בשל"ה

דף מ"א ומי שלומד ביראה וזכה שנסתמו יהיה בעולם האצילות וזהר מלהסיח דעתו וק"ו שיחה בטילה ח"ו: (ובגמ' שבת שאולין לו קצעת עתים לתורה

בלשון רבים מכאן מוכח שחייב אדם לקבוע בכ"י ב"פ אחד ביו' וא' בלילה: **סגולה** שלא יאן נשעת לימודו ולמוד מעומד וילמוד בקול ויעמיד

כלי עם מים וירחץ עיניו כל פעם: כתב בנו"מ מי שרובה שיהא מתקיים בידומה שלמד או שמע מרבו דבר חידוש או שלמד

מעצמו כתוב על נייר ורמו כי תשמרם נעטך ר"ת כתב כי עי' מתקיים

ענין תלמוד תורה

אתקיים) : כ"מ הלמוד תורה נכנעה יחכם . וכתב האר"י ו"ל הלמוד
 זכ"י ח"י פרקים משניות ששלים בכל חודש והוא כנגד ח"י עולמים והוא תיקון
 לקרי ועי' ומכניע ליב"הר כי משנה אותיות נשמה ומי שלא עסק בפרד"ס ר"ת
 פשט רמו דרוש סוד מוכרח לבא בגלגול כ"כ המ"ק : (במדרש ילקוט והיה
 אס"ס צוע תשמעו אר"ח שלא תאמר איך ילמוד כל התורה והכתוב ארובה מארץ
 מדה וכו' משל למלך שהיה לו צור עמוק מאוד א"ל לעבדו שכור פועלים שימלאו
 זה הטיפש אמר מתי אני אמלא . והפקח אמר מה איכפת לי שכר יום אני שמח
 שמוצאתי מלאכה כך אמר הקב"ה שכר יום אשה וכו' וב"י לענ"ד תורת ה' תמימה
 משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי וק' קושי של טיפש ומתקן הכתוב
 מחכימת פתי * וכ"א יעשה מוסכם נשעת ללמוד לשמור התורה וא"כ אם יהיה
 נמנעות שלא יוכל לקיים הכל אעפ"כ הוא בן עה"ב של"ה :

סגולה

המתירא ממסירות ישכים לבה"מ וילמוד ילקוט תהלים :
 ת"ח יזהר מלאכול מדברי' שאחז"ל האשכחם וממאעו' ע"ל
 זענין שכהה : **סגולה** ללמוד מענינא דיומא כגון בניסן פרק ע"פ
 והר"ף של פסחים ונש"ע עם הפירושים . ונחג הנצונות מאמרים דס"ג .
 אנט"ב הלכות ט"ו ותענית . ונר"ה הר"ף והטור והש"ע . וזי"כ מסכת
 יומא . בסוכות מסכת סוכה . בחנוכה ה"ח . צפורים מס' מגילה ומס'
 ביצה שייך לכל י"ט וע"ז העיר הרשב"א מאוס רש"י כל הקורא פסוק בזמנו
 מביא טובה לעולם : (וכן יזהר לקרות מר"ח ניסן זכ"י נשיא אחד בפר'
 נשא וידוע' בחודש ניסן ותשרי או מתפללין המתים על החיים לכן מתפללין
 בתשרי וניסן ג"כ עליהם והחודש ניסן כולו קודש :

כ"ש

שהתורה מגיבה על לומדיה בע"הו כך מגיב' מעונש דגיהנס וק"ו
 מאלישע ועיין חגיגה שבת מגילה . וכל מי שעוסק בצורה
 בע"הו או בע"הב אין מניחין ליטן ומוליכין לו לבה"מ של שם וענר ואבות ומה
 ואהרן רבה ש"ה : והלמוד ולשוכו יבש מחמת צמא ואינו מפסיק נחשב לו
 לכפרת עון . גם סגולה להשגה הלמוד במקום חלוצה ומסתכל לשמים
 בכל עת : יזהר שלא יבית ספר מהופך . גם שלא יבית ספרים קרועים רק
 יתקן ושאר כבוד כ"כ ס"ח) : כתב הרמב"ם והובא נש"ע זי"ד סי' ר"ו
 כל איש חייב בת"ת בין עני ובין עשיר בין בעל יסורי' בין בחור בין זקן אפי' בעל
 אשה ובנים שג' והגית בו יום ולילה וילמוד לפי הנחתו והשגתו . ומי שאין
 מדין בלה"ק יקרא בספרים הנדפסים בלשון אשכנזי באנה וראנה וספר לב טוב
 ושאר ספרי היראה ואם כוונתו לש"ש מקבל שכר כמוהו ס"ח : או ישמע מת"ח
 זכ"י אינו שיעור : ומי שא"ל ללמוד מפני שאינו יודע כלל או מפני הטרדות
 או יספיק לאחרים הלומדים ונחשב כלומר זעננו ועליו נאמר עץ חיים היא
 למחזיקים בה במבוא' בגמרא ובספרי מקובלים מגודל שכר בע"הו ובע"הב ע"ש :

אלו דברים טובים לזכרון פת חיים וכו' ש חיים עצמן . ופת אפיה כל
 זרחה והאוכל ביפה מבולבלת בלא מלח . והרגיל בין ושמן וית ונשמים
 ואח"ל חזרה וריחני פקחין . והשמה מים שנשירי העסה וי"א חף הזמכל
 ארבעי במלח ואוכל : וענין המלמדן שירגילו בתלמידים בענין זרכות נטילה
 זא"ס ר' ושאר עניינים השייכים בזה"כ בדיקת ע"ל בענין ד"א באריכות :
 האר"י ו"ל הוהיר שלא להזכיר שם מטטרון רק מט"ע וכן **סמאל**
 רק ס"ס :

סגולה לזכרון יאמר בזוקר ח' פסוקי' בתמני' אפי' אות ח' מן חלקי וכו'
 ואח"כ יאמר י"ה ר' תמצא בקיצור של"ה דף פ"ג . ה' זכחות וכו'
 ג"פ . אתה סתור וכו' ג"פ . יברך וכו' ג"פ . מלאך אוריאל ז"פ . מלאך
שמריאל ז"פ . **טהריאל ז"פ** . **ירויאל ז"פ** :
 ויאמר ו"פ שלייתן לי רחמים בעיניך ובעיני כל הנריות . ויאמר ו"פ לישועתך
 וכו' וו"פ גד גדוד וכו' י' וו"פ מוזור יענה' ביום זרה במזורה . ומוזור שיר
 למעלות וכו' : **סגולה** לשכחה כה"מ ועיל משלב ראשון שנופל על הארץ
 וירחץ עיניו ומכתו כי שלב גמט' שכחה : **ע"א** הלומד בנה' כו' משמיע את
 קולו של' כי חיים הם למוצאיהם : **וכן** יחזור לימודו תמיד שיהא סידורו בפיו
 כי המלאך הממונה על הזכרון הוא מ"כאל גמט' ק"א והוא שאח"ל לינו
 דומה הלומד פרקו ק"פ להלומד ק"א כי השם הממונה על השכחה נקרא מ"ס
 גמט' ק' וגם שר הוא רבו של משרע' הנקרא **זנוגאל** גמט' ק"א ונתלמודו
 או מתקיים בידו מש"ע האר"י ז"ל : (**סגולה** לזכרון לאכל שמן וית ועי' ו
 מסויר לימודו של ע' שנה כשם שהיית משכח מן ע' שנה :

ע"א לזכרון קודם שילמוד יאמר רמ"ז פעמים אריאל' שעולה כזכין זכירה
 וגם טוב להארת כשמה שע"ו יוכה להשנה גדולה וגם מסוגל לטהר
 מחשבותיו . וכתב במגיד משרים שיאמר י"פ פסוק וכו' דבר לענך וכו' :
סגולה כשירצה לזכור איזה דבר ויקוף ראשו ויס' זבל למעלה כדי לסייע
 לאותו שניל להפתח ויזכו וכשיכ"ל להבין או יכוף ראשו ויעיין ש"א :

ע"א לזכרון כה"מ כל פ"ח יוהר לומ' זכנים צו לבהמ"ד תפלת ר' כ"ן הקנה
 יו"ר שלא אכשל בדבר הלכה וכו' וביציאתו מבה"מ תפלה שאת חלקי
 מיוצבי בהמ"ד וכו' . גם טוב לומר יהי ר"מ בכל יו' תמצא בקיצור של"ה דף פ"ד :
ע"א ויעיל לזכרון שיאמר הדרן ע"ך אחר סיום כל מסכתא ע"ן בזמנות
 ובקיצור שם) : **ע"א** סגולה לזכרון שיקח כוס קודם שעורה פס

שכר וישתה פחות מרביעית ויאמר אלו פסוקים אכן רוח הוא באכוס ונשמת שדי
 הניכס לאדם מערבי לב ומה' מענה לשון א' תשלכני מלפניך רוח קדשך א' תקח
 ממני ה' בצר לי פקדונך לחם מוסריך למו לב שיהור ברא לי אלהים ורוח נכון
 חדש בקרבי ה' אלהים נתון לי לשון לימודים לעות את יעוף הדבר יעור לי בזוקר
 בזוקר

סגולה לזכרון

בזוקר . יעיר לי און לשמוע בלימודי ה' אלהים פתח לי און ואנכילא מריתי
אחור לא נסוגתי רוח ה' דבר די ומלתי על לשוני יהי ר"מ ה' און אברהם יחזק
ויעקב אשר קראת שמו ישראל שתפתח לבי בתורתך ומאיר עיני ולבי נאם מלאך
פתחית ל רפא"ל אופית ל שתפתח לבי בתורתך ותאיר עיני ולבי שלא תשכח
כל ימי חיי ולא תשכח דבר תורה לעולם עד א"ס כ"כ בס' ריש"ל וכן נהג הב'
ב"ח"ל : ע"א לזכרון בנא"א בשעת הדלה ע"ס :

סגולה להסתלק סדר הלימוד לבנים קטנים : מ"כ הטעם שנקרא
ר"א הקליר לפי שהאכילתו אמו עוגה כדי לפתוח לבו לתורה
ותיבת קליר הוא לשון עוגה כמו שמצינו גבי וישון אלהי ויאכלו וישתו וכי קילורין
עלת עמם לסיני . גם טוב' לפתיחת הלב :

וכתב גם' רוקח סימן רכ"ו מנהג אבותינו שמושיבין התינוקות ללמוד
בשבעות ומכסין הילד שלא יראה דבר טמא כגון עובדי כוכבים
ומזלות או כלב ויוליכם האב הילד בזוקר ויתן לפוך חיקו של המלמד ע"ש הכתוב
כאשר ישא האומן את היונק ואנכי תרגלתי לאפרי' קחם על זרועותי , ומביאין
הלוח של האף בית . ויקרא המלמד לפני התינוק א"ב ג"ד וכו' ואח"כ תשר"ק
וכו' ויאמר התינוק כל אות אחריו ואח"כ יאמר פסוק תורה בזה לנו ופר' תורה
קהל אמונתו ופסוק א' מן ויקרא ה' א"מוכו' ואח"כ יתן מעט דבש על הלוח
ויאכל הילד הדבש מעל האותיות בלשונו : ואח"כ מביאין העוגה שנילושה בדבש
מע"ט ולא ע"י אשה נדה וכתוב עליו מעי"ט פסוק זה בהפטורת עקב . ה'
אחים כתן לי לשון לימודים לדעת לעות את יעוף דבר יעיר בזוקר בזוקר יעיר
לי און לשמוע בלימודים ה' אלהים פתח לי און ואנכילא מריתי אחור לא
נסוגתי . וקורא הרב כל תיבה והנער יאמר אחריו) : ואח"כ מביאין ביצה
מבושלת וקלופה הקליפה ממנה וכתוב עליה ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל
ומעך תמלא את המגילה הזאת אשר אני כותב אליך ואוכלה ותהי צפי בדבש
למתוק : גם טוב שיכ' צוב על עוגה זו וזכר עשה לכפל אופיו חכין ורחום ה' וקורא
הרב כל תיבה והנער אחריו . וזהר שלא יגע האשה נדה בילד בעת הזאת :
וטל ישנה מהמנהג כדאית' בפסחים ובבבא פ' וירא . ובירושלמי ובהאגדה ש"ה
דמנהגא מלתא היא : (ומ"כ באם שרובה אדם לעשות זה באמצע השנה או
יתעמו אביו ואמו בו ביום ויתפלל שהילד יהיה יכליה בתורה ובמע"ט ואריכות
ימים ולערב יעשה סעודה על עניים ולומדי תורה ויתן דקה ועי"ז יהיה בטוח
בעו"ה . אית' פילקוט קדושים ג' שנים יהיו ערלים א"כ ללמוד ונד' קודם .
ובה' יוסוף . וכן איתא בנתיב' ד"כ"ה בן ו' למקרא . בן י' למשנה . ואחר
כך ספית ליה כתורא : **סגולה** להסתלק ללמוד עם תינוק ממספר ויקרא
בפ' קרבנות שהן טהורין רבה זו) :

סגולה עוד לפתיחת הלב כשהתינוק יונק וכתוב על דל אשה בדיו גם זה
לע"ה

סגולה ת'ה וכספונה

אגיה רעים הם ושאר ימים לא רעים ולא עושים כך מ"כ והוצא דא"ך :
סגולה כשהולך לספינה או בכל מיני מים ישום רגל ימין תחלה ויאמר :
ימואל ויבורשם זה שהוא שר שלים וסמו **אגלא** ואח"כ יאמר

כה אמר ה' בוראך יעקב ונצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך
קראתי בשםך לי אתה כי תעביר במים אתך אני ונכבדות לא ישעפוך כי תלך
במו אש לא תכבה להבה לא תבער נך כי אני ה' אהיך קדוש ישראל מושעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא תחזיק מאשר יקרא בעיני כבוד ואני אהבתיך ואתן
לדם תחזיק ובאומי תחת נפשך : וי"א שיאמר ט"פ פסוק זה כי תעבור במים
וכו' : וכשנכנס לבער ויושב יאמר תמיד זה א' תשפני שנות מים וא' תבלעני
מצולה וא' תאמר עלי באר פיה - הושעני כי באו מים עד נפש נוצר חסד
לאפים נושא עין פשע : ואח"כ יאמר מנחל בדרך ישתה ע"כ ירים ראשו וישתה
מעט מים מהנהר זה ואח"כ תפלת הים יה"ר הנדפס בסידורים) :

להשקיט הים מועפו יאמר ח' פעמים פסוק כי תעבור במים וכו'
כלעיל - ובכל פעם יאמר חי עולמים - ואח"כ ממור כ"ט

י"פ - ובכל פעם יבורשם היוצא ממנו והוא **ארירירין** והוא דרוק :

ע"א טוב להשליך מעט אפיקומן לים לכל ד' רוחות ויבורש' או השם :

אגלא ואם יראה אדם ח"ו שהוא עובד נכהר או בים או יכורזה השם :

נעורירון ויאמר עורני והכלני מואת הכרה ברוב רחמיך וחסדיך :

(סגולה אחרת במקום סכנה ח' ויאמרו' פסוקים מן תורת
ה' תציה וכו' עד ברוך ישרו ותציה על אבנעות ידך ויבא השם על אבנע

שהוא שני לגודל - וכשיאמר השם יחאז בלבו אות מחד השם זה :

שפטפיה והראשון הוא ט' וכן בשם השני יכוין לאות פ' מהשם וכן
כולם עד ששלים השם והפסוקים והוא דרוק : גם טוב לבאז

מהעיר קודם חנות היום דלא שעת רשעים אבל לא לאחר שיטעו כללי ערב
כי או שליטת החיובים) :

סגולה מהרמב"ן ז"ל לרואה ושינו נראה משום אויב ואורב
וגולן והוא דרוק - ודע שתועלת

השפילה זו מופיל מנוקר עד אחר תפלת מנחה ולא יתרחק אחר שאמר תפלת
הדרך בכל כוונתו תעמוד נוכח דרכו ותשים ג' אבנעותיך של יד ימין - דהיינו

האבנע תחז עין ימין - וסקמיכה תחת עין שמאל - והאזהר למעלה מהחוטם
והעצים באבנע ובקמיכה עיניך ויאמר זה ה"פ :

במאמר אל שר'י ואח"כ יאמר פעם אחת זה נראשית ברא
להים את השמים ואת הארץ ולכל היד
בחוקה ובר' תצא במעמדות דיום א' עד יטעו - ואח"כ ה' נבאות וכו' עד ביום
קראתי - ואח"כ פסוק ה' עון לעמו יתן וכו' יהי לרצון אמרי פי וכו' - עד
כאן

כאן צריך שתהי' ארבעות תחת העינים וחוטם כנ"ל
למעלות וכו' ואח"כ יהי כועס וכו' וכופל פ' אחרון
ואח"כ או תלך לבטח
ולשלוש בעזרת הש"י :

לפתיהת

הלכ זמ"סודי חיאל : לאחר הדללה ישב וישתה מכוס
הדלל ואח"כ על הנותר בכוס יאמרוה : פתחיה"ל רפא"ל

ענא"ל יה"ה יה"ו שרפיה"ל תמהרות ופתחו לבי למילף כל אולפן בלי טורח וכלי
יגיע ואל אשכח דבר מפי ומלבי אלא ספ"ס : וע"ל במ"שמה :

נוסח

התפלה שיסד הע"ו למי שיושב ללמוד וצפרט לבעלי הוראה :
י"מ האו"א שתאיר עיני במאור תורתך ותכלי מכל מכשול
וטעות הן בדיני אישור והיתר הן בדיני ממונות הן בלימוד גל עיני ואביעה
בפלאות מתורתך ומה שגביתי כנר העמידני על האמת ואל תכל מפי דבר
אמת עד מאוד כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה : פדיון נפש כפי הרמב"ן ו'
לא כתבתי כאן לפי שהועתק בקיצור של"ה ובכמה ספרים ע"ס :

(מומרים שאומרים על החולה)

מומור

ו' וממור ט' - י"ב ט"ו י"ו י"ח ד' ד"ב כ"ג כ"ה ז' ל"א ל"ז
ל"ו ל"ח ל"ט מ"א ז"ט כ"ה כ"ו . ס"ט פ"ו פ"ח ס"ט
ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ק"י ק"כ ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז
החסד ואח"כ יאמר תפלה המיוחד על החולים תמצא בצערי זיון דף כ"ו :
ובקיצור של"ה דף קי"א ע"ב גם ענין פדיון נפש ושינוי השם ומי שצריך וכו'
ש"ס : ואח"כ יתן ל"א פרוטות לפדיון . סגולה שיאמר החולה מומור מ"א
צעמנו ג"פ בכל יום :

(זהר כל אדם שלא יבסק לבניו או לקרוביו כשנפרד מהם לדרך ס"ח) :
(סגולה כשאדם עייף צרנליו בדרך טוב למשח בחלב צבי מלמטה רגלי
ויהא חס ועי"ו יהיה עורו עבולא יגע) :

סגולה

לומר אלו מומרים בעת עצירת גשמים מומור כ"ה ל"ב
נ"ב ס"ה ס"ח פ"ה פ"ז ק"ב ק"ד קי"ר ק"ך קכ"ג קכ"ד
קכ"ו קל"ז ואחר כך יאמר יהי רצון מלפניך וכו' עיין
ברמ"י בא"ח :

סגולה

להנצל מביהמס יקיים כמו שפעם חסיד א' ושמו מהר"ר אברהם
תלמידו של האר"י ז"ל שהיה נכנס לשיק והיה מצוה שיגדרהו
בכל אורך ורוחב של בהכ"ס לבנותו ואח"כ צוה ליקח כל אח' אבן ממשקל ליטר'
ומזי והיו וורקין עליו ואח"כ מכותין אותו במטה על עשב הקורין כל"א ברען
נעקטילין ערום והיו מגלגלין בתוכו עד שנתעשה בשדו כמו ארבע עובות ואח"כ

מלקין

מענייני זיווג

מלקין אותו ל"ט מלקות כנגד הרב ואח"כ ענבל במקוה כנגד חכך ואח"כ אמר מי שרופה להכניח מניחנס יעשה כן ע"ש בס' קצ הישר :

עניני זיווג כתיב בכל דרכיך דעה והוא יישר אורחותיך ופירשו מפרשי שיעשה סייג וגדר למשמרת וכל מעשיו יהיו לש"ש הן באכיל'

וסתייה כדכתבנו לעיל וכן בתשמיש וכן דעה'ו ב' תיבות דע הוא שלא יהא פמא שום חטא ועין בביתך לכן אכתוב כאן כמה עניינים מענין הזיווג שלא

הוזכר בש"ע שעי'ו יזכה לבנים טובים ולזכרים ות"ח ודריקים וראויין לחכמה וזיכה . אך יזהר בכוונת הלב ובמחשבתו . כי זהו כללו של דבר מחשבות

דעות גורמות עשיקות הילדים וכל מיני רע שזכינו יהיו רשעים ומינים ח'ו . לכן הכל תלוי במחשבה ולא יהיה להם שום הרהור ומחשבה באחרת ויהיה

ח'ו מעוות ולא יוכל לתקן ורמו כתיב כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם פי' באדם שמים זכב כמים ורואה פניו כנגדו כך בשעת תשמיש . הפנים

לפנים גמער'ל כשמה . כן לב האדם לאדם שיש להרהר זה בזה : ובן כן לב האדם באדם ה"ת כלהב שהרהור רע ח'ו מביאין לאדם ללהב של גיהנם :

(סגולה כה"מ כל אדם יתפלל להש"י שיומן לו אשה הוגנת וראויה להוליד ונורע מיוחסים ויאמר בתחילה מוזמר קכ"א שיר למעלות אשא עיני וכו' ואח"כ תפלה בקיצור של"ה דף ל"א ועי'ו יזכה לבת זוגו ההוגנת לו ועוד

לתפלה זו ב"ח ברכות קודם עשיה שלום כ"כ י"ח : ע"ל באותג' כל השריו בלא אשה וכו' וזין ביכוני לאיש שאינו שטיף ביצרו הוא בן י"ח שכה והוא

בבזליה יקח אשה והוא גמער'ל י"ח וכן בפ"א בן י"ח לחופה טוב שלא ישהה בין ארוסין לחופה : ואחו"ל הנושא אשה ידוק באחיה דרוב בנים הולכים

אחרי אחיה האם : אשה הנשאת פחות מבתך' וילדת עד ס' שנים . בתך' עד מ' שנים . בת מ' אינה יולדת גמ' ב"ב דף קי"ט . פגם גדול מי שמת

בלא בנים והוכרח לבוא בניגול כ"כ בזהר . ומענין יבום עיין בס' נ"ח פרק ח'י' שאלות וי' תשובות ע"ו וכתב שם ומי שאין לו בנים בנודאי שעומתיו חדשי' או ישנים גרמו לו) :

הנושא אשה לשם ממון בנים זרים יולדו לשם זנות יוצא בן סורר ומורה . לש"ש זוכה לבנים טובים * ולכן אחו"ל לעולם ישא אדם

בת ת"ח וכו' ולא ישא בת ע"ה וכן כתיב ארור שוכב עם בהמה זה הממשא שלא בקדושה ובטהרה רק למלאות תאוותו ועי'ו באים בנים שאינן מהוגנים : גם

לא יתן עינו בנזו שלה כמו שגא' שקר החן והכל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל ופירושו של קרא זה כך איתא בגמרא שבת אשה מצווה על ג' מצות חלה

גדה הדלקה והור"ת החן וא"כ שפיר שקר החן באשה א"כ הכל גם היופי ואשה יראת ה' וכו' :

זוכן אסור מהתורה להתייחד עם העריות בין זקנה או ילדה וחכמים גזרו אפי' פנויה ובמענית . ות"ח אסור לדור בחצר שיש שם חלמה

א"כ אשתו עמו : ואין לך דבר ככה כ שהיא קשה לפרוש יותר מהעריות
 ומביאות אסורות . ואחו"ל גול ועריות נפשו ט"א מחמתן לכן יוסר מהיחוד :
 לידע מה חילוק בין זיווג א' לזיווג שני בכ"מ שמדמנת בת ונגו בלי עורה וקטטה
 כלל זהו מזיווג א' וע"י כער וקטטה מזיווג ב' ע"י גלגולים : סכנה מליילת
 אם יש מריבה ברוקם חתן וכלה ר"ח : הטעם שמעמיד הכלה לימין החתן
 ע"ש כנדה שגל לימיןך וגם ס"ת למפרע כלה : הטעם הטבעת גמטר קידושין
 וקידושין גמטרי' עשרה לכן צריך י' אנשים : כשנא החתן לקדש יאמר הנני
 באתי לקיי' מצות קידושין לשם יחוד קנה"ו ונשעת קידושין יכוין החתן הטבעת
 הוא יו"ד והיה מחתן ומכלה הרי ב' ההי"ן ואח"כ הכלה פושטת ידה בגד הוי"ו
 ואשרי לו המכווין לזה :

סגולה

בשעת החופה החתן ישים רגל ימין שלו על רגל שמאל הכלה
 ועי"ז תשמע היא לכל דבריו וא"ל הוא להיפך וי"א כשיש אחר
 החופה יעשה כך : המעביר חתן וכלה מתשמים כופר בתחיית המתים ואין
 לו ס"ק עה"ב טרגום יונתן כי תבא ע"ס : סגולה למי שאינו יכול להודווג
 לאשתו אל יאכל דבר איסור ויאכל ערשם מבושלין בלא מלח כי המלח מנטל
 התאוה גם שומן חיים ודג העריבג כן . ושומן מבושלים וכלוין מרביש הזרע
 וכן בלילה זו ישמש בלא אכילה ועי"ז יודווג כ"כ נס"ח : ואם אדם מכוסף
 ולא יכול לשמש המטה יתעשן בעשן של עצמות המנהג מה שנוהגין לישא
 אשה במילוי לבנה אינו חשוב עיתים ושעות אלא סימן יפה להם עיין בכותב
 סוף מס' שנת : נוהגין שהמכדר קידושין יאמר לחתן מקודם החופ' שיאמר
 החתן מעצמו תיבת לי ולא יאמר המסדר והחתן אחריו דחיישינן לספק
 קידושין כ"כ של"ה :

כתב

בפר"א אשה ואשה שכינה שרויה בניהם פי' כשמוזגין לש"ס
 בכניעות או יו"ד מאיש וה' מאשה הוא שם של י"ה . ואם ס"ו בלא
 לש"ס או נשאר אש רמוו עי"ז אין ניבול מאש דביהנס : ובגמ' ב"ב מעשה
 צר"א בר"ש כשנא לבנה מד והציאו לפניו ס' מיני דמים וטיהרוהו וקמוהו ח"ל
 א"ל אם בדבריו כן הוא יתעברו כולם הנשים וזכרים וקראו שם בניהם על שמו
 ר"א ע"י שהיה כוונתן עליו בשעת תשמים :

וכן

מעשה במלך ומלכה שהיו יפס ונוולד לו בן שהיה מכוזר ביותר והמלך
 רצה להמית לה שצא זינתה וא"ל יועצו אולי שהיה לה מחשבה בשעת
 תשמים וחקרו ע"ז ומצאו שהיה תולה לפני מטפה ציור של איש שחור הקורין
 מארי"ן וכן הוצא בתכחומא מעשה כזה בהיפוך וא"ל ר"עג"כ כך היה לה
 במחשבו וראייתו ה' לר"ע מיעקב בענין המקלות אבל לבן . ובגמ' נדה אר"פ
 מלאך אחד ממונה על הריון ורואה אם מחשבתן לש"ס או מציא הטפה לפני
 הש"י וזה המלאך גבריאל' ל והוא שאחו"ל עכ"ח אתה נוצר גמטר' בגדיאל' ל כ"כ
 האר"י

ענין זיווג

שאריו'ל : (וכן אמר עמוס הנביא כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד למ' ש
 בשעת הדין - ובנמ' נדרים שאלו תלמידיו לאמו של ר' שלום מפני מה נתיך יפ' **ת**
 ות' והשיבה כך ה' מעשה בשעת תשמיש היה בכניעות - ובנמ' שנועות
 והתקדשות והייתם קדושים וסמיך לה אשה כי תזרע וילד' וזכר מכאן מוכח
 שע'י מחשבה טובה גורם לבני' טובים : ומעשה בחסיד א' שה' מקדש אף
 הובוים סניב המטה שלא ישמש בפניו ב"ח : וגם לא יפעול אלא לרצונה
 ולא ידבר בשע' תשמיש דאח' ל' אפי' שיחה קלה שבין איש לאשה מגידין ליה' ד -

כתב

א' דוקא בלילה ולא ביום - ב' בלילה שהנא מתוס' הלכנה ולא מחסרוכ'
 ג' ליל שבת ור"ח וי"ט ובאמצע הלילה דלוי המאשנה וגוף נקי והוולד יהי' ת"ח
 ד' או מחצות ואילך ואזמן ממוג לא חס ולא קר כי הנולד משפה קר יהיה
 לעולם פתי וסכל והעפה חמה יהיה בעל כעס וב' בגמ' הכותן מעותיו בין צפון
 לדרום הוין לו בנים זכרים וי"ח אף אין אשתו מפלת בפלים וק' א"כ כל העול'
 יפשו כן וא"כ לא יהי' כולד בת או נפל ועיי' במ"מ נתי' ג' חלק ג' שמתרץ
 עי' וינעם לך : וכתב של"ה בדף ק"ג ע"כ הטעם כי רוח צפון בחצי לילה
 ועי' ראוי' להוליד זכר וכן נהוג בשבת וי"ט ור"ח וליל טבילה : (וזהר
 לשכוב בחגורו ודין ק"ס ע"ל בענין ערבית :

כתב

בזהר אסור לת"ח לשמש במול ועובר על פסוק שרות כלתך לא
 תגלה ח"ו : **ט"א** צפ' משפטים ועונתה לא יגרע פי' המסור'
 פנתה חסר ו' רמו שטיקר פונה בשבת ולא בוי"ו ימי השבוע : **ט"א** אשר
 פריו יתן בעתו זה עונת ת"ח מע"ש לע"ש והטעם נא' כאן בעתו ובני מער בעתו
 בע"ש עוד רמו את שבתותי תשמרו ומקדשי ר"ת אשתו רמו לעונת ת"ח צפ"ש
סגולה לבנים זכרים בליל טבילה יסור מעות לפניי הבורים וליל שבת
 ירבה בנרות והכנס' אורחים וילפינן משרה ומשוכות ומשולמות
 בת תקות איש של חולדה הנביאה שע'י הכנסת אורחי' וכה לנביאה :

ע"א

יקיים הסימנים שמסר יעקב לרחל בשעת תשמיש יאחו האשה בנעלה
 תנך חוון הימנית ואת' כ' יאחו בהן ידו הימנית ואת' כ' בהן רגלו
 הימנית כ"כ בזהר ובס' ח"ל : **מ"כ** הוין ועושר צדיקו וצדקתו עומדת
 לעד זה הכותב ספרים ומלוה ללמוד ומעשה באשה אחת שלא רצה לעבול עד
 שיתן בעלה מעות לקנות בנדים ואחר שנתן לה קנתה ספרים במעות הללו
 והלווה לאחרים ללמוד ואת' כ' כמעברה וילדה בן ת"ח והבנים שהיו מקודם היו
 כולם ע"ה : ונעת הלילה שראוי' להסעבר לא תאכל דברים קשים רק דברים
 קלים ולא יאכל הלב וכבר ומוט וכיוצא בו המעמטים הלכו וכן יהא מזהרה בזה
 כשהיא מיניקת : וזהר האדם ללמוד ויהא בקי בב' סימנים אלו בא"ח סי' ר"מ :
 בא"ע סי' כ"ה מענייני זיווג ועי' וכה לבנים טובים :

וכתב

צטור א"ח ס"ר ר"פ מותר לבעול לכתחילה בתולה בשנת וכתב
 ט"ו ובס"מ מ"ב נאמרים שנהגו היתר בזה ואם החופה באמצע
 שבוע והכלה מסרבת ע"י בוסת מנשים הרי היא גורמת ח"ו להביאו לידו
 מכירה למוציאו ל וע"פ הרוב ננים ראשונים מתים כשהן קטנים צעון זה
 ככה"מ : הווהר מחמיר מאוד שלא לשמש ע"א מאחוריים פנים נגד אחור כמו
 בהמות . ושלא לבוא עליה שלא כדרכה ושל"ה כתב כי חלקם במדור שני
 בגיהנם . והא דבגמר' נדרים פ"ג מתעשה שבאה לפני ר"אשה אחת והתיר שלא
 כדרכה היינו שלא בהוצאתו ל"א לא יבעול במהירות ולפרוש מיד לבוא עליה
 כדרכה והו דשרי ר' באקראי פעם אח' כל ימי חייו) כה"מ כי מכל ציאה שהיא
 בקדושה יבא פעולה טובה ואף שאין אש צו מתעברת או כשהיא מניקת או
 וקינה או עקרה ור"ח מאברהם ושרה ע"ו נשמות נגדים כולרו וכן מכל
 ציאת הנדיקים כן : ענין תשמים כתבנו ח"ל וגם סכמי הרופאים שאחד מאף
 מת כדרכו ואלף ע"ים מרוב תשמים לכן יזהר בזה כ"א וע"ב א"ח ס"ר מותר
 מאה . ולא ישמש כשהוא רעב או שבע ביותר עד שיצטכל המזון . וכן מי שמוגו
 יבש או הנרפא מחלו ועודו חלש וכחוש יזהר מאוד מתשמים כ"כ ש"א :

כתב

בכתבי האר"י ז"ל ינהג בפרישות אונגנים ב' לילות דר"ה ובעי"ה
 וליל ה"ר . ג' ימים קודם שבועות וכ"ש שבועות . י"ו בתמוז . ומר"ח אב עד
 ליל י"א באב . וליל א' דפסח . ו' דפסח וס"י ע"ו ולא קרבוה אל זה .
 ושימי פצרת :

סכנה

לבעול ביום צ' מיום הריון מהר"י ז"ל פיגורם שימות הולד
 במעי האשה וכ"כ בזהר מאן קטיל בנוהי במעיו ובגמ' נדה : וכן
 אין לשמש בליל א' ב' ג' פן תלך בשנת עיי' גמ' נדה דל"ה דלידתה פעמים
 לרע"א ימי גמט' הריון או רע"ב או רע"ג גמט' בר בטני ס"ח : לפעמים אשה
 מעוברת עדי"ב חדשי בחיי פ' ויבא : בישראל הולד הולך אחר נקיבה ובא"ה
 אחר ובר תוספות סוטה : זכר ונקבה גמט' שכיבה עם הכולל . ובר גמט'
 זרבה נקבה גמט' נוק כ"כ כ"ב) : **כתב** של"ה קודם הזיווג יזכירו
 שניהם תולדות הקדושים וחבות והשנתי' כדי שימשוך הזרע אחריהם ויאמר
 אדם וחיה שתחנך משותף נח אנדרהם ושרה יבסק ורבה יעקב ר' ונ"ו ראובן
 שמעון לוי וכו' ויתפללו בלבם שימשוך הזרע אחרי שנט שלו : **א"מ** שרובה
 להפלה על זרע כשר ע"ז רכון לתפלה זו בער"ח ס"ן וטוב שהיו שניהם
 בתענית וע"י תפלה זו בקיצור של"ה דכ"ר : ד"ד יבין בשעת תשמים א' לפרי'
 ורבי' . ב' לתיקון הולד . ג' כשהאשה מש צוקות והוא מביד ומרבה בדברי' .
 ד' יבין לגדור עמו שלא יתאחה לעזרה : ומי שיצרנו מתגבר ולא ישמש יוכל
 לבוא לחולה ח"ו כ"ש א"א : (וקדם זיווג יפנה בופרכו לאכילה : ולא ישמש
 אחר שיפנה או ישצין כי רוח הטומאה מדבק בהם וגורמים לפעמים שהאשה

סגולה לבנים זכרים

יב' עי' ועקרה ח'ו : כתב בווהרמאן דיניק לרביא לא תולדוג לאיש אלא
 בשעה שהתיניק יסן גס אחר היווג לא יניק עד כדי הילוך ב' מילין או לפחות
 מיל והוא תיקון ללילות : ויזהר מלפרוש ממנה באבר חי ח'ו וימתין וישהה
 על הבטן שלא יבאו שום כיבוזות ח'ו לקליפה והוא ורע לבטלה והמה מוומכים
 להזיקו בנפשו ובמזונו בחיו ובמותו : ובגמ' בדה המשהה עמו בבטן כדי
 שיוריעו נשותיהן תחלה יולדת זכרים , ורצא אמר יבעול וישנה ועי'ו כולד זכר :
ד' נקבים בלשה כשוכבת עד אשר התאזיש על כד ימין נכנס הורע בנקב ג'
 וילדה זכר . ואם נכנס בשמאל נקבה , ובאחת שבאמצע עומטוס או אכדרונגי'
 חוקוכי תודיע : וחכמי הרופאים כתבו שהאשה תשקוט ותיכוח מעט אחר
 הבעילה כמו חצי שעה ואח"כ תהפך האשה עצמה על כד שמאל בנחת ואז
 תוכל להתעבר ואם לאו יפקיד העובר . הגם שנמצא בספרי' שהפך על כד
 ימינה מעות הוא כי כן מ"כ בספרי הרופאים וחכמי המחקר שנסוהו ואין חכם
 כבעל הנסיון : ובעת תשיזיש יהיו מראשותיו נמוכים . ויזהר האשה
 מלהתעטש בעת תשיזיש : הטעם דאחז"ל אשה מורעת תחלה י'ו ולהיפך
 נקבס והוא ע"פ הטבע כשהאשה מורעת תחלה או בזר אח"כ ורע האיש והוא
 זכר . וכן פירושו של הגמ' יבעול ויפרוש ממנה ואח"כ יחונר ויבעול מהאי
 טעמא . (אית' בגמ' ד"ר סחז"מ"ה לר"י חגרין מפני מה שהופכין שלחנם .
 סומין שמש תכלין בלחותו מקום . למים שנגשקין בלחותו מקום . חרשין שמשפרין
 בעת תשיזיש והנשמה מגיד בכל לילה שב' ציחה משוכבת חק"ך אומרים פתחי
 פיך וכו' : **כח"מ** מי שמדבר בקול רם וקולו עז אלו נשזות אינן מכסא
 הכבוד וזה בלש ע"י שאין מחשבתן בעהרה בתשיזיש ואין בני עזי פנים :
גם ביחוקא כתי' האשה המנאפת תחת בעלה פירשו חז"ל האשה שהי' פרוצה
 בעת תשיזיש וע"י מחשבות ורות יולדות בנים זרים והוא שח' ורז' רשעי'
 מרחס : ולהיפך עליו כאמר בערס אכרך בבטן ידע ע"ך כמו גבי ירמי' הכביש :
כתב נש"ע א"ח ס"ר מ בני ט' מידות והכי פירושן בני שמואה שסופן לשנות
 המכות . בני טכוסה שנאנסה בתשיזיש : בני כידוי שהיו שניהן או
 אחד מהן שסופן להתגדות מן הקהל . וי"א שהיה כדה שסופן להצטרע .
 בני מריבה שסופן לבלות לריב מהר , בני שכרות שהיו שניהן או אחד מהן סופו
 להשתכר . בני גרושת הלז שהיה בלבו לגרשה וסופו לגרש כל טוב ולהדבק
 ברע : בני ערכוביא שהיו עמו כשים רבות בנשוא אחת ולא כצביון לאחת בני
 חזופה שהי' תונפת בפה ועי'ו בני עזי פנים . בני תזורה שהי' לו מחשבה
 אחרת . וי"א אף בני ישיבה יהיו בנים עכלים גמ' נדרים . ועי'ו אמר שלמה
 תועבת ה' מחשבת רע : ואם אשזו בכעס אש"פ שאין הכעס עליו אלא על
 איש אחר הבן שגולד מזה יהיה רע מאוד ח"ח : וכן האם צב' בעקבה פ"מ מקום
 תורפה או באשתו כדה עי' ובנים אינן מהובנים שם) :

יזרה לשמש לאור הכרשע'ו בניס נכפים ושאר מקרים רעים ח'ו וגורמים
 מיתה לבנים . ואף בלא עז העינות יזהר בזה . ואם לא בימי
 ילדותן באה בימי וקנותן ואיש אחד נענה ע'ו ובל בגלגול בימי האר'ו'ל :
 (ובזהר כתב שלא ישמש לאור הלכנה וכשאלם רואה בחלום דמות איה אשה
 ואפילו דמות אשתו או בתולה ומתעורר בחשק ועי'ו התאוה אח'כ מתדבק
 באשתו או הילד שילד עי'ו והי' בעלי ככפה בכל פעם שהלכנה בחידושה ואין לו
 תרופה כל ימי חייו : גם אחר לשמש נשד' בנכות ופרדסים והעובר מכין
 מכות מדרות) :

(תפלה בליל החיבור והוא ממקובל הרמב"ן ז"ל

(יהי) ר"מ ה' או"א כור כל העולמים למען שוך הגדול והקדוש היוצא מפסוק
 ה' וזכרנו יצרך יצרך את בית ישראל יצרך את בית אהרן את אהרן את אהרן
 מרות בצורה עלי ופתן אומץ וכח באיברי ובגופי לקיים מצות עונתי בכל עת
 (ולא ימנע באיברי ובגופי ובתאותי שום תולעה ושום רפיון ולא אונס ולא
 הרפור ולא בלבול מחשבה ולא תשיש כח כדי לנעלמי מלהאליס תאותי בכל
 עת שארצה עם אשתי ותהיה תאותי מומנתי לי בכל עת שארצה בלי שום
 השמטה וכלי שום רפיון אבר מעזה ועד עולם :)

(יהי) ר"מ כור כל העולמים כדק בכל הדורות למען שוך הגדול היוצא
 מפסוק ה' וזכרנו יצרך יצרך שפתן לי ורע חדש ורע קודש רמז :
 (והגון טוב ויפה ומתוק ומקובל וראוי לחיות ולהתקיים בלי עון ואשמה
 ותברכני בשוך והבך את ביתי בזכרם ואלע כי שלום אהלי ומשוך משך ורעי
 וכל מעיני מתקור ישראל וטהר גופי וקדש נפשי ומחשבותי ושכלי ורעתי ויחד
 הרגשתי ואסתוק ואתאמן ואתלכש ברוחך הטוב הובה והכריתה בכובת תחייתי
 כדי שאשלב רצונך ותשל' ורעי ויכנה ויחיה ויטער ויעשה בלחם וישר וימאך
 ויחך ויעמד במקום הכלתו ובחוק ובתוקף ובגבורה ותבחס עליו בהעשאו
 בהתקדשו בהתמתנו בהתלבשו והכנתו על בריו על מכינו בהווייתו ובנדיאותו
 ביצירתו בעשייתו בנפשו ברוחו ובנשמתו בקרביו וביצירתו ולא יחס בו ולא באחד
 מאיבריו לא נוק ולא חסרון לא פגע ולא מקרה לא חולי ולא מדוה לא כאב ולא
 כער ולא כגע ולא רפיון ולא יחסר כל טוב כל ימי חייו ותדבני אהי וביתי ורעי
 בכל דבר המאלים דעתנו ושכלנו והרגישתנו לעשות כל המעשים לרצונך
 ותברכני ברכות שמים מעל ברכות האדם רובצת תחת ומברכותיך יצורך בית
 עבדך לעולם אמן נכה סלה יהיו לרצון א"ס וכו' .)
 (ואם ליל טבילה יאמר אח'כ גם זה)

אנא ה' כבאות אלהי ישראל יושב הכרובים פהינה אהיך קשובות לקול
 תחניני השקופה ממעון קדשך מן השמים עלי וזכרני ולא תשכח את
 עבדך פלוני בן אמתך פלונית ונתת לעבדך ורע אהי' הולד הנוצר בן
 זכר ולא נקנה ותשפיע עליו נשמה קדושה תעלמא דכורא ומסררא דימינא

ענין סכנה

ויהי עוסק בתור' לשמה ומקיים מצות בישראל ויהיה דורך נדקה וחסד ומברכה תוך
קברכנו ויברך בית עבדך עם כל בית עמך ישראל מעתה ועד ע"ס יהיו לרצון
א"פ וכו' : עשה למען שמך ע"ל ימיך ע"ל תורתך ע"ל קדושתך הושיעה
ימיך יל"א פ"ו ללהכ"ו .

(סגולה) להצדיק לילית מהמטה יאמר קודם זיווג : (לשם יחד
ק"ו בדחילו ורחימו עט פ"א בקטפ"א אודמנת שארי שארי
לא תיעזב ולא תנפיל לא ריד' ולא בעדנך טוב טוב ימא ארבי"ה גלגולי"ך קרין
בחקלא קרישא אחידנא בקדושה דמלכא אתעטפנא :

קודם הזיווג בכל פעם יאמר מוזכר לדוד ה' רועי וכו' וירחץ ידיו מקודם
להרחיק הלילית עי"ו : וקודם הזיווג יאמר הכני רובה לזווג
עם אשתי לשם יחד הקב"ה ושכינתי בדחילו ורחימו . והכוונות בשעת
תשמיש ע"ל . ואחר הזיווג ירחכו שניהם ליהם כי רחיבה אלתיות רחיבה .
ומי שאינו כוהר גורם ללילית מצויה בתיכונות כ"כ בזהר .

(החתן) לאחר שבעל ומאח דם בתולים כוהגין לבדך בא"י אשר צנ וכו'
בלא שם ומלכות וירחץ ידיו מקודם ויברך על הכוס ואח"כ
יעמיד הכוס ויטפה גם היא אחריו : יש כוהרים לאחר זיווג לשפך מעט מים
לפני מטתו ע"פ הסוד ומועיל לולד הנזכר .

ענין גרה אחו"ל הבא על אשתו גרה או בימי ליבונה הולך ממזרח והן
הן עוי פנים : המשמש מטתו ע"א גרה אס הוא יום א'
למידתה הולך יהי מצורע י' שנים : יום ב' ללידתה ל"ך שנים . ביום ג' ל'
ימים : יום ד' מ' יום . יום ה' ג' ימים . יום ו' ס' ימים : יום ז' ע' ימים
ילקוט מצורע : והנחשי וחוקוני בפי' בהעלותך כתב אינו נטהר לעולם .
הבא על הגדה יתענה שס"ה ימי' לבד שאר יסודין . ומי ששימש בגדה יש לה
להתענו' עכ"פ מ' יום . ויהר מאוד מהמקשה עצמו לדע' כי באילו עובד ע"א

(סגולה) שלא יהא בילדים שחין ויהר עם אשתו בגדה אפי' בגניעה
בה כ"כ מ"ק וכ"כ בה"ע פ' תודיע . גם יהר למעט בדיבור ע"א
גדה וסמך לדבר נאלמתי דומיה החשתי ר"ת גדה :

סכנה להביט באשה גדה וכן מצונו כשאשה תחילת כידת' ורואה בחרב
חלשה או במראה שקורין שפיגיל יראה כמו טפק דם . וי"א ויהר
לילך בעקבה שדורסת בו :

הגזרה לפרוש מאשתו עונה אחת פי' יום או לילה קודם לווסתה וזכה
לזנים כשרים וזכרים ומורה הוראה :

ומאן דמסתכל באשה בזממא ומתהרהר בה בלילה ואם הוא שימש מטתו
באשתו בזמן דסליק ההוא הרהורא בישא עפ"ו באים ע"פ הכוב
גנים מוכים

ענין טבילה

רצו ע"פ סמיכות אשה כי תוריע וכתוב דת דותה ופתיב ימול בשר ערלתו הרי סמך כדה למילה כי שקולה מצות טבילה בנשים כמו מצות מילה בנאשים וזולת שאר טעמים שהיא מדאורייתא . אחר נסילת צפרניה תכריך עליהם משער ראשה ותכניע במקום שאין איש הולך אח"כ תשרפם אחר הטבילה והמקיימה כך וובה לבנים הגונים ויהר במדבר :

סגולה

לקדושה יתירה ולבנים הגונים כשהאשה מקיימת ברכת טבילה לאחר טבילה כל גופה פעם אחת ואח"כ תכריך הנכרה ואח"כ יטבול פעם שנית ואשרי לה . ובשעת טבילה יחנק ב' ידיה תחת הלב ומכריך . אשה שטבלה לבעלה אז עד ג' ימים לא תכנס למרחץ חם שמה שתעברה וכו' . גם סגולה טובה לאיש לטבול ג' כ' ביום שטבלה אשתו בשביל קדושה יתירה . ועוד הטעם מאוס ספק עומאת קרי וכ"ש כשראה קרי מועיל לזה . וגם חתן ביום חופתו יוהר בזה :

טבילה

בזמנה מצוה וכתבו ח"מ אשה שאינה רוצה לטבול בזמנה ואף שהיא טובלת לאחר זמן באות רוחות רעות ומטמאנו אותה מיד וע"ז באמר שומר מצוה לא ידע רע . ומכלל הן אשה שומע לאו עיין לקמן . עוד כח"מ על ב' נשים שורה קללת חוה אם אינה נוהגת בנדתה ובימי ליבושה המנערת לבעלה עם טבילה . וההולכת לטבילה צפריונות . עוד כתבו אם אשה אחרת הולכת עמה ואומרת כדן טבול בשר הוא או מכריון ברכיע ג' כ' כשר וא"ל או שותקין ברכיע וע"ז בנים רעים באים :

סגולה

יהר האשה שלא יפגע אחר הטבילה בשום דבר שמה ואם ח"ו פגע יחזור ויטבול במעשה באמוסל ר' ישמעאל שנתה מטבילה ופגע בחויר וחורה וענלה ואח"כ פגע בכלב וחורה וסבלה וכן עשה כמה פעמי' ובקש מ"ה לפני הש"י עזור' ושלח לה מלאכים לפגעה בה וכתה ע"ז שיבא ממנה בן ת"ח הנקרא ר"י . ובגמ' ברכות ר"י ישב בשערי טבילה שיפגעו בו ויחשבו עליו וילדו בנים כמותו . ויש מקומות שנהגו נשים כזועות לשלוח אחר התינוק שהוא חריף בתורה שיפגע בהם לכן הכל תולה במחשבה . וכן הכל תולה באשה מינקת ע"ל בענין סכנה :

סכנה

גדולה לאשה כשנאת מטבילה לילך בלילה לבדה וק"ו שלא ילך לשאוב מים לבדה או מצעשה באשה אחת שהלכה לבדה לשאוב מים ונכנס רוח בה שהיה משוטט בצאר מים עיי' בס' נ"ח באריכות מה הענין מאמר ג' פ"י . כשהאשה נכנס לחודש ט"ל עיבורה ע"ל בענין עיבורה :

סגולה

המהרהר אחר אשה ואינו יכול למנוע הרהורים מלבו ילך בחץ או ידבר שאר דברים עם בני אדם . או ינאץ גדליו של רגליו בארץ ויפלה גושו עליהן ועי"ו יטבל הרהורים ס"ח . יהר האשה מלהשליך צפרניה

עניני טבירה

ממקום בני אדם עובדים כי יכול להנזק ח"ו כי אף זד' מאלות ומחשה עניני חיצונים
 שרוין על אלו פרכיים הגדלים בימי נדחה ואף הדורך במעלים סכנה . וכן
 המכשפין מהדרין אחר זה לפעול במעשיהן בימי נדה דווקא . ע"פ יזהר גם
 משירי אובלן או פתי' הבא לתוך הכלי ממנה ועיין זוהר בראשית וי"ב וקדושים
 א"ס פהר מה אלו וזכה פי"ו) : כשרואה תינוק קטן יטן ושחק או יכה על פי
 באצבע וע"ז מבטל הלילית מ"כ :

תקון חצות

הוא לכם זרע קודש תקון חצות לילה הועתק מעץ החיים וצריך לעשות שני
 תיקונים בחצות הלילה אחד לקונן על רחל הנריאה שהלכה בגולה
 והשנית לזווג יעקב ולאה פי' כי לאה נרמז היא השכיב'לקראת כך פעמלי נקראת
 רחל ופעמים נקראת לאה וצריך לעשות שני תיקונים לשכיבה אחד לקונן בחצות
 פל גלות השכיבה שהלכה בגולה ע"ד עמו אנכי בצרה ותקון זה נקראת תקון
 רחל והשנית צריך ללמוד תורה בחצות זה נקראת תיקון יעקב ולאה ר"ל מזווגי'
 ומחברים יחד ישראל הנקראת יעקב עם השכיבה הנקראת לאה ע"י עסק התור'
 שעוסקים בחצות הלילה זהו לפי פשוטו אבל יש צוה סודות עמוקים והמשכיל
 יבין . ותקון רחל הוא רק בימים שאומרים כפילות אפ"י ותקון לאה הוא אפ"ל
 שבת וי"ט ור"ח רק שאין אומרים מזמור (יסך ה') אבל שאר הסדר אומרים
 וצריך ללמוד אש' התיקון עד אור הבוקר ואם הלילות ארוכים ואינו יכול לעמוד
 עצמו בלי שינה יכול לחזור לישן רק שתהיה קודש שיאור היר' ויעלה עמוד השחר
 שתחזור להתעורר באופן כשתבא רחל לעלות עם דודה . באור הבוקר שתמצאך
 בעור בסוד העירה השחר זני מפורר השחר: וצריך שתהיה לדעת הזמן חזר'לילה
 הוא שווין בין בחורף בין בקיץ ומנה אחר ששה שעות בלילה וכן מוכח בזה ר"ש
 פ"ט ויקהל וזה גדול עמוד פ"ג וזה קטן דף קכ"ה ו"ל בכה ר"א ואמ' ת"ח
 עד השתא הקב"ה אורשע תלת מלאה ותשעין רקיעין ונעט בהו וזכה על חורבן
 בית מקדש'ואוריד תרין דמעין לבנו ימא רבא ואדבר' לבנוהי מגו בכה בגין
 דלתת סערא אתפלג לילא בתריסר שעתא דהויה רשימין ואי איתוספן שעתא
 בלילא אינון שעתא דמתוספן דיתמא אינון ולא אתתחב' מליל' בה תריסר
 דאינון דילה וכו' יבא לנו מה בחורף שהלילות ארוכות אינון נחשנין מן הלילה רק
 י"ב שעות ומותר שייך ליום הוא הדין להיפוך בקיץ נמצא שחצות לילה בכל פעם
 אחר ששה שעות בלילה וחורף וקיץ ומלם שזה וכן משמע מספר עץ החיים ו"ל
 ואם יקום בלילות הקיץ עמוד לבוקר שאלו הלילות קצרות ואין שהות לעשות
 התיקון ולעסוק בחורה א"כ טוב יותר לעשות התיקון תחילה אע"פ שאין לו
 יתן ללמוד א"כ עכ"ל משמע מה אף בקיץ ומנה אחר ששה שעות בלילה שהוא

קודם אור הזקוק דאילו היה זמן חצות לילה דוקא בחצות אפילו בקיץ היה זמן רצ
 לעסוק בתורה אחרי התיקון יותר מב' שעות : ויותר טוב לומר כל זה התיקון
 אפילו לאותן אנשים העומדים שומרים לבוקר קודם עלות השחר בחורף ובקיץ
 קודם הכך החמה לא לומר תיקון שומרים לבוקר כי זה הסדר נאמר מן השמים
 על פי אליהו ז"ל וכו' (ואם תקון רחל) :

הנה אחר שתטהר גופך (פי' לפנות ולעשות כרכך) ותרחץ ידיך ועיניך
 ותלבש מלבושך ותאמר כל הזכרות על הסדר כמ"ש הרמב"ם ז"ל לפי

מנהג הספרדים עד ואני אברכס ולפי מהגב אשכנזים עד לעולם יהא אדם ירא
 שמים וכו' וכבר כתבתי למעלה כי אחר חצות לילה נעשים שני דברי האחד הוא
 לילה ויעקב והשני הוא לזכות על רחל שירדה בבואה בפור שבינה בגלות
 היורדת למטה בעת הולדת ממנו ולכן כריך שחלך אל המזוזה וששן אל הפתח
 סמוך אל המזוזה (א) ותחלק מנעליך ותשא ימיני רגלי ותפעט ראשך כאבל
 ותרבה זכיה כפי כחך ותקח אפר (ב) מקלה ותשים על זנבך במקום הנחת
 תפילין : גם תכוין בסוד אפ"כ פר"ה ותאמר לשם לאבילי ציון פא' תח' אפ' :
 גם תכוין ראשך ותפחבק פניך בקרקע ממש ותמרמור בזכיה על שריפת התורה
 ששרף אפוסטמוס הרשע שחוק טמיה (ג) ואחר כך תאמר על נהרות וכו' :
 (ד) על נהרות בבל וכו' תכוין לזכות על חורבן הבית : (ה) מומר לאסף
 אלהים וגו' תכוין לזכות על הריגת צדיקים (ו) תכווין וכו' יי' מה הי' לנו
 ד"ת מילה והענין כי במקום המילה נכנסה הערלה הנקראת חרפה גם תכוין
 כי מ"ה שהיה מתחלה מדת הרחמים גוברת בעולם שהוא שם הו"ה במילוי אפי"ן
 העולה מ"ה חוזר להיות מדת הדין גוברת הנקראת אלהים שהוא בגי' ל"נו והענין
 כי מ"ה במילואה מ"ה א"ה בגי' אלהים הרי מן מ"ה נעשה אלהים (ו) נפ"ה
 עט"ת רא"שנו תכוין בר"ת שהוא נע"ר כי השכינה הנקראת ה' אחרונה של
 הו"ה נפ"ה כפל ה' וצמקו' נשא מטערון נע"ר בסוד א"י לך ארץ שמלכך נער :
 גם תכוין כי ה"שך דיני' שהם בגי' נע"ר גברו על הרחמי' והוסר מהם המיתות
 שהם סוד נער"ה שהם ה"א של אה"ה (ח) גם על זה היה דוח לבנו תכוין כי
 זה הוא יסוד ועל היסוד הוא ההוד ועתה ההוד נהפך לדוח וכמא' כי על זה שהוא
 היסוד הוא דו"ה תמורת הוד (ט) על אה' ששנו וכו' תכוין על אלהי' שהיא סוד
 ששה קצוות כי כל קצה כלול מו' הרי ופ"ו גי' אלהי' (י) ששנו עינינו תכוין
 לפטורא אחרא בסוד אלה אלהיך ישראל :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו וער
תתעלם מתחנותינו : שאין אנו עוי פנים וקשו
עורף לומר לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים

תקון חצות

אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגִדְנוּ . גּוֹלְנוּ . דִּבְרַנוּ דוּפִי . הֵעוּינוּ .
וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדָנוּ . חֲמַסְנוּ . טַפְלֵנוּ שָׁקַר . יַעֲצֵנוּ רַע .
כּוֹכְנוּ . לְצַנוּ . מְרַדְנוּ . גֵּאֲצֵנוּ . סִרְרַנוּ . עוּינוּ .
פִּשְׁעֵנוּ . צָרְרַנוּ . קִשְׁיֵנוּ עוֹרָה : רִשְׁעֵנוּ . שְׁחַתְנוּ .
תַּעֲבֵנוּ . תֵּעִינוּ . תַּעֲתֵעֵנוּ . סִרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַנּוֹכִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ : וְאַתָּה צְרִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ
כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לְכֵן לֹא נִישַׁעְנוּ :
מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים הִלֵּא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעְרֵנוּ עוֹלָם וְתַעֲלֵמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי . אַתָּה
חֹפֵשׂ פֶּד חֲדָרֵי בָטָן . וּבּוֹחַן כְּלִיּוֹת וְלֵב . אִין
דְּבַר גַּעֲלָם מִמֶּךָ וְאִין גִּסְתָּר מִגִּנְדַר עֵינֶיךָ : יְהִי רִצּוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל
חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל
כָּל פִּשְׁעֵנוּ :

קִלוּ עַל נְהִירוֹת כְּבָל שְׁמֵי שִׁבְנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ בְּנִזְרוֹתֵינוּ : כִּי שָׁם
שְׂאוֹנֵי שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
צִיּוֹן : אִיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדַמַּת נֶכֶד : אִם אֲשַׁכַּח
יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֵבֵי אִם לֹא
אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי :
זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד
הַיְסוּד בָּח : בַּת כְּבֹל הַשְּׂרוּדָה אֲשֶׁרֵי שֵׁי שֶׁלֶם לְךָ אֶת

גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁר־יִשְׂאָחוּ וְנִפְץ אֶת עֹלְלֶיךָ
 אֶל הַסַּלַע :

עַט מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בְּאוֹם גְּזוּיִם בְּנַחֲלֶתְךָ שְׁמָאוֹ אֶת
 הַיּוֹכֵל קִדְשְׁךָ שָׁמֹנוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִים :

נָתַנוּ אֶת נְבִלַת עֶבְרֶיךָ מֵאַבְל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ
 לְחִיתוֹ אֶרֶץ : שִׁפְכוּ דָמָם כְּמַיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין

קוֹבֵר הֵייוֹנוֹ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לְעַגְוֹקֵלֶם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עוֹד
 מָה יִהְיֶה תִּאֲנָף לְנִצַּח תִּבְעֵר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ : שְׁפוּף

חֲמַתְךָ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִרְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ
 לֹא קָרְאוּ : כִּי אַבְל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוֹ הַשָּׁמוֹ : אֶת תּוֹכְר

לָנוּ עוֹנֵי תְּרַאשׁוֹנִים מֵהַר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוֹנוֹ מֵאֲדָר :
 עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶיךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל

חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶיךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהָ אֱלֹהֵיהֶם
 יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֶבְרֶיךָ הַשְּׁפוּף : תִּבְאֵר לְפָנֶיךָ

אֲנִקַּת אֲסִיר בְּגֹדֶל זְרֹעֶיךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְּמוֹתָהּ : וְהִשָּׁב
 לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חִיקָם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חָרְפוּךָ יְהוָה :

וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְרוֹר זְרוּחַ
 נִסְפָּר תִּהְלַחְךָ :

זְכוֹר יְהוָה מַה־הָיָה לָנוּ : הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרָפְתָנוּ :
 נַחֲלַתְנוּ נִהְפְּכָה לְזָרוִים כְּתֵינוּ דְּנִכְרִים : יְתוּמִים

הֵייוֹנוֹ אִין אָב אֲמוֹתֵינוּ כְּאֲמֵנוֹת מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵינוּ עֲצֵינוּ
 בְּמַחִיר יָבֵאוּ : עַל צַוְאָרְנוּ נִרְדְּפֵנוּ יִגְעֵנוּ וְלֹא הֵינַח לָנוּ

מִצָּרִים נָתַנוּ יְדֵיהֶם לְשִׁבּוֹעַ לְחַם : אֲבוֹתֵינוּ חֲטָאוּ וְאֵינָם
 וְאֲנַחְנוּ עוֹנוֹתֵיהֶם סָבְלוּ : עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בְּנֵי פוֹרֵק אִין

תקן הצות

מִיָּדָם : בְּנִפְשָׁנוּ נִבְיָא לְחַטּוֹנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמְּדַבֵּר : עוֹרְנוּ
בְּתוֹר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי וְלַעֲפוֹת דְּרַעֲבֵי נְשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתוֹלוֹת
בְּעָרֵי יְהוּדָה : שָׂרִים בִּדְרָם נָתְלוּ פְּנֵי וְקָנִים לֹא נִהְדְּרוּ :
בְּחִירֵי טַחֲוֹן נְשָׂאוּ וְנָעָרִים בְּעֵץ כֶּשֶׁלֹּו : וְקָנִים מִשְׁעַר
שָׁבְתוּ וּבְחֹרִים מִנְּבִינָתָם : שְׁבֵת מְשׁוֹשׁ לִבְנוּ נִחַפְּךָ לְאֶבֶל
מִחוֹלְנוּ נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ : אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ : עַם
זֶה הָיָה דָּוָה לִבְנוּ עַל אֱלֹהֵי טַחֲשֵׁבוּ עֵינֵינוּ : עַל הַחַ
צִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעָרִים הִלְכוּ בּוֹ : אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב
בְּסֵאֵף לְהוֹרְרוֹר : לְמָה לִנְצַחַת שְׁכַחְנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאוֹרֶךְ
יָמִים הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם : כִּי אִם
מָאִם מָאִסְנוּ קִצְפַת עֲלֵינוּ עַד מָאֵר : הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם :

הַבֵּט מִשְׁמַיִם וְרֵאֵה מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ : וְתַפְאֲרַתְךָ אֵיךְ
קִנְיָתְךָ וְנִבְרַתְךָ הַמּוֹזַן מֵעִיד וְרַחֲמֶךָ אֵי הַתֶּאֱפָקוּ
בִּי אֲתָה אֲבִינוּ אֲבָרְהָם לֹא אֲדַענוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְרְנוּ אֲתָה
יְיָ אֲבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ : לְמָה תִתְעַנּוּ מִדְּרָכֶךָ
תִּקְשִׁיחַ לִבְנוּ מִרְאֵתְךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבִירָךְ שְׁבִטֵי נִחַלְתִּיךָ :
לְמַצַּעַר יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ צְרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ : וְעַתָּה יְיָ
אֲבִינוּ אֲתָה אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאֲתָה יוֹצֵרְנוּ מַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ בְּלָנוּ :
אֵל תִּקְצוֹף יְיָ עַד מָאֵד וְאֵל לְעַד תּוֹכּוֹר עֵזוֹן הַזֶּן הַבֵּט נָא עִמָּךְ
כְּלָנוּ : עָרֵי קִדְשֶׁךָ הָיוּ מִדְּבַר צִיּוֹן מִדְּבַר הַיְיָתָה יְרוּשָׁלַיִם
שְׁמֶמָה : בֵּית קִרְשָׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ בּוֹ אֲבוֹתֵנוּ
הָיָה לְשִׁרְפַת אֵשׁ וְכָל מַחֲמֵדֵינוּ הָיָה לְחַרְבָּה : הַעַל אֱלֹהֵי
תַתְּאֲפֵק יְיָ תַחֲשֵׂה וְתַעֲנֵנוּ עַד מָאֵר : הַמָּאִם מָאִסַת אֲרֵת

יהודה אם בציון געלה נפשך : מדוע הכתנו ואין רנו
 מרפא : הוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה
 ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך א תנאף למען
 ששך אל תגבל כסא בכורך זכור אל תפיר בריתך אתנו :
 כה אמר יי קול ברמה נשמענהי כבי תמרורים רחל
 מבכה על פניה מאנה להנחם על פניה כי איננה : יי
 ממרום ישאג ממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על גוהו :
 ויקרא יי אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספר דולק רחה
 ולחגור שק . על אלה אני בוכח עיני יורדה מים :
 כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שממים פי גבר
 אויב : הן אר אלים צעקו חוצה מלאכי שלום מר ובכיון :
 ותאמר אח' כאלוה' קינס א' חיבר הכב מכר' רמשס אלשך ולס'ס :

הקבצו ושמעו בני יעקב בלכם . קרעו לבבכם ואל
 בגדיכם . כי בפשעיכם שלחה אמכם .
 ותנו כבוד ליי אלהיכם :

מי האיש החפץ חיים וחיך אוכל ויטעם לו אוהב ימים
 דראות טוב ולבקר בהכלו והאלהים יראה לו לשכון
 באהל ומבלי לו . אשר לא עמר בו ולא גדלו :
 אנא הולך דורך תרקיע עמו לשחקים . אנכי חטאתי
 והוא אסור בויקים . ועל זאת ספרו והלילו באו ולנו
 בשמים . ברחובות ובשוקים :

שכינה כוה אימרת קלנו מראשי . הגדולה והגבורה
 והתפארת עברו ראשי . והנצח וההוד אין דורש
 לנפשי . ותנוח משלום נפשי :

תקון הצות

על זאת אספדה ואליה אסלדה בחילה • קולי בחילה
מעי מעי אחילה • למענכם שלחתי בבילה • ואני
בתוך הגולה •

עונותיכם הטו ארה וחטאתיכם • הגלתי אתכם ליסרת
אתכם • ויתעבר ייבי למענכם • וישלחני
אלהים לפניכם •

בבית ישראל ראיתי שערורה • אין איש שם על לב
שלמה אהיה בעמיה • כקור נטווי וכגדר הדחוויה
המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה •

ידענו יירשעינו ועון אבותינו • הננו אתאנו לך יי אהינו
שוב למען עכריך ושלחת לעונינו • תשוב
תרחמנו ותכבוש עונותינו •

ויאמר יי אהבתי אתכם • כל ישעי וכל חפצי אשוב
לרחמכם • שובו אלי ואשובה אליכם • אנכי
אנכי מנחמכם •

אמרו לבת ציון כה אמר אדוניך • תחת היותך עוובת
יבעלוך בניך • וכמשוש חתן על בלה ישיש עלוך
אלוין • והיית עטרת תפארת ביר יי נצינף מלובה

בכף אלהיך •

קינה זו חננו המכס השלט מ"וי וכני איט האלקים שוהר"כ חיים בן מן ארם
זוכה ו"ל ה"ה ושמו חתם בראשי הכתים חיים הבן •

קול ברמה נשמע ביבילה • קול נהי מציון תמהוללה •
קול ברמה נשמע וכולי •

ח שבת ימים הייתי גברת • ביד יי עטרת תפארת • ועתה

אני שחרחורת . טבעתי בכבוד ביון מצולה :

י חידה רעה אני היותי . וכבוד עליון אני נקראתי .
 ועתה לתחתיות ירדתי . ודודי ורעי לרום עלה .
 חריודעי בתולותי וריעותי . בכו עמי כי רבת אנהותי .
 אין נוטה עוד אהלי ומקים יריעותי . כי דודי מני
 נסע ונגלה :

מ מרום השלכתי ברוב מנינה . שלח אש בעצמותי
 וירדנה . ויצאתי בגולה כרד כאמנה . הגלה יהודת
 הגלת שלומים בלה :

ה ייתי בלה בתוך הפריזן . וענן יזמם על מכוז הר ציון .
 השלכתי לחוץ בעני ואביון . בגדי לקח צר ואני אמללה .
 כ הני וקני טבח אויבי . מחזקים בבריתי ורע אהבי .
 בני היקרים ובחורי הלכו בשבי . ועוללי בגולה .
 ה זכל אלה אין דורש לגפשי . אמלאה התרבה ואל
 עמים ארים ראשי . ואויבי אמר לא תקראי עוד אישי
 כי נפלתי לפני בני עולה :

ז א אכרחמן תשוב לציון . עין בעין נראה בבנין אפריזן
 והבית הזה יהיה עליון . ואז גאולים יפצחו צהלה .
 והבית הזה יהיה עליון . ואז גאולים יפצחו צהלה :

קינה הונא מידושלים תונ"כ כניגון שומרון קול תתן

עד מתי יי ביוס זה לעומתך . במר תייליל עדתך .
 על בית תפלך : אשר שרפו צריך : ודהרנו בני בריתך .
 אלהים באו גוים בנחלתך :

עד מתי יי תשפח שאון קמך : ושממות היכרך
 ותעצמות

תיקון חצות

ותעצומות לאומיק : הלחוצים עליך יהרונג
על שמך : עד מתי עשנת בתפילת עמך : אשר יה
לפניך . על חורבן ביתך . אלהים באו גוים בנחלתך
עד מתי יי אשכבה בין שפתים . ובין תנור וברים . יכו
לי עינים . לזהטים לי ישאפו . ערכובוקר וצדור
עד מתי אשתומם על חורבן פעמים . עד מתי לא תרה
את ירושלים עד מתי יהנה בצר שארית צאן מרעיתך .
אלהים באו גוים בנחלתך :

עד מתי ה' עבוס עונו . אשר אכל את יעקב וכל עת יבוא . אני אדלוש את
טלומס והס ימרטו ויגונו . בחרפה הכול לחיי וכספתי שוא כלונו . עד מתי
ה' רשעים יעלונו . עד אין יחוק כסבי פלוני כן פלוני אמתך לה' יבאו גוים כחלתך :
(קינה רביעית)

בהיכלך שמיר ושית . הנה זאת תורת הבית :
איכה נחרב האולם . ונהרס יסוד העולם . והלו
כוכבים והלום . ובא אשר לו הבית :

בהיכלך שמיר ושית . הנה זאת תורת הבית :
דירת קורש אשר בנית . להנחיר לעם זו קניית . אוי
כי לאויבים צוית . יבואו ופינו את הבית :
בהיכלך שמיר ושית . הנה זאת תורת הבית :
נחשכו כל מאוריה . סוגרו כל שעריה . עד כי אמרו
כל רואיה . כננע נראה לי בבית :

בהיכלך שמיר ושית . הנה זאת תורת הבית
י . שוב מחרון אפה וחמתך . וזכור דבר נבואתך .
לבשר נא לעדתך . גדול יהיה כבוד הבית :
לבשר נא לעדתך . גדול יהיה כבוד הבית :

(ק"כ סמיט)

על היכלי אבכה יום ולילה : ולתפארת ציון עיר
ההוללה :

בכי תמיד על החורבן פעמים . ארץ צבי וירושלים ועל
עמה אשר הרכו בגולה . ולתפארת ציון עיר ההוללה :
בית תפארתו שם אויב לשמה . הושיבני בידי בכורת
ושמה . על זאת אבכה תמיד בקול :
ולתפארת ציון עיר ההוללה :

ספרי תורה כי חוללה תפארתך . נפלה גורך מיס
שחרב בתיך . על זאת אשא קינה על אהליבה
ואהלה : ולתפארת ציון עיר ההוללה :

חוקי עמי מהר אבנה דבירכם . נקם אלביש ואשוב
את שבותיכם תוך היכלי אשבון כבתחילה כי
מציון תצא תורה והתלה . בדכתיב כי מציון תצא
תורה ודבר יי מירושלים :

עורה נאימינג רמה . ולועומה קרא נוחמה . ויאמר
לעס דלה וענומה . עניה סוערה רוחמה :

עורה נא חשוף ורועד . ויגלה נא קן ישעך . ויאמר
לשה נעלמה . עניה סוערה רוחמה :

עורה נאימינג האל . ופדה ברחמוך ישראל . ויאמר
לעס דל השואל . ובאל ציון גואל :

עורה נאימינג עליון . ובנה ברחמוך את ציון . ויאמר
לעס דל ואביון . כי נחסי את ציון :

בדכתיב כי נחסי את ציון נתם כל חורבותיה וישם

תקון הצות

מְדַבְּרָה כְּעֶרְבָן וְעֶרְבָתָה כְּנֵץ יְיָ שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ
תּוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה :

(אחר כך תתעורר לקום ותאמר אלו פסוקים)

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קִימִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם הַתְּפַתְחִי פִּוְסְרֵי
צְוָארֶךְ שְׁכִינָה בֵּת צִיּוֹן עַל וְכוּ'

עַל חֲמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקֵדֵתִי שׁוֹמְרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה תִּמְיֹד לֹא יִחַשׁוּ הַמּוֹכִירִים אֶת יְיָ אֵל דָּמִי
לָכֶם : אֲתַנּוּ דָמִי לוֹ עַד יְכוּנּוּ וְעַד יָשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם
תַּהֲלֶה בָּאָרֶץ נִשְׁבַּע יְיָ בְּיָמֵינוּ וּבְזֹרַע עֲזוֹ אִם אֲתַן אֶת
הַגִּנֶּה עוֹד מֵאֵכָל לְאוֹיְבֶיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֶכֶר תִּרְוֹשְׁךָ אֲשֶׁר
יִנְעֲתוּ בּוֹ כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאָכְלוּ וַיִּהְלְלוּ אֶת־יְיָ וּמִקְבְּצָיו
יִשְׁתּוּהוּ בַּחֲצֹרוֹת קְדָשֵׁי :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ
וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל
צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִתְנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּנֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הֶרְבִּים יְיָ שָׁמְעָה יְיָ סִלְּחָה יְיָ הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה וְאֵל תֵּאָחֵר
לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמְּךָ אֶתָּה
תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לַחֲנֻנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד : כִּי רָצוּ
וְעָבְדְךָ יְיָ אֱ"ת אֲבִינָה וְאֱ"ת עֶפֶר הַיְחוּ"גֵנוּ כּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם : עַד כֹּאן תִּקּוּן רַחֵל
אֱלֹהֵינוּ זֶה תִּיקּוּן לֵאמֹר וְהִסִּימֵן בְּאֵי"לָה :

וידוי אלהינו אשמנו וכו' ותמצא ברף לט

לְרֹךְ מְזֻמָּר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבְל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ :
כִּי הוּא עַד יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוּנָנָה : מִי

יעלח

וְעָלָה בְּהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ : נָקִי בְּפִי וּבֹרֵךְ
 לִבְכָּאֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂאֵי נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשְׂא
 בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו
 מִבְּהֵשֵׁי פָנָי יַעֲקֹב סָרָה : שְׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וְיָבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
 עֲזוּז וְנִבְּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ
 וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיָבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה :

מִן לְמַנְצָה מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קַרְח : כְּאִיל תִּעְרוֹג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשֵׁי תִעְרוֹג אֵלַיִךְ אֱלֹהִים

צְמָאָה נַפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מֵתֵי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָנֵי
 אֱלֹהִים : הִיָּתָה לִידְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְלֵילָה בְּאִמּוֹר אֵלַי
 כָּל הַיּוֹם אִיָּה אֱלֹהֶיךָ : אֱלֹהֵי אֲזַכְּרָהּ וְאֶשְׁכַּח עָלַי נַפְשֵׁי
 כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲרָרִם עַד בַּיִת אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹרָה
 הַמּוֹן חוֹנֵג : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשֵׁי וְתִהְיֶה עָלֵי הוֹחִילֵי
 לֵאלֹהִים כִּי עוֹר אוֹרְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ : אֱלֹהֵי עָלֵי נַפְשֵׁי
 תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר
 סִצְעַר וְתַהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ
 וְנִלְיֶה עֵרֵי עֲבָרוֹ : יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסָדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי
 תִפְלָה לֵאלֹהֵי חַי : אוֹמְרָה לֵאלֹהֵי סָרְעֵי לְמַה שְׂכַחְתָּנִי לְמַה
 קוֹדֵר אֵלַי בְּלַחֵץ אוֹיֵב : בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרָפוֹנֵי צוּרֵי
 בְּאִמְרָם אֵלַי כָּר הַיּוֹם אִיָּה אֱלֹהֶיךָ : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה
 נַפְשֵׁי וּמַה תִּהְיֶה עָלֵי הוֹחִילֵי לֵאלֹהִים כִּי עוֹר אוֹרְנוּ
 יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֵלַי :

תקון הצות

מִן שִׁפְטַי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְנוּי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ
מִרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲוִי
לָמָּה וְנִחַתְנִי לָמָּה קָדַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אֹיִב׃ שְׁלַח אֹרֶךְ
וְאַמְתֵּךְ הִמָּה יִנְחֹנֵנִי יִבְיֹאוּנִי אֶל עִיר קְדֻשָּׁךְ וְלֹא מִשְׁכַּנְוֹתֶיךָ
וְאִבְוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל שְׁמֹחַת גִּילִי וְאוֹרֶךְ בְּכַנּוֹר
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי מַה תִּשְׁתַּוְּחֵחֵי נַפְשִׁי וּמַה תִּהְיֶה עֲלֵי הוֹחֵלִי
לֵאלֹהִים כִּי עוֹר אוֹרְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֵלֵהִי׃

וּלְמַנְצֶה מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יַעֲנֶה יְיָ בְּיוֹם צָרָה יִשְׁנָבֶךָ
שֵׁם יְיָ יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח עֹזְרֶךָ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן
יִסְעֶדְךָ׃ יִזְכֹּר כָּד מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדִשְׁנָה סֶלָה׃ יִתֵּן
לְךָ בְּלִבְכָּה וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא׃ נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְרָא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ עֲתָה יִבְרַעְתִּי כִּי
הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קְדָשׁוֹ בְּנִבְרֹת יִשְׁעֵי יְמִינוֹ׃
אֱלֹהֵי בְרַכְבּוּיָאָה בְּסוּסִים וְאַנְחָנוּ בְּשִׁסִּי הוֹה אֱלֹהֵינוּ נִזְכֹּר׃
הִמָּה בָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ׃

סוּ לְמַנְצֶה בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ
יֵאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה׃ לְרַעַת בְּאַרְצֵי דְרָבֶךָ
בְּכָר גוֹיִם יִשְׁוִיעֵתֶיךָ׃ יוֹרוּךְ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹרוּךְ עַמִּים כָּלֵם׃
יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפּוּט עַמִּים מוֹשׁוֹר וּלְאֻמִּים
בְּאַרְצֵי תַנְחֵם סֶלָה׃ יוֹרוּךְ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹרוּךְ עַמִּים כָּלֵם׃
אַרְצֵי נְתָנָה יִכּוֹלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ׃ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים
וְיִרְאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֲרֶץ׃

ספר זכירה

קיא **הַלְלוּיָהּ** אֲדָרָה יְהוָה בְּכָל לֵבב בְּסוּר יִשְׂרָאֵל וְעַדְהָ:
גְּדוּלִים סַעֲשֵׂה יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל

חִפְצֵיהֶם : הוֹד וְהָדָר פִּעְלוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד : זָכַר
עָשָׂה לְנַפְלֵאֹתָיו : יִתְנוּז וּרְחוּם יְהוָה : מָרַף נֶתַן לִירְאָיו
וְיִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כַּחַמְעָשׂוֹ הַגִּיד לְעַמּוֹלָתָם לָהֶם
נִחַלֵת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂה יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל פְּקוּדָיו:
סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֹשִׂים בְּאֵמֶת וַיִּשְׂר : פְּרוֹת שָׁלַח
לְעַמּוֹ צֹה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְרוֹשׁ וְנֹרָא שְׁמוֹ : רֵאשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׁכָל טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תִּהְלָתוֹ
עוֹמֶדֶת לְעַד :

נוֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ כְּשִׁכּוֹר וְהַתְנוֹדָרָה כְּמַלּוֹנָה וְכַבֵּד עָלֶיהָ
פִּשְׁעָה נִפְלֵת וְלֹא תוֹסִיף קוֹם : וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא
יִפְקוֹד יְהוָה עַל צְבָא הַמָּרוֹם בְּמָרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָרֶמָה
בְּאָרֶמָה כֹּל דְּ שַׁע"פָּה יִיע"צָה :

נא **לְמַנְצָתָ** מִזְמוֹר לְדָוִד : בְּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר
בְּאֵל בַּת שֶׁבַע : הִגְנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ
כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי הִרְבֵּה בְּפִסְנֵי מַעוֹנֵי וּמַחֲטָאֵרָנִי
טָהַרְנִי : כִּי פִשְׁעֵי אָנֹכִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי יַגִּידִי תִמְיֵד : לֵךְ
לְבַדְךָ חַטָּאתִי וְהִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ
תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בְּעֵזֶן חוֹלְלָתִי וּבְחַטָּא יְהַמְתָּנִי אָמֵן :
הֵן אֲמַת חִפְצֵת בְּטַחּוֹת וּבְכַתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטָאֵנִי
בְּאֻזֹב וְאַטְהַר תְּכַבֵּסְנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשִּׁין
וְשִׁמְחָה תַגְלִנֶנָּה עֲצֻמוֹת דְּבֵית : הַסְתַּר פְּנֵיךָ מִרַחֲטָאֵי וְלֹ
עוֹנוֹתֵי מִחָה : לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ

תקון הצות

בקרבי : אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני . השכיבה לי ששון ושעור ורוח נדובה ותסמכני . אלמדה פושעים דרכיך ותטאיים אליך ישובו : הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך : אדני שפתי תפתי ופי יגיד תהלתך . כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : זבחי אלהים רוח נשברה לב נשברה ונדבה אלהים לא תבכה : המיכה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים :

קנו שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון והיינו כחלמים : אז ומלא שחוק פינו ולשונו רנה אז יאמרו בנים הגדיל יי לעשות עם אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו שגחים : שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב : הורעים ברמעה ברנה יקצרו : הלך ילך ופכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי :

עד אנה בכה בציון ומספר בירושלם תקום תרחם ציון ותבנה חומות ירושלם . אתה תקום תרחם ציון כיעת לחנה כי בא מועד כירצו עבדיך את אכנייה ואת עפרה יחננו . בונה ירושלם יי נדחי ישראל יכנס :

סיר ויכוח כנסת ישראל עם דודה ועושה שלום ביניהם על הסדר אלפיא בימא * חננו מולי וכבי המכס הטלם המקובל האלהי שוהל * חיים דבהן ז"ל ה"ה * מן ארס נובה וחחס בסוף מן גפת עול"כ חיים כהנה כלאשי חרוות :

דודי ירד קננו לרעות בגנים . להשתעשע וללקוט שושנים . קול דודי רופק פתחי תמתי . שערי ציון אשר אהבתי יא ליד דודי נפשי אשא . איך אשת

א. זְעוּרִים הוּא גְרוּשָׁה : מֵאֹהֵיטִי עַל לִבִּי חֲרוּשָׁה .
 וְעַתָּה הִמְלַכְתָּ אֶשֶׁת זְנוּנִים :

ב. תִּי אֵל תִּפְחָדִי כִּי עוֹד אֶזְכְּרֶךָ . וּמֵאַרְצֵי רְחוֹקָה אֶקְבֹּץ
 בְּיֹדְךָ . עוֹד אֶבְנֶךָ וְנִבְנִית בְּיַפְיָךְ וְהִדְרֶךָ . וְגַם
 אֶמְנֶה אֶת אַחֹתִי :

ג. דַּל כְּאִבִּי כָּל עַת אֶזְכְּרָה . אִיכָּה שִׁפְחָה תִירֵשׁ נִבְרָה .
 וְהִיא עֲתָה מִתְנַבְרָה . בְּשִׂמְחַת עוֹרִם וּנְטֹעָה נְעֻמִים .

ד. עֵי כִי אֲחִישְׁנָה עַת רְצוֹן . וְתִשְׁאַבֵּי מִיִּם חַיִּים בְּטָשׁוֹן .
 אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֲזוּיִם מִן הַצֹּאן . אֶרְצֵי גִזְרָה בִּיר אִישׁ עֲתִי .

ה. הִהָה אֲרוֹנִי כִּי בֹיֹתֵנִי . וּמִשְׁמִיִּם אֶרְצֵי שְׁעֵיר הַשֶּׁלֶכְתָּנִי
 בַּיּוֹם קָרָה הָעֵדָה בְּגֵר יַעֲטֹנִי . וְאֲשֶׁר בֵּיתִי הָיָה
 לְבוֹשׁ שָׁנִים :

ו. אֶל בִּישָׁף רִקְמָה וְשֵׁשׁ אֲחַבְשָׁף . וּמִשְׁבְּצוֹת זָהָב עַל
 לְבוּשָׁךְ . וְעֵטְרַת תְּפָאֶרֶת תִּהְיֶה בְּרֹאשְׁךָ . וְעַל כָּל
 כְּבוֹד יָפָה אֶת רַעֲיָתִי :

ז. רִטְמָא הִיכָל קִדְשֵׁי . בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים לְגִבְלֵי חֲרָשֵׁי .
 עָרוּ עָרוּ יִסוּד מִקְדָּשֵׁי . עָבְרוּ עַל נַפְשֵׁי מִיִּם הַזְּרוּנִים :

ח. חָץ יִפְלַח סְנוּר לְבָבָם . תַּחַת הַנְּחוּשָׁת אָבִיא וְהִבָּם .
 בְּנִיד מִרְחוֹק יָבִיאוּ עַל גַּבָּם : עֲתָרֵי בַת פּוּצִי
 יוֹכִילוּן מִנְחָתִי :

ט. טִי הוֹר אֶתָּה לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע : עַד אֵן לֹא תִהְיֶה
 צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ . תִּשׁוּבוּת לְבִישְׁנֵי בְּנֵי יִשְׁעַ : מְעִיל
 צָדָקָה וְרוֹב פְּנִינִים :

י. יִדוּת נַפְשֵׁי מַה תִּתְּאוּנֵנִי . צָדָקךָ גַּם אֲחַבְתָּךְ לֹא
 נִפְלְאוֹת

תקון הצות

נפלאות מני , לכן מיום גלותך גדרתי אני , בצפור
גודרת עובתי את ביתי :

כ לום יש הנאה מפשר חמורים , כי תשכח אהבת אשת
נעורים , לחצוב לך בורות כלם נשברים , ואין
בהם מים אך ראש פתנים :

ל כן הצדיק אבד עקב נפילתך , וימיני הושב אחר
מרוב אהבתך , לא נכנסתי בבית מיום גלותך לבל
אראה ברעתי :

מ לפי קנא לכבוד שכונתך , בעלוננו אדוניס זרים וזאתך
ובמקום מקדשך ונחלתך , שמו האשרים והחמנים
נ קם אלביש ושלחבת יה , ואשרוף בית עשו ובית
המצריה , אשכיר חצי מדם חקל ושביה , ותהי
זאת נחמתי :

ס פיר אבנה ושעריך ארים , ויסדתך סכיב בספירים
ושמתי כדכוד שמשותיך מאירים , ובני היצהר על
ראש גיא שמנים :

ע ורי עורי לבשי בדרך ציון , פי כניך אנאל עני ואכיון
עורי דברי שיר בבנין אפריון , השמיעני קולך
תחת אהבתי :

פ ני אל תשורי מראש אמנה , עין תשורך מראשית
השנה , וחמש הידות אלך למנה , כן דודי ברוך
בין חבנים :

צ וף רבש יזוב אמרתך ושיחך , תשכח ימיני אם
אשכחך , ולהעלות תמיד על רצון מזבחך , על

משכבי בלילות בקשתי :

ק וְלֵךְ שָׁמַעְתִּי מִחֶמֶד עֵינַי אֲשָׁאֵל מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ יִשְׁקֵנִי :

וְכִי־סִיחַ חֶשְׁקִי תִחַבְּקֵנִי נִגְיָה בְּנֹאוֹת דָּשָׁא וּמַעֲיֵן גַּנִּים :

ר עֵי לִבָּה נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים : שֶׁסְּ אֶתֶן אֶת דּוֹרֵי לֶךְ

אֶהְבֵּת עוֹלָמִים : כָּאֵח לִי אֲשַׁקֵּךְ נֶגֶד כָּל הָעַמִּים :

אֲנַהְגֵּךְ אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הַזֵּרֵתִי :

ש פְּתוּלֵיךְ כְּלָה צוֹף יוֹבֹן : וְעֵינֶיךָ יוֹגִים לֵב יִשְׁיֹבֵן :

שְׁנֵי שְׂדֵיךְ רְצוֹן וְשֶׁאֲכֹן שֶׁפַע חֲסִדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים

ת בַּעֲנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְּרָה לֶךְ יְדִירוֹת נַפְשִׁי וְלִיבִי

אֲחֲרֶיךָ הֵלֶךְ : אֶהְבֵּת נְעוּרִים וְכִרְתִּי לֶךְ : לָכֵן בּוֹאֵי

שְׂכָבִי עִמִּי אֲחֹתִי :

פ וּרְאֵה לֹת בְּגָדֶיךָ : נֶרְדֵּךְ וְכָרְכּוֹס שְׁמֹנֶךָ : צְרוּר

הַמּוֹד בֵּין שְׂדֵיךָ : פֶּאֶר וּפְכוּד כָּל עֶרְתִּי :

ת עַן לְשׁוֹנֵי שִׁיר בְּסוּד יִשְׂרָאֵל : עֵת יִשְׁמַתִּי יִשְׂרָאֵל

עַם אִשֶׁת נְעוּרִים : יְהִי כֵל תּוֹסֵף בְּרֵאשֵׁי הַהָרִים :

בְּשַׁעֲרֵי צִיּוֹן נַעֲוָף כַּזְּנִים :

ח לֹו גִּבּוֹרֵי כַח אֲחֵי אוֹלָאֵמִי : יוֹמָם וְלַיְלָה לְאֵל אֵל

תִּתְּנֵנוּ דָמִי : וּבָנָה צִיּוֹן וַיְכַנֵּם נְדָחֵי עַמִּי : מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת

אֶל בֵּית חֲמֻדְתִּי :

כ בּוֹד יִי בְּתוֹכָה לְמוֹפֶת וּלְאוֹת : הָאֵשׁ חוֹמָה אַרְוֹכָה

סָבִיב לְהִרְאוֹת : נָא חִישׁ גַּאֲלֵנוּ אֶרְצוֹן הַנִּפְלְאוֹת :

הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ בִּירַח הָאֲתָנִים :

אלהינו

וְסָהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב סִדְרָשׁ לָנוּ טוֹב

עָלֵינוּ כְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ כַּגֵּל אֲבוֹת שַׁעֲשׂוּ רַחוּךְ נְבִי בִּיתְךָ כְּכַחֲלֵה

וְכוֹן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּנֵינוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהַשֵּׁן כְּהַיִּים לַעֲבוֹדָתְךָ

תיקון הצות

ליום בדוכנס לשירן ולומרן והשג ישראל לכוהים וחס בעלה ונראה ונסתחזה
לפניך : יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שבעלה בשמחה לארצנו ונעטנו בנבולינו
ועם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידן כסדרן ומוספין כהלכתן :
(אח"כ תאמר פרק ראשון ממסכת תמיד)

א בשלשה

מקומות הכהנים היו שומרים בבית היקדש - בית
אבטינס ובית הכיכר ובית המוקד - בית אבטינס ובית
הכינוז היו עליות והרובי היו שומרים גם : בית המוקד כיפה ובית גדול
היה מוקף רובדין של אבן וקבי בית אב היו ישיבים גם ומפתחות העזרה בידם
ופרחי כהונה איש כסותו בארץ לא היו ישיבים בנגדי קודש אלא היו פושטים
ומקפלים ומניחים אותן תחת ראשיהם ומתכסים בכסות עצמן - אירע קרי
לאחד מהן יוצא והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה ונרות היו דולקות מכאן
ומכאן עד שהוא מגיע לבית העזרה ומדורה היתה גם בבית הכסא של הכבוד
מה היה כבודו מצאו נעול בידוע שיש גם ארס פזוח בידוע שאין גם ארס -
ידר וטבל עלה ונסתפג ונתחמ' כנגד המדורה וצא וישב אכל אחיו הכהנים עד
שהיו השערים נפתחים יוצא והולך לו : ב מי שהוא רוצה לתרום את המזבח
משכים וטובל עד שלא יבא הממונה וכי באינה שעה הממונה בל לא כל העושים
שות פעמים שהוא בא מקריא' הנבר או סמוך לו מלפניו או מאחוריו הממונה בל
ודופק להם והם פותחים לו אמר להם מי שטבל יבוא ויפיק הפיסו מי שוכה וכת
בו : ג נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה
ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם ונחלקו לשתי כשות אלו
מהלכין בלכסדרה דרך המזרח ואלו מהלכין בלכסדרה דרך המערב והיו בודקין
והולכים עד שהם מגיעים למקום עושה חביתין הגיעו אלו ואלו אומרים שלום
הכל שלום העמידו את עושה חביתין לעשות חביתין : ד מי שוכה לתרום
את המזבח הוא יתרום ואומרים לו הויזהיר שלא תגע בכלי עד שיקדש ידך
ורגליך מן הכיור והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של
כבש ואין ארס נכנס עמו ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערכה לא היו
רואין אותנו ולא שומעין את קולו עד שהיו שומעין קול העץ ששעה בן קטין
מוכני לכיור והם אומרים הגיע עת קדש ידיו ורגליו מן הכיור - נטל מחסת
הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הגחלים הילך וזה מן המאכלו הפנימי
וידר הגיע לרצפה הופך פניו לצפון הולך במזרחו של כבש כעשר אמו' - נבר
את הגחלים על גבי רצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנו זבין גם
מזרחת העוף ודישון מזבח הפנימי ודישון המזורה - (עד כאן תיקון לאה)
אחר כך יעשה תקון הנפש כאשר יתבאר בס' ד בשער ב' וילמד אח"כ עד
אור הבוקר כנוכר בהקדמה ומוז לעמוד חנות לילה אפילו מי שאינו
יודע ללמוד תורה והוא ירא שמים יקום בודיוק לעבודת בוראו בחנות לילה

לקונו על גלות השכינה וחורבן בית המקדש כנוכר שהוא תקון למה ורחל
 אח"כ יתיר תהלים או שאר תפלות ותחנונים לפי יכלתו עד אור הבוקר ואז עת
 דכון ותפלתו רצויה והקב"ה עם כל הכדיק' שומעין בקולו כנוכר והקב"ה מושך
 עליו חוט של חסד וכן משמע בזהר בפרשת אחרי מות וזהר גדול עמוד קכ"ב
 וזהר קטן דפוס מנעבה דף ס"ח ו"ל דנעי בר נש מרחימותא דקב"ה למיקם
 בכל לילה לאשתדלא בפולחנא עד דאתער צפרא ויתמשך עליה חוטא דחסד
 דתניא וכאה חולקיה דההוא בר נש מרחימותא דארחוס ליה לקב"ה דהכי ענדין
 וכאי קאוט דמרחיין ליה לקב"ה בנין דעלמא מתקיימא בנייהון ושלטין על
 גורין קשין דלעילא ותתא בנין דיתקיים עלמא בנייהון עכ"ל פי' על הוזהר
 הכ"ל כריך כל אדם לעמוד חנות לילה מאהבת הש"י ולעסוק בכל עבודת הש"י
 כל אחד לפי יכולתו הן בתורה הן בתפלה ותחנונים עד אור הבוקר והן מדעלין
 כל גזירות רעות וכל העולם מתקיים בשבילם וחוט של חסד מושך עליו ביום
 ומלאכים שומרי' אותו תמיד משמעו מדאמ' בפולחנא סתם ולא אמר לאשתדלא
 באורייתא כמו בשאר מקומות של הוזהר שאע"מיה אע"פ מי שאינו יודע ספר
 יקום בחנות הלילה ועסוק בתפלות ותחנונים ומזמורים כי אז עת רצון וחוט של
 חסד מושך עליו ביום וכתרא מבני היכלא דמלכא וצבטלין גזירות קשות ורעות
 וכל העולם מתקיים בשבילו ואשרי חלקו מי שארבייל עבדו לזה מובטח לו שהוא
 מומן לחיי עולם הבא ויובה לחוות נכונם ה' ולבקר בהיכלו בג"ע העליון
 ולטוב הכסף לכדיקים לעתיד לבא - בילא"ו סליק
 גשלים תיקון חצות לילה - בעזרת האל נורא עלילה - בו בשמחה
 ובגילה - בשמחה וצהלה :

ענין עה"ז סגולה שלא ימות מהרה יוהר מזה שכתב בש"ע מהג' מה'
 פי"ב משקראקא שלא ישנע באלו הימים ח' ניסן : ה'
 ח"יר : ד' סיון : י"ח תמוז : ג' כ"ד באב : ו' אלול : ב' ג' ג' : ג' חסון :
 ב' בכסליו : ד' שנת וי' בשנת : ח' אלול והס' ג' ימים בשנה שאם ישנע אפילו
 בשבת לא ישלים שנתו : עוד מ"כ המשניע את חבירו לא ישניע אלו ימים
 שאם ישנע לשקר ימות המשניע **א'** ניסן : ה' ח"יר : ד' סיון :

מ"כ מי ששנע אפי' בשבת או יתענה כל ימיו אותו יום בשנה ובתב שס עי
 שנשנע כי רב או בס"ת אין לו כפרה עולמות :

סגולה שלא יעשה עבדו לא ח"ג ולא סומא ולא אלם ממעשה בס'
 רכב אליהו מה שאירע בימיו באשה אחת יושבת עם חדרותיה
 ומספרים בענין של דין וחשבון נעה"ב ופתחה אשה אחת בדרך שחוק ואזרה
 ואני נבואי לפני הדין נב"ד של מעלה וישאלו אותי למה עשית כך עבירות ואני
 אעשה את עממי אילמית ולא היו ימים מועטים עד שנעשית אילמית עד יום
 מותה וכן מוכח במ' פ"ה א"ב אגב שהדיבור עולם למעלה ושישה רשם :

ענין עה"ז

ג' לכן אחו"ל אל יסתח פיו לסטן כי סגולות הדיבור פועל וזוהר פ' וישלם ע"ש -
 והעם כי למה יש לשדים קנאה ושנאה על אדם דע במאל הדיוס כל הכתוק
 שתאוו שיהיו כולם ניתוקין וכן אנשי בעלי מוס או גבן ארזק או תכלול
 ושואים לאחרים שלמים בטבע וכן העני לעושר וכן ע"ה לת"ח ואית' כל
 הפוסל בזומו פוסל וכן הדבר ברוחות וכו') : ובתיקוני זוהר חדש אית' טעם
 אחר שכל מעשה בראשית נתנו חלקם בבריאתו של אדם כשדיבר הקב"ה עמהן
 ואמר נעשה אדם וכו' חוץ מהמזיקין שקטרגו וכו' ולכן עדיין שואלין לאדם :
 (סגולה שלא להס' לכל לבריות עממות כי הוא ממשיך רוח הטומא' החוסף עליו
 ולא באשה נאה אפי' פכיה ובא"ת ולא בבגדי כבש על אשה ולא בשום בהמה
 וסיה ועוף בשעה שמוקקין זה לזה ומאשה נדה וזוהר מהמקשה עצמו לדעת ע"ל
 מענין זה : וסגולתו ירגיל לשום עיניו בדבר קדושה ואו ממשיך קדושה ונותן
 הארה גדולה לד' בוויין וטוב להסתכל בשמים לראות מעש' ה' ע"ל ענין קימה
 ויתדבק עם ת"ח ועם אנשים כשרים הן בסעודה ואפי' בנה' כוודין ובדרך
 ובכ"מ כי שכינה שורה בין אנשים כשרים בחיייהן ובמותן כמו שזכינו בס"ח
 בצדיק אחד שהי' נקבר בין רשעי' ובא בכל לילה לקרוביו ולאזהביו וכעק שיזאלו
 משם והעם שהן מונעים מלהודיע סודות התורה והוכרחו להוציא משם ולקבור
 במקו' אחר ע"כ יש נוהגין לקנות מקום בנתיב החיים בהיותן בחייה' אצל אנשים
 כשרים . וגם סגולה כשמתפללים בבית של מת ולומדי' תורה ודקה גורמין
 שלא להתקרב הסטרא אחרת אחרי מותו . וגם מזכיר בחסיד ר' עמרם וכו' וכן
 להיפך הרבה רעות כמשכו במסיבת הקלים ובושבי לצים : סגולה מי שנלבו
 קמיד כער על גלות השכינה וזכה לכ"ת ועיי' מ"ש האר"י ז"ל על הרב מה'
 אנרהם סג'ל שחיבר תיקוני שבת ובלבד שיכווין לבו לשמים ולא להתפאר ח"ו -
 וגם יקבל עליו עול גלות באהב' ונפרע בגלות המר הוה שזאו עלילות שקרים
 פתאום בעו"ה וזוהר בראשית היכל ד' שם יושבים אנלי כיון וירושלים וכל
 הקדושים על ק"ה ע"ש באריכות מגדל שחרן ובנקמת הגולמים והרצחנים) :
 סגולה שלא לער שום ברירה כי הוא מכניס עצמו לסכנה ואפי' שום ח' ועוף
 והוב' בס"ח מעש' באד' אח' חשוב שנתאכסן אצלו האר"י ז"ל ועשה לו כבוד גדול
 א"ל הרב ז' למה דבמול אשלים לך בעד עונתך והשיב לו שהי' לו זכים ואח"כ
 נעשית אשתו עקרה אולי ימצא מ"ו לה תרופה א"ל דסיבה שלך עבור שהי'
 בביתך שולס קטן והיו התרנגולים קטנים עולים ויורדים לשתות . ופעם
 אחת אמרה אשתך שתסיר הסולם משם ומאז שהוסר הסולם היה להם צער
 גדול ועלת כפופם לפני הש"י ועיי' כגור עליה להיות עקרה וחור הבטל
 הסולם למקומו הראשון וחזרה ללדת . וכן בנמ' חגיגה מ"ד על כל אלה יבוא
 אלהים במשפט זה הרוקק בפני חבירו ועיי' בס"ח סי' מ"ד מעשה ע"ו :

וסגורה

תקום

תקום הי"א ר"ת אם ירצה השם . וסגולה לומר זה בכל מס"ו
לקנות או למכור או בלכתו בדרך וכל כו' בגמרא ש"ס שגור בפיו ורעו . מקרא
ע"פ ה' יסעו וע"פ ה' יחכו . ויאמר אני בטוח בה' שישלח לי הש"י מנוחותי
וצרפי סג' יברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה . וכן להיפך אם אירע לו איזה
רעה או הפסד ח"ו יאמר מאת ה' היתה זאת עבור איזה חטא והתפלה ע"ז עיי'
ש"כ ובקיצר של"ה דף ח' ובוהר כתב כי מיד שהוציא מפיו שמועה לש"ס בזה
מאלק כל חצובי שלא תשרה באתו מכה או באתו מעשה :

ועונש

לזה שאם לא יאמר כך לא יכלה מעשה באלים אחד שאמר
למחר אשבעם ארוסתי בחופה ואדבק בה ח"ל אנשים אמור
אז"ה והשיב אם יגזור או לאו אני אשב עמה וכך נעשה נכנס עמה לחופה וישב
עמה כל היום ובלילה עלו שניהם למטה מקודם אויך עם ארוס צו מתו שניהם
למחר מצאו שניהם מתים אמרו קושטא אמ' בן סירא בלתי עלתא לביניא ולא
ידע מה מסי' ליה לכן טוב לומר כל פעם אז"ה : **שוב** מעשה באלים אחד
עשיר והיו לו קרקעות הרבה ולא היו לו שוורים לחרוש מה עשה נטל האים
כיום עם מעות בידו והלך לעיר אחרת לקנות שוורים ופרות ודרך פגע בו
אליהו ושאל לו להיכן אתה הולך ח"ל לשוק זה לקנות שוורים ח"ל אמור אז"ה
ח"ל אם יגזור ח"ל הרי המעות בחקי ח"ל ולא בהכלתה יהיה . הלך לאותו
מקום ונטל ממנו את כיוסו בדרך וקנה שוורים ולא מצא מעות וחזר לביתו בפתי
כפס . שוב הלך לביתו ונטל מעות אחר והלך למקום אחר שלא . יפגע בו
אליהו ופגע בו אליהו וכדנה כוקן ח"ל להיכן תלך ח"ל לשוק זה לקנות שוורים
ח"ל אמור אז"ה והשיב לו ג"כ כך כדלעיל . וכשנא בדרך כתן לו אליהו שניה
ונטל הכיס ממנו וכשהקך משנתו לא מצא מעות וחזר לביתו פעם ג' ונטל
מעות אחרים בידו והלך לשוק אחר ופגע בו אליהו וח"ל להיכן תלך ח"ל לשוק
זה לקנות שוורים אז"ה ח"ל אליהו לך לשלום ולהצלחה מיד חזר אליהו לו כל
המעות חף הראשונים והכפיים לכיסו והוא לא ידע מאומה . וקנה שוורים
בק' דינרין וכשפתח השק מצא שם גם מעות הראשונים וקנה שם שוורים ופרות
ואח"כ מכר מזה למלך בלא דינריו והבזרהויה הרבה לכן זהר כ"א לומר כל
פעם אז"ה ועי'ו יכליה) :

סגולה

כשהעני מקבל עניות באהבה ובחביבה אין אור של גיהנם שולט
בו ושכרו גדול מאוד ומצויא ישועה לעולם :

וצדיק

שקיבל מאהבה יראה זרע ויארץ ימים ושכרו גדול ממעשה
דנחום איש גס וזשעל כל דבר אמר גס וזשעל . וכמעשה
בר"ע שלא נתנו לו פונדקי והלך ולן ביער וכו' וכמעשה בר"א בן פדת שהיה עני
גדול ולא היה לו מה לאכול אחר הקות דם והיה אוכל שומים קלופים והיה
מקבל באהבה מהש"י : ובגמ' סוטה המקבל יסורין באהבה כאילו קיים כל
התורה

ענין עה"ז וסגולת מצוה

התורה ומוחלן לו עונותיו - זע"פ הסוד הוא מתיישב כמו מוהמא דס"א ויעהר
 מפשעיו ויהר מבאן ואילך שלא יחטא וימאוך עליו ח"ו עוד הס"א ויבטרך
 לסבול עוד יסורים רעים להסיר הוהמא וכו' - וחלילה לאדם שיבעט ב'סורין
 הן בנפשו הן בממונו ויאמר תמיד ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מ : (ובגמרא
 דרש אודך ה' כי אנסת בי מעשה שכי בני אדם שהלכו במפינה עם סחורם
 ולאחד ישב לגוקן ברבולו התחיל לחרף ולגדף לימים שמע שטבע ספינתו בים
 עם חבריו והתחיל ליתן שכח והודיה להס"א וכו' : וב"י לעב"ד יסור יסורני
 יה ולמות לא נתנני פי' ע"י שאלח עלי יסורין ע"י ולמות לא נתנני כדלעיל) :
ד"ש ימים מיוחדים בשנה שאלוהי ה' מביאים יסורים וביחוד על בני
 אדם המבטעים ב'סורים ע"כ יזהר האדם מלהקויו בהם דם : ואלו
 הן הימים : י"ו חסון : ה' שבע : י' אדר : י"ג ניסן : כ"ט אייר :
 ע"ו כ"ו סיון : כ"ה כ"ו תמוז : כ"ו אב : י"ב אלול : גס ע"ל
 בענין רפואות מומן הקוד :

סגולה

ג"כ באלו הימים יזהר שלא ילכו הילדים יחידי חף ברחובות
 ובשווקים כי אז הרוחות מכזין בעולם ויש להם רשות ח"ו ליכנס
 בילדים : גם באלו ימים יש רשות לבעלי עינים רעות ליתן עין הרע
 בתינוקות או במזון חבריו : וסגולתו לכסות הילד באלו ימים ברחובות
 וראייה מוהר שכן עשה הקב"ה לישראל בפני בלעם כך מ"כ : עוד מ"כ
 סגולה שיאמר בכ"י אותן י"א פסוקים המתחילין בגו"ן ומסיימין בכו"ן והן
 טובים מפני כשפים ועין הרע ותמצא במעמדות ליום א' בסופו : גם סגולה
 לאשה עובדה כשהיא אומרת הפסוקים הנ"ל בכ"י תהי' בטוח דלא שליט עיני
 ב'ישא על הילד זה) :

סגולה

לזהר בכל סעודת מצוה שיהיו עניים ואביונים ואם לאו אז
 מתעורר הקטרוג מלילית הרשעה ומס"ס עד שמביאים יסורין
 על בעל הסעודה וכאיהי במד' מאברהם ומאיוז ואם מומן עניים או הקטינה
 נעשה סניגור ועיין במ' תכומא פ' האוינו מעשה באה ע"ו ואני קצרתי :

סגולה

גדול השלום דאח"ל אין כלי מחויק ברכה אלא השלו' וראיות
 מרובות ע"ו ואין להאריך בו : **אך** עון שנאת חנם
 הוא גדול מעון ע"א ג"ע וש"ד - וסגולתו לזה לתקן שלא יקלל לאדם
 כי ע"ו מסכן נפשו ונפשות אנשי ביתו וגורם רעה לעצמו כדל' בווהר קדושי'
 ע"ס באריכות שאין לו נשמה מאורש קדושה כי אם מאורש של הס"א ויש לו
 לדאוג על הדבה פורעניות ח"ו - וירגיל עצמו בצרכות על כ"ד אכילה
 ושתיה וכן לבשר בצורות טובות והמרגיל לבשר ח"ו בצורות רעות ולהוציא
 דבה או גם תפלתו אינו נשמעת : וקללת חנם לא די שלא חל עליו אלא יש
 לאדם זה שכר טוב כדאיתא בירושלמי פאה ע"ס - ולאדם זה המקלל יש לן
 גונא

ויזהר

עונש גדול כדלעיל . ונמ"ח כתב שלא יקלל אפי' לעכו"ם :
 מלקלל או לזנות ת"ח כי אין לו כפרה ואף יזהר מלשמוע מכת
 זו המדברים לשה"ר או מגנות ת"ח או על אדם כשר כי על ידי
 דברים אלו גורמים סכסכים מפשיטין מעליהם את העור ומועורין נחשים
 מכל חדרי גיהנם . וכן יש משחיתים הנמוכים על מי שמקלל לעצמו נכעס
 או באיזה שנועה או ע"י זריקת כלי בחמתו שהוא פעובד ע"א ועי'ו באים כרוץ
 עליו ועיין יותר בזה פקודי . גם יזהר אף שלא יקפיד לת"ח כי חמתו נחש
 וחמתו מות ורצונו חיים :

סגולה

לאדם המוכה לרבים או המוכה לחזירו לדבר מצוה שכרו כפול
 בע"ה ובעו"ה וראייה מזה תזריע ר"ח ור"י הוה אולי באור
 לכן יש להוכיח לחזירו נסתר כשרואה בו דבר עבירה ולא ברבים
 ויזכיר אותו בדברי רבים ועי'ו וכנסו דבריך באומו ופי' שם על קרא יש כדק
 אובד נדקו וכו' וק' ופירושו הכי כשרנו החטאים ודריק א' בניהם ואין מוכיח או
 הכריק נענש ע"י וכו' ע"ס : וכן המשיע לחזירו במצוה כאילו עשאו סכ'
 ויקח משה עצמות יוסף עמו וכו' : סגולה העושה המצוה תמיד בשמחה או
 הוא אהוב מאוד לפני הש"י . וע"כ כתב בזה חדש כשיגיע צנו לכלל י"ג
 שנה מצוה גדולה לעשות משתה ושמחה באותו יום ונקראת פעודת מצוה אס
 הבן דורש : יזהר האדם מלומר מצוה זו אכי אעשה אלא יעשה בלא אמירה
 כלל שחא יקמרג השטן) :

ואיתא

בזה פ' ויקרא מכל מצוה נעשה מלאך אחד שמלמד עליו וכוונת
 וראייה ממעשה בחסיד אחד שהיה דר בכפר קטן ולא
 היה לו שום ספר רק מסכת חגיגה והאריך ימים ולנסוף קודם מותו כתלבס
 אותו מס' בדמות אשה והלך לפניו עד שהביאו לב"ע :

וכן

הוא להיפך כשעושה עבירה וכו' ואותו שר מתלבס בדמות אשה וכו' :
מ"ב כיון שהאדם מונה עם אשה אחרת או נכרא השד בדמות
 אותה האשה ובהגיעו זמנו להפרד מע"הו בא אותה האשה ומלפפתו ומוליכו
 לגיהנם : (סגולה גדולה כשהאדם יש בו מזה או שמעט דיבורו אפילו
 בדברי חול ומעשה בחסיד שכתנלה לאחר מותו ושמעות ראשו וייקנו מאירים
 כאבוקה גדולה ושאלו לעה וכיתה לזה והשיב ע"י שהייתי כל ימי ממעט דיבר
 של חול : סגולת המצוה כתב האר"י ו'ל המצוה נרשמת במצח האדם באות
 אחד מן כ"ב אותיות ונבלעת בפנים משא"כ נדקה אינה נבלעת בפנים בסוד
 ונדקתן עומדת לעד . וכן העבירות נרמזים במצוה שאש שמור וע"י התשובה
 מסלק . ולת עומדת קרי אינו נסתלק בלתי עבילה והכל מראה באדם
 בסרטוטין במצח שלו וזה אחרי מותו והקדושה תרחק ממנו והטומאה גוברת .
 ואלו

ענין עה"ז וסגולת מצוה

ואלו הימים כ"ו שהרשימה במזמור אס אשתו מעוברת ממנו יהיה הולך בן עמי פנים אלים ובעל זרוע ומוסר ממון של ישראל וכו' ע"ש) :

סגולה

הדובר אמת ומתרחק משקר אינו נבשל לעולם ממעשה פעם אחת הוה בחור חשוב מיחוס ארץ ומנערוקות הלך אחר שרירות לבו ועזב יחוסו ויפא וחיבר לכת חזרי נכדים עד כי גדול מאוד ויהי ביום ההוא ותחל רוח ה' לפעמו בלבו להשיבו ליחוסו והתחיל להתחרט על מעשיו הלך לפני ר"ם בן שטח וא"ל ר' אבי אבי אמרתי בלבי לשונ. ויען לו בני שב לימיני אל הנך כי בדבר קל אמרתי לך תרופה למכתך. ויאמר השגעה לי שתקיים ושבע לו. ויאמר לו קבל עליך שלא תדבר שום דבר שקר וקיבל עליו.

ויהי בימים הלכה אשה שכינתו למרחץ וגבר יצה"ר לו והלך וגנב כל מה שמצא בביתה מכסף וזהב ובצאתו מביתה אמר בלבו אס הבא האשה מבית המרחץ ותצטק ותנכה מה אבי אשיננה זה אס אמר אינו יודע א"כ הריני משקר בשבועתי ובתשובתי ועי"ז הלך והשיב הכל מה שלקח ממנה : עוד ראוי מגמ' ג"ק ג' לא אמרו אמת ונאבדו מהע"ב מרגלים ודואג וכני המון הבשרותי. וכן כשאלה רואה שנים מדברים אחיה סוד לא ישאל מהם מה מדברים שמא לא ירכו לגלות ועי"ז הוא הגורם שיאמרו לו דבר שקר מענין אחר :

סגולה

אס אדם הולך בלילה ומתפחד או כשצאה לביתו יקח קצות מהצנד שלו וינער לארץ : סגולה גדולה הנוהג במדת ג"ח ומלוה לעני בשעת דחקו ושמעתי פירושו מאי דחקו ואמ' בשעת צרכו לא שהוא עצמו בדוחק ואעפ"כ מלוה לעני. וכן פירושו כי נתן מלחמו לדל שהוא עצמו חפץ וצריך לו :

וכן

כתיב מלצ"ד עולת הנקר ר"ת מלוה לעני בשעת דחקו כאילו הקריב עולה. וכן סגולה כשאלה נותן מעשר מכל ריוח וכו'. וכן מצוה שיהא אדם מעשר כל ימיו ר"ל שיאכל ע' ימים ויתענה בעשירי והסימן והעשירי יהיה קודש ואס חל בשבת או צי"ט א"כ להתענות ומ"מ ימי השבוע נקשב ולעולם יתחיל למנות מר"ה וא"כ י"כ יום י' וכן ינהוג כל השנה כולה : גם מצוה לשמוע ברכת חתנים בשעת חופה ולענות אמן ולהדר אחר מצוה זו ועי"ן בס' ד"ח סודות ע"ז) :

סגולה

מי שנעשה לו נס פגון שניצול מליסטים או מאש או ממים וכיוצא בו כגון שהי' חולה וכתרפא אוי חובה עליו לתקן איזו דבר טוב שמעשה זאת במקום קרצן תודה כמו שאנו אומרים מומור ק' בכ"י ולכוין בו פאילו מבית תודה בבית ה' כי אין בעל הנס מכיר בניסו שעושה הקב"ה עמו ועי"ז נוהר פ' אמור ובהקדמת ספרו הרב מה' אברהם בעל מהכר שבילי הלקט מביא מעשה ע"ז וכו' - ולא יהא ח' ומכפוי טובה ועי"ן בס"ח ענין יפה מאי אחר עשיר שהי' מקבל עניים בסכר פני' יפות וון אותם ועי"ז ובה לבנים טובי

ת"ח ע"י שעשה מעשיו לש"א ויש כוהגין להתענות יום זה ועושין צדקה כ"ע"י
כס מכין לו מזכותיו : (סגולה לפשות לונס מאיזה פורעניות יקיים זה
כשיזדמן לו עני פתאום יפרנס אותו שמה אף שיאמר לו בצמצום ממעשה בנ'
בהר ובמר' שנת : סגולה קודם מותו לראות השכינה ע"ן בענין מיתה וכו'
לכפרת עון כשארס שומע לת"ח שיאמר ודורש ועונה אמן יס"ר

סגולה

בכוונה במד' משלי : גם השומר שנת כהלכתו : והאומר
השיבה או יסיר בכוונה : והמעביר על מדתו . והנוהג התבדלות והשומע
מוסר והעוסק בגמ"ח : וכד סליק לפוריא יאמר שרי ליה מרא לכל מאן דזיער
לי . ע"י קביעות עיתים לתורה דורשי רשומות נתנו סימן על זה א"ו
תשכיל פי' ילמוד תורה ותפלה נח' שעות : א"ו תכלית במשא ומתן : א"ו
תישן ח' שעות כ"כ של"ה והכל תלוי לפי האדם הרוצה לעבוד הש"י :

סגולה

עוד לכפרת עון מ"ב שיאמר וידו"ע"פ יסוד של שם מ"ב בכל
ער"ח ועי"ת ופיוס תענית כזה : אשמתי במצותך י געלתי
יראתך : תיעבתי צדקותיך : קרבת ירחוקיך : עיויתי שקרתי עזאתי
כתיבותיך . באצתי גערתי דוברי יקרתיך . כחשתי שררותיך . צדת שהור
קוצמותיך בחקתי . תורת גדולתיך . חללתי קדושי : בריתך עפלתי
נועם עדותיך : יאצתי גלות : לחיטותך פשעתי י ולולתי קריביתך שחיתי
קללתי : ועדותיך בררתי . יראי תורתך . ויכוין בלב לבל שם משם
מ"ב . באשמנו לא יאמר אשמתי רק אשמנו כ"כ בס' הכוונות :

סגולה

גדולה מי שנוהג להשמר מהחרס א"ו בס' סודי הארוים כל
עניניו שצורה אט עבר אדם בספר לא יגלה אליהו חוץ
מעובר חרס הוא מכריז ומגלה וכאילו עבר על ה' חומשי תורה ונביאים
והטעם חרס גמט' רמ"ח שהוא ככנס ברמח איברים כי ר"ת וס"ת מסוף חמ"ס
ח"ת גמט' חרס ואין מועיל בו תשובה ודנו כמו בא על א"א ס"ח . ואף אותו
הבית אשר שם העצרת חרס סופו להיות חרב ועיקר הגרם לזה החטא ע"י
שעבר על לאו לא תחמוד ועביר' גוררת עבירה : ואית' מי שהוא בחרס למט'
יום אח' או למעלה ל"יום ואם למטה ל"יום או למעלה שנה ואם למטה שנה או
למעלה עולמות : ע"כ כ"א יזהר מלהקל בחרס ח"ו ויראה שלא יהא מנודה
ח"ו בנ"ד של מטה וק' בנ"ד של מעלה כי כל זמן שהוא מנודה תפלתו אינו
נשמעת וכשמתו נע וכד מחוץ לפרגודא קדישא ובקל יוכל להמוק כי הוא כהפק'
מוט . ובאם שאשתו מתעברת באותן ימים או יהיה הולד מהפושעים ומהמורדי'
וסגולתו לזה כתב האר"י ז"ל שיבחר יום אחד להיות פגוי מכל עסקיו וישב

סגולה

על הארץ במנודה ויהודה כמבואר בש"ץ .
המקיים שותפות ועושה כמו ישאכר וזולן וכתב בעל ש"ט ששמע
מרבנו מעשה באדם אחד שעשה שותפות עם ת"ח כמו יס"ו .

ענין חרם ורע עין

ובשנפטר החכם זכה חזירו עליו ואמר זכור מה שהסכמנו בינינו והעידו ע"י
שראו למת ששחק והרכין ראשו להודות לו על הענין ועל דבריו והבו פירוש
דריקים אף במיתתן קרוין חיים

כתב בש"ע האר"י ל"ל כל מי שאינו עומד בממונו לת"ח יהי' צונן התחיי'
נפל ובס"ח"ל האריך במעלת המחויק פ"ח בממונו וסיים כסס
שת"ח אינם מתים ע"י מלאך שמאל בסכין פנוס רק ע"י מלאך גבריאל כך
המחויקים לת"ח ובש"י כיוולין מביהנס וכו' ע"ש באריכות :

יזרה שלא יכה מצרי עין כי הוא גורם רעה לעצמו וגורם לאחרים
ולפעמים כשימות האוכל אכלו אוי' בגרמיה ליליה הוא מת וצריך
לעשות תשובה ע"י . ועל זה אמר שלמה ויש עושר שמור לבטלו לרעתו .

ובגמ' תענית במעשה דנחום איש ג' דפגע ביה עמי אחד וכו' ע"ש : וז"י
פירוש הפסוק צדיק אוכל לשבע נפשו אפי' אוכל מעט . אבל מי שאוכל מן בטן
דשעים והוא צרי עין אפי' אוכל הרבה מ"מ אינו שבע כי והוא הכלל מי שאינו
יכול לשבע נפשו ק"ו לאחרים והוא שמצדו גבי נבל שלא רצה לשלוח למלך דוד
מנחה מוצחו וגרם רעת לעצמו שמת במגיפה ע"י עון זה . וגם גורם גלות
לעצמו וזה שמת לכן יתן לאורח לאכול בעין יפה ובדבר מעט הוא יהי' שבע) :

מאכל וקניס יהי' קל ומעט ועוב לאכול ג"פ ציוס ומאכל חס ורטוב
ומתוק ויזהר ממאכל קר . גם חלב עזים עם מלח ודבש טוב
להם לשינה : **ואם** לא יוכל לישן עוב לאכול חזרת מבוסלת ובתבלין וכ"כ
באלינוס הרופא ושמעתי שחזרת רפואה ג"כ לחולי שאר באק :

יזרה כל אדם מו' דחיות אלו . שבעת שקר דוחה ק' זכיות . חילול
השם דוחה ק' תפילות . ביווי ת"ח או ביווי פורה דוחה י' שמחות של
מצוה . כיבוד פה ק' ברכות . לשה"ק' תשובות . מחלוקת ק' פרנסאות וזו
קשה מעון עגל דאח"ג בג' מקומות ויתר הק"ב על ע"א ולא על מחלוקת
וראיי' מקרה :

אם זאת לידע אם חסידו א"ה ישלם חלק עה"ב עיי' בגמ' חלק ומנוח
שם הכי חסידו א"ה השומרי' מצות צ"ג דווקא ואחו"ל אעפ"כ אינו
דומה מצוה ועושה וכו' ע"ל באות ו' מצות צ"כ : יזהר האדם בענין נדרים
ואפי' בעת צרה שלא יכיל ח"ו כי דיכיס רבים חלוקים צוה ואף שמקיים שמה
משהה נדרו כ"כ בס"ח ויאמר הכל בלי נדר : יזהר שלא יאמר אדם רחמנא
ירחיק אותי מן החטא לא ירחיק החטא ממני שג' הרק ממני פשעי ילקוע
תהלים) : יזהר האדם שלא יתפאר בתעניתו וגם לא יגלה שהוא בתענית
ביום מנוחה באשה אחת שהיא אומרת כן לפני צ"א כשהיה בתענית ולאחר
מיתתה יבא דם מאוכה ואחו"ל זה בא ע"י שהיתה מתפארה בתענית שלה .
דרי"א מביחין לזה הדלת מביהנס על אונן כ"כ בירושלמי : אבל האדם שמתענה

מחוס תשובה מותר לומר עיי' צהלכות קטנות : הרוצה להלך בדרכי היראה
 יזהר שלא להרוב אפי' חסו' זרי' על חסו' כמו שמוהר ב' זוהר פ' יתרו ואפי' דבר
 המזיק לבדיות כגון נחש ושמיית אם אינו רודף אחריו להזיקו . ואפי' חיות
 טמאות שלא לכורך ואפי' אלמות ועשבים והעטם כי כולם נכראו לכורך . וק"ו
 שלא לכהוג בזיון אדם לחבירו וק"ו לת"ח כי עונשו קשה ע"ל וזוהר פקודי
 מאריך בזה הענין ע"ס : (גם) יזהר כשעני נותן שלום לאדם עשיר או מיד
 יענה לו שלום ואם אינו משיב לו נקרא גולן ועונשו קשה מאוד :

סגולה כוראה האומר פיועים וקרובץ בשמחה ובכוונת הלב כי בכל פיוץ
 יש סודות כפלאות וכולם נכתבו ע"י ע"פ עצת מלאכי מעלה
 שגלה לה"א הקליר והוא סידר ע"פ אבג"ד וע"פ תשר"ק וקבלה זידינו מפי
 זקנים וחסידים מי שמקיל ואומר אינו חיוב כ"ל לאומרם אינו מאריך ימים ח"ו
 כדמצינו כמעשה שהי' בהרב"ש אלקנץ שכתקנאו בו אונאי ישראל והרגו אותו
 וקברו אותו תחת תאנה האילן . והתאנה חננה פניה קודם וזמנה ובאה
 הדבר למלך ישמעאל וסופו היה שכתלה אותו השר על האילן והזכור זוכן טוב
 לכווין עס המחבר הפיוט או הסליחה והק"בה מאוין תפלתן של ישראל .
 ומה נחפשו המכהג להזכיר בשמות בשבת וי"ט כי אלו עת רצון כשמוכרין
 בשמות אבותיו ורבותיו וע"ל מה דענין תפלה מר"א הקליר שעל לרקיע וכו' :

סגולה להנצל העיר מכל צרה לצייר המנורה בראון הקודש ולקרות בו
 בכל יום : כשנוטלין ס"ת מזה כ"ו או לאחרת וק"ו לביט
 להתפלל והו גלות ס"ת זוהר ויקרא : **סגולה** תמיני אפי' והוא אשתי
 תמימי דרך כל אות יש בו ח"פ וכל אות יש לו סגולה בפני עצמו להועיל דבר
 מיוחד : **סגולה** שלא יוכל השטן להתעותו מדרך השכל יאמר בכל יום
 אני מאמין ואפי' בשבת וי"ט והוא נגד י"ג עקרים כמו יגדל :

סגולה להקביל פני רבו ברגל אחר יציאת מזה כ"ו והוא כמקבל פני
 השביבה ועי' ומקבל הארה של כבוד הקדושה בדמיון נשמה
 יתירה ואח"כ יאכל בשמחה עס אשתו ובניו ולחלק מנות לעניים כי סוד ע"ז רב
 ורס המהנה עניים ברגל וצותר בחג הסוכות זוהר בראשית וע"ל מה דסוכות :
זכשבה התלמיד לקבל ברכות מרבו יברך שיזכה לבנים ת"ח ושיזכה
 לגדל אותם ושיראה בחייו אור תורתם . ויאמר ברכת כהנים
 יברך וכו' וישימך אלהי' כ"פרים וכמנחה :

זרמו לזרחה וז משום שאנו אומרים אלהינו א' זרמנו בסיום תפלה י"ת
 וכן ראיי' מעקב כשנפט' מפרעה ולכך נוהגין ג"כ בשב' וי"ט בסוף
 התפלה לברך התימוקות מרבו ומק"ו כי ע"י תפלה ראוין אנו לברך :
וסגולה שלא ישלש עין רע כשדורש ברכים לא יזכה לבו מה כלל כמו
 שמצינו די' קרובי מלכות ויאמר לשם יחוד קב"ו וכו' ועי' יגדל

סגולה ענין עה"ז וצרה

מהמחשול * גם יאמר בתמי' אפי' אות ד' דנקה לעפר נפשי וכו' י"פ . וכן
לא יאמר שום פשט או ארוה הקדמה מה שלא שמע מרבו או קרא' בספר כי עונשו
קשה בעה"ז ויהי יתרו . והאומר דבר נשם אומרו מביא גאולה לעולם וראוי'
מחשבת גמ' מגילה וגורם שפתותיו דובבות בקבר ועי' יגיע לו זכות וכן המצטר
באורות טובות לחבירו ולהיפך הוא מוכיח דבה כסיל : וכן א' יאמר אני שמעתי
פשט זה ולא אשמע עוד כי המסיר אוננו משמוע ד' פגם תפלתו תועבה ופי'
אל"ה כך דהתפלה שמתפלל אדם נכ"י הוא ענין אחד ואעפ"כ הקצ"ה שומע
וכן גבי תורה :

כתב במשלי הוקר רגליך מבית רעיד לכן חזה האדם לבוא לבית חבירו
פתאום רק יקרא תחלה וילפינו מהקצ"ה שנא' ויקרא ה' אל האדם
וממשה שנ' ויקרא ה' א' משה וידבר אליו . וכן כשאדם בא מהדרך אל ילך מיד
אליו לשאול ברכיו עד שישיח אשתו ובניו תחלה ס"ח : גם עונש גדול הפותח
וקורא כתב חבירו בלי רשותו :

סגולה ממקובל אחד שאם אירע איוו צרה ס"ו בעיר שיאמרו כל אחד
אותן פסוקים בתהילים המנחילין באותיות של שם אותו העיר
ע"ד משל אם העיר נקרא פראג יאמרו כל פסוק המתחיל באות פ' ואח"כ באות
ריש ואח"כ באלף ובגימיל . ויאמרו זה בבה"כ . ויפרש יהודם התפלה על
איוו צרה הוא אומר . ובכתבי האר"י ו"ל זהו סדרן יאמר עלינו לשבח עד אין
עוד . ואח"כ יאמר זה למפרע תיבת מן עוד וכו' עד עלינו . ואח"כ יאמר משם
של מ"ב אנא נכח וכו' קבל רכש עמך וכו' עד כורא . ויכוין לב' שמות א"ב גית"ך
קר"ע שט"ן . ואח"כ יחזור ויאמר עלינו ישראל והיפך . ואח"כ יאמר כל גבור
וכו' ברכם טהרם וכו' ויכוין ב"ש אליו **ג"ד יכ"ש בטר צת"ג** *
ואח"כ יאמר עלינו ישראל ולמפרע . ואח"כ יאמר **חקב טנע יגר פוק**
ויכוין . ואח"כ יאמר עלינו ישראל והיפך כדלעיל .

ואח"כ יאמר שועתינו קבל וכו' ויכוין לשם **שקוצית** ואח"כ יחזור ויאמר
עלינו ישראל והופך . ואח"כ יאמר על כן נקוה **לך וכו'** . ואחר כך יאמר
מוזר ס"ו המזויר בארון הקודש : (סגולה שלא יכאב השיניים או כשירחוק
בבוקר יקנה פיו באכזב הסווד לגודל מימין . וכן באכזב משאל ולא בשאר
אכזבות כך קבלתי . וסגולה לשמיעה טובה ירחץ בבוקר באוניו באכזב קמיצה
וכן ביד שאל . ובאכזב אמה ירחץ העין . סגולה לבריאת העין ישאור
מהעשן והאבק והאור היוצא מחזימות או קרירות ומרוב בכיות והתמדת הבטה
לבעים או דקים ומשכרות ומשיכה הרבה וממאכלים חריפים כגון בצלים ושומין
ומררל וממלוחים כ"כ ס"ח : ועשן הופת יחדד הראיה ומנע הדמעה ומסיר
השחין מהעין . גם ישים פניו על המים חזין לקבל העשן ויביע במים
בלולין ויתמיד להריח פפוחים טובים ס"ח :

סגולה

כשאלם הולך על מקום ממונה או על אשפה ירגיל להטיל רוח
מפיו ג"פ ותאמר טול חלקך . אמת בגמ' כשהערוך או הנחש
מוחק לאדם אם הערוך מקדים למים או ימות האדם . ואם להיפך או מת הנחש
או הערוך : וסגולה אם ישים על המכה ברות קודש מתיוק שלא ראה קרי
ישלק הסכנה : וכן כשאלם רואה על אחד שכאב לו שיניו או על צרעת או
שאר דבר רע יראה ג"פ על צרכיו וירוק ג"פ) :

סגולה

להנצל ממיתה מאונה יאמר ג"פ בכ"י אתה סדר כל פסוק פנים
ואסור והוא ע"פ סוד ויכוון אתה סדר לי ר"ת השם **סאל**
מע"ב שמות ונמע"ב ח' במזון הו"ו ואל"ו וזכרף ליה סיבת מצר הוא פ"ת
סמאל ויכוון השם **סאל** יתיל ארתי מכל צער וכו' ובשבת וי"ט
לא יאזר זהו ג"פ וזהל מלמד ע"פ פסוק כי סודם רב ודס אל"כ
הוא בקי בכל השמות כ"כ ש"ה)

סגולה

כתב בס"ס ר"ל זמי שרואה חלום רע או רוח או מויק ל יבד
לשום אדם כי יסזקן אלא יגע תחלה באכזעו על האשק דס
שיציל איהו דיבור מפיו וחו לא יכוון ולת ימות . וי"ל יכוון גדולו בתוך אכזעות
ויגע בנחלים קודם שיצדור ואל יבד לשום אדם מה ששגע אורגיה . ואם חטפו
שיבה יכניס גדלו פ"ך אכזעות ויאמר ג"פ פסוק ויאמר ה' אל השטן וכו' וכן
פעמים שאלם הולך בדרך יראה בדמות כד שקופץ ממקום למקום שקורין בל"א
פתי"ר ליכע לזהם רוחות עובדי כוכבים ומזלות ודרכם להתענות הדרך ישיע
אותו או יאמר ג"פ פסוק ויאמר ה' אל השטן וכו' :

וכן

כשרואה המת ישביע בשם ה' בלוחו לשון שהמת מדבר בו כשהוא בחיים
ויהאמר כך משביע אבי אותך המויק שלא תויקני אותי ולא לשום אובדי
וזהר מלספר חלמו אלא לאוהבו וילפינן מיוסף ע"ו כשעבד כ"ב שנים
גם כשהמת פותן לאדם סימן יפה לו ואם נוטל מצינתו וצפרט סנה"ל סי' רע זוהר
במדבר : סגולה עוד מי שרואה דמות המת והוא ער במקצת או ירהק לפניו ג"פ
ויהאמר עמא עמא ברח ממאן ס"ח) :

סגולה

גדולה שיהר האדם שלא יהא קצוץ גדול כי הוא צרעות הס"א
כמעשה בההוא גברא שהיה קצוץ גדול והיה מוהל ובא מוק אחד
זניקס ממנו שימול בצו זהלך עמו וכו' עיין בס' קצ' הישר דף כ"ו באריכות :

סגולה

שלא יהא אדם רע עין ישמר מזה כשהאשה מעוברת ואינה מברת
עוברת ועדיין מיכיק זואח"כ הפילה כפל וזהר שלא יניק עוד
הולך הראשון כי עי' וגורם לרע עין : ע"א כשהאשה מניקה ומסכה הילד
לערך כ"ד שעות ולא הניקה שוב לא יניק כי עי' וזא רע עין : המתירא
מעין הרע דליה ליחוי בשמאל ח עמו :

סגולה

אמיתית מי שיש לו בן קטן חולי מאוד ח"ו יקבל האב שיהיו צרכניו
ביום י"ג

סגולות לעין רע ומעוברת

ציום סגולד הילד כל שנה עד י"ג שנים • ובאם שיחיה חייה אולם
 יתנו פדיון ח"י פשיע' לעניים • וכן כשהאשה מעוברת או מיניקת יתן פדיון גס
 יקבלו ליתן נר כל ער"ח עד י"ג שנים ויועיל בעו"ה והבן יביא הכר בעצמו •
(סגולה) כתב דב"ח ל' בנדי פסתן לבן הוא תועלת לחיים ולמתים
 לקטנים ולגדולים והרובה לחקור ולנסות סגולת ב"פ בלא
 לבוש אחר ואפי' תינזק שאביו מוחזק שמתו לו בנים הרבה ע"י לילית או רוח רע'
 ותינזק זה בטוח מכל אלה • ודע סגולתו שלא יתערב אפי' חוטא ממין אחר •
 וראי' מפרעה שלבש בנדי פסתן לבן • גם מכה"ג • ולכן טוב גם ב"כ כוהגין
 ללבוש הקיעיל לסכיבור שיהיה לבן ויהר שלא יהאמין אחר מעורב בו כלל •
 סגולה כשראה תינזק קטן שחזק מתוך השינה יכה על פיו באצבע ועי' ומצטל
 הלילית מתינזק • שלא ישלש עין הרע ע"י מנין או יספור כך ע"י מקרא
 הושיעה את עמך וכו' :

מ"כ

עץ הדעת ח"ח יין של ענבים היה וח"א אתרוג הי' לכך כוהגין הנשים
 עוברות לטול הפיעוס מאתרוג זה"ר ונותבין מעות לכדקה שיציל
 אותה ממות עם עוברת ויאמר כך רבש"ע בשניל חוה היה אוכלת מעץ הדעת
 החמא גרם למיתה ואם אני הייתי באותו עת לא הייתי אוכלת ולא נהנית בו כמו
 שלא רציתי לפסול באתרוג כלו' ימים והיום שנפסל האתרוג אין בו מזה כשם
 שיש לי הכאה מעט מנשיבתי הפיעוס הזה כך הייתי נהנה מעץ הדעת מה שאמ'
 הקב"ה לאדם וסוה : **סגולה** לאשה עוברת כשהיא אומרת י"א פסוקי'
 המתחילין בכוון ומסיימין בכוון בכל יום ע"ל דף מ"ט :

סגולה

לאשה עוברת כשצאה לחודש ע' טבול ועי' ומצטל מהילד כל מיני
 רעים שראה בעיבורה מ"כ • לאשה המפלת נפלים קח ביצה
 שהאפרוח יוצא ממנה ושדף אותה לעפר ותן לה לשמות תוך משקה קודם
 שתתעבר וגם תקשור לבן רובין על כוונתה • לאשה שלא תפיל קח דבש וימשח
 הבטן כולו לפני האם ואח"כ ימשח ויחר טייב על מטלית ויעשה חם ויקשור על
 הבטן : גם סגולה כל מה שאשה הרגה מתאוות או לאכל או לשמות יאכל וישתה
 ואם לאו יוכל להפיל הולד ח"ו • ואם אשה הרגה ראה דבר מאוס או שאחזה
 שרעקנים או מיד תראה בשמן וית' ויועיל :

ע"א

שלא תפיל קח לב שפן ושים בעור ותשא אצלה ולא תפיל :
סגולה להוליד בנים אפי' הוא עקר אמר הקב"ה אם קיימת מצות שלום
 הקן חייד שאני פוקדך בבני' שכ' שלא תשלם את האם ואת הבני'
 תקח לך ילקוט דף רנ"ב : לאשה שתתעבר קח הקיבה מן הארנבת ומקח
 אותה יפה מהצואה • והשמר שלא יגע בארץ וישרוף על כלי מתכות חדה
 שלא נשתמש ועד לעפר ישרוף ויניח המתכות על הגחלים ואחר כך יכתוב
 דק וישקה במים שחוקין : ואחר העבילה קודם שימש עמה יתקו שניהם
 מעפה

מעפר זה וכך יעשו ג' לילות קודם תשמיש ואחר כך תתעבר :
לאשה שלא תתעבר תתלה בכוונתה לב או רגל של ארנבת או מצואה

שלה או לב מעבבר : ואם תרצה שלא תתעבר לעולם תשמה
שתן כנש כ"כש"א : **להכיר** בהרה אם הרה זכר או נקבה יקח שתן שלה

שמים נקערה של עץ ויתקע בה מחט וישהה שם מעט אם יעלו השמרים סביבות
המחט כעמוד העץ היא מוכר ואם לאו דק יעמדו סביב המחט נקחתית הכלי

היא מנקבה • ואם השמרים מכל כד איבה הרה אלא חולה שם :
כתב אריסטאו כי כשהכונד או התחלת תנועתה בצד ימין הוא זכר •

ומשמאלה היא נקבה • או תשרה חתיכת לחם בדם נידות ותן
לאכול לכלב אם יאכל או תלד זכר :

כתב אכורקט המעוברת מנקבה דד של ימינה דק ושל שמאל ענה ומוכר
לביסף • גם מוכר פניה צהובים ומנקבה ועופים : גם אם תשים

מחלבה בכלי של מים וישקע החלב הוא מוכר ואם יניף נקבה : גם מי' הזכר
מחלים האשה ביותר •

לירע) מימנע הריון או ישתיין כל אחד בכלי שיש בו סובין ויביח כך
ג' ימים ויראה אותו שירים תולעים לו הסיבה • **ע"א** ישתיין

כל א' בקדירה חדשה שיהיו בו שמורים וישארו כן ע' ימים ואותו שלא התלע
לו הסיבה ש"א כתוב ד' • אשה ששהא פשר שנים בלא בעל נעשית עקרה

ממעשה בנמ' כתובות דרתי' דר' ח בן זמרי : ע"ל מאשה הרה ומקשה ללד
וסבולות לילדי' דף ל"ב ל"ג גם ענין מייקת שם •

סגורה לאנשים שמזוכי נכים לגדל יתום בתוך ביתו ומעלה עליו כאילו
יולדים ואשרי חלקם כמו שמצינו בדרש"י בהיותו גולה מן גלות

כרפס היה מתאכסן בבית עשיר וחיבר ספ' אחד בביתו וקרא על שמו העשיר
זכו' : (אלו דברים טובים לעוברת בנמ' כתובות דאכלה בשרא ושתוי' חמרא

בני בריאים : דאכלה ביעי בני עינני : דאכלה כוורי בני בעלי חן :
דאכלה כרפסא פי' אפיא בני ויוותני • דאכלה

כוסברת' פי' אליזדרה בני בישראלני : הרגיל לאכול קצח הקורין בערכיסקי
ברפיפתא אינו בא לירי כאב לב : והרגיל בערשים פעם א' בשלוש' יום

מונע אסכרה מביטו אלכ בכל יום קשה לחולשא לריבא : טחול יפה לשיני'
ויפה לבני מעיים : סגולה כשיצא הילד מבטן אמו יחתכו טיבורו כמו ד' אנצנו'

ואם יתקו לתרנגול לאכול או מה שיולד אחריו יהי זכר ואם יתן לתרנגולת
לאכול או יוליד נקבה • מעשה פעם א' נשפחה ולד אחרי חבירו ג' חדשים

וחיה גמ' נדה דכ"ו : אשה שילדה ואח"כ פסקה יקח דג שנמצא בדג אחר וקייב'
הארנבת ויבלת ביחד במחתת • ואח"כ תשחוק עם קמח ומים וישתה :

סכנה בימי תמוז לישב בחמה וק' ולישן • וכן איש ואשה יתירו
מלהשתין

ענין סכנה וענין קשת וזוגות

מלהשתין מים כנגדה כשהלכנה בחידושיה ואליה שמא תקטרג
 בלותו עת וכו' וכל לא יהיה וגם קשה לילד : ולא ישתין מים בלי לה' י' חר
 וכן בימי טבת ושנת לא ילך הוולד יחייף שאו הסוגרא מוליד ומשלך ממנה
 הקורין קאצין שפירין והוא אין לו רפואה סכנה מי שרואה בקשת יותר מדלי
 עינו כהות וכן הרואה בנשיא ובהכני' צומן בכ"מ : קשת במטר מראה על
 רחמים בלא מטר על דין ס' כוונות . קשת הנראה בצוקר מראה על בני
 יעקב ובערב על א"ה וסימנך הקאורים לעקב והעטופים ללבוך בכ"מ . סכנה
 לישן בחדר יחדי אפי' ביום מפני לילית צגמ' וצוהר'ום הכוונות . סכנה
 במשה בקבו צן גדולים או קטני' לכן יזהר מזה אף בדרך כשח' ל' מס' זכור'
 מקרא ולא יהי' כך עקר : סכנה למי שאומר בל"א טייביל או טען יקח לך
 (סכנה ממה"מ צן הנשים כשהולכין אחר המת והטעם פי' חיה גרמה מית'
 ואלולי ואת לו היה למה"מ מה לעשות בעולם לכך שמת בניהם ומקטרג : ט"א
 האשה דרכה לזכות וע"י כניה פניה אדום וכשאל' מס' בלן ציפיה או הטען
 מקטרג בהרהור והוא טען והוא מ"ה וצוהר' כחז' שלא יסתכל בהם כלל
 תמעזי מקצת אנשים שהיו כמעין ללות המת מטעם זה אם לא באלד חשוב
 וע"י שמירת נפשו : ואם איכא כותל ליקום וישמר בקר' ויאמר ה' אל' הטען
 וכו' ברכות : סכנה מזוגות צגמ' פסחים כלל'א דמילתא כל דקפיד הפד בהדי
 ודלא קפיד לא קפדי ומיהו למיחש בעי : סכנה ה"ד קשין לר"א פי' צרעת
 פור השוכן עליו קודם שתנמור ודג שיבועא בימי ניסון . סמין הרהור
 יותר מדלי ביצים דמדריך הקליפי יחף' וכינים לבנים מאן דאחור לבושי'
 ולא נטר ח' ימים ולבנים פסחים : סכנה לשתות מים מנהרות בלי לה'
 או מים מגולים בביתו ולא יבא יחדי בלי לה' : כתב של'ה שיהר מלאכול
 צמר של אחוריים שאין הכל בקיין זה כדיני :

סכנה

השוקה ממים כשחל תקופה או כשיש מת בצוכותו . סכנה למ
 שטושה מורה לתיבוק כמו חזל או כלב או כופי תקח לך כי מיה
 הקליפה מצויה ויש חשש היוק לתיבוק לע"ז וגם כתם לכשמתו בכ"מ : סכנה
 מי שרואה דבר מאכל ואינו אוכל וסגולתו כל רוק שיצא צפיו ע"ז לא יבליט לא
 יפליך מפיו כשזבות ס"ה בהוא רומאה . סכנ' מי שמקנח ידיו או מחנין השיני'
 בקרומית של קנה שרוח רעה שורה עליו :

סכנה

ג'ד מביאים לידי חולי הקורין פאדערה ההולך במנפל דחוק
 ומטה קצרה . וסמיים ציותר . וי"א אף השוקה יין הרבה
 וכעם גדול כ"כנס' כ"כ :

סכנה

לעינים מאן דסריק רישא יבש . ומאן דשתי טיף טיף ומא
 דסיים מנעיל של פור ורגליו לחים מרחיבה פסחים : סכנה
 מאן דמפני על דקלקת . ומאן דמניס רישא עליו בל'ן כאב חזי ראש

ומאן דפסעו עליו אם נקצץ האילן נהרג האיש ואם נעקר או מת שם : סכנה
 לילך יחק בשקס מהמטה נבוקר מכמה פעמים על כל משכב שכוב חוץ מהקרקו
 ופל כל מושב חוץ מהקובה : הנצרך לפנות ואינו יכול לעמוד וישב עד כמו
 פעמים שבת : ועל צדק ל' ודף ל"א יותר זעבין סכנות בי אפי העמדת כסדר
 ובעל הדפוס היה עכו"ם והיפך והעמיד שלא בסדר) :

בספר

משלי אמר שלמה לשמירה מאשה ורה מצבדיה ובגמ' זו מיכות
 וארז'ל שאני מיכות דמשכא הלכ אחר הדמיון ולא אחר היסוד
 וזה פליסופי שלהן שאין להם יסוד ואף הקורא בספרי חזונים

מ"כ

עוד כי אריסטו היוני אשר כל פכמי המחקר נגררו אחריו ושואבו
 מספריו שהיו רבו של אלכסנדר מוקדם שאלך על כל העולם וכאשר
 בנה ירושלי' הפליטו לאריסטו הנ"ל רבו על האוצר שלמ' ואז חיקר ודרש בספרי
 שלמה ולקחם והסתיקם על שמו והוסיף עליו עשות משלו ואז גנו הספרים
 של שלמה כדי להעשות העולם שהוא חיבר משיקול הדעת שלו הרחמן יציל
 מכל זה : כן מ"כ :

ענין

שבת אחו"ל כל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו כ"ע : ואחו"ל נבנל
 חייך בזכות עורה בא"י בזכות מעשר - בחו"ל שמכדין שבתות
 וי"ע : לכן חייב אדם ללמוד כל דיני שבת בש"ע א"ת ובמגידים ולהיות בקי
 בהר להפסיק כלל בשעה שהאז אומר ברכת מ"א ממעשה ע"י רב
 אחר שנראה כתם על מצחו ע"י שסיפר במ"א ובקדים ולא היה נוהג
 לגלח כספריו בע"ש סימן על נטילת כיסרכיו קש"א קמיכה שמאל ימין אמה :
 וכסדר סכנה ובן מיד ומרגל ביום א' סכנה : וכן בר' סכנה לספר ס"ח :
 סבולה לקריאת שמו"ת בע"ש ע"י מאריכין ימין : ויהר לומר אכא זכה קודם
 לכה דודי - ובדין ויאמר כל איש ואשה שלום עליכם - ויכולו כ"ל בשמירה
 שהוא עדות להש"י ששבת ביום ז' - בליל שבת יאמר ויפוחו וכן ובשחרית
 ובמוסף : ובמנחה יאמר ויפוחו בש ע"ד סוד : בשעת ויכולו יתן עיניו
 בזירות - ובשעת קידוש יתן עיניו בזכוס יין - וכשמתפללי יאמר בזכונה
 ובקול ויאמ' הנוסח כי כל פה וכו' וכל לשון לך תשבח כ"כ רוקח : יחדשהו הס"ץ
 יחלק התיבה לשניים כך יחדש הו דהיום משתמשין בשם י"ה לברוי יחדש הו
 רוקח : בה"מ ענג ר"ת ערן כהר בן מגיד שתענוגי שבת מעין עה"ב וי"ש
 וקראת לשבת ענג"ו וא"ל בתהפך ח"ו לנגע - ליהר לקרו"ק"ש בליל שבת קודם
 בא"ת הכוכבים ביחיד : לא יאמר בשבת פ' עקידה - ינהר שלא יוציא שום
 דבר במקום שאין עירוב ויהר שלא יכנס מעפר זמנעלו חוץ לעירוב ממעשה
 האר"י ו"ל ראה חכם א' שנמנע ע"ו והיה בשונג ק"ו העושה עבירה במזיד :
 המחדש בסורה בשבת מעטר א' ובעה"ב : ויהר מלעקור שום שיעור מוקמו
 ואפי' בחול ק"ו בשבת : סכנת מיתה הנושא אלמנה לפא עליה ביום

ענין שבת וסגולת מלוה מלכה

ראשונה בשבת כ"כ מהר"ל ע"פ מעשה ואפילו היה עבולה לילה' אסור
לעבול לילה שבת וכ"כ מ"ח : סגולה המקיים ג' סעודות בשבת כיבול מג'
פורעניות וגם סוד גדול בזה ולכן גם הגסים חייבות :

סגולה להכניח כל שבועה מרעה או במ"ש אחר הנדלה יראה בכוס ויראה
מצחו שלו ויאמר ג' פעם על הכוס כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
התנצל בפני . וסגולה להכניח מבישוק יאמר בשעת ראיה צפרניו וראיתי את
אחורי פני לאיראו (אנף אנף גנף) ברוך . והמכוין בהנדלה למלאך
מיכאל ממשל כל מחשבות רעות . טעם שמרחיח הנר הנדלה עי' וביבול
אורחות רעות . וטעם שאין נשים שותות מהנדלה דחה נכחוונה להנדל
מן אדם ציין של"ה :

סוד גדול בסעודת מלוה מלכה שע"ז כיבול מחיבוט הקצר וזכה לעמוד
בתחיית המתים ולא יתחיל שום מלאכה מקודם זה . ויאמר
וצמ"ש במעמדות מן ומשמע ודומה ופסוקים מהרמב"ן ונגע ברעפ' וכי
העביר וכו' וסודם רבירם . וענין אליהו ק"ל פעמים ופסוק וברותמ"ע
יאמר מ"ע פעמים . אריאל רמ"ב ע"ל בענין וברון :

ענין פסח כה"מ ע"ל בכל פעולה שעושה לשם מצה הן במדידת
קמח ובמים ובעשייתו ובאפייתו וכיוצא בו וע"ז מדריח
הקליפות ואורה רוח קדושה : (וכן על כל כוס יאמר הריני רוצה לקיים
מצות כוס ראשון לשם יחוד קנ"ה ושכיבתיה ע"י טמיר ונעלם בשם כ"י וכן בכל
כוס וקודם הא לחמא וקודם אכילת מצה ומרור ואפיקומן : ואחר הסדר
יאמר ש"ה כולה . גם יאמר כל הפסוקים בתורה שמוכר שם יציאת מצרים
וישאינישכים כלל ב' לילות ומספרים צ"מ : שיעור כוס לא פחות יהא
מחיק ציפה וחני וכל המצה יאכל בהיסבה . ויהר בתפלה בשעת הוצאת
ס"ת . ותפלה לאחר דוכנין) :

(תפלה לשלש רגלים מה שאומרים בשעת הוצאת ס"ת)

י' י' אֵלֶּרְחוּם וְחַנוּן אֶרְךְּ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן
וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה : ג'
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא מִשְׁאֵוֹת רַבִּי לְטוֹבָה
וְהַפְקֵר צוּנֵי וְחַן שְׂאֵרְתֵי וְחַנּוּי פְּלוּנֵי
בן

בן פלונית ואשתי ובני ובנותיו וכל בני ביתי
 לעשות רצונך בלבב שלם: ומלפני מן יצר
 הרע ותן חלקנו בתורתך ותבנו כרי
 שתשרה שכנתך עלינו והופע עלינו רוח
 חכמה ובנייה ויתקיים בנו מקרא שכתוב
 ונחה עליו רוח יי רוח חכמה ובנייה רוח
 יצאה ונבוכה רוח רעת ויראתי * וכן יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואר הו אבותינו
 שאזכה לעשות מעשים טובים בעיניך
 וללכת בדרכי ישרים לפניך וקרשנו
 בקרשתך כרי שנוכה לחיים טובים
 וארוכים לחיי עולם הבא ותשמרני
 ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות
 קבא לעולם והבוטח ביי הסר יסובבנהו
 אמן :

ואח' כי אמר זה ג"פ ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברוב חסדך
 ענני באמת ישעך :

(בשעת שכהנים עולין לדוכן ואמרו)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא הברכה הזאת שצויתנו לבדך
 את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ופון מעתה ועד עולם :
 (ואחר התחנה ואמר הכהנים ברכה)

נשיאת כפים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו כקדשתו
של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה :
(ולאחר הדוכן אומרים הכהנים זה)

רבנו של עולם פשינו מה שגורת עלינו טסה עמונו כמו שהננוחנו
הסקיפה ממעון קדש מן השמים וברך את עמך ישראל ואת
הארצה אשר נתת לנו כאשר הכנעת לפנינו ארץ זבת חלב ודבש :

בשעת שכהנים מכנין שלום יאמר זה

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתעשה למען קרובי חסדך וגודל
רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך
הגדול הגיבור והגדול בן עשרים ושתים
אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת
כהנים :

אנקת"ם פסיתב פס"פס"ם דיונס"ם

האמורה מפי אהרן ובניו עם קרוביך
שתהיה קרובי בקרבי יך ורת שמע
תפלת נגאתי ואנקתי תמיד בשם
ששמעת אנקת יעקב תמיך הנקרא
איש תם ותתן לי ולכל נפשות בירתי
מונותינו ופרנסתינו בהיתר ולא באיסור

בנחת

בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַרְתִּי יְיָ הַחֲחֻבָּה
 כְּשֵׁם שְׁנַתְּתָּ פִּי סֵרֵת קָחֵם לְאֹכֹל וּבְנֶה
 לְדָבוּשׁ לִיעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם *
 וְרַתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה וְלֶחֶן וְלַחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינַי כָּל רוּאֵינוּ * וַיְהִי וְדַבְרֵי נִשְׁמָעִין
 לְעִבּוּרְתֶךָ כְּשֵׁם שְׁנַתְּתָּ אֶת יוֹסֵף צְדִיקָה
 בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו כְּתוּנֹת פַּסִּים לֶחֶן
 וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאֵי
 וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִיִּסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת
 וְתַצְלִיחֵנוּ בְּדַרְכֵי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינְהָ לְהִבִּין
 וְלַהֲשִׁיבִיל וְקַיִּים אֶת כָּל דְּבַרֵי תִרְמוּד
 תּוֹרְתֶךָ וְסוּדוֹתֶיךָ וְתַצְלִינֵנִי מִשְׁנֵי אוֹר
 וְתַטְהֵר כְּעֵינַי וְלִבִּי לְעִבּוּרְתֶךָ וְרַתְּאֲרֶיךָ
 יְמֵי יוֹמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבְנוֹתַי בְּטוֹב וּבְנֻעִימַת
 בְּרוּב עֹז וְשָׁלוֹם אֲמֵן סָדָה :

ספירת עומר יאמר בכוכבה ויאמר היום יוסף לעומר של"ה זכרנו
 ויספור בזמן כלות הכובנים

סדר ספירות עומר

פסח אינו חל רק בימי אב"ה והוא לך בלל הכוונת לכל ימי הספירה
 ע"פ הסוד ובין תבין את אשר לפניך אם יש מוח בקדקדך
 (תעשה המצוה בקי איהו) נחת רוח לעונך : 14 י"ך בכל

ענין פסח וספירה ושבועות

(בכל לילה קודם שיתחיל הצרכה תאמר צפה מלא ככה)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתא ברחילא ורחימא
בשם כל ישראל

הגני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת תספרו חמשים יום : בכל לילה תאמר מומור אלהים יתכנו וכו' ויכוון בכל יום בצינה אחת מפסוקים אלהים יתכנו וכו' גם יכוון בכל יום אות א' מפסוק ישמחו וירננו כאשר נדפוס בצורת המורה יאמר בכל יום בסוף הספירה : וכן בכל לילה תאמר תפלת ר' נחוניאל בן הקנה רק יכוון בכל יום תיבה א' ששייך בו כאשר הצגתי לפניך :

- אנא ככה גדולת ימיך תפיר צרורה :
- קבל רנת עמך שנבנו טהרנו כורא :
- כא גבוה דרשי יחודך כצנת שומרה :
- צרכס טהרס רחמי נדקתך תמיד גומלס :
- חסין קדוש צרוב עובך נהל ערתך :
- יחיד גאה לעמך פני ווכרי קדושתך :
- שועתינו קבל ושמע בעקתינו יודע תעלותי :
- ברוך סס כבוד מלכותו לעולם ועד :

(בכל לילה אחר הספירה יאמר זו התפלה עד גמירא)

רבשיע אלה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרינו מקליפותינו ומטומאתינו כמו שנאמר וספרתם לכם ממחרת השבת תספרו חמשים יום כדי שיעהרו כפשות עמך ישראל מזהמתם וכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שנוכח הספירה שספרת יתקן מה שפגמתי בספירה (פלוגית יוכיר אותה הספירה השולטות בלאתה שבועה) ואתהר ואתקדש בקדושה של מעלה אמן סלה :

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה צ"ה במהרה בימינו וסין חלקנו בתורתך : ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות **ואין** חיוב ס"ע רק לאנשים ולא לנשים • ויכוון בצרכה בהשם לשם מ"ה כזה י"ד ה"ה ואל"ה א"ל ור"ת של "ספירת" העומר גמט' ארנ"י • וכשה"ן אומר בשחרית צ"כ יאמר היחיד מומור ס"ז ועוד שישתכלל בממרה ועי"ז לא ינוק כל הימים וכ"ט לומר ג"כ כל השנה :

בעי"ט שמועות צריך להתקין עם קידוש על צאת הכוכבים תשובות מ"ל ודא ל ואחרונים : (בכל רגל קודם קידוש בשחרית יאמר פסוק

וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל : צועו חית' שנה ולקח לרות ומיד
לשקיים מצוק יבוס מת למחרתו מאמר אכ"ח : סגולה מי שלא יאן כל הלילה
יל' א' מונחם שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק וכיבול מפרת פי חותיות
ברת נעשה כתר ככ"מ :

הפלה בליל שבועות קודם הלימוד

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו והבדלתנו מן הטומאה
טומאת מצרים מנ' שערי טומאה והכנסתנו לחמשים שערי קדושה
ביום הזה ופתן לנו ה' אלהינו התורה הקדושה וחוקי הישרים בהר סיני ביום
הקדוש הזה ותכוננו ה' אלהינו להגות באמרי תורתך יומם ולילה כי הם חיינו
ואורך ימינו לחבר הריעים והדודים ליחד ארבע אותיות של שמך הגדול וכל
העולמות ע"י עסק תורתנו . ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא לימודינו מה שנלמוד בלילה הזאת נחת רוח לפניך שיהא בנו סיפוק ונח
להמשיך בתר לרישא דועיר אנפין ולעשות כ"ד קישוטין לשכינה על ידי כ"ד
ספרים שהם כנגד כ"ד רפופי שמות הגדולים בזכות התיבות ובזכות האותיות
ובזכות השמות היוצאים מר"ת וס"ת ואמצעי תיבון ובכללן ופרטן שתתן בנו רוח
קדשך כדי שנשמור ונקיים את כל דברי תורתך ונהיה מהעובדים באהבה בארץ
החיים ונוכה להיות משושבינא דמטרוניתא ונחתם למחר בספר הנברון הזה
ומשפע שתשפיע בשכיבתך מחר משם תשפיע לנו לנפש רוח וכשמה לטהרינו
מעונותינו ולהכניס בהיכלא דמלכא לעילא ולא ליפוק ויקיים בנו מה שכתוב
והקתי עליכם מים עהורי וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוביכם אטתה אתכם :
(טוב לכל אדם להרגיל עצמו לומר תפלה זו בכל עת קודם לימודו ובפרט בלילה
זאת קודם קריאת אכ"ך :

רבון פלמין דאנת הוא מארי דעלמא דשליט עליאי ותתאי וגלי רזין יהא
רעוא דילך לספרא מלין דאוריית' בפומאי לקיימא בי האי קרא ואנכי
אהיה עם פיך והוריתך את אשר תדבר . וקרא בל עיני ואביטה כפלאות
מתורתך . ולא איעול בביסופא קדמך וקדם רישי מתיבתא דרקיעא ואוכה
למשמע מלין ורזין דאורייתא מרישי מתיבתאי עליאי אמן :

תפלה ליל שבועות לאחר קריאת התורה קודם קריש ראשון

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו בזכות חמשה חומשי תורה
שקראנו לפניך שלשה פסוקים מכל ג'ן פרשיות מלפניהם ולאחריהם
שהם

למזר ברל שבועות

שהם נשמה מהן כדי שיתקנו על ידי זאת נפש רוח ונשמה חיה יחידה בנופותינו
 על מכוננו . כי התורה שנכתב היא כנגד ת"ת דועיר אנפין שבו שלשה כלים .
 כלי חיכוך דנפש . כלי אימצעי דרוח . כלי פנימי דנשמה . ובחימות שני אודות
 המקיפים שהם חיה יחידה . בסוד בלם ובל כלו דהאדם - שיתקן ע"י קריאתו
 הכלל האלים ולא נאזדה ממנו . ותשפיע עלינו משפע הטוב מעתיקא קדישא
 הכתר עליון על ידי תרין מולין כוזר ונקא . שתאריך ימינו ושנותינו . בטוב
 ובנעימים . ולא נמות בקצרות שנים . נכר"ת דשנים ודיומא . זכרינו לחיים
 מלך חפץ בחיים . וכתבנו ב"ה . למעןך אלהי חיים . רחמנ' כתבין בנספרא דחיי
 ובנספרא דרחמי . ובנספרא דצדיק וישרי ותמימי ובנספרא דפרנס' ואונוי . ושיהא
 קריאותינו ולימודינו כלילה הואת נחת רוח לפניך שיהא בנו סיפוק ונח להמשיך
 פתר לרישא דמלכא קדישא ולעשות חמשה קישוטין לשכינה מחמשה צדופי אדני
 גי' טכ"ה דינים שתבינו מש"ך דינים הבאים מל"ב נתיבות חכמה בכלילות עשר
 ופעשה וכיון עוד י"ט קישוטין על ידי קריאתינו בספרי נביאים וכתובים כלילה
 הואת שהם כנגד נוקבא דו"א . שתצילנו מפ"ר דינים דנוקבא הבאים מאותין'
 מנפ"ך הכפולים וכוכה על ידי לימודינו זאת להיותינו למחר מאשכינא דמלכא
 קדישא ומערוניתא . ותשפיע לנו משפע שתשפיע נשכינתך מחר . לנפש רוח
 נשמה חיה יחידה ותחננו ותצרכינו מאוצר הכסף העומד לימין עליון שהוא קל
 להוציא משם . ולעשרינו מעונינו ומחטאינו ופשעינו . ותקדש רוע גור דינינו
 מעלינו . ותגבור עלינו גוירות טובות ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו .
 והכן פרנסותינו מידך הרחבה והמלאה . ולא יבערכו עמך זה לזה ולא לעם
 אחר ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורו כדי שנוכלו
 לעסוק בתורתך יומם ולילה ולא ימוש מפני זרעינו ומפי זרע זרעינו עד
 עולם . כי הם חיינו ואורך ימינו לחצר הדיעים והדודים ליהוד ארבע אותיות
 של שמך הגדול . וכל העולמות על ידי עסק תורתנו . ואל תסיר ממנו
 צילנו . ופרנס עלינו סוכת שלומך . ותאריך קיינו כדי שנוכה לפת נחת רוח
 ליוצרינו לעבדו באהבה וביראה בלבב שלם . ובזכות שלש עשרה מדות הכתוב'
 בתורתך כמו שנאמר ה' ה' אל . רחום . וחנון . ארך . אפים . ורב חסד .
 ואמת . כיצר חסד . לאלפים . נושא עון . ופשע . וחטאה . ונקא . שאינו
 חוזרת ריקס מלפניך . עורינו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך . והצילנו וכפר
 על חטאותינו למען שמך . ויהי נועם יי' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננה . ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

(תקון גשפת הוצאת ס"ת בשבועות יאמר י"ג מדות ג"פ . ואח"כ יאמר זה)
רבשיע מלא משאתי לעובדו והפק חזוני ותן שאתי לי ולבני ביתי לעשות
 כצורך בלבב שלם ותצילני מיצר הרע ומפגע רע . וזכינו ללמוד
 תורה וחכמה ובינה ודעת ותן לנו חלק טוב בסודות תורתך הקדושים . ולעשות
 מעשים

עשים טובים בעיניך . ותאציל עלינו אור מקורות פאנוטינו בכל בחינותיהם
 שיתכוננו כנו כיצכות הקדוש' . ויקיים בנו גל עיני ואביטה נפלאו מתורתך
 די שנוכל לשמור ולעשות ולקיים וללכת בדרכי ישראל לפניך * וקדשנו
 וקדושתך לכל נכשל בתורתך כדי שנוכה לחיים טובים וארוכים , ועושר וכבוד
 פרנסה טובה . ולחיי העולם הבא . וישמרנו ממעשים הרעים ומיצר הרע
 וכל שעות רעות המתרגשו' ויוצאים בעולם והצוטה בה' חסד יסודנו אורי"ר :
 (ואח"כ יאמר ואני תפילתי ג"פ) :

יא לך ענין נפלא לזכרון . אמר משה מטריל היושב על כסא הוראת
 למופת ולאות . אחרי שתרצה להיות בעל זכרון . הנה הוא לפניך
 זה שקבלתי מחכמי הקדמונים אשר גלוי סוד זכירה וסימנך ויבא יעקב לוח"ה .
 ועתה שנתבשרו הלוחים והוא בחודש אלול לפי טבע מדינה זו . תלך יחידי למקום
 זילן לוח . ויאמר ג"פ (במה יוכה כער וכו' עד לא אשכח דברך) ואח"כ יאמר
 'אגל"ה השם הנפחד יהי רצון מלפניך למען קדושתך שיהיו הלוחים הללו מה
 ואקח ואלקוטמה החילן לעזור ולהועיל ולהשיע לי שאזכור . כל מה שאלמוד
 כל מה שאשמע א"ס) : ואחר ההשבעה זאת יקח בכוונה גדולה ובנקיון כפים
 גמרה' מבין רפ"ג לוחים במנין זכרון"ן לא פחות ולא יותר על מספר זה . ותאכל
 זהם קודם אכילת הבוקר תיכף אחר התפלה ע' לוחים לא פחות ולא יותר עד
 שיאכול כל רפ"ג לוחים בל"ב ימים . ויאמר תמיד קודם שיאכל כל הלוחים
 בכוונה ובנקיון כפים . (יהי רצון מלפניך היושב על כסא רחמים שלא תסיר
 אמני אופן השמירה והזכירה מחמת אכילת הלוחים לר"ו מספרו גם אנכי לא
 אשכח בא"י נותן התורה לעמו ישראל) : ואשר שעשה וגמר כל זאת יאמר בכל
 מוצאי שבת אחר הבדלה אגף שנגף נגף : ואח"כ יאמר' פעמים איהו הכניא :
 (ויאמר יהי רצון מלפניך היושב על כסא רחמי' שלא תסיר ממנו אופן השמירה
 והזכירה בא"י נותן התורה לעמו ישראל) :

סגולה

כוראה ונפלאה ביום המעונן שלא תירא מלפיד אש וברקים
 וקולות . ויאמר ג"פ גבריאל ויעמוד אצל המזוזה ויקרא
 ופרשת שמע עד כימי השמים על הארץ . ואח"כ יאמר ג"פ (ראוך יחילו הרים
 ורם מים עזר כתן תהום קולו רום ידיה נשא . ודמומים עבות קול נתנו
 זחקים אף חצניך יתהלכו . קול רעמד בנגל האירו זרקים קבל רגוה ותרעש
 הארץ , ה'כבאות א שדי עמנו משגב לנו אהי יעקב סלה . ה'כבאות אשרי וכו'
 ה'הושיעה וכו' : בטוח בעז'ה . מקול רעם ומלפיד אש :
 תפלה על כל צרה שלא תבא , אם אדם בצרה יהיה מה שיהיה , יאמר מקודם
 וידיו . ואחר כך יאמר בכוונה צ"א פעמים ויהי כועס . כמנין הוי"ה אדכ"י
 זילוב . וכל פעם יכוין כי בי חשק ואפלטתו א השם הקדוש צי"ע . ואח"כ יאמר
גנת הוא מלכ"א (גימ'צ"א) קדישא רכל קדישין שתמא דכולא עילית
 העילית

ענין ר"ח אלול

העילית קדש שמך הגדול והגורא בעולמך . למען דעת כל עמי הארץ כי לך
 יאחה הגדולה והגבורה והכל אותי מכל צרה ומצרה וז' פ' שאני פכ"פ ארזי בה
 שהיא כך (ויפ"ע הצרה דפירושה) וזהו אני מקבל מעתה בנדונה לעשו ולקיים
 ענין זה או מצו זאת (ויפרש העניינים או צדקה או לימוד או תענית מה שיעלה
 על לבו) לעבודת קונו כל ימי היותי על האדמה עד שאשוב העפר מן האדמה
 אשר נחנתי ממנו שהיה אם כל חי ברוך ה' כורי וישעי הוא יליץ בעדי ויהיה
 בעורתי כי אתה עוזר עבדי עמך בעת צרה פודה ומציל מכל צרה וצוקה ואתה
 עם עמך בכלל הרחמים והסליחות . כי אתה שומע תפלת כל פה דא"י שומע
 תפלה : ויאמר תפלה וז' פ' בלי הפסק * וכה יעשה ויאמר ככ"ל ג'
 ימים רצופים . ויכליח בעו"ה :

קטב

מרירי שולט מ"ו בתמוז עד ט"ו ב' צומ' תשומא משפטים שכולו
 עינים קליפות קליפות וכו' ורש"ל אומר עין אחת נתונה על
 לבו ומי שרואה אותו כופל ומת ושומר כפשו י"מ :

היד

אירע ב"ו בתמוז נשתברו הלוחות ובעל התמיד והזקנה העיר וכשרף
 ס"ת והעמיד כלם בהיכל : וצ"ד ד' שלא יכנס לא"י וחרב
 הדית א' ושני ונלכדה ביתר ונחרש העיר : משכנכם אב ממעטין בשמחה פי'
 אב ר"ת ארום בבל הם ב' חורבנות של"ה : תענית ר"ת שת עני וזהו אגרא
 שתעניתא דקתא : מן חורבן ב"ה עד צום גדליה ישל"ב יום מנין גדליה
 כי שקולה מיתת דריקיס וכו' :

ר"ח

אלול החודש הזה כולה מוכן לתשובה ועיין מרמוס ע"ו בשל"ה
 וזהו ור"ח והכוהנים להתענות מ' יום יקדימו מ"ו בתמוז : פוד
 גדול האומר מזמור כ"ז מר"ח אלול עד אחר שבת תשובה ערב ובוקר אוי הוא
 מונחט שויציל ימיו ושנצויו בטוב ומעביר כל המקטרגים :
 (בשעת הובאות ס"ת מר"ח אלול וביום צום יאמר ג"פ י"ג מדות אה"כ יאמר)
רבש"ע מלא משאלתי לטובה והפק רצוני וסן שאלתי לי ולבני ביתי
 חיים טובים וארוכים בכבוד ובמנוחה ביראתך . ובתורתך
 שלום וצניעות ופדני מכל צרה וצוקה ויגון ומות ומכל רעות המתרגשות לבא
 בעולם וכפר עונותינו ואשמותינו אמן :
 (ואה"כ יאמר ואני תפילתי וגו')

הנהגות ותפלות ר"ח

(בכניסתו לבית הכנסת בליל ר"ה קודם ערבית יאמר תפילה זו)
אחות קטנה תפלותיה . עורכה ועונה תהלותיה . אל נא רפא נא
 למחלותיה . תכלה שנה קלקלותיה . בנעם מלים לך תקראה
 נשיר

אשר והלולים כי לך נאה • על מה תעלים עיך ותראה • זרים אוכלים
 בבלותיה • תכלה שנה וקלקלותיה • רעה את צאנך אריות ורו • וספוך
 חרוךך באומרים ערו • וכנה ימיך פרכו וארו • לא השאירו עוללותיה •
 תכלה שנה וקלקלותיה : מתי תעלה בתך מבור • ומצית כלת עולה
 תשבור • ותפליח פלא בצאתך כגבור • להתם וכלה מכלותיה • חילת
 הדעו הגוי כלו • וטובה שנעו וכוונו איש לו • ולבה קרמו וכל זאת לא • ממך
 נעו מעגלותיה • תכלה שנה וקלקלותיה • וצירה שבת וחשקה תגביר •
 לחפץ קרבת דודה ותעביר • מלב דאבצ כפשה ותסיר • לנקה אהבצ
 בלולותיה • תכלה שנה וקלקלותיה נמה צנחת לנוה רבצה • רב מנסה מדור
 חפצה והיא כפורחת עלתה נצה • לא הבשילו אשכלותיה • תכלה שנה
 וקלקלותיה • חוקו גילו כי שור גמר • לצור החילו בריא שמר • לכס
 ותעלו לביון ואזר סולו מסילותיה • תחל שנה וצרכותיה :

כה"ד"א מצד חכמה בינה ת"ת

בספר

חיים ברכה ושלום • ופרנסה טובה • ישועה ונחמה

בג'י טלה יסוד מל'
 ובזירת טובות • נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית
 ישראל לחיים טובים ולשלום • בא"י עושה השלום :

(יכון עוש"ה השלו"ס גי' ספריא"ל הסופר הוא כותב וחותם בני אדם לחיים
 ושרטו מהיסוד הנקרא שלום)

קודם

קדיש בתרא דהיינו קודם עלינו לשבח יאצרה המוזר והוא טוב
 למוזכר שלא יחסרו בשנה ההיא צעו"ה • ויאמר ארצו בני לילות דר"ה
 אחר קריאת הגבר והוא לדוד מוזר **לַיהוָה כֵּן לַיהוָה** הארז
 ומלואו תכל וגו' :

בצרכת המזון יאמר בכל עשרת ימי תשובה הרחמן הוא יחידש עלינו את
 השנה הזאת לטובה ולברכה :

בריה

בלילה יקרא על שלחנו ד' פרקים משניות ממסכת ר"ע ע"פ הסוד •
 וצוהר אמור מבחודם השביעי ונשחרית צוהר אמור מבח דש השביעי
 ונכה"כ ילמוד באדרת רבה ותיקופי ווהר ופגולתו להכלמה גס ע"ו זכה צדק)

בעשרת

ימי תשובה טוב לומר בין ושבח לומר אור ממעמקים
 קראתוך ה' : כי עומקני' רי' ושהוא נבורה וכבר ידעת
 אך בכל יום מאלו העשרה מתעורר א"י עמקים הנזכרים צכ' זכרה :
 יום א' דל"ה עומק ראשית כתר **שיר** המעלות ממעקים קראתוך
 יום ב' דר"ה עומק ראשית חכמה ה' • אדני שמע בקולי
 יום גדלי' עומק חלית בינה שהיינה אונ'ך קשיות לקול המזוני
 יום

ענ יקעשרת ימי תשובה

יום ד'	עומק טוב זרע	דעת	אם עונות השמור יה ארפי מי יעמוד :
יום ה'	עומק דרום	חסד	כי עמך הסליחה למען תורא : קויתי
יום ו'	עומק צפון	גבורה	ה' קותה נפשי ולדברו הוחלתי : נפשי
יום ז'	עומק מזרח	ת"ת	לאדני משומרים לבוקר שומרי לבוקר :
יום ח'	עומק רם ותחת	נצח הוד	יחל ישראל אל ה' כי עסה' החסד
יום ט'	עומק מערב	יסוד	והרבה עמו פדות : והוא יפרה את
יום כפור	עומק מערב	מלכות	ישראל מכל עונותיו :

זה יאמר באזניו מלכנו כתיבנו בספר פרכסה וכלכלה . וכל עשרת ימי תשובה גם בצרכי השנים כשגיע ונרך שנותינו כשנים הטובות יאמר זה תפלה לפרנסה מהאר"י ו"ל :

יהי רצון מלפניך יהוה (בניקוד פרכסה) האל הגדול הגבור והכורא עשה : למענך ולמען שם הגדול והקדוש **דיקרנוסא** שיבא מפסוק והריקותי לבס ברכה עד בלי די ומפסוק

בסה עלינו אור פניך ה' שתומין לנו ותתן לנו ולכל הסזוכים והמסובים בשלחנו היום ובכל יום פרכסותינו ומזכותינו במילוי ובריוח ובכבוד ולא באיסור ולא בעמל ולא בטורח וביגיעה רבה רק בנחת ובשלום ובהסקט כדי שנוכל לעבוד פדולות הטהורה והקדושה בלי טירדה . פרכסה שלא יהיה בה שום בוסה וכלימה . ושלא תכריכנו לידי מתנת צטר ודם כי אם מידך הפתוחה והקדוש ותכליחינו והרויחנו וברכיבו בכל מעשה ידינו ועסקנו ותן לנו מעושר מתנת ידיך ושיהי' ביתי מלא ברכת יהוה בוכות שמך הגדול **דיקרנוסא** ברוך אתה ה' מברך השני' :

(תפלה מה שאומרים בר"ה ובי"ב בשעת הוצאת ס"ת)

אל רחום ורחנון אלה אפים ורב חסד
ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון
ופשע וחתאה ונגה : ג"ם
רבנו של עולם מלא משאלותי לטובה
והפק רצוני ותן שאדתי ומחור על
כל

כָּל עֲוֹנוֹתַי וְעַל כָּל עֲוֹנוֹי אֲנִישֵׁי בֵּיתִי מְחִילָה
 בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וּמְהִירָנוּ מִחַטָּאתַי
 וּמֵעֲוֹנֵי וּמִפְּשָׁעַי וְזָכְרָנִי בְּזָכוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקָדָנֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרָנִי
 לְחַיִּים אֲרוּכִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׂרוֹם
 וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְכִלְכָּלָה וְלַחֵם לְאֵכוֹל וּבְגָד
 לְלָבוֹשׁ וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאַרְיֵכָה יָמִים
 בְּתוֹרָתֶיךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ וְשִׁכְלוֹ וּבִינְיָה לְהַבִּין
 וְלַהֲשִׁיב לְעַמְּקֵי סוּרוֹתֶיךָ וְהַפְּקֵר פְּוֹאֵה לְכָד
 מִכְּאוֹבֵינוּ וְהַתְּבַרֵךְ כָּל מַעֲשֵׂי־יָדָי וּגְזוֹר
 עָלֵינוּ גְזֵירוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחֻמוֹת
 וּבִטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וְתֵן
 בְּלֵב מַלְכוֹת וְרוֹכְסִים וְיִשְׂרָאֵל עָלֵינוּ לְטוֹבָה
 אֲמֵן וְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן : יְהִיוּ רָצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיזוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

ואח"כ יאמר זה ג"פ ואגיד חפלתו לך יי עת רצון אלהים ברוב חסדך
 ענני באמת ישעך :

(כוונת התקיעות מקודם יאמר מוזמר מ"ו)

למנצח לצני קרח מוזמר . כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול
 רנה . כי ה' עליון כורא מלך גדול על כל הארץ . ודבר עמים
 פח צינו ולשמים תחז רגלינו . יבחר לנו את נחלתינו את גאון יעקב אשר
 טו

ענין כוונת התקיעות

אהב סלה • עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר • זמרו אלהים זמרו •
 למלכנו זמרו • כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל • מלך אלהים על גוים
 אלהים יושב על כסא קדשו • גדישי עמים כאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים
 מגיבי ארץ זרר כעלה : (וח"כ יחזר)

יהי רצון מלפניך ה' כצאות אלהי אבותי הקדושים והטהורים יושב הכרובי
 שפחה שעה זו שאני מתפלל לפניך שעת רצון כמו השעה שאמרת למשה
 סלחתי כדבריך • כן ע"י תקיעת תשר"ת שאנחנו תוקעי' שכמתקי' הדין הקסה
 והרפה הנכללים בנג"ד כפר"ת שתסלח לכל פשעי • ותמחול לכל עונותי •
 ותכפר לכל חטאי • ותכבוש כל ודונותי • ותנקה כל גניבותי • ותשא לכל
 אשמותי • שחטאתי מעויתי ושפעתתי לפניך באונם וברצון בשונג ובמוד מיום
 היותי על בני האדמה עד היום הוה בכח השם הגדול היוצא מ"ג מדותיך אשר
 צד ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים כשא עון
 ופשע וחטאה ונקה שאינו חוזרת ריקם מלפניך • הרצ כנסני מעוני ומחטאתי
 טהרני • ואהיה מן השנים איך אשר חטאתם לא תזכור עוד • ותהפוך מדת
 הדין החוק והרפה למדת החסד והרחמים • ותכבוש רחמיך את כעסך •
 ותגבולו רחמיך על מדותיך ותתכסג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמי • ותכנס
 לנו לפנים משורת הדין • ויקוים בנו מקרא שכתוב עלה אלהים בתרועה ה'
 בקול שופר • וימתקו ע"י תקיעותינו היום כל ה"ך ופ"ר דינים דזכורא
 ודנוקבא • וסתום וסתום פי שטן ואל יסתין עלינו • ופרנו מכל צרה ויגון
 ומות ומכל שעות רעות המתפשטות ויוצאת לעולם • וכפר עונותינו
 ואשמותינו חמך :

ק ולי שמעת אל תעלם אוזן לרוחתי ולשועתי
ר אש דברך אמת ולעולם כל משפטי דברך
ע רוב ענדך לעוב אל יעסקני ודים
ש שם אנכי על אמרתך כמזבח שלל רב
ט ובטעם ודעת למדני כי במכותיך האמנותי
נ דבות פי רבה לא ה' ומשפטך למדני :
 (ובכוין תמיד באלו שני השמות)

יקהרועה

ישתמונה

(אשר אלו הפסוקים יאמר זאת התפלה)

יהי רצון מלפניך ה' אלהי המשפט שעתה יהיה עת רצון לפניך ותקרע
 ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מבדילים בינך
 ובין עמך ישראל היום הזה • והעבר מלפניך כל המשייכים והמקטרנים על
 עמך ישראל סתום פה שטן ואל יסתין עלינו כי אלך תלויות עינינו • אלו ממך
 אלהי המלך אלהי המשפט שומע קול תפלות ותרועות עמו ישראל היום ברחמים :
 תפילה

(תפילה לתקיעות שופר מהר"ב האר"י ו"ל וון היא כוסחא האמת)

יהי רכון מלפניך **יהוה** אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אנברהם אלהי יצחק ואלהי ישראל יעקב האל הגדול הגבור והגבורה שפלא לי מלאכים העהלים והקדושים משרתי עליון כעיימות משרתיך הנאמני בשירותיך והחפצים לזכות עמך ישראל המלאך הגדול **פַּעְפָּצִיה** הממונה להוכיח וכיפתיהם של ישראל להבעית השטן בעת שעמך ישראל תוקעים בשופר : והואת המלאך הגדול **תִּשְׁבֵּט** הממונה להשמיע וכיפתיהם של ישראל : והמלאך

הַדְרִינְיָאֵל

והמלאך האדום שגדל פון הממונים על התקיעה להעלות התקיעה לפני כסא כבודך . והמלאך ששויאל הממונה על התרועה . והמלאך תוספיה למהממונה על קשר"ק . להיות ממונים בשליחתינו להעלות תקיעתינו לפני כסא כבודך . ותמלא רחמים על עמך ישראל ותכנס להם לפנים משורת הדין ותגבה עם בניך במדת הרחמים . ותסתכל באפרו של יצחק הכבוד על בני המנוח וזכור עקדתו לרפי ישראל כאל מלך באמן אתה :

ברוך זוכר הפריות :

יסוד ח"ב לחסד ת"ת גבורה מל' צינה צינה ת"פ כח הוד **ברוך** אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר :

יסוד מל' ת"ת צינה :

יסוד חסד ת"ת גבורה מל' צינה יסוד כ"ה **ברוך** אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו על :

והניענו לזמן הזה :

תקה השופר בידך ותכוין כי השופר הוא אור מקיף לו תחתונות דצינה והוא נקרא שופר כי הוא חלל כשופפת . ותכוין כי אור מקיף כזה כולה דינים . ולכן ש"ל שופר גי' חלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ס . פ"ו משופר גי' אלהים . ר' משופר גי' א' אל אלהי אלהים הרי שופר . גם תכוין כי שופר רמו לש"ך דינים ופ"ר דינים . והם רומזים כך כי הש"ו משופר וי"ד פירקי האצבעות הימין האוחזים בו משלימים לש"ך דינים לדכורא . ופ"ר משופר עם ה' אצבעותיך השמאל האוחזים בו צפה עולה פ"ה סוד מכפ"ך עם האותיות - שכל זה הוא בצינה :

כוונת פה השופר והתוקע . תכוין כי פה השופר הוא סוד פה הביני' התוקעת את פנימיות וו"ן : שעלו בתוכה למיין נוקבין ועתה מוציאתם לחוץ דרך פה שהוא הפה התוקע . נכנסים תוך אור המקיף שהוא פה השופר ויוצאים לחוץ דרך הפה השופר יסוד דאור מקיף . ופה זה

ענין כוונת תקיעות

צין של התוקע או של האופר שהוא שם ס"ג וכ"ב לתקון גי'פ"ה סוד צינה :
 (ותאמר פסוק זה) מן המצר קראתי יה ענני במרחביה) ותכוין להאזין
 משני י"ה דאלהים שתיקון הו' הנקרא ורצ חסד : שהם השערות שבמרחו
 הלחי מו"ג תיקוני דיקנא דאריך : שהוא סמוך למצב תיקון א"ל י"ה : וצ"ע
 צימין וה' בשמאל השערות הסמוכים לשני פאות הראש : ומבין להוריד ב'
 יה אלו שהם הפאות ממש לאור מקיף לו' תחתונת שבצינה שהוא האופר :
 שהוא דוגמת הוקן הוה שנצל אחד מצד : וצל אחד מרחב : ועל ידי קו
 יכפו כל הדינים :

כוונת

פני התוקע וקול האופר : גם תכוין כי ע"י התקיעה יתאדמו
 פניך וזה יגרום הארת תיקון הו' מו"ג תיקוני דאריך הנק'
 ואמת שהוא תדין תפוחין דמתחזין שהוא ש"ע כהוריק דאכפוי שאירי המלוואים
 דו' ס"ג העולים בני א"ת : המלוואים דס"ג הם ו' הנבלים : וזה הוא המלווא
 דס"ג ודיאו"ג' הנ"ל : וישו' פעמים הנ"ל יאירי בו' תחתונת דאימא :
 שיש שם ו' שמות ס"ג ואו מאירים גם המלוואים שהם הנבלים אשר שם בשופר
 זה : ונעשה ב' קולות וו' : כי ו' פעמים הנ"ל גי' ר"ס : ונחלקים ק"ל לו
 וק"ל אליה : ועס ו' הנשס פעמים קו"ל קל"ה וכרובוקנה : גרון בוד'
 שיות מ"ב נחמה ונצובה גי' אחה"ע : וכלס בגרון סוד הצינה ומכוין גרון
 הצינה וגרון התוקע : חיד : בו אופיות ניכ' ק חכמה המודונת עם הגרון
 אחה"ע ניכ'ק הם נקראים חכמה צינה גי' רי"ו : ונכפיים הדינים רי"ו גי'
 גבורה : דאחד הוא יתד הוא סוד המיתוק : קול סוד הוויב אצל ואימא
 זו' ה' יו"ו ה"י : יו"ד ה' ו' ו' ה' גי' קל"ה : ועס הכלל קל"ו ועל
 ידי שזות אלו דינים דוון נכפיים קו"ל קל"ה :

ויצא

קול זה אח' כל הנכונים : א' אל אלה אלהי אלהים וי"ו שניים
 הם רי"ו : וכן הנכונים התחתון רי"ו : הרי רי"ו לעיל רי"ו
 לתתא : ועי' לעיס יתפרדו זה מזה ויתמתקו : ויצא קול זה אח' כל שניים
 זה קול הוא ע"ב ס"ג שיש בו ו' יודין : וב' גדיפי : הרי ט' יודין מ"ב
 דמכ"פך שמתקו : הנ' וי' מן הא' הם פדרי השיניים שחקים מ"ן זה שהוא
 פ"ר משופר : ויומתק נדב"ג גי' ש"ו דאופר : ויצא קול זה אח' כל לשפתיים
 אופיות בומ"ף גי' צ' פ' דין : למתק ב' דינים ש"ך ופ"ר : ועי' מילוי ע"ב
 ס"ג מ"ה ב"ן כוה ודייו"י ודיאו"י ודאאו"א ודכו"ה גי' בומ"ף : והנה כפ"ך
 דמנכפ"ך מתק ע"י שמות ע"ב ס"ג מ"הו' אופיות גי' כפ"ך : כפ"ך יהו"ה
 גי' רי"ו :

כתב

בס' כוונת' פעמים תשר"ת שנט' טרמוטין לבטל כח השטן : י'
 פעמים תש"ת ר"ע טרמוטין : לבטל יפה ד' דמכות ל"ת : י' פעמי'
 תר"ת

ת"ת ה"ע טרמוטין לנטל י"ז הר דמ"ע - ותכוון כי בכל התקיעות יהיו ק' קולות גי' ודיו"י וסס פ"ג גי' ק' - והטרמוטין תת"ק גי' אלהי"ם שי"ן דל"ת יו"ד גי' תת"ק - ויונתק שם שד"י אש"ש אלהי"ם :

דע תקיעת מיושנה בתנוכה - ואלו ר"ע טרמוטין הם לנטל הי"ז הר דע"א

זקיעה

אברהם עולה הבגל זה עד כלי מוח חכמה דו"א - ומעורר אישראל דחסד ומוח חכמה העומדים שם בסוד אור מקיף

ומושך עליו מוח בינה וגבורה שכבסו תוך הכוקבא ועומדים ארבעתים בסוד כסא על ראש ו' אומודוונים י"ה אבא ואימא - ומוציאים ב' מנפ"ך במנין תק"ע ומאירים א' תוך יסוד אימא וא' תוך יסוד כוקבא דו"א - תקיעה בני' פס"ס עם האותיות והכולל - פאטה גי' ת' - ד' יודין דע"ב ג' פעמים ב"י כל ספירה כלולה מג' פרקים למתק ע' טרמוטין ו'ך אלקים : י' פעמים י"ה גי' ק"ן כהורין מאבא לזון :

שברים

יחזק עולה הבגל זה ומושך הבינה והגבורה תוך הלבנוס דהוד דאימא - ומתפשט עד סיוס כל הסוד דאימא : שברים גי' א"ף למד הי יוד מ"ם - א' אל אלה אלהי אלהים - וכן אותיות דאלהים בכלל בתוך שס ע"ד ה"ה ו"ה ה"ס ה"ג' שברי"ם שברים גי' פספסים דיונס"ים - ומ"ב אותיות דאבני"ן וכו' - פ' טרמוטין גי' ג' אלהים דנרון - שגרון ג' קולות ומתמתקים ע"י אש"ה גי' פ"ד חסד דגרון ב' פ"מ ב' מצ' הוות אור"א :

תרועה

יעקב דוד עולה הבגל זה ומושך חכמה תוך הנכח של אימא - והסוד בתוך היסוד של אימא ומושך מת"ת לעילא פיטרא דגבורה ומניחה ג"כ תוך היסוד - תרועה גי' ע"ב ג' מ"ה ב' ו'ן קס"א קנ"א קמ"ג עם המילוי והכולל גי' תרועה :

תקיעה

יעקב להכניס נכח דאימא עם המוח בחכמה דו"א - והסוד עם המוח בבינה דו"א - ויסוד עם המוח בדעת דו"א - תקיעה גי' אנקת"ם - וגם גי' פסת"ם - וגם גי' י"פ י"ה - (פי' תקיעה גי' עשר י"ה) קן כהורין לעיר מאבא הנק' י' המשל לכוקבא - הע' טרמוטין נעשים קול א' פאטע ומתמתקים ע"י - פאטה גי' ת' ד' יודין דע"ב ג' פ' כיכל ספירה כלולה מג' פרקים - ח"ק טרמוטין ג' פ"ל ו' טרמוטין ששם סוד ג' ו' אותיות - יסוד יוד ה"ה ו' ה"ה - יוד ואלו דלת ה"ה ה"ה ואלו ה"ה ה"ה והנה יוד הי ואלו הי - יוד הא ואלו הא גי' ח"ק אימא ועיר :

תקיעה

אברהם להכניס פרק ב' ממוח חכמה בחסד ו"א - תקיעה גי' י' פעמים י"ה גי' ק"ן כהורין מאבא הנקרא י"ה לנ"א

ענין תקיעות

משם לכוונתו * תקיעה גי' פסת"ס עם המילוי והכולל פשוט גי' ת' -
 ל' יודין דע"ב . למתק ט טרמוטין ו'ך חלקים :
שברים יחק להפנים פ' צ' דמות ציה בנבירה דו"ח . שברי"ס גי' חלק
 למד הי יוד מש . א אל חלה חלהי אלהים וכלל בשם ב"ן .
 גי' פספסי"ס דינסו"ס ז"צ אותיות משם של מ"ב . ט טרמוטין סוד ג' אהים
 דברון וכן גרו"ן גי' ג' פ' אלהים - וכנגד ג' קולות . ומתמקים ע"י אח"ה
 דברון פ"ד . סוד שני מ"ב דל"ח :

תקיעה

יעקב להכניס פרק ב' דמות דעת דמות ועיר . תקיעה גי'
 חנקת"ס וגם פסת"ס . וגם עש"ר י"ה . ק'ן כהורין מאבא
 הנקרא י"ה לויעיר ומשם לכוונתו . פשוט גי' ת' ד' יודין דע"ב למתק ע'
 טרמוטין ו'ך אהים . ג' פעמים כל ספירה כלולה מג' פרקים . א' טרמוטין
 ג' פ' ו'ך אותיות דמילוי אה"ה א' דיודין וא' דיודין וא' דלפין . לבטל הא"ף
 בשם י"ה אדנ"י . גם יד הא ואו ומ"ב אותיות לשם ס"ג גי' א"ף להכניעו :

תקיעה

אברהם להכניס פ"ג דמות חכמה בנכח ו"א . וגי' עש"ה
 י"ה ק'ן כהורין דאבא לו"א ומשם לכוונתו . תקיעה גי'
 פסת"ס ע"ה והכולל . פשוט גי' ת' ד' יודין דע"ב וכו' כנ"ל :
תרועה יעקב דוד להכניס פ"ג דמות בינה בהוד דו"ח . וגי' ע"ב
 ס"ג מ"ה ב'ן קס"א קס"א קמ"ג וגם חלק דלתמון יוד ע"ה גי'
 תרועה . פ"ה סמ"ך ת"ר מ"ס גי' תרועה :

תקיעה

יעקב להכניס פ"ג דמות דעת ביסודו"א . וגי' חנקת"ס וגם
 פסת"ס וגם עש"ר י"ה ק'ן כהורין מאב"א לו"א ומשם לכוונתו .
 פשוט גי' ת' ד' יודין דע"ב . למתק טרמוטין ו'ך אלהים ג"פ כל ספירה
 כלולה מג' פרקים . א' טרמוטין ג"פ ו'ך אותיות דמילוי אה"ה דיודין ודלפין
 לבטל הא"ף בשם מ"ה . ול' אותיות שם ב"ן פשוט ומילוי דמילוי . וגם יוד
 הא ואו ומ"ב אותיות השם גי' א"ף : (ויש להתודות בלחש בין שפתיו בשעת
 התקיעה כל עונותיו)

ועיקר

כדיך הבכיה בין התקיעות היא הוראה עצומה על כשמתו שהיא
 מתוקן . ומי שאינה בוכה בימים אלו ודאי אין כשמתו טובה
 ושלמה ומי שנתעורר בבכיה מעצמו בבכיה גדולה בפתע פתאום מאליו סימן
 הוא שדכין אותו בנ"ד של מעלה ונפשו מרגשת . ולכן בא לו הבכיה מאליו
 וטוב שישוב מיד בתשובה בכל לבבו :

כוונת

התקיעות חכוין כיר"ע טרמוטין אלו לבטל יצה"ר דע"א בשם
 קר"ע שטן כנ"ל : פ"א

פ"א יחזק צינה
שברים
 פ"א עיטרא דחסד יעקב
תקיעה
 מלכיות דמלכיות

פ"א אנרהם חכמה
תקיעה
 פ"א יעקב דגבורות צדעת
תרועה
 כתר

פ"ג יחזק
שברים
 פ"ג יעקב
תקיעה
 זכרונות דמלכיות

פ"ג אנרהם
תקיעה
 פ"ג ד' ד'
תרועה
 גדולה

פ"ג יחזק
שברים
 פ"ג יעקב
תקיעה
 שופרות דמלכיות

פ"ג אנרהם
תקיעה
 פ"ג ד' ד'
תרועה
 נכח

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתקיעת קשר'ק שאנחנו תוקעים
 היום תעשה ממנה עטרה על יד הממונה שרשיה ליהוה עולה
 ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אות לטובה וימלא עלינו רחמים : ברוך
 בעל הרחמים :

פ"א אנרהם חסד
 פ"א יחזק גבורה
 פ"א יעקב ת"ת
תקיעה שברים תקיעה
 מלכיות דזכרונות

פ"ג אנרהם
 פ"ג יחזק
 פ"ג יעקב
תקיעה שברים תקיעה
 זכרונות דזכרונות

פ"ג אנרהם
 פ"ג יחזק
 פ"ג יעקב
תקיעה שברים תקיעה
 שופרות דזכרונות

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתקיעת חש"ת שאנו תוקעים היום
 תהא מרוקמת על היריעה על יד הממונה ערשיאל בשם שקבלת על
 יד אליהו וזכור לטוב וישעיה הפנים וסר מטטרו וימלא עלינו רחמים :
 ברוך בעל הרחמים :

פ"א אנרהם נכח
 פ"א יעקב דוד הוד
 פ"א יעקב יסוד
תקיעה תרועה תקיעה
 מלכיות דשופרות

פ"ג

ענין כוונת התקיעות

ח

פ"ב חזרה פ"ב יעקב דור פ"ב יעקב
תקיעה תרועה תקיעה וכוונות לשופרות

ת"ת

פ"ג חזרה פ"ג יעקב דור
תקיעה תרועה

ישור

פ"ג יעקב
תקיעה גרורה שופרות לשופרות

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלנו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן קש"ק ומן קש"ק ומן קר"ק לפני כסא כבודך ומליצו עובד בעדינו לכפר על כל חטאתינו :

אשרי (ואס"ב יאמר) העם יודעי תרועה ה' צאור פניך יהלכון בשמך יגילון כל היום ובתפארת עיניו אתה וצרכונך תרום קרנינו : (ואס"כ יאמר מוצור ב"ח)

מזמור שיר ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו חרוע קדשו : הודיע ה' ישועתו לעיני הגוים גלה דקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו לה' כל הארץ פנחו ודנגו ושמרו : זמרו לה' בכבוד בכבוד וקול זמרה - בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה' - ירעם הים ומלואו תבל ועשני בה - נהרות ימאחו כף יחד הרים ירננו : לפני ה' כי נאלטפט הארץ יספט תבל בצדק ועמים במושיעים : (למוסף ישאל אחד מה' דברים בזמן שהחן אומר בקדושה מלת אי"ה או עושר מופלג או בניס כדיקים או השגת רוח הקודש יאמר) :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אבינו שבשמים שתמלא שאלתי ובקשתי בשם **יהוה** - (והמקודש הם מ"ו כמתן מילוי ע"ב והב' אותיות ה' דל"ה : מקום כבודו וכו') : (כשמים האוחז יאמר אלה בכת גדולות וכו' ואחר כך יאמר) בשמך שדי ה' נבואות שתעשה שאלתי ובקשתי והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

(כשהחן אומר עלינו לשבח וכו' תאמר) **מגדיל** עו שס ה' בוי רוך כדוק ונשיב קיוס שחרב בית המקדש אין לנו לכפר לא קרבנו ולא בגדי כהונה ולא מנחה ולא זבח ולא מונח רק שמך הגדול עומד לנו ויהי רצון שיהא שמהו עת רצון ליכנס תפילתי למנוח בשמינו מנכיר ה' ה' אל לחוס וקונו וכו' - אלה בכת גדולות וכו' :

תקיעות

תקיעות

מוסף הם באימא עילאה ולא בתבונה כנ"ל . לבעל היפה"ר
דב"לוי עריות והשחת צדע לבעלה כר' עטרמוטין וכוונה
כנ"ל . רק שיכוין כיעתה ע"ג סדרים תשר"ת מתפשטים הפרקי' התחזונים
דכה"י דאימא . ולא בתבונה כמו תקיעות מיושב :

תקיעות

אחר התפילה תכוין כר' עטרמוטין א' לבעל יפה"ר דשפיכ'
דמים . והכוונה כנ"ל רק שיכוין עתה ע"י סדרים תשר"ת
מתפשטים הפרקים עליונים דחג"ת דאימא :

(בליל יו"כ קודם שיאמר החון אל רחום שמך מיוחד להקב"ה בנעימה ובלחש
יאמרו הקהל) :

מיוחד

באהיה אשר אהיה הוא היה הוא הוה והוא יהיה הוא ממית ומחיה
לפניו לא כוצר אל ואחריו לא יהיה . עננו אלהי אברהם עננו .
עננו העופה בעת רצון עננו . עננו פחד יצחק עננו . עננו העונה בעת צרה
עננו . עננו אב ר' יעקב עננו . עננו הפיכה בעת רחמים עננו . עננו מגן
דוד עננו . עננו אלהי המרכבה עננו . עננו רחום וחסין עננו . ה' חננו
והקימנו . ובספר חיים וזכרנו וכתבנו וחתמנו . ה' עשה למען שמך וחוסה על
וישראל עמך . אלהינו שנשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברכנו . אלהינו
שנשמים יהמו כל רחמך עלינו . אלהינו שנשמים כתבנו בספר חיים
טובים . אלהינו שנשמים כתבנו בספר דריקים . אלהינו
שנשמים כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה . אלהינו שנשמים חזול
עלינו ועל טפינו ועל עוללנו . אלהינו שנשמים מלא משאלות לבנו לעונה *
א'ינו שנשמים דרקנו בנשפטיך הטם הוה . אלהינו שנשמים שים שלום בכינו .
אלהינו שנשמים תכון תפלתנו קעורה לפניך : (צמח שלח יבא גזיר' באותו שנה)
(תפלה להרמזן ז"ל מה טוב ומה נעים לומר התושבחות האלו קודם הנעילה
אחר ובל' לכיון ומולחת מאד שאו הוא עת רצון והנשמה עתה בסוד נפש *
ומתענגת לתת שבה והודיה ליוצרה בשמחה שאו היא נקיה מעון :

ברכי

אכולה מרוח הקדש . את שם אדיר כאלר נקודש . אל נערץ
בסוד שרפי קודש * אין קדוש כה' . ברכי נפשי אתה' .
ברכי צרה מנחלי בור נשפכת . את שם בוצרך לפניו ללכת . בורכת ובשמו
מתברכת . ברובה את לה' * ברכי נפשי אתה' : ברכי גלויה לבב
ונעלמה ממראה . את שם גבוה ושפל יראה . גודל מפשיו לספר כל ילאה .
גדולים מעשי ה' . ברכי נפשי אתה' : ברכי דלה נושאת גוף בלי משען .
את שם תולה על בלומה אהל בל ישען . דעה חסין דני אדם למען . דעת
דקופת ה' . ברכי נפשי אתה' : ברכי המתאמת להחזיר בשוליו . את
שם המקרבת להסתחות להרום רגליו . היותך ככל העומדים לפניו .
הניגשים אל ה' . ברכי נפשי אתה' . ברכי והשלוחה לחכם לבנות בני

ענין תפילות יום כיפור

אדם • את שם השולחך למחית בשר ודם • והמקדירם ושנו ליסודם • ועליך
 יורח ה' • ברכי נפשי את ה' : ברכי וכה בעד מחשבי גוף מאירה • את
 שם וזהר עולם איום וכורא • זקף שערי צדק ויקרא • זה השער לה' •
 ברכי נפשי את ה' : ברכי חיה בקרב שנים עזורה • את שם חי העולמים
 באור בנבורה • חונן ומכבד מכבדי התורה • חן וכבוד יתן ה' • ברכי
 נפשי את ה' • ברכי עזורה כעצם השמים וצבאם • את שם טוב לקונו
 אשר לכבודו צבאם • ערם יבינו הכנס וקראם טעמו וראו כי טוב ה' • ברכי
 נפשי את ה' * ברכי יודעת חפץ תמים דעים • את שם יודע חפץ ומשלימו
 לרגעים • ידו פשוטה לקבל הפושעים • יוכרו וישונו את ה' * ברכי נפשי
 את ה' • ברכי כבודה בת מלך חסוקה • את שם כביר כח מורך מכה לא
 נפלאה היא ולא רחוקה • כה פעשו חסד משפט וצדקה • באלה חפצתי
 באם ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי לובשת חים ומתקדשות מפגרי מתים •
 את שם לובשת קדושה וקדושים לפניו משרתים • לימודי נצח תמידים לא
 כצמחים • לעמוד לשרת בשם ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי מתפארת
 בשם אלהיה תהלה • את שם מלך רם ותהלתו מיימלא • מהולל וכל
 הנשמה לו תהלה • מידי עלותה בים ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי
 כצבת על מלכה לעשות מלאכתו • את שם כוקף על ארץ ממכון שנתו •
 ככוכים מלאכיו לעשות דבר בעיתו • כושאי כלי ה' • ברכי נפשי את ה' :
 ברכי סובלת אנרים על אברת רוח חיה • את שם סובל עולם בעמוד ענה
 ותושיה • סוד צדיקים יסוד עולם היה • סומך צדיקים ה' • ברכי נפשי את
 ה' : ברכי עוטה תפארת והדר תתאור • את שם עושה אשר חפץ ומשלים
 אשר גור • עריצים יראוהו ויאמר כל כאור • עורי מעם ה' • ברכי נפשי את
 ה' • ברכי פנימיה פונה לאלהיה מסילות • את שם פועלך לשמו באדר תהלו
 פני האדון ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי כורת שכל בחרט אנוש נתונה •
 את שם צור הכין ואין קצה לתבונה • צדק יקראוהו באמונה • צדיק אתה ה'
 ברכי נפשי את ה' • ברכי קרובת שדי אשר מחוהו תחיה * את שם קדוש
 ומקודש בדבר כל חוה • קדושים יקראוהו וקראוהו אל זה • ואמר קדוש
 קדוש קדוש ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי רודפת צדקה על עקבות
 אלהים • את שם רוכב שמים לעזרת כמהים * רמים יודוהו ויעידו גבוהים
 רם על כל גאים ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי שוכנת בתי חומר יסודה
 בשחקים • את שם שדי הנקדש בשבע כיתות צדיקים • שמורים מכל טינוף
 ומכל חטא ממוקים • שם יתנו צדקות ה' • ברכי נפשי את ה' • ברכי
 תלויה בימין עליון נצורה באישון • את שם ברך בלב ומבורך בלשון • תכן
 נשמת עם האור הראשון • תחילת דיבר ה' • ברכי נפשי את ה' •
 ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאוד הוד והדר לבשת • הללי נפשי את ה'
 אהללה

אלהה ה' בחיי אומרה לאלהי בעודי . יערב עליו שחי * אנכי אשמח בה' יתמו חטאים מן הארץ ורשעים אין עוד אינם ברכי כפשי את ה' הללויה : (ואח"כ יאמר)

רחמנא ויך אשפיעלך בדיל ויעבור . רחמנא וכוון חפס לך בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דחיי בדיל ויעבור . רחמנא חתמינן
בספרא דרחמי בדיל ויעבור . רחמנא חתמינן בספרא דדריקי בדיל ויעבור
רחמנא חתמינן בספרא דדברי ותמימי בדיל ויעבור . רחמנא חתמינן בספרא
דפרינסתא טבתא ומוחי בדיל ויעבור . רחמנא חסוד עלן טבוון בדיל ויעבור
רחמנא טבוון סגיאן חתמי עלן בדיל ויעבור . רחמנא יתגלבגלון רחמך עלן
בדיל ויעבור . רחמנא כבוד חמתא ורובא מינן בדיל ויעבור . רחמנא לא
תעביד גמירא לך בדיל ויעבור . רחמנא כהר טובך אבהר עלן בדיל ויעבור *
רחמנא סמוך וסעוד הוי לך בדיל ויעבור . רחמנא עביד עמכא חתא לטב
בדיל ויעבור . רחמנא פתח שמיה לכלותין בדיל ויעבור . רחמנא כלותכא
קבל ברעוא בדיל ויעבור . רחמנא קבל כלותין ובעותין בעידן עקתין בדיל
ויעבור * רחמנא רחס על נשמתין בדיל ויעבור . רחמנא סתא טבתא אייתי
עלן בדיל ויעבור . רחמנא טוב מהרובך בדיל ויעבור . רחמנא ולא כהדר
דיקס מן קיך בדיל ויעבור :

אחר תפלת נעילה בשעה שאומרים שמו ישראל . ברוך שם כבוד וכו'
ה' הוה האלהים . (יאמרו זה) :

ה' מלך . ה' מלך . ה' ימלך לעולם ועד . אלהינו שנשמים זכרנו
בזכרון טוב לפניך . אלהינו שנשמים חתמינו בספר חיים
מונים . אלהינו שנשמים חתמינו בספר דריקים . אלהינו שנשמים חתמינו
בספר ישרים ותמימים . אלהינו שנשמים חתמינו בספר מן נות ופרנסה
טובה . אלהינו שנשמים חמול עלינו ועל עמינו ועל עוללנו . אלהינו
שנשמים טהר מטומאתינו . אלהינו שנשמים יתמו נא רחך עלינו .
אלהינו שנשמים כבוד את כובשינו . אלהינו שנשמים כלה אל תעם עמינו .
אלהינו שנשמים למעך עשה אם לא למענינו . אלהינו שנשמים לחץ את לחצנו .
אלהינו שנשמים מלא משאת לבנו לטובה . אלהינו שנשמים נקום את נקמתנו .
אלהינו שנשמים סמוך את כפילתנו . אלהינו שנשמים ענה את עתידנו .
אלהינו שנשמים פדינו מירי כל אויבנו . אלהינו שנשמים כוח אתנו ברכתך .
אלהינו שנשמים כוח אתנו ישועתך . אלהינו שנשמים דקינו במשפטך .
אלהינו שנשמים קרב לנו קץ הגאולה . אלהינו שנשמים קרב לנו יום הישועה .
אלהינו שנשמים קרבנו לעבודתך . אלהינו שנשמים דיבה ריבנו וגאלנו .
אלהינו שנשמים ראה בעני עמך ישראל . אלהינו שנשמים רפא חולי עמך ישראל .
אלהינו שנשמים ראה בדוחק השעה . אלהינו שנשמים שעה לשועתנו . אלהינו

ענין תפלת נעילה

שנשמים חיים שלום זיכורו • להיכו שנשמים חיים שלום בארמונותיו • להיכו
 שנשמים תן חיים ושלום ואריכות ימים ועודים לקוסר יר"ה : אולמלך • או
 לדוכום • או להגמון • או לגראצ • ולכל אנשי השררה יר"ה • אשר אנחנו
 יושבים ושדוים בכלו • להיכו שנשמים תן בלגס ובלב כל יועזיהם ושריהם
 ומנהיגיהם רחמנות להטיב לינו • להיכו שנשמים תן שלום במלכות במדינה
 שלו • להיכו שנשמים תן טובע וברכה בארץ הזאת ובעולם • להיכו שנשמים תן
 על ומטר לברכה ורע לוורע ולחס לאוכל • להיכו שנשמים תן לחס לפי העף
 לעניי עמך ישראל שלא יצטרכו זה לזה • להיכו שנשמים תכוון תפלתינו קטרת
 לפניך • עננו להי הארבעה עננו • עננו רחום וחנון עננו • ה' חננו והקיימו
 ובספר חיים זכרו ותמינו • ה' כחותם על לבך היום שימנו ובספר חיים
 זכרו ותמינו • ה' ריבה ריבנו ולחס לוחמנו ובספר חיים זכרו ותמינו •
 ה' ברך לחיננו ומימנו ובספר חיים זכרו ותמינו • ה' עשה למען שמך חוסה
 על ישראל עמך • ה' עשה למען אבותינו במהבבה וחוסה על ישראל עמך •
 ה' עשה למען הרוגים ושורפים על יחוד קדושת שמך וחוסה על ישראל עמך •
 דעני לאברהם אבינו בהר האמורה ענינו • דעני לזכרון על גבי מדבחה
 ענינו • דעני ליעקב בבית אל ענינו • דעני ליוסף בבית אסירי ענינו •
 דעני למשה ואבותינו על ים סוף ענינו • דעני לאהרן במחנה ענינו • דעני
 לפנחס בשעים ענינו • דעני לדוד ושלמה בנו זירושלים ענינו • דעני

לצדיקי וחסידי ותמימי וישרי די בכל דהודר ענינו •
בריה וזי"ב בתפלת י' חיינו כל אדם כשאומר הא גדול הגבור והכורס
 ר"ת גמט' שם אהי"ה : סומך נופלים יכוון לאלו המלאכי'
עין אל עירייה עריאל יהירא בתצבת ובין
 יכוון גמט' אכ"ו וכו"ל • או אכ"א יהו"ה : (ובכן גמט' ע"ב לשם ע"ב רמז
 אמרה אם צר ובכן אבא אל המלך : ודברך אמת וקיים לעד יכוון מני שנותינו
 בהם ע' שנה : עושה השלום גמט' כ"א מלאך **ספריאל** משתק השטן
 וכותב זכיותיהן של ישראל • במוסף ר"ה כשנשמים האוחז יאמר תפלת ר'
 בחוניה בה' קאנא בכה וכו' וכן זי"ב • וזי"ב אחר על חטא און לנו מלך ומוחל
 וסולח יכוון להמלאכים **נוריאל עזריאל סנוריה**
עריאל כשנשמים לא ע"י יסורין רעי יכוון הממונה ע"ו ומלאך
קפציאל והוא יסגיר דלת של יסורין ותת ידו ממנו מלאך **עיריא**
 שלא ימותו בניו קטנים ע"י המקטרג הנקרא אסכרה והמלאך **יפריאל**
 ישחית המקטרגים :

סנורה כ"ה וי"ב יכוון בקדושת מוסף בתצבת איה יבקש א' מאלו ג"ל
 עושר או בניו כדקיים זת"ח • או השבת רוח הקודש ואח"כ יאמר
 יה"ר ענש"ב • ונעילה יבקש בתצבת איה על גביה בתורה כ"כ מקובלים :

הפריזן נפש כפי הרמב"ן ז"ל

(קח פרוטות כסאו למשל אם שמו יעקב יקח קפ"ב פרוטות * וקח' פרוטות מהן ויאמר)

לשם יחוד קנ"ה ושכינת' בדחילו ליחד שם י"ה בזה בשם כל ישראל * פרוטות הריני בותן י' פרוטות אילו בשליחות ה' שם יעקב ב"פ ליחד דקק עס דקק פדיון נפש כפ"ח * ו' פרוטות אלו יהא פדיון אות י' של שמו יעקב * יהי רצון מלפניך ה' אליהבו וחלתי אבותינו שתהא י' פרוטות אלו כפרה על כל ישראל ובתוכם ה' שם ככלל וזוהי המעשה דקק שלום * אל נא רפא נא לך בדרך שאר כל חולי עמו ישראל כודק דקק וחסד ומצא חיים דקק וכבוד ודקק תציל ממות לא ממותה משונה בלבד * אלא אפ"ל ממותה עצמות אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלק להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעבו מרדת שחת מצאתי כופר * הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים * המשיב בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריי ערכך ה' וישמרך * יאר ה' פניאך ויחנך * ישא ה' פניו א"ך וישם לך שלום * (למנצח מומור לדוד יענך ה' זכו' * ויהי בועס זכו' * שיר למעלות אשא עיני אל ההרים זכו' * אלא זכח גדולת זכו' * ואח' כ' ויאמר זה)

אנא

אדוני רופא כל בשר מושך ורופא המכאיב וחובש רופא כל תחלואים המרחם נדבאים השומע צעקת נופלים על ערש דוי חוס ורחם וחמול וכנה את האש ואת הגחלים וזהו ספר מפנ"פ כל חולי וכל זכיה וכל מכאוב וצרות וחבלות ומרעין ביטן וכעס וזקיהו ואמצהו והקימהו מערש דוי ותמוך ידו וסעדו למען שמך הגדול ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד * וסוקהו ואמצהו והצילהו מן החולי הזה והעמידו על רגליו אמן סלה הללוה לעד :

(ואח"כ יקח ע' פרוטות כנגד ע' משם יעקב ויאמר התפלה כנ"ל * ואח"כ ק' פרוטות כנגד ק' משם יעקב ויאמר התפלה כנ"ל * ואח"כ קח ב' פרוטות ועשה כנ"ל * ואח"כ יספר המעות כזה י' ע' ק' ב' * וכללם יחד ויאמרו כל העדה בקול רם : שיעי המעלות אשרי כל ירא זכו' * ואח"כ בחלקת המעות לעניים הגונים לשבעה חלקים * וזהו נוסח התפילה כשמחלקין הדקק :

לשם

יחוד הקדוש ברוך הוא ושכינתיה ובשם כל ישראל אגחנו ונתנוה לזדקק בשביל פנ"פ וזדקק ונתהא בחלקת לשבעה דקות וזדקק זו ינצל משבעה פורענות הכתובים בתורה * ומשבעה מדורי גיהנם ויקויים בו הפסוק וזדקק תציל ממות * כן דקק לחיים וזדקק מצרה כחלץ ויבא רשע פחתיו * על כן מליך מלכי המלכים הקנ"ה תהא דקק וז' מקובלת לפניך ויהיה לו בזה פדיון נפשו * כמו שכתוב פדה אליהם את ישראל מכל צרותיו * וידו לך חסדו וכפלאותיו לבני אדם * אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלק להגיד לאדם

ענין פדיון נפש

סרו ויחנכו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כופר א"ס - ובוה תהא תפלתו
מקובלת לפניך כיון מנוסך ע"ג מונחך ולפלוני בר פלונית הוה אשר התפללו
עליו יעמוד לו זכות פורה וזכות אבות וזכות רבים וזכות תינוקות של
בית רבן ואמן :

(ואחר שפושין הפדיון יאמרו בקשה זו בכונת הלכ) **יהי**
רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עשה למען קדושת שמותיך הקדושים
והטהורים הנזכרים ונעשים פה על ידי פדיון זה ותברך ומחשבה טובה
למעשה כי לך ה' הקסד ואתה תשלם לאים במעשהו ותגבר חסדך על מדת דינך
ויומקו הגבורות הקשות ע"י פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים
גמורים ופשוטים שאין בהם תערובות דין כלל ויכנסו רחמיך את בעטך מעלינו
ומעל פלוני בר פלונית או פכ"פ עשה פדיון לכפשו והפריש מממוכו לצדקה :
וצבן יהי רצון שיעלה לרצון לפניך ולפני כסא כבודך פדיון נפש זה האדם וילך
לפניו דקו למליץ טוב ויושר להמליץ בעדו וללמד פניגוריה ולסתום פי
המקטרגים עליו ולא תעשה ידיהם תושיה ועצה ותעטל לנו ותחתור חתירה
מתחת כסא כבודך לקבל עצירותינו ועצירות פכ"פ ויקויים בנו מקרא שבתוב
וצדקת תפיל ממות : ובכן תביל כפשו מעות ולחיבתו ברעב ותצילהו מכל רע
מדבר מתרב מרעב וממשחית וממגפה ומכל צרה ויגון ואכזה ואל תענהו צנפס
אויביו אויב פנימי ואויב חיצון ומכל נגע ומחלה תוציאהו ותחלימהו ותרפאהו
רפואה שלימה רפואת הכפס ורפואת הנזק תחוננהו ותפדלהו מרדת שחת
ותאמר מצאתי בופה ונתעל מעלינו ומעל פכ"פ ומעל כל עמך בית ישראל כל
גזירות קשות ורעות קלות וחמורו ותגבור עלינו ועלינו גזירות טובות וצדקתנו
צדקות טובות ישועות וכחוננות ותפקדנו בצדקות ישועה ורחמים כי לך ארון
הסליחות והרחמים עזרינו אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך - והכלנו וכפר
על חטאותינו למען שמך - יהיו לרצון אהבי פי נהגיון לבי לפניך יי' צורי ובושי -
ברוך יי' לעולם אמן ואמן :

סדר פדיון נפש על החולי ב"מ

בראש יקח דבר המכוי כגון פריטות או שאר מטבעות או כל דבר המכוי
שים בו דברא לממונא אפילו אבנים וכיוצא בו העשיר רבה
והדל לא ימעיט הכל לפי ערכו אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו
לשמים - וכך סדורו :

יקח ק"ס פרוטות או שאר דבר המכוי רק שיהיה ק"ס כמנין כלם וכמנין
עץ וזה סוד בכלם אלהים עשה את האדם - וזה סוד הפסוק כי
האדם עץ השדה - ופירושו כך הוא כי יוד הא ואו הא עולה מ"ה כמנין אדם -
כמזל

נמצא ששם הוי"ה עולה מ"ה ועץ הוא כמנין הוי"ה בהנאה * כזה יוד פ' עמי' ה' הרי"ב : וכן להיפך ה' פעמים ו'הרי"ב * ה' פעמים ו'הרי"ב * ו' פעמים ה'הרי"ב * הרי"ק"ס כמנין כלם וכמנין עץ * גם כסף עולה כמנין ק"ס * לכן טוב ליקח פרוטות של כסף וכשהיה הק"ס פרוטות מוכחים לפניו יקח מן הפרוטות ו' ולא ימנה אותם בפיו רק במחשבתו ולפנים * יכוין כשיקח אחד יכוין א' וכן ב' ג' ד' ה' ו' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד ט"ו ט"ז י"ו * כך יכוין המספר במחשבתו ולא ידבר שום דבר ויכוין שכלה כמספר השם הקדוש הנקרא בזה ב' ג' ד' ה' ו' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד ט"ו ט"ז י"ו * והוא יוצא מפסוק את השמים ואת הארץ * ואח"כ יחזור וימנה במחשבתו מן השפה ולפניו ק"א ג"כ בדרך א' ב' ג' ע"ד א' ויכוין שהוא נגד השם (אהיה) ויניחם כל א' וא' בפני עצמו ולא יערבם * ואחר כך יחזור * וימנה במחשבתו מן השפה ולפנים עד ק"ו בדרך א' ב' ג' וכן ל' ויכוין שהוא נגד שם (הויה) ויניחם לפני עצמו * נמצא מוכח לפניו ג' ציבורם א' (י"ו) וא' (ק"א) * וא' (ק"ו) עולה ביחד (דיו) * ויכוין שש"ג שמות הללו ימתיק הדיו כי ג' שמות הללו רחמים הם אבל עדיין המיתוק אינו אלא בכח וע"י מחשבתו אבל לא בפועל ולכן לא יערבם יחד כדי שלא יתערב הדיו * ואח"כ יקח מן (הק"ס) ויספור א' ב' ג' ד' ה' ו' וכו' עד ס' דוה המספר יוציא מן השפה ולחוץ ויאמר א' ב' ג' וכו' עד ס' דיו כיון שהוא מספר נגד שם של (אדני) וכשמגיע למספר ס' ד' או מיד ברגע בגמרי' כשיאמר ס' ה' יערב עמהם אותן ג' מספרים המוכחים כל א' וא' במקומו (י"ד ק"א ק"ו) ויכוין כשהוא אומר (ס' ד') שהם אותיו (דיו) : ואח"כ כשהוא אומר (ס' ה') יכוין שזה האחד הוא נגד הא' של (אדני) והא' היא רחמים גמורים בני היא פל"א אין בו תערובות דיו לגמרי וממתיק הדיו לגמרי וע"י העירוב ממתיק הדיו לגמרי המיתוק בא בכח ובפועל ולכן יוציא בפעם הרביעית מן השפה ולחוץ * והי' רחמים גמורים ואין שטן ופגע רע ושלוש וחיים * יוסיפו מן השמים * ואח"כ יקח אלו (קכ"ט) פרוטות ויתנם ללומדי תורה ואל יעכנם אצלו כדי שלא להחמיץ המצוה * וכשאר עוד (ל"א) פרוטות מן (ק"ס) אותן יהי' אלו וסימנך חסד (אל) כל היום כי כבר נמתקו הדינים על ידי כוונת ה"ל ונתעורר רחמים גמורים : ואמר כך יאמר יהי רצון ככ"ל :

(כשארם מתודה בעי"ת או כל השנה אל יאמר חטאתי או אשמתני לשון יחיד אלא חטאתנו ספ' ה"ב)

מ"ב ממרגניתא דפי רבאם ארס חוטא בעיניו עיניו כיהות * באוכיו שומע חרפזו * בפיו אין דבריו נשמעין * בעפה עכצו מתמעטת * במחשבה עיניו מוריקות * בלשונו יסודין עליו * בידיו יורד מכבודו * בלבו מת בראיה :

ענין תשובה

בדלוגה • ברגליו שבותיו מתקדרין • חושא ומחשוא קובר אשתו ובניו • בליכוס
 גו"ד נחם • (א"כ מה הנאה לאדם שיחטא יפרוש מחיים למות מאור לקשיכה
 ולרמה ותולעה וכו' ויזכור כמה עשירים ילאו מהע"הו בפחי נפש כמה חכמי'הי'
 להם חכמתם לתקלה כמה וקנים לא ראו כבוד • כמה בחורים מתו בס"פ זן וכי
 מה הנאה יש להם ממאכלם שמצאו לחלאים • מה שמחה לדלוגה • ממלכות גורם
 לפורעניות מהרהור גורם למאבדים • והמלעיג על המצות אין מרשעים עליו
 מ"ה • והמלעיג על עניותו של עניים סוף כל ליגע ואחרים אוכלים יגיעו
 והמלבין חבירו פתחו בו ביום ואין לך קשה ממדת סקר וע"ל דף מ"ט
 מה • ואינו בן עה"ב המתרחק מכל אלו עושה תשובה כהוגן על כל חטא
 וילפינן מירבעם ואחאב ומאנשי נבוכד ממנשה ומרים לקים וחביריו ומפרעה
 וכיוצא בו כי תשובה תפלה ודקה מעבירין רה"ג :

תשובה

ל"ת תורק שרץ ואח"כ במים הרחץ גסר"ת תענית שק ואפר
 בכה הספר : כצ"בם' חרדים בשם האר"י ז"ל כל תיבחות
 על עון סיגופים ויסורים כגון שלג והפסקות ועיכויים קשים לא מהרו אלל למי
 שאינו עוסק בתורה אבל מי שתורתו אומנתו וידע יראתה' לא יחלוש בופו
 ויתבטל מת"ת כי עי' ומחליש כוחו ומוחו אך ינהג בתענית או יום א' בשבוע' או
 יום א' בט"ו יום או יום א' בחוד"ש וקודם הערב עובש עיבול לשם תשובה :
 ויהר האדם בכ"ל דברים המעכבים התשובה עיין בקיבור של"ה :

ענין סוכה

מצוה לסגן הדפין לסוכה אבנ"ד וכו' כ"כ מהר"ם
 בעי"ע יתן בדקה לעניים והוא ע"פ סוד ויהר לגמר
 יה"ר קודם אגודת הלולב וקודם שיכנס לסוכה :

(זה יאמר קודם אגודת לולב)

יהי

רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שיתקשרו על ידי אגודת לולב זה
 הגדולה והגבורה והתפארת ונכח וההוד וכל בשמים ובארץ • לך ה'
 הממלכה על ידי ג' הדסים שהם כנגד ג' אבות אברהם יצחק ויעקב • ועל ידי
 שני בדי ערבו' שהם כנגד משה ואהרן • וע"י לולב ואתרוג שהם כנגד יוסף ודוד
 יתקשרו' אותיות של שמך הגדול והקדוש • ועל ידי ג' הדסים אות יו"ד של שמך
 הגדול • ועל ידי שני בדי ערבות מלוי ה"ה של שמך הגדול • ועל ידי הלולב
 מלוי וי"ו של שמך הגדול • ועל ידי האתרוג מלוי ה"ה אחרונה של שמך הגדול •
 ומשם יושפע לענדיך פלוני בן פלוני את ה' חיים טובים שעולה במנין הדם
 ובמנין לולב עם שני המלות ותתן לי זרע כשר וחכ"ם וכדיק שעול' במנין ערבה
 עם הכולל ותתן לי לב טוב וכשר להבין תורה שעולה במנין אתרוג עם הכולל
 ותתן לי זכות שאגוד אותם בבית מתדקך במהרה ביימינו אמן :

תפלה

ענין הקוה ורפואת

הקוה

למ' ירגיל להקז רק ביומי תשרי וחשן • ויומי ניסן ואייר א"כ
 לך • ולא ימי טובים י"א בחודש • ו"ב י"ז י"ח כ"א כ"ב כ"ג כ"ד
 והשאר ימי סכנה וע"ל דף מ"ט : בחורף יקז מיד שטל ובקיץ מיד ימין וסי'
 חשק' • ויקז בקיץ מעט יותר מבחורף לא יקז ויכנס למרסן או יוצא ממרחץ
 לא ביום שיזא לדרך או בא מהדרך • ולא יתעמל ולא יכעוס ולא יאן ביום •
 ולא ישמש המטה עד ב' מע"ל וטוב פרוגירין מקודם הקוה ג' ימים • תיכונ לא
 יקז עד י"ד שני' אם לא לכורך גדול • ווקן יותר עם' אין להקז • וימתיין
 מלאכול א' שעה או ב' : ולא יאכל ביום זה לא חלב ולא גבינה ובכלים נשומים
 ודגים • וביצה בת יומא טוב והאכילה והשתי' מדברי קלים ומעטים ויסיר היגון
 מלבו • וביום שני יאכל דגים וביום ג' טוב מרחץ : ובגמ' שבת פורסא דדמא
 אד' ולא בנה"ו ולא ביו' המעונן : וע"ל בענין סכנה מקמה רפואת) :

מרחץ (טוב בו' ימים ולא יכנס רעב או שבע ביותר ויבדוק כקביו תחלה •
 וידע תחלה ואח"כ ישטוף היזעה ואח"כ ירחץ במים חמים וכשיפא ילביש בגדיו
 ויכסה ראשו אפי' בקיץ ולא ישטה מים קרים • ואל יעכב במרחץ • ושינה
 טוב לאחר מרחץ וקודם אכילה) :

למאנן

פולווער (יעשה כך) יקח כיווער ווארציל גם פיולין ווארצל
 קאל' צום ווארציל • אכמילקין ווארציל * קרדבוס דיקעוס
 פולווער • טויזנט גילדן קרויט פולווער • ענים • פעניכל פולווער • א'
 קווינט ענגליך • וכימרינד • ומעט אינגבער • ופלפול ארוך • וחדל •
 ויכתוש הכל ביחד ויאכל בצוקר וקודם שיכוב בליה ויתענה אח"כ א' שעה
 ויועיל בדוק :

סגורה

מ"כ קבלה מרד פפא למי שהכלבים רוצה לכסוך יאמר לפניהם
 יש בי תשי"ו עצמות דקדושה ויבעלו תשי"ו עצמות דטומאה ועי'ו
 אין יכולין להויק וזהו פירושו כי סכנוני כלבים וכו' ומה אעשה אםספרה כל
 עצמותי כ"ל סוספר בפניהם כמה עצמות יש ביוכן כל עצמותי כמה במטרי'
 תשי"ו ואזו המה יביטו ויראו בי כ"כ בפליאה : ע"א יאמר אלהא דמאיר ענני
 ויועיל גמ' ע"ו : סגולה המסתכל לשמים מעלה לכמה דברים וראייה מבהמה
 אלמלא יכולה להסתכל לשמים היה יכולה לדבר וזהו חדש : סגולה לכעס
 ע"ל בתפלת י"ח) :

סגורה

כשתרמה עכס בגרונו יקח עכס מאותו מין ויכח על קדקרו
 ויאמר זה הלחם חד חרנחית בלע בלע גחית חר חד ויש
 בזהנין לומר ג' פוה • ובגמ' אית' שכך יאמר על עכס מבשר או דג שיכב לו בוועט
 בג עצתא במחשגג עלתא כחרים שיושא שיושא ואחז"ל הלחם זה בדוקי
 מי שרוכה לילך למרחקים ולידע אם יכליה שנתו ולייק בליל י"כ
 נר בקערה של שמן ויה ויביט בו בפיו פתוח ואם יראה פיו

ועיניו סתום לא יראו שנתו . וכן כשיקח בה"ר מים מבאר או מנהר בתוך כלי
כחושת שהוא נקי ויביט בו בפיו פתוח ואם יראה פגמו בו בפיו סתום ימות וכן
יכול לעשות כן בכלים שהיא קודם תקופת טבת כ"ב כ"ג בחי' ובנפתולי :

סגולה

להנצל מלשטים מערבה אל ה"ר יעשה תיבת כלי זין ובה יעשה
בשה"ץ מסבב עם הס"ת סביב התימה ואומר הושענא פעם
ראשון כשמיניע לאותך יתלוש עליה אחד מהושענא שלו . ופעם ב' כשיגיע
לאות ל' . ופעם ג' לאות יו"ד . ופעם ד' לאות ו' וכן לכל הו' הקפות יבאוב
ואח"כ תצטרף ביחד ונעשה כלי זין וישים העלין כמין שה"י וידבק פעלין
מכר שפוח די"כ ויתפור בנגדו עם שם צמר כ"ד וישא אכלו : ע"א ליקח עמו
הושענא שלו בדרך או שילע בבירור באיזה מקום מוטמן בביתו ובשיכור בשעת
סכנה יועיל כ"ב ש"א : גם סגולה בחונה להוליד עמו כוונת מאפיק קומן כי
ע"ו מבית המזיקין כמו מוזה ע"פ סוד וע"ל מזה בענין ת"ה : גם סגולה
קודם שילך לדרך יתפלל תחלה וילמוד אף מעט ויתן נדקה ובשעת הדרך
ידקדק במצות תפילין וביצייתו ע"ו ניבול מכל סכנה . ויותר טוב להתפלל
בדרך בשדה מבמלון בבית בכרי מכמה טעמים וע"ל מזה : יזהר שלא ילך על
הגשר רק בדגליו ולא ישב בעגלה ובשעת הליכתו יאמר והוא רחום וכו' והי
נועם וכו' ס"ח :

סגולה

ליין לבן שנשתנה מראיתו לתקן ע"י חלב בהמה או חלב חטה
או ע"י בנים שלמים וזרוק לתוכו . או יקח בנים מטורפים
דהיינו יקח הוויסיל ויערב עם חול ואח"כ ישים בחצות ויהי נקי : (סגולה
לחן בעיני בעלה תקח מהויעה שתחת אצילי ידיה ותשים בין כתפי בעלה או יתן
לו לאכול מדם גידתה בעונה ויאחז ש"א : ע"א לאהבה כתוב אלו ב' שמות
על תפוח איפ"ו אישאי"ן ותן לו לאכול למי שתדעה שיאהבך ברוק : ע"א
לחן בעיני אשתך שים ירך על ראשה ואומר זה השם **רופיריא** :

סגולה לשריפה

ח"ו יקח בינה סגולה ביום ב' או יום ה' וכ טוב
עליו שם זה חיבוריו"ל והשילך לתוכו ותקע
האש : ע"א קח בגד שים עליו דם נדה ושים הבגד על עץ ארוך והנר שיש בו
דם יעמיד כגד האש ויכבה האש ברוק : ע"א בע"ש או בע"פ יקח חלה מהעם'
ועשה עונה וירשום בסכין אלו שמות אנלא אלפא אדא ואחב ויאפה
בתנור ואלתו בית שישם החלה לא תשלוט בו אש : ע"א יכתוב פסוק זה
ותפלל משה אל ה' ותקע האש מכתבי האר"ו"ל : ויכתוב על מצות האפיקומן
או על ככר לחם שלם כך ותפלל ותפלל פללללל . משה שה' אל ל' .
יהיה הוה וה' . ותקע תקע שקע קע ע' . האש אש ש' . וזרוק הלחם
לאש ברוק ס"ח) ע"א שלא יבוא השריפה לביתך כתוב על פתח ביתך ב' שמות
אלו **אדירירון** **אדירירון** : ע"א שמעתי ממקובל א' יקח עץ קטן משריפה

סגולה לכמה ענינים

ויאמר כך בלי' (איך נעם דען ברנד ארויס אוב' איך זישוער דיך זייל דען
 אלמכטיגן גאט אוב' זייל דיא זעהן גיבאט או דוא זאלשט ווייטער ניס קומן או
 היא איזכונדרט זישע גיקומן זעס ה' אלהי ישראל וזעס **אגל"א ח"ס** .
 ויאמר זה ג"פ ותשקע : סגולה לאש הבאה ע"י דונור שלא יכנה רק
 עם חלב מעינים ותשקע האש חס : סגולה אס תשא עליך לשון עט"ף או
 עין ימין של כתש או מואב לא ישלטוך שואיך : סגולה לגרש פס המות
 יסתה האדם משתן שלו ח"א) :

סגולה

סתיות בכלי העופרת או הדליל יועיל לזמאה ח"א : ואם תתלה
 עליך שן מכלב לא תדבר שום דבר בהיווד ישן : יוהר שלא
 לשלב אנצעותיו וזו דוח מציא לידי ראגה : וסגולה גדולה לאדם שלא
 ידאג כי כתב גאליגוש הרופא סתית פס המות קל מן הדאגה ע"ל מזה .
 יתופר בדליו בשהוא מלוזש והוא קסה לשכחה ולשס רע . סגולתו יעול קיסוס
 זפיו זשעת תפירה יאמר ה' ישארכי מכל רע מ"כ :

סגולה

שלא יהא אדם גנב לא ילך זקלות ראש ממעשה ברב נחמן ז"י
 שאמרו לו איצטגי זכך יהיה גנב ושמה לבנו שלא ילך בגילוי
 ראש שנת דקכ"א : סגולה ליטול מהיד ווארציל יקח מרה מצהמה וימשח על
 אמלית ויניח על היד וכופלין מעצמן . סגולה לכניס ההולך בדרך ימשח גופו
 זשמן וכן יקח פתילה זממר וימשח על הבגדים ויתקצנו זיחד . עוברי ימים
 יכניס עמו דברים חמוצים וזאכלים יבשים) : סגולה אס תמשח פניך זחלב
 הדוב תחכם . ואם תשא לב ארנבת או לב הכלב אזלך לא ויקוד זישוף ח"א :
 (אם תייבש עין זאב ימין זשמש ותשים זעור או זבנד ותתלנו עליך לא תירא
 מבישוף וממויתין ועין הרע וזכל אשר תפכה תשכיל ויפלו אויביך ותמצא חן
 ותכל מרוחות רעות ומן קדחת ח"א : אס תשתין ט' השכמות זעקנד לא ישלטו
 זך זשפיש חס) : סגולה אס תשים עפר מעגלה זמשקה או המשקה זשכר :
 ואם תרצה לשתות הרבה ולא תשתכר יסתה מים מקודס חס : (סגולה לשכר
 או דבש זאס ח"ו עש אירס ניט יעשה עסה ויערז דבש מעט ומלח ויאפה וישים
 זבה . ע"א יקח עפר הורק שרץ הקורין מולט ווארף וישים זבה ודווקא כשרואה
 שהוא זורק העפר : סגולה אס יסתה שום משקה אפי' זמיו רגליו קודם שישיצו
 זנית הסוהר לא יתעכז חס : סגולה אס תמשח ירך זחלב כלבתא
 תזפוש ירך זברול חס ולא תכוה ח"א :

סגולה

אס תשים כל שהוא זחלב זאב על גרון האש כשהיא ישנה תודיעך
 כל מה שזלבה : או יתח זיכה של שועל ויניח על לבה ויגיד לך) :
 סגולה לעשות שהסוס לא יגע בדרך יקח שן מואב ויתלה בזואר הסוס *
 לזמאה שהיא חולה שתחזור לבריאותה יתקוד און וזכז מצהמה וזעין זתרנו'
 יוצתן ז"ע פ'וישז : מקיזין לזמאה זסוף החוס וזתחלת הקיץ : סגולה שלא
 לנלות

לגלות סודך לאשתך וכן לא תגלה סוד חביבך דריבך עמו כ"ש בהיות שקט
עמך ס"ח . סגולה לעכברים להנריח מהבית יעסן הבית צעור של ואז :
סגולה לפשעים הקורין וואנכין יקח מרה מהשור ויבשל במים וימשה בזה כל
נויות : ע"א יקח שייד וואשיר במים חמים וימשה :

ע"א ימשה בחורין עם סלב בהמה ויועיל . לכינים שחורין הקורין פלניא
יקח דם מתיישוניהם נבית בכלי וכולס יתאספו סס :

סגולה לידע מספר קטן כך הוא מן א' עד ע' הוא תשעה מן י' תספר א'
מן ד' מספר ב' וכן כולם עד ק' הוא א' כ' הוא ב' ג' הוא ג' ד' הוא

ד' . כמא תיבת נשמה במ' ק גמט' טוב לסי זה החשבון . וגמט' טמן :
סגולה לידע החשבון אדם בנפשו נקוט כלל זה בידך מן ג' תקח לחשבון
ע' מכל א' . מן ה' תקח לחשבון כא' . ומן ו' תקח ט' ופירו' ש

כך הוא כל היתר מן ג' שורות תמנה כא' ע' . וכן מן ה' שורות כא' כ"א . וכן
היתר מו' ט' וואח"כ מכל חשבון הנ"ל תקח ק"ה ותשלך אותו מכל מאה ק"ה
והנותר מזה תקח לחשבון וע"ז תוכל לידע ג' כ כמה שורות יש בכל דף :

מ"כ הטעם שקורין בשם גאון מי שבקי בכל ס' מסכתות כמנין גאון . הטעם
באר היטב פרש"י בע' לשון . ופירושו במספר מרובע כך צראשונה יספור ה'

ואח"כ יספור ה' וואח"כ ה"ט וואח"כ הי"ט וזהו גמט' ע' ע"ה : הטעם שאח"כ
תיקוקת של ב' ר מצמלין גזירות רעו' וסי' לשון רכה תשנ"ר גר"ס ר"ת כך הוא :

הטעם נשים פסולות לעדות משרה שני' ותכחש שרה ילקוט . הטעם קנה לך
חבר אם הוא רע שאין תוכו כבודו אוי הוא אותיות חר' בלכן בר"ח ממנו . ואם

הוא טוב או בן בח"ר ה' חבר אליו רח"ב דיבורו לך שס' סימן לידע ד' רוחות
כשעומד או הסימן י"ד ר"ת ימין דרום : סימן להתחלת פרקים נפש פי' נשא

פנחס שופטים . גם נפש גמט' פרקים . הטעם שלא ניתנה הס"ת בנקודות
הואיל ויש הדבה חילוקים בענייני הניקוד . הטעם למה זכה לון חיים לעולם

לפי שלא גלגלו שם אותיות מות בשעת בריאת עולם כמו בשאר מקומות . הטעם
של ניגונים כתב נווהר והוצא בס"ח ממשה ידבר וכו' שאף הניגונים מהר סיני

לכן יזכרו מלשנות ממנהג אבותיהם ומקומם וק"ו נשאר ענייני תפלה . הטעם
שמלין קודם עלינו שאנו אומרים שלא עשנו כגויי וכו' וצטוד שלא נימול
או אף הילך בכלל וט' :

(ענין לידע בזהמות וחיות)
בהמה גסה טהורה וולדה לע' חדשים * בהמה גסה טמאה נולד ליב"ח
הכלב לב' ימים . והחתול כ"ב יום . חזיר לב' יום . והנמייה

פ' יום . והשועל ו' חדשים . וכן שרצים . והארי והדוב והנמר והפיל והקוף
לב' שנים . והנחש לו' שנים . והאפעה לע' שנים רבה בראשית . אין לך בכל
וס יום שאין כולדיש בו ס' ריבוי ומתים בו ס' ריבוי רבה קהלת : חמשה ימים

ענין מירידת גשמים בכל שנה

שיו ארוכים בעולם כ"א כמו ג' ימים . יום מ"ת . ויום כסעות מרעמס
 ו'ו' עברו על הים ומלחמת עמלק . ומלחמת ארנון כס' בחיי : ו' כולדו מהול אדם
 שם נח יעקב יוסף משה איוב מדרש תנחומא : ג"ר שעתידין לחזור המן
 והבאר והענין . כל ימי רש"י לא היה נשם ביום רק בעתם לילד' וליל שנת .
 סגולה תמיד תהיה אמת לנגד עיניך וריוו אמת ר"ת ארון משה תכריכים :
) ענין קושי מגדולי עולם למה כדק אובד נדקתו והוא עני ורשע מאריך
 ברשעתו ועוב לו . והתשובה לזה עיין בס' מ"ה נר ג' בשם הרמב"ם ובס' מורה
 פנכים ותמצא מרנוע לנפאך : ענין עה' כועין גע' ד של מעלה ושל
 מטה וענין תחיית המתים עיין בס' כ"ח במאמר א' פ"ו וי"א
 שצדיא ראיות חבילות מתורה ונביאים וכתובים ע"ש באריכות ואני קצרתני :
 (לידע העיתים מירידת גשמים בכל שנה)

ראה

בחודש תמוז בנ' ימים י"ג י"ד ט"ו וי"ז י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד י"ה ויערבה לי
 וכל יום יורה על ד חדשים ר"ל אס יהי מעונן י"ג ימער תמוז אב
 אלול תשרי : ואס יוס ט"ו ימטיר אדר ניסן א"ס : ואס יהי מעונן ב' שעות
 ימטיר י"ח יום : ואס ג' שעות ימטיר ל"ב יום : ואס ו' שעות ימטיר ב' חדשים :
 ואס ט' שעות ימטיר ג"ח : ואס ימטיר בסוף ד' חדשים : ועל דרך זה תדין
 יום י"ד וי"ט ו' : ואס כל הג' ימים יהי מעונן כל השנה יהי שנה וגשומה
 ועובה : ואס ימטיר י"ט בתמוז יהי יוקר בתחלת השנה ואח"כ יהי זול : ואס
 ימטיר יום י"א לתמוז התבואה תזיקר באחרית השנה כפל . ואס לא ימטיר
 כלל תהי' טובה השנה : (סימן על ימיר"ה אס יבא ר"ה יום ב' כנים פחים
 והורעים יהיו טובים וגשם הרבה ויתגברו הנהרות וחולי יהי בגדולי בני אדם
 ויהי ועף ובהלה וכל השנה יהי טובע : ואס ביום ג' גשמים רבים יהיו ובקץ
 מעט . וקמח רב ויהי מות בנשים ובבהמות דקות ושמן מעט ופחד גדול בבני
 אדם וצער למלך : ואס יבא ביום ה' הדגן יהי יוקר וענבים ופשתן רב וגשם
 מעט ובתקופת תשרי גשם רב : ואס יבא ר"ה בשנת גשם מעט והשנה רעה
 והפסד במלחמה רבה ודגן יהי יוקר ויין מעט . ומות בבהמה דקה ובגדולי
 אדם ויתקוים נביאים ורוח וגשם חין : עוד סי' על ר"ה אס יומא קמח דריש
 שקא אי חמימא כולה שקא סמימא . ואי קרירא כולה שקא קרירא : ואס י"ט
 של עכרת ברור סי' יפה לכל השנה במ"ב פ"ט : ואס ימטיר בפסח ימטיר
 בקריב ובצביר : סימנים מתקופות כשיהי' תקופת ניסן ותמוז במול שנת' אונז
 שנה יהי' חמימה גדולה : ואס תקופת תשרי ועבת במול שנת' השנה יהי'
 גשמים : ואס תקופת תשרי במול דק בשנה זו יהי' שלום . ואס תקופת
 תשרי ועבת במול לבנה אונז שנה יהי' קור גדול מאוד שהלכה כבדא משלב .
 ואס במאדים יהי' מלחמה בפרט ח'ו תקופת תשרי . ואס תקופת תשרי ועבת
 בטובב מער יהי' גל ימי חורף בלא שלג ובלא קרח) :
 לידע

(לידע הימים אי יוקר אווול יהיה) :

אם

תקופת עבת נופלת מיום א' עד י' בחודש יהי יוקר גדול . ואם
נופלת מעשר עד ט"ו יהי יוקר : ומט' עד ד' יהי זול ולא זול מ"כ
ואם חל מן ד' עד ל' מיום יהי שבע גדול בעולם :

סימן

על ליקו חמה ולבנה ח"ו - (אם יהי ליקוי חמה בניסן או באב או
בכסליו יורה אויר דבר וכל גיבוי קדחות ומפלת נפלים ורוח יבש
ומלחמה גדולה : ואם יהי ח"ו בעבת או באייר או באולול יהי חסרון בתבואה
וצרעים : ואם יהי צמיון או בתשרי או בשבט יהי רעב וחלי רעים :
ואם יהי צמיון או בחשון או באדר ימותו הרבה אנשים בימיו ומהומה גדולה
ומלחמה וגדול היוקות בניי אדם שדרים צמים : ובגמר מוכח אם הן אדום
יורה על דם מלחמה ח"ו . ואם הן שחור יורה על רעב ח"ו אך ורק מאותות
השמים אל יחתו כשעשין רכובו של מקום . ואם בא צמילואה ח"ו על שונאי
ישראל . ואם בחסרונה הוא על א"ה : כל הנ"ל מ"כ בס' בדה לדרך ובס'
שושנת יעקב ובעברכות הכתובים . וענין ו' כוכבי לכת וי' צמולות ובלגלים
ומה בא ע' י מולות כשנברא האדם ומה יהי צמיון עיי' בס' כ"ל מאמר א' פכ"ו
ותמצא שם מרגוע לנפשך גם בס' ש"א) :

עוד

סימן אחר לידע השנה כולה איך יהי ראה והבט בכל ימי חודש עבת
עד י"ב ימים בחודש איך יהי יום א' דר"ח טבת כך יהי כל חודש טבת
ויום ג' מראה על חודש שבע ויום ג' על חודש אדר וכן כל י
יום בסדר הנ"ל כך מ"כ : (בגמ' שנת כשהקב"ה נוטל צדיק אח' מכפר
עונות ישראל ובגמ' יומא אפי' בשביל צדיק אח' נברא העולם שנ' אמרו לצדיק כי
שוב וכו' ובגמ' ישעי' פ"ג פרט' י ע"ז כי טוב עשה וק' מאי פירושו נ"ל לענ"ד
אי' בגמ' אר"ה יבא צ"ק ואמר כל העולם כיוון בשביל חניכא בני וחניכא די לו
צקב חרובין מע"ש לע"ש וב"י ברש"י כי טוב עשה פי' לאחרים כמו שמפרט
הקרא בעצמו כי פרי מעלליו יאכלו פי' אחריו כיוונת ע"י זכותו ואוי לרשע רע
כי גמול ידיו יעשה לו לעצמו : עוד כ"ל מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש רע לו
ותיפך בגמ' צ' תירושי ועי' שפיר יבואר ודוק) :

בספר

נ"ח פכ"ז מוכיח מקרא הכור תמי' פעלו וכו' ואין עול וכו' מכאן
רמו ד' עולמות העה"ו ועולם נשמות ועולם התחי' ועה"ב ורמו'
בפסוק בהתהלךך תנחה אותך בעה"ז וכו' ע"ש :

ווענין

קדים יתום הרב ר' בחיי ובס' כ"ב ס' קי"ד ובריבעש פי' קט"ו בשם
אד' אגדה ובס' ר"ח נשם תנחומ' ובמס' כלה ח"ו ל"ע נפק אשכחיה
לחד גברא דהוי דרי טובא רבה וזוח ומתאנח ח"ל מאי עבידתך ח"ל לא שנקיב'
איסור דלא עבידך ח"ל ר"ע שבת ברא ואויל ליק' עם צדיק קדים וצראה אותו
האיש לר"ע והי' משנח אותו על העונה שעשה עם גנו עיי' נפדה מגיהנם
ובמ'

ענין קריש ויאצ

ובמ' הנעלם הוצא ג"כ מעשה כזה וכתב שם וכשומר בנו הסעורה פקו ליה מן דיני קסי' ובשעה שהי' מתפלל ואמר קדים קריעו ליה גו"ד מכל וכל ובשעת' דאתחכם וקרי ליה ר' אתעטרו ליה בכתרא דדקיי' ויהו שאמ' סו"ל בר' מוכה אבא ועיי' בזהר חדש שהקדים ות' מהבן הוא דבר גדול וכן כשמוכרין בשמות וכותבין דקדק בעד הוכרת בשמתן הוא דבר גדול למתים : עוד מ"כ שהנשמה י' בחודש משוטט מעה"ב לעה"ו ואח"כ עולה למעלה ואינה יורדת) :

שוב מעשה בהגאון ר' סעדיה באח' שהלך למדינת הים עם חבירו והוליד עמו ממון הרבה ואשתו היתה מעוברת ליו סמת הארון והניח כל הממון והעבד החיך בכסיו באומרו שהוא בנו וכשהגדיל בנו של המת הלך לתבוע ככסף ומצא שהעבד נתחפן בגדולי הדור והיה ירא הבן לפתוח פיו סן יהרגוהו ונתאכסן בבית הרב הנ"ל וסיפר לו כל המעשה הנ"ל וכתן לו עצה שידבר לפני המלך וכן עשה והמלך שלח להרב הנ"ל שידון דין זה ודן כך הקיו דס של הבן בספל א' ומעבד לספל אחר ולקח עצם לעומת עצם של אבי הבן והניח בספל אחר' ולא נבלע הדם ולקח העצם והניח בספל הבן ונבלע הדם בעצם כי הגוף אחר ולקח הרב הממון וכתן לבנו לבן ראוי להשתעבד במיתת האב ולהתענות ביום יא"צ : עוד טעם לקדים יתום לעתיד ידרוש הקב"ה וס"ת בחיקו (ואס"כ ישמור ורובכל יתום ויאמר קדים ויענו כל בני גיהנם אמן ויזיחם מיכאל וגבריאל ויזיחם לבע"ד כ"כ דוקא . וכתב בס' בחי' פ' ואתחנן סכך גדול הקדים שאומרין אף בשבת וי"ט יא"צ אפי' אחר כזה שנים כי מעלין לו מאדרגה למדרגה לג"ע עליון . וכ"כ לאכל להפטיר בבית שנהא' ולומר ערבית במ"ש וק"ו כשאתפלל בבב"ד ועיי' בזהר חדש לך לך ובמ' רות הנעלם ממעשה גדול מר' נחום הפקולי וכו' ומסיים וכלה מאן דשניק ברא דלעי באוריית' ע"ס : ועיי' ברקח סימן ר"ו ובב' בא"ח סי' רפ"ד . ומענין התענית שמועיל למתים מדוד על שאול ועל יהונתן בנו ועל אבנר . וגם כה' נשמה לא"ו שמתו שהנשמה קרוי נר ויש סוד גדול בזה . וכן שמעתי שהי' שמעלים והפראיים ג"כ מדליקין נירות בעד המתים נ"ח שם) : בקיצוץ גליות יהיה כך ראשון יקצן שבע מנשה ואח"כ שבע אפרים ואח"כ שבע יהודה ואח"כ כל ישראל עיין מ"ה נר ג' חלק ח' :

ג' ימים קודם ביות משיח יבא אליהו ויעמוד על הרי ישראל וזוכה על שהם חריבים וקולו יהיה כשמע תס"ה ועד סופו ואח"כ יאמר בא שלום . ביום ב' יאמר באה טובה לישראל . ביום ג' יאמר בא ישועה לעולם ויקוט ישעיה דף ק"ג :

חם וגשלים שבה לאל בורא עולם
ישיה מלאיו :

Una Giovine bella, alata, col Sole in petto, un' asta nella destra
mano, e nella sinistra una Corona di Lauro.

Dalla parte sinistra

N. 1.

VALORE.

Un robusto Guerriero armato di Egida, e Lancia;

N. 2.

GLORIA DE' PRINCIPI,

Una

blemi militati annessi al più strepitoso
mezzo delle Inivite Armate di S. M. I. secondo l'ordine del tempo che
N. I. DAI TAGLIA DI LEGNAGO.

2. BATTAGLIA DI VERONA.
3. BATTAGLIA DI CASSANO.
4. BATTAGLIA DI MARENGO.
5. TAGLIA DELLA TREBBIA.
6. PRESA DI TORINO.
7. LIBERAZIONE DELLA TOSCANA.
8. ESPUGNAZIONE D'ALESSANDRIA.
9. PRESA

25
27
62
20
7

BVI.

Donna che nella destra tiene un freno, e nella sinistra una Serpe.
Nel mezzo de' succennati Archi laterali erano innalzati diversi E
blemi militari allusivi ai più strepitosi fatti d'Armi seguiti in Italia, p
mezzo delle Invite Armate di S. M. I. secondo l'ordine del tempo che
IV. I. DAI TAGLIA DI LEGNAGO.

2. BATTAGLIA DI VERONA.